

İSTANBUL
2022

Gelenek Yayıncılık

ZİKİR SANA CANDİR
Muhammed Nazım Özalp

Yayına Hazırlık
Aktif Ajans

Editör
Orhan Üstün

ISBN
978-625-7840-41-5

Baskı
Mayıs 2022

Yayıncı Sertifika No
45735

Baskı ve Mücellit
Ehil Basım

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi
C/Blok No:83/3 İç Kapı No:208
Zeytinburnu / Topkapı / İstanbul

© Bu kitabın tüm hakları, yazarı ile anlaşmalı olarak yayınevine aittir.
İzinsiz, kısmen ya da tamamen çoğaltılıp yayınlanamaz.

İletişim Adresi

© Gelenek Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Fevzi Çakmak Mh. 1110 Sk. No: 10/1 Esenler/İstanbul
Tel: 0212 562 01 71 - Faks: 0212 562 01 72
www.gelenek.com.tr

İnsandan Okunan Kur'an Yaşam Serisi -4

ZİKİR SANA CANDIR

Muhammed Nazım Özalp
Araştırmacı - Yazar

Yazar ile iletişim
Tel: 05358673284

E-posta: nazimozalp@gmail.com
Web: <http://www.muhammednazim.com>
Facebook: <https://www.facebook.com/muhammed.mno>
Twitter: https://twitter.com/Muhammed_mno
Instagram: muhammed_nazim_mno

İTHAF

Aziz kardeşim...

Bu kitabı, canının öz nurunu keşfetmek için yola
koyulan tüm kardeşlerime ithaf ediyorum.

Muhammed Nazım Özalp

...

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

*Sıfatları Rahman ve Rahim olup mutlak adı
Allah olanın gücü ve kuvvetiyle elimdeki
şu kitabı okumaya başlıyorum...*

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	9
Zikir Bizi Hakikatimize Bağlar	15
Her Konumun Zikri Ayrı Biçimlenir	18
Zikirlerde Esmâ-i Hüsnâ'nın Önemi	26
Zikirlerle Bizde Oluşacak Değişim	30
Sıkılmamızın Nedeni ve Zikirlerin Zahiri Etkileri.....	33
Zikrin Bilincimiz Üzerindeki Etkileri	40
Zikir Yapılırken Olumsuzluk Oluşur mu?	51
Okunan Zikirler Namazın Yerini Tutar mı?	54
Zikirleri Arapça Lafızlarla Okumanın Nedeni.....	59
Okuduğumuz Zikirleri Hediye Etmek.....	63
Kalbin Tatmine Ermesi İçin Yapmamız Gerekenler.....	66
Ruhani Güç.....	75
Zikir Çalışmalarının Sürekliliği	87
Zikirler Kişiyne Varlığını İdrak Ettirir	91
Mes'uliyetimizin Başlangıcı.....	94
Zikir Okumada Temel Belirleyici Unsur	98
Ebced Değerleri İle İçsel Yapımızın İlişkisi.....	104
Üçüncü Göz ve Kalp Gözü.....	111
İnsanda Oluşan Tecelliler	121
İnsanın İşlediği Fiilleri, Allah mı Ona İşletiyor?	125
İnsanın Afakında Yer Alan Varlıkların Aslı	128
Şeriat İle Tarikat Yoldur Varana.....	139

Zikirlerle Enfusumuza Dalış	145
Zikirlerle İçsel Melekelerimizin İrtibatı	148
Zikirlerin Kişiyeye Sağladığı Avantajlar.....	151
Mevlaya Ermek İçin Leyladan Geçmek Gerek.....	159
Allah'ın Boyasıyla Boyan	164
Hu Zikri	169
Zikir İle İnsanlık Yaşıttır	175
Zikir ve Duaların Kader Üzerindeki Etkisi	179
Uyanış ve Melekelerin Açılışı	187
Zikrin Önemini İzah Eden Altından Değerli Mesajlar.....	193
Letaifler ve Ahfaya Giden Yol	204
Gizli Hazine ve Allah'ın Seyri.....	212
El Esmâ-ül Hüsnâ.....	221
Her Bir Esmâ-i Hüsnâ'nın İşaret Kapsamı.....	224
Zikir Çalışma Önerilerimiz.....	272
Zikirleri Okumanın Kaideleri.....	273
La İlahe İllellah Zikrinin Yapılış Tarifi.....	277
Esmâ Zikirlerinden Önce Okunacak Dualar	280
Günlük Okumasını Önerdiğimiz Esmâ Zikirleri	285
Korkuların Def'i İçin Okunacak Dua	300
Gece Veya Gündüz Korkusunun Geçmesi İçin	302
Hannas Olan Şeytanların Etkilerden Arınmak İçin	303
Kalbi İstila Eden Vesveseleri Def Etmek İçin	307
Nazardan Korunmak İçin	308
Rabıtan Rabbine Olsun	309
Tavaf Yaparken Esmâ-i Hüsnâ Zikri.....	318
Yazar Hakkında	327

ÖNSÖZ

Sevdalıyız ya...

Bu sevdamız öyle bir yâre ki, o bizi bizden çok severek sevgisiyle donattı. Her kimi seviyorsak, aslında kendisini sevdiğimizi bize fark ettirdi. Daha ilk yaratım anımızda dahi, bizi sevgisiyle donatıp rahmetiyle kuşattı. Yarattığı rızıkla, yaşama tutunmak için lazım olan tecelli mahallini bize mahal eyledi. Öylece en güzel şekilde bizi nasiplendirdi.

Biz ona aynayız. Çünkü biz; O'nun nuruna, nuruyla nurunda nurlanarak varlığa aşınayız. Ona teslim olup kulluğunu izhar eyleriz. Farkında olsak veya olmasak, aynı şekilde onun sevimli kullarıyız. Onun sevimli kulları olduğumuz için de, et kemik bedenimiz için bir ömür tayin eyledi. Suçluyu hemen cezalandırmak yerine, tövbe eder diye cezalandırmayı erteledi.

Tüm yarattıkları içinde, bize tüm isimleri tam olarak talim edip yeryüzünde halife eyledi. Öylece adresimizi kendi hilafet deryasında sabit eyledi. İşte tüm bu güzelliklerin farkındalığıyla ona sevdalandık.

Biz yok iken o bizi var eyledi, vechimizi vechiyle özdeş eyledi. Bu özdeşlikle kendi seyrine bizi ortak eyledi. Ama her ne hikmetse ona ortak olan seyirde ona temaşa ederken donup kaldık. İki kelamda hayretlere dalıp ötesine geçemedik. Bunun çarelerini aramaya koyulduk. Hikmetlerini arayıp çözüm arayışına çıktık.

Biz bu et kemik bedenle dünyamızda yaşıyorduk ve et kemik bedeninin hevesleri ile süslenmiştik. Bu süs bize perde edilmişti. Bu perdeyle et kemik bedeninin zevklerini zevklerimiz sanmıştık. Zevklendiğimiz dünya köşelerinde ve oyun ortamlarında günlerimizi geçirip mutluluğun bu olduğunu zannetmiştik.

Bununla beraber hakka olan sevdamız hiç tükenmemiş ve arayışımız da devam etmişti. Çünkü Hak Teâlâ kendi ülfetinin mayasını içimize çalmış ve bu maya ile biz insanları mayalamıştı. İşte içimize çalınan bu mayadan dolayı ona doğru temaşa ederken ve onun seyrine ortak olmak isterken yerimizde donup kalmıştık.

Çözüm için çareler aradık. Çünkü gönlümüz huzursuzdu ve dünyevi tüm değerler kısır döngü olarak önümüze seriliyordu. Daha sonra bedensel doyumla yerimize yığılıp kalıyor ve kalbimiz daha daha diyerek daha fazlasını istiyordu. Ama beden yorulduğundan, kalbe cevap veremiyordu.

Öylece mutsuzluk başlıyor ve kalbimizi susturmak için kendimizi başka sükût ettirici ortamlara atmak için çareler arıyorduk. Ama tümü nafile kalıyordu ve asla istenilen mutluluk doğmuyordu. Çaresizlikler içinde diyar diyar gezerken, en iyi çarenin bizde saklı olduğunu fark ettik.

İşte o an, en çok sevdiği değerli eşyasını kaybeden ve sonra aniden bulan kişi gibi sevinç çığlıklarına büründük. Bakın hele ona ve onun bize verdiği nimetlere. Onunla beraber onun seyrinin temaşa güzelliğine. Tüm yaratılmışlar içinde ahseni takvim sahibi olarak oluşturulan yaratıma...

Tüm bu seyirlerle beraber, gene de arada tıkanıp kalıyorduk. İşte bu tıkanmaları geçmek için bize muazzam bir donanım yüklendiğini fark edince, başımızı tüm benliğimizle secdeye koyduk. İşte bu donanımı çalıştıran yazılımın **ZİKİR** olduğunu anladık.

Bize kalan ise, zaten biz yaratılırken, bizim yaratımımızla birlikte var edilen donanıma gerekli olan yazılımı yüklemektir. Artık mutlu olmuştuk. Çünkü donanıma gerekli yazılımı yükleyen şeyin **ZİKİR** olduğunu artık keşfetmiş ve özümüze doğru yolcuğun zikirde saklı olduğunu fark etmiştik.

Bu fark edişle beraber aslımızı var eden mutlak kudret sahibine olan sevdamız daha da arttı. Adeta süveyda noktamız tüm âlemleri içine alarak kalbimizi tir tir titretti. Nokta-i süveydâmızın genişmesiyle, ilahî nûrların tecelli ettiği kalbimizdeki siyah noktamız, yedi kat sema büyüklüğünde bir göz bebeğine dönüştü. Allah'ın mutlak zâtının muammalığını yani âmâ hâlini halimiz ederken ve aslımıza doğru dönüşü ilmek ilmek dokurken, hem şehâdet âlemine hem de melekût âlemine bakan nazarımız perçinleşti.

Hızlıca yola koyulduk. Çünkü saniyeler hiç durmuyor, hızlıca ilerliyordu. Takvimden düşen yapraklar hızlıca tükeniyordu. Altından daha değerli olan günlerimizi hiçbir şeyin farkında olmadan geçiriyorduk.

İşte bu keşifle beraber kadrajımıza aldığımız çalışmalarını insanlıkla paylaşmak için sabırsızlandık. Bu sabırsızlık duygumuzu saklayamadık ve bu kitapla sizlere ulaştırdık. Çünkü burada günlerimizi geçirirken, bedensel olarak zevklendiğimiz ve sürekli olduğunu zannettiğimiz bu yaşamın aşırı bir şekilde hızlı geçtiğine şahit olduğumuzdan, hazırladığımız çalışmaların insanlığa ulaşması için hızlı davranmalıydık.

Hele hele hergün birçok cenazeyi yollarken, bizim de adımızın alınıp et kemik bedenimizin cenaze olacağı an gelip çatmadan, aklın tesbit edemediği ve sadece imanın derinleşmesiyle ulaşılan gerçeklerden edinilen haberlerden bir nebze haberdar etmek istedik. İşte ölümden sonraki anları zevk içinde anılaştırmak için, edindiğimiz tecrübeleri elinizdeki şu kitapla size ulaştırmak istedik.

Bizde derinleşen seyir planında, yaratıcı ile beraber bizim de seyirden pay almamız için, gerekli olan çalışmaları yaparken, değeri çok zayıf olan dünya nimetlerine de temaşa eyledik. Dünyada sunulan nimetlere ve zevklerin geçiciliğine nazar ederken, ulvi olan nazargahi ilahi olan insanın deruni nefesine bakıp varlığının yüceliğini seyir eyledik. İnsanın Allah halifesi olma şanına nazar edip varlıktaki yüce konumuna temaşa eyledik. Bu seyirde gerekli olan çalışmaları rabt eyleyerek sizlere de elinizdeki kitapla arz eyledik.

İnsanın yüce konumunu, dünyevi heveslerle geçirmesine çok üzüldük. Çünkü yaşamın vazgeçilmez bir gerçeği vardır ki, o da ölüm olup kaçınılmaz olarak hepimizin önündedir. Bizim için yegâne tarla bu dünya olup, bu dünyanın bitimiyle beraber, bizim defterimiz dürülecek ve bir daha buradaki bu muazzam yazım makinesi olan et kemik beden bize verilmeyecektir.

Mademki ölüm önümüzde ve et kemik bedeninin ötesinde bambaşka bir yaşam devam edecek, o zaman ölümle beraber çırçıplak ortada kalmamak için nasıl yaşamalıyım? Sorusuna binaen, seyrimize seyir katarak günlerimizi geçirmeye gayret ettik. Bunun sonunda erdiğimiz hayatın dibacelerini bu kitapla zevkinize hibe eyledik.

İşte ey Hakka sevdalı olan aziz kardeşim; iki günlük tatile gideceğimiz yerdeki konaklama için en rahat olan yeri ayarlarız. Ölüm ötesine geçerken de bu ayarlamayı yapmanın gerekli olduğunu gördük. Çünkü şu ayetler bize bir gerçeği haykırmaktadır: “Şüphesiz her insana kendi emeğinden başkası verilecek değildir.” (Necm suresi 62) “Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah’ın va’di Hakk’tır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcılar da, sizi Allah ile aldatmasın.” (Fatır suresi 45)

İşte aziz kardeşim; her bir insan, Allah’ın sonsuz lütfuna ve sayısız ikramına ancak, kendi elleriyle yaptığı amelleriyle

ulaşacaktır. Kişi, Allah'a doğru sağlam itikada sahip bir iman ve bu imanı doğrultusunda bütünleşeceği amellerle yaşam alanında ram olmuşsa, Allah'ın rahmetinin kendisine ulaşacağını bilmelidir. Kişi işlediği veya sebep olduğu tüm sevapların karşılığına ulaşacağı gibi, kötülüklerin oluşturduğu günahların kazanımına da şüphesiz bir şekilde ulaşacaktır.

İnsanın gereken çalışmayı yapmadan ve emek vermeden öylesine beklentiye girmesini de, aldaticıların kendisini aldatması sonucu olarak öyle düşündüğünü, ayeti kerime bize haber vermektedir. Ayeti kerimeler, tüm maddi ve manevi kazanımlarımızın, sadece emeğimizin karşılığı olarak, Allah lütfu ile bize ulaşacağını haber vermektedirler.

Ey Hakka sevdalı olan aziz insan; bizler yaşamın sırlarını çözüp insanlığa sunmak için gece gündüz demeden çalışmalarımıza devam etmekteyiz. Çalışmalarımızın sonucu olarak da, ruhi dünyamızı tekâmül eden **ZİKİR**'leri derleyerek bu kitapla sizlere sunduk. Ayrıca bu kitapla, insanın zikirler hakkında bilmesi gereken birçok konuyu ve **Esmâ-i hüsnâ** içerikleriyle ne anlatılmak istenildiğini de betimleyerek sizlere arz eyledik.

İnşallah yapmış olduğumuz çalışmalarla, insan için hissedilmesi imkân dâhilinde olan, müthiş ruhi hazza dalıp yaşamında aktifleştirmek için, daha birçok merhalede beraberce buluşacağız. Her bir merhalede aldığımız heyecanla inşallah ruhumuzu sevinç ile tekrar tekrar doldurup Rabbimizi tanıma adımlarıyla hep beraber yürümeye devam edeceğiz.

İlk yaratımda Rabbimizle sözleştiğimiz kalu bela anında bize sunulan tertemiz fitratı, yeniden hissediş için, âdeta yitik olan öz malımıza, bu satırlarla ölümsüzleşen deruni tefekkürlerde derinleşip, günlük yapacağımız zikir çalışmalarısıyla, özdeki nurumuzla yeniden buluşacağız.

Aziz kardeşim; seni sana sunan bu nurani cümlelerle ve rahmani zikirlerle başbaşa bırakırken, gözümü semaya dikiyorum. Senin yitiğinle buluştuğun gibi senin de ulaşabildiğin kardeşlerimizi yitikleriyle buluşturmanın umut ve heyecanını yaşıyor olacağım.

Aziz kardeşim; elindeki bu eserle sen ve ben yüz yüze ve göz göze temaşada olup, kalbimizi hakka rabt edip, inşallah muazzam olan mana kervanında yolculuğumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Saygılarımla...

Muhammed Nazım Özalp

www.muhammednazim.com

06 Nisan 2022 (5 Ramazan 1443)

ZİKİR BİZİ HAKİKATİMİZE BAĞLAR

Varlığımız ile zikir arasında nasıl bir bağlantı mevcuttur?

Beyaz kâğıda konulan bir nokta gibi, varlık âlemine nakşedilen insani bilinç yani “ben”lik merkezi, sürekli dalgalar yayarak tüm yaratılan varlıklarla etkileşim halindedir. Çünkü insan, Allah halifesi olarak, özünde on sekiz bin âlem dürülüp, tüm âlemlerin sentezi haline yükseltilerek muazzam bir bilince kavuşturulmuştur.

İnsan bilincinin yaydığı dalgalar, kısa olarak başlayıp upuzun dalgalara kadar uzanarak tüm yaratılan varlıklarla etkileşim oluşturur.

Bu dalga oluşumları, uyku anında veya uyanık iken farketmeksizin sürekli aktiftirler. Bu dalgaların oluşturduğu görüntüler, uykudayken bize rüyalar halinde sunulurken, uyanırken göğsümüzün içerisindeki algılama merkezimiz olan gönül dünyamıza, çeşitli fikirler olarak sunulmaktadır.

Uykudaki etkileşimlerin genelini unuttuğumuz halde, sadece baskın kuvveli dalgalardan gelen etkileşimleri hatırlarız. Hatırladığımız kısma da, rüya der tabir ettiririz.

İnsan bilinci, nari ve nuri olmak üzere iki tür dalga üreterek bunu hem yayar, hem de bu yaydığı titreşimsel dalgaları ruhuna kaydeder.

Peygamberler tarafından bize sevap diye bildirilen tüm eylemler, bilincimizin yaydığı titreşimlerin nurani gücünü artırır. Bu eylemlerin tümünün içeriğine ise, ZİKİR denilmiştir.

Günah diye sunulan eylemler ise, bilincimizin yaydığı titreşimin nurani gücünü zayıflatır. Nurani gücümüz arttığı oranda bizden nari dalgalar kısılır. Nurani dalgalar kısıldığı kadar da nari dalgalar yükselir.

Et kemik bedenimizin sahip olduğu istek ve arzularından oluşan durumun sunduğu titreşimsel dalgaların içeriği, nari dalgalar olup insanın ruhsal dünyasını geliştiren nuri dalgalarını baskılayıp söndürür.

İçsel kuvvelerimizi geliştiren en etkili formül ise, varlıkları oluşturan içsel kuvvelerine verilen isimleri tekrar tekrar söylemek ve bunları zihinde tutmak suretiyle gerçekleşir.

ALLAH isimleri olarak bize sunulan hem tüm varlığımızın dayanağı olan ve her birisiyle başka bir kuvveye işaret edilen Esmâ-i hüsnâ'dan her bir ismi, belirli sürelerle zihinde tutma işlemine ZİKİR yapmak denilmiştir.

Bu ZİKİR yapma olayı genelde zihinsel olup, birçok defa da, dil zihne tabi olarak zihindeki hatırlamaları kelimelere döküp söylemektedir.

Bu içsel kuvvelere doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ diye isimler verilmiş ve bu esmaların sahibinin ise, Allah olduğu bizlere bildirilmiştir.

Üzerinde durularak tekrar edilen her bir kelime, söylenen mana kapsamı dâhilinde dalgalara bürünerek etrafa yayılır. Ve bu dalgalar, insanların ve diğer her bir varlığın göğsünde zahir olur.

Öylece insan, güç sahibi olup afakının üzerinde hüküm sürmeye başlar. Kişi korumasız olduğunda ise, güçlü olan varlıkların esaretine maruz kalarak kendisine yazık eder. Bunun

delili hakkındaki malumat ise, NAS SURESİNDE sunulmuştur.

“O kimseler ki vesvese verir insanın göğsüne ki, onlar da cinler ve insanlardır” diyerek dikkatimizi bu olaya çekmiştir.

Bu vesveselere maruz kalmamak için de, insanların RAB-BİNE, insanların MELİKİNE ve insanların İLAHINA sığınılması dilenilmiş ve gerekli olan eylemlerde bulunulması istenilmiştir.

Bu istenilen eylemler, İslam dininde HELAL ve HARAM olarak bize sunulmuş ve nafilelerle de kendisine yaklaşılabacağını bizlere bildirmiştir.

Allah’a yaklaşıldığı oranda da, göğse gelen ve zararlı olan dışsal dalgalardan korunmuş oluruz. Bunu da ancak, rububiyet alanımızı güçlendirerek başarırız.

RUBUBİYET alanımızın güçlenmesi zikirle, MELİKİYET alanımızın gelişmesi haram ve helal olarak sunulan kıstaslara riayet etmekle ve ULÛHİYET alanımızın gelişmesi ise, sadece Allah’a secde edip tüm ibadetleri ona has etmekle gerçekleşir.

Tüm amellerin hakikati ise zikre dayandığı için, NAS SURESİNDE öncelikle Allah’ın rububiyeti zikredilmiş ve birçok ayette de işaret edildiği gibi, benlik noktamızın ancak zikirle güçleneceğine dikkatimizi çekmiştir.

HER KONUMUN ZİKİRİ AYRI BİÇİMLENİR

En büyük zikir hangisidir? Zikir okuma türleri nelerdir?

Zikirlerin sayılarak yapılması hususunda hadisler var mıdır?

Dille okunan zikirler belli bir düzeye gelince terk edilebilir mi?

Zikirleri okurken gizli veya aşikâr okumak arasında fark var mıdır?

Hız.Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sayarak okuduğu zikirleri olmuş mu?

Şimdi de bu sorular özerinde biraz tefekkür edelim...

Zikir; “dil ile”, “kalp ile”, “ruh ile”, “sır ile”, “hafi ile”, “ahfa ile” ve bizzat “seyir ile” olabilmektedir. Zikrin esas hedefi, söylenildiği mahalde mutlak zattan başka tüm masivayı yani yaratılanı unutmaktır. Öylece bakışını mutlak yaratım fitratına çevirip, her an Allah’ın ilmiyetindeki zenginliği seyir etmektir.

Zikir, mutlak mülk sahibi olan Allah-u tealay, varlığının tüm vecihlerinde talep etmektir. Zikir, insanlığa tevdi edilen bir görev olmakla beraber, sonuçlarının hâsılatı kendisine eksiksiz olarak verilen ilahi bir rahmet ve çok büyük bir lütuftur. Zikir, insan için en büyük ve en kestirme ameldir. Allah, in-

sanlığa örnek olması için kendi zatını zikreder. En büyük zikir Allah'ın zikridir ki, mahiyeti doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ'nın tümünü camidir.

En büyük zikir, hakk olanın kişideki tecellilerini seyir ile zikre ortak olmaktır. En büyük zikir kişiye, kendi nefsinden daha yakın olanla hemhal olup gafletten sıyrılmaktır. Hak Teâlâ'dan gafil olanların değirmenlerine sakın su taşıma ve onların lakırdılarına takılma. Onlar zaten zikir erbabının nazariyetine ulaşamazlar.

Ayet ve hadisler incelendiğinde en büyük zikir “LA İLAHE İLLALLAH”tır, en büyük zikir “NAMAZDIR”, en büyük zikir “DUADIR”, en büyük zikir “KUR’AN-I KERİMİ OKUMAKTIR” gibi birçok bilgiye ulaşılır.

Bilelim ki; zikrin işaret alanı geniş olup asıl kapsadığı anlam huzmesi ise, istenilen mefhumu hatırdan tutma olayıdır.

En büyük zikir olayı ise, içinde bulunduğu yer ve mevcut olan duruma göre olup kişiden kişiye değişkenlik göstermektedir. Büyük zikirler hakkında, Hz.Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimize soru soran kişinin konumuna göre, her bir konu hakkında soru soranın içinde bulunduğu ruh durumuna binaen, ayrı ayrı birçok hadis-i şerif rivayet edilmiştir.

Rivayet edilen tüm bu hadisler gerçektir. İçinde bulunulan zaman ve mekâna göre Hz.Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin eshabına yaptığı tebliğlerdir. Bizler de, yapılan her bir tebliğde kendi konumumuzu keşfedip ona göre karar alarak, hakkımızdaki en büyük zikre ulaşmış oluruz.

Örneğin, namaz vakti girince en büyük zikir “NAMAZ KILMAKTIR”. Bir kişinin imanla buluşması için en büyük zikir yani hatırlama “LA İLAHE İLLALLAH” zikridir. Zaten “LA İLAHE İLLALLAH” bir defa dendi mi, kalbi

kuşatır. Artık sıra içini doldurmaya gelmiştir. İçini doldurdukça, kalp Allah nazarı ile titrer ve “LA İLAHE İLLALLAH” tefekkürü güçlenerek kalbini sarar. İşte esas mesele “LA İLAHE İLLALLAH” diyebilmektir. Tüm hedefimiz ve çalışmalarımız “LA İLAHE İLLALLAH”ı hakkıyla diyebilmek içindir. Yoksa bu söz kuru bir söz değildir. İş o ki bunun altını doldurmaktır.

Bir kişinin hakikatini zikir etmesi yani hatırlaması için de en büyük zikir, “KUR’AN-I KERİM”i okumaktır. Ve daha başka her durumun konumu ve iletilmek istenilen esasları ayrı ayrıdır.

Hız. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz tarafından bize öğretilen dua ve salavatların yanısıra, sayarak zikredebileceğimiz isim zikirlerini, Esmâ-i hüsnâ’nın içindeki doksan dokuz isimle sınırlamıştır. Hız. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz sayarak okumak için, “Esmâ-i hüsnâ”yı işaret etmiş ve şöyle demiştir: “Allah’ın 99 ismi vardır, yüzden bir eksik. Kim bunları sayarsa (ihşâ) Cennete girer.” (Buhârî, Tevhîd, 12; Şurût, 18; Müslim, Zikir, 5; Nesâî, es-Sünenü’l-Kübrê, Nu’ût, 1) Dikkat ediniz ki, saymayı özellikle Esmâ-i hüsnâ için söylemiştir. Ve ihşa edenleri cennetle müjdelemiştir.

Onun için doksan dokuz ismin dışında daimi olarak sayarak okuyacağımız başka isimlerin zikirleri olamaz. Ama her durumun ayrı bir zikri yani hatırlanması ve gereken esasları da elbette mevcuttur. Bu çok önemli bir konudur.

Hız. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, salâvat okunmasını tavsiye ederek şöyle demiştir; “Kim bana bir defa salâtü selâm getirirse, bu sebeple Allah Teâlâ da ona on misli merhamet eder.” (Müslim, Salât 70. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Vitir 26; Tirmizî, Vitir 21; Nesâî, Ezân 37, Sehv, 55)

“Ebû Talha’dan(ra) gelen bir rivâyette şöyledir; “Bir gün Resulullah (sav), yüzünde bir sevinç olduğu halde geldi. Kendisine: “Yüzünüzde bir sevinç görüyoruz!” dedik. “Bana melek geldi ve şu müjdeyi verdi: “Ey Muhammed! Rabbin diyor ki: “Sana salâvat okuyan herkese benim on rahmette bulunmam, selâm okuyan herkese de benim on selâm okumam sana (ikram olarak) yetmez mi?” [Nesâî, Sehv 55, (3, 50)]

Unutmayalım ki, tek değişmez esas, ayet ve hadislerle bize iletilen gerçeklerdir. Dil ile zikir yapıldığında, dilin sahip olduğu titreşim özelliği ile kalpten ruha bir akıntı başlar. Öylece kişi, hak nazariyesine adım atar. Dille zikre başlamak, kişi için ilk basamaktır. Bu basamak ile kişi, derununa doğru kapıyı çalmaya başlar. Zamanla dildeki zikir kalbe iner. Kalbi sükûnet ve huzur içinde Rabbe teslimiyete odaklanır.

Ruhu kalp ile sonsuzluğa bakmaya başlayıp tatmin olmaya başlar. Öylece sırren Allah’ın Esmâ-i hüsnâ’larındaki içeriklerde erimeye başlar.

Eridikçe Esmâ-i hüsnâ ile isimlenen kuvveler, sütun derunundaki yağ gibi, kalbi sulandırır. Öylece hafî denilen bütünleşme zevki, kişiyi sarar. Bu bütünleşme zevkinin verdiği saadette, kişideki ahfa denilen tatminin zirvesi, zikirle buluşur. Öylece kişi zakir olur. Bu zikir en kıymetli zikirdir. Zikrin bu zirve hali, kişiyi Allah’ın emirleriyle fenada buluşturur ve bekaya temaşa eylemekle kişiyi tanıştırır. Öylece zikir hedefine ulaşmış olur.

Hız.Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sünnetlerinde yaptığı hareketlerle bezenmeye başlar. Öylece zikir fiillerle bütünleşir. Örneğin; zekât ve sadaka ER-Rezzak esmâsını fiilen zikir hali olur. Merhamet ve şefkat ER-Rahmân esmâsının fiili zikridir. Üretmek ve tembellikten sıyrılmak hali kişide ER-Rahîm esmâsının tecellisi sonucu aşikâr olur. İnsanların ayıplarının örtülmesi ve

kendi içsel noksanlıklarının telafisi için uğraşması, ES-Settar esmasının fiili olarak tecellisiyle kişide açığa çıkar.

Tümü dille yapılan zikirle başlamıştı ve sonuçta tahkike ulaştı. Tahkike ulaşılsa dahi, dille yapılan yani bizzat günlük okunan zikirlere devam edilmeli ve bu devamlılık dünyadaki son anımıza kadar sürmelidir.

Yoksa zamanla ruhsal dünyamız geriler ve körleşir. Böylece edinilen tüm güzellikler kişiden soyutlanıp gider. Zikirleri terk eden kişi, özüne giden yolları kapatmış ve kendisini bedenine hapsedmiştir. Zikri terk eden kişi, ruh dünyasını çok üzmüş ve sudan çıkan balık gibi manevi alanda can çekişmeye başlamıştır.

Fiili olarak tüm Esmâ-i hüsnâ kuvvelerinin eylemsel sonucunu ef'al âleminde insanlıkla buluşturan Hz.Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, fiili zikrin bizzat kendisi idi. Ahlâkı ve bütün sünnetleriyle insanlık için apaçık aynaydı.

Burada şunu da hatırlayalım; içinde olduğumuz âlem, Allah'ın fiil âlemi değil, Allahın yaratım âlemidir. Allah'ın fiili, yaratımıdır. Yani bizler fiil âlemi değil, fiiller alêminin sonucu oluşan yaratım mahalliyiz. Çünkü Allah, nasıl ki zatıyla, sıfatıyla ve esmasıyla yarattığı âlemle içli ve dışlı değilse, ef'aliyle de aynen öyle içli ve dışlı değildir. Allah için bu tanımlamalar muhaldir.

Sözlü ve fiili olarak zikre giren kişi, büyük bir mükâfat ile yüzyüzedir. Bu mükâfata ulaşmak isteyen kişiyi yolundan alıkoymak üzere, nefs-i emmâre ve şeytani kuvve sürekli tetiktedir. Şeytani güç ve nefsani vehimlerle kişiyi mana yolundan ayartmak isteyen kuvvelerle baş etmek, ancak sarsılmaz bir imanla Hz.Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimize bağlanmak ve kalbinde onu yegâne efendi bilmek-

le kolaylaşır. Öylece Nur-i Muhammedi'den akan aydınlıkla kişinin ölü aydınlanır ve imrenilen makamlara doğru yol alır.

Mana yolunda olmak ve hakka yanaşmak için de, maddi planda emir olarak bize bildirilen farzlar, kesinlikle yerine getirmemiz gereken prensiplerdir. Hakka yaklaşmak için farz olarak sunulan zikirlerden namaza gerekli olan ehemmiyet verilmeli, her hal ve şartta kazaya bırakmadan ima ile dahi olsa vaktinde eda edilmelidir.

Diğer tüm farzları istenildiği şekilde eda edip haramlardan sakınmak gerekir. Sonra da nafilelerle yaklaştıkça yaklaşılmalıdır. Yaptığımız nafîle ibadetler az da olsa daim olmalıdır. Böylece Rabb-ul Âlemine giden yol kolaylaşır ve hak yoluna revan olunur.

Kur'an-ı Kerim'de ve Sünnet-i seniyyede farklı zikir çeşitlerinden bahsedilmiştir. Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz bütün zikir çeşitlerini bizzat yapmıştır. O, tek başına zikir yaptığı gibi, cemaat halinde de zikir yapmıştır. Gizli zikrin yanında, açık zikri de icra etmiştir. Ashab'tan bazılarını meşrebine uygun zikir telkinleri de yapmıştır.

Bazılarına açık, bazılarına gizli zikri tavsiye etmiştir. Ayrıca herkesin yapması gereken zikir çeşitlerini de belirtmiştir. Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz tarafından miktar, yeri ve zamanı belirlenen zikirler aynen uygulanır.

Örneğin farz namazlardan sonra otuzüçer defa "Sübhannallah, Elhamdülillah, Allahu ekber" demek ve peşinden "Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerike leh, lehu'l mülkü ve lehu'l hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr" zikri ile yüze tamamlamak gibi.

Bu zikirlerin miktarı, yeri ve şekli bellidir; onlarda kimse eklemeye ve çıkarmaya yetkisi yoktur. Namazların

rükû, secde ve oturularında okunan dua ve zikirler de böyledir. Tesbih namazı, telbiye, teşrik tekbirleri, ezan, kamet gibi belirlenmiş zikirler de aynen uygulanır.

Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizden, zikirleri sayarak okumak şeklinde rivayet edilen birçok hadis-i şerif mevcuttur. Onlardan birkaç tane-sini burada zikrederim.

Ebu'd-Derda'dan (ra) rivayetle Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz şöyle buyurdu: "Her kim yüz kere 'Lâ ilâhe illallah' derse, Allah(u Teala) onun yüzünü kıyamet gününde ayın ondördü gibi parlatır ve onu dediği günde, onun kadar veya ondan fazla diyenden başka, ondan daha üstün bir amel hiçbir kimse için yükseltilemez." Kaynak: Taberani, Terğibu Terhib 2/449

Hz. Ali'den (kv) rivayet edildiğine göre, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz şöyle buyurmuştur: "Her kim günde yüz kere 'Lâ ilâhe illallâhu'l Melikül Hakkul Mübin' derse, bu zikir kendisi için fakirlikten kurtuluş, kabir yalnızlığında yoldaş olur. Bununla zenginliği celbeder ve cennetin kapısını çalar." Kaynak: Şirazi; Hatib; Deylemi.

Hz. Ebû Hüreyre (ra) anlatıyor: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim, 'Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâ-şerike leh, lehu'l mülkü ve lehu'l hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr.' duasını bir günde yüz kere söylerse, kendisine on köle âzad etmiş gibi sevab verilir, ayrıca lehine yüz sevab yazılır ve yüz günahı da silinir. Üç gün akşama kadar onu şeytana karşı muhafaza eder. Bundan daha fazlasını okumayan hiçbir kimse, o kişiden daha efdal bir amel de getiremez. Kim de bir günde yüz kere "Sübhânallahi ve bihamdihi" derse hataları dökülür, hatta denizin köpüğü kadar çok olsa bile." Kaynak: Buhârî, Daavât 54, Bed'ü'l-Halk 11

Ebu'd-Derdâ'dan (ra) rivayet edildiğine göre, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz şöyle buyurdu: “Sizden biriniz her gün sabahladığında Allah için bin hasene yani sevap işlemeyi terketmesin, her kim sabahladığında yüz kere: ‘Bismillahi sübhanallahi ve bihamdihi (Allah’ın ismiyle başlayıp, Allah’ı tesbih ederim ve ona hamd ederim.)’ derse, bu bin hasenedir ki, inşallah o gün o kadar (bin tane) günah işlemez. Bundan başka işlediği hayırlar da bol bol kendisine kalır.”
Kaynak: İmam Ahmed; Heysemî, Mecme’u’z-Zevâid:10/116

Bazen de sahabelerini uyardı ve gizliden gizliye zikirler okumaya davet etmiştir. Şu hadise de kulak verelim; Bir defasında yolculuk esnasında Ashab-ı Kiram’ın yüksek sesle tekbir getirdiğini işiten Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, onları şu şekilde uyardı: “Böyle sesinizi yükseltip kendinizi yormayın. Siz kulağı sağır veya uzaktaki birisini çağırılmıyorsunuz. Sizler, gizli açık her şeyinizi işiten, size çok yakın olan ve hep sizinle beraber bulunan Allah’ı zikrediyorsunuz.” (Buharî, Müslim, Ebu Davud)

Birkaç ayeti kerime meali ile bu konuyu kapatalım; “Rabini nefsinde, haddini bilerek, hissederek ve gizlice, gösterişsiz, sesini yükseltmeden, sabah - akşam zikret, hatırla ve derinliğine düşün! Gâfillerden olma!” (A’raf-205). “Öyleyse siz Beni zikredin ki Ben de sizi anayım. Bana şükredin, sakın nankörlük etmeyin.” (Bakara, 2/152) “... Bilesiniz ki, kalpler ancak Allah’ın zikriyle mutmain olur (Allah’ı anmakla sükûnet bulur).” (Ra’d, 13/28)

Kuluna şahdamarından daha yakın olan Allah’u Teala’yı her yerde ve zamanda açıkça ve gizli zikredelim ve gafletten arıalım.

ZİKİRLERDE ESMÂ-İ HÜSNÂ'NIN ÖNEMİ

Zikir yaparken neden sadece Allah ismi değil de Esmâ-i hüsnâ'da yer alan diğer isimlerin zikrini de öneriyorsunuz?

Allah'ın kelâmı olan Kur'an-ı Kerim'de üzerinde durulan husus, Allah'ın tüm Esmâ-i hüsnâ'ları ile kendisine yönelmemizdir.

Allah, mutlak zatın kendine seçtiği özel ismidir. Hem de bütün sıfatları ve isimleri kendinde toplamıştır. Bu konuda birkaç ayeti kerimenin mealine göz atalım; Araf suresi 180. ayeti kerimede şöyle der; “En güzel isimler Allah'ındır; siz O'na bu isimlerle dua edin.” Bakara suresi 138. Ayetinde de şöyle der; “Allah'ın boyası! Allah'ın boyasından daha güzel boyası olan kimdir? Biz O'na kulluk edenleriz.”

Allah'ın boyası ile boyanın derken, Allah'ın sahip olduğu özellikler ile bezenin demektir. Allah'ın sahip olduğu özellikler ise, bizlere Esmâ-i hüsnâ olarak sunulmuştur.

Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin; “Allahu Teâlâ'nın doksan dokuz ismi vardır. Bu isimleri ihşa edenler, gerçekten cennete girerler” hadisindeki ihşa kelimesinin bir anlamı da “manalarını şuurla anlamak” ve “hayatında onları ihya etmektir.”

İhsa etmek ihya etmektir. İhya hayat vermek yani diriltmek demektir. Nerde dirilteceğiz? Tabi ki nefsimiz de. Dağda taşta değil. Elbette dağda da, taşta da seyir edeceğiz ama nefsimiz de dirilteceğiz. Çünkü nefsinde farkına varamadığın hiçbir hususu afakında seyredemezsin. Enfusi zenginliğe bürünerek yani boyanarak afakî seyre ermiş olacağız. İhyanın oluşması da ancak, hatırdı tutmakla gerçekleşir. Zira hatırdı en çok tutulan mana içeriği, zamanla kişinin bakış açısı olur.

Allah boyasıyla boyanın ayetinde bir sır vardır. Bu sır, kişinin Allah esması olamayacağı hakikatidir. Zira ancak esmaların boyasıyla boyanılır, bizzat esmanın kendisi olunamaz. Bu fikir hulûl olup İslam itikadı olamaz. Çünkü varlığımız esmaların kendisi değil, esmaların bizde oluşturduğu dokumalarıdır. Biz de boyanalım bu isimlerin manalarıyla, öylece mutluluğa erelim.

O yüzden zikirleri okurken isimlerin başında EL takısı olmadan zikir edilir. Çünkü EL takısı bir kelimenin başına geldiğinde, üzerine geldiği kelimeye “hâlihazırda bahsedilen mana sahibi mutlak olarak sırf odur” manasını vermiş olur. Bu da insan için muhaldır. Çünkü insan, esma bileşkesinin oluşturduğu dokuma olarak vardır ve asla tüm isimlerin tüm manalarını kendisinde cami edemez. Bu muhaldır. Sadece sanal benliğinde var olan Esmâ-i hüsnâ boyalarını yani dokumalarını daha net olacak şekilde resmedebilir. O yüzden kimse Allah olamaz ama Allah ile kaimdir. Bunu fark edemeyen ulûhiyette veya rububiyette şirke girer. Şirkin affı da yoktur.

Zikirden yoksun yaşayan yerinde çakılıp kalır. Zikirle hemhal olan ise, bilmediği sırlara kapı aralar. Zikirsiz hiçbir okuma veya sohbet, kişinin gönül hanesinde veya kalbinin himayesinde derinlik oluşturmaz. Zikirle hemhal olup ilim ve tefekkürle yönelen kişiye, bilmediği sırlara doğru kapı

aralanır. Kapı aralandıkça tefekkür yoğunluğu oluşur. Kapı açılınca öğretmene ihtiyaç biter. Kapı açılınca yazılanlara ihtiyacı kalmaz. Zaten kendi görür, halleder, yazar ve öğretmeye başlar.

Zikir ile günahattan el çekilmesi ters orantılıdır. Allah'ın doksan dokuz isminin zikirleriyle hemhal oldukça, günahlardan uzaklaşmaya başlar. Çünkü her bir isim ayrı taraftan onun bilincini kıvama getirip yaratılış fitratıyla uyumlandırır. Öylece doğru orantılı olmasına Rabbi izin vermez. Çünkü içsel bileşimini fitrata göre düzenlemiş ve fitrat dışı ameller ona çirkin gözükmeye başlamıştır. Onun için de, şeytani güçlerin kişide terkinin istedikleri en büyük amel, kişiyi Allah'ın Esmâ-i hüsnâ'larının zikirlerinden uzaklaştırmaktır. Bu alanda her türlü oyunu oynarak kişiyi zikirden uzaklaştırmak isterler. Zira bilirler ki kişinin fitratı düzelirse artık kendisine söz geçirilemez olur.

Sakın ha olayı ekseninden saptıranlara kulak vermeyelim ve Rabbimizin boyasıyla boyanmaktan vazgeçmeyelim. Onun için de bilelim ki nefsinin tanımak isteyenlerin zikirden vazgeçmeleri olamaz. Burada "olmaz" kelimesini dahi kullanmak hatadır. Çünkü olay kesin ve kat'îdir.

Hem biline ki, elbette nafîle namaz kılmak veya Kur'an-ı Kerim'i okumak da zikirdir. Ama nefsinin derinliğine inmek isteyenler, nafîle namaz ve Kur'an-ı Kerim'in tilaveti yanı sıra, hasseten Allah'ın isimlerini zikrederek kalplerini güçlendirmek suretiyle, letaiflerinin yönünü kayıtsız ve şartsız Rabb-ul Âlemine yönlendirmek zorundadırlar. Yoksa nefsinin derinliklerinde meşk etmeleri oluşamaz.

Zikir terk edildiğinde ise, herşey aslına döner. Zikre devam edilirse zikir istikametinde değişim devam eder. Onun için de huzur zikirdedir, sukun fikirdedir, tatmin şükürdedir. Zikreden kalp sahibine mal olur. Hem zikirsiz kalp şeytanın

atına nal olur. Esmâ-i hüsnâ'nın zikridir insanı insan yapan. Yoksa insan, insanlığının tadına varamadan dünyaya veda eder.

Bilmediklerinizi zikir ehline sorun der Allah. Çünkü zikrullah ekberdir. Zikir ehli, okuduğu zikirlerle, kitap okuyarak bilinemeyecek şeyleri kalbine akıtır.

Ayrıca okuduğumuz zikirlerle mertebe peşinde koşmaya lım. İki zikir okuyoruz diye de mertebe beklemeyelim. Okuğumuz zikirler, beklentisiz ve sırf olsun ki karşılığı bizden husule gelsin. Tarihin derinliklerinde zikir okuya okuya parmağı oluk gibi olan kişiler olmuştur ki, gene de acizliklerini ve Allah'a olan kulluklarını dile getirmekten başka ağızlarından tek kelam çıkmamıştır.

Zikirdir her derde deva, hakkı zikir et her yerde ki nefsinde oluşmasın cefa, öylece kalbinden kalsın perde, oluşsun sefa. Perde kalkmadan bir adım bile atamayız. Kimse kendini kandırmasın. Zikir okumayan kişi, kuru döngüde döner durur ve kendisine yazık eder.

Seyir dünyamızdaki herşey bizimle başlar ve bizimle biter. Allah her birime amelinin karşılığını vererek hiç kimseye zulüm etmeyecektir. Zaten Allah'ın halifesi olduğumuz için de, yaptığımızı onun adıyla yapıp onun adına da seyrimizi tamamlarız. O yüzden de yapılan eylemler, her ne kadar bizden sudûr ediyorsa da, zati seyir zevk haline bürünüp, işin hakikatini seyir ederek ve hakikate nazar ederek, Allah yaptırırız. Bu seyrin her halini seyretmek ve o yaşama ermek için de, her fiilimize Besmeleyle başlarız.

ZİKİRLERLE BİZDE OLUŞACAK DEĞİŞİM

Zikir yaptığımızda bizde oluşan işlevler nelerdir?

Allah, insanı tüm varlıkların aksine içsel özelliklerini de-
ğiştirebilecek donanımla yaratmıştır. Donanımımız olan içsel
özelliklerimizin tümünün toplamı, bizim rububiyet alanımızı
meydana getirir. Rububiyet alanı, kişinin sahip olduğu terbi-
ye alanıdır. Terbiyenin işlevselliği, insanın üzerine yaratıldığı
fıtratı parelinde ise, mutluluk hissetmeye başlar. Ama fıtrata
uygun düşüncelerde ve amellerde ram olmazsa, mutsuzlukla
iç içe olur.

Rabb-ul has olarak bilinen kişisel rububiyet alanı, kişinin
terbiye edilebilir öz dünyasıdır. Bu da, insanın uhdesine bı-
rakılmıştır. Şayet kişinin rububiyet kapsamı yani öz terbiyesi
değişim sağlamasaydı, bunca peygamberlerin insanlıkla bu-
luşması da anlamsız olacaktı. Demek ki kişinin içsel terbiye
alanı şekilleniyormuş ki, bunca peygamber insanlıkla buluşup
yaratılış fıtratını kendisine hatırlattı. Kişinin fıtratının vec-
hullaha dönmesi için gerekli olan tebliği yaptı.

Allah, insanlığın sahip olabileceği rububiyet alanının ta-
mirini Kur'an-ı Kerim ile hem Kur'an-ı Kerim'in içeriğindeki
hakikatleri bizzat yaşam alanında uygulayan ve detaylandıran
Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendi-

mizin örnek yaşamı ile bilfiil göstererek bizlere öğretti. İşte bu öğreti Rabb-ul Âlemin'in kopmaz ipi oldu. Kopmaz olan bu ipi tutup dar kuyu olan dünya zindanından çıkarak geniş sahaya ulaşabiliriz. Rububiyet alanımızı vahiyle bildirilen güzelliklerle tamir edersek, Allah karşımıza hep güzellikler çıkaracaktır.

Kader, kişiye özgü olan rububiyet alanıdır. Değişim her an sürmektedir. Rububiyet alanımızı nimete erenlerin alanı gibi şekillendirdiğimizde, güzellikler bize akacaktır. Dua, zikir, iyilik vs. ile halihazırda yazılan muallâk kaderi değiştirerek, mutlu yarınlara ulaşma imkânı, elimize verilen en büyük unsurdur. Emrimize verilen unsurları değerlendirerek, muallâk kaderimizde yeniden şekillendirmelerle, üzerimize mutlulukları çekebiliriz. Bu yeniden şekillendirme ise, yarın başımıza ne geleceğini bilmek değildir.

Olumlu, fitrata uygun, yapılması halinde ruh dünyamıza memnuniyet veren pozitif tavırlarla kader üzerinde yaptığımız yapbozlar, yeni yeni çehrelere ulaşarak anne karnında ve doğum anında bize taalluk eden kader yazgılarını, irademizle değişim isteğinde bulunarak, yazılanın aksi başka başka türlerle, yeni yeni geleceklere kavuşma azmimizle, mutlu olacağımız güzelliklere ayna olabiliriz. Onun için de bilelim ki, testisinde suyu olan susuz kalmaz. Yani yaptığı çalışmalarla gönül dünyasını zenginleştiren kişi, fakirlik ve mahrumiyet yaşamayacaktır.

Genel olarak kişinin dünyevi ve uhrevi kayıtlı olan bir yaşam taslağı mevcuttur. Ama insanlara dünya yaşamı boyunca bu hazır taslak üzerinde yapboz kuvvesi, bizzat kendisine tevdi edilmiştir. İnsanların geneli ise, yapboz yapmaz ve yazılı olan taslağa kendisini mahkûm eder.

Dua kaderi değiştirir, zikir rububiyet alanını genişletir ve sadaka ise, ömrü uzatır. Ama insanların geneli bundan gaf-

lettedir ve dolayısıyla yazılan yazgı önüne gelir ve yaşamaya mahkûm olur. Zaten Allah elçilerinin insanlığa gönderiliş amaçlarından biri de, bu gerçeği insanlara aktarmalarıdır. Ömür iyilik üzere ne kadar uzun olursa, o kadar faydamızdır. Tek bir defa ihlâs süresini okumak dahi, kişiye sayısız dereceyi ibraz eder.

Kişinin derecesi yükseldikçe cennetteki yaşamı daha kaliteli olur ve sonsuzluktaki namusu daha âli olur. Çünkü namusu âli oldukça, benliğinin hakkını daha kuvvetli şekilde ibraz eder. Bu kuvvete göre de korunaklı olması ve enfustan afağa doğru seyrin keskinleşmesi şekillenir. Onun için de ölümü istemek yerine, iyilik üzere uzun bir ömür dileyelim. Zira yaşam sürdükçe bu keskinlik süreci devam edecektir. Et kemik bedeninin ölümüyle de son bulacaktır.

SIKILMAMIZIN NEDENİ VE ZİKİRLERİN ZAHİRİ ETKİLERİ

Neden durup dururken sıkılıyoruz?

Sıkılmalarımızın ve huzursuzluğumuzun zikirden uzak bir yaşamla ilişkisi var mıdır?

Zikirler beden üzerinde fiziki bir başkalaşım veya üretim yapar mı?

Zikirleri okurken bize dışarıımızdan mı bir şeyler katılıyor?

Zikirleri terk etmek kişide olumsuz etkiler bırakır mı?

Kişide oluşan manevi temizlik tekrar kirlenebilir mi?

Sıkıntılarımızın sebebi gene de bizde saklıdır. O saklı olan sebeplerden ötürü içimiz daralır.

Sanki bir şey içimizi sürekli kemiriyor. Sanki içimizde saklı bir şey var, varamıyoruz.

Namaz da zikirse, zikir okuyanların namaz kılmasına gerek var mı?

Bu sorular üzerinde biraz tefekkür edelim...

Bilirsiniz tohumu; yere ekilince kabarıp, toprağı sıkıştırır ve nihayet filiz çıkar. İşte bizim şuur dünyamız da aynı öyledir.

Bedenimiz topraktan yaratılmıştır. Allah, tüm isimlerinin manalarının işaret kapsamlarını, tohum gibi içimize ekmiştir. O tohumlar yeşillenmek ve tomurcuk olmak isterler. O yüzden de insanın gönül dünyasını sıkıştırırlar. Bunun hikmetini bilmeyen insanlar, sıkıntılarının nedenlerini hep başka yerlerde ararlar.

Ra'd suresinin 28. Ayetinde yüce Allah mealen şöyle der; “Hidayeti bulan şunlardır ki, onlar iman etmişlerdir ve kalpleri Allah’ın zikriyle itminana erişmiştir. Şunu kesinlikle biliniz ki kalpler ancak Allah’ı zikretmekle mutmain olur.”

Bilelim ki; insan kalbi ancak Allah’ı zikir etmekle rahata kavuşur. O yüzden de, Allah insanı seviyor ve sıkıntı veriyor ki; zikirle tanışsın. Öylece Esmâ-i hüsnâ’da bildirilen özelliklerin kendisinde dokundurduğu ve adeta ferşiyle bütünleştiği deruni hissiyatı, kendi özünde keşif etsin ve gonca gül olup sonsuz mutluluğa kavuşsun.

Okunan her zikir, oluşan etki ile kişinin ruhu tarafından kalp ve beyin başta olmak üzere vücudun belli başlı yerlerinde salgılar üretir. O salgının türüne göre de kişi, birçok güzellik hisseder. Bunu da çoğu zaman ruhsal tatminler olarak algılar. Oysaki sadece salgılanan salgının kalbin derunundan beyne yansıttığı, öylece zevkini oluşturduğu illizyondur. O zevk illüzyonu ise, kişinin daha çok şevke gelip ruhi fonksiyonlarının gelişimini devam ettirmesi için, Allah’ın kişiye dünyada sunduğu bir ikramdır. Zaten cennete gidenler, oradaki nimetleri, tadınca, o nimetlerden daha öncede tattıklarını söyleyeceklerdir.

Şu ayete kulak verelim “Ve müjdele ki; altlarından ırmaklar akan cennetler, kesinlikle iman edip salih amel işleyenler içindir. Onlara benzer rızıklar verildiğinden, her ne zaman oradaki rızıklarla rızıklandırıldıklarında diyeceklerdir ki, bu daha önce de rızıklandığımızdandır. Onlar için orada ter-

temiz eşler vardır. Ve orada süresiz kalacaklardır.” (Bakara suresi 25)

Yüce Allah’ın sonsuz lütuflarına ermek için, her türlü sezgi ve tatminsel zevkleri hedef edinmeksizin, Rıza-i Bari’den geri kalmayalım. Oluşan her güzelliği Allah’ın bir lütfu bilip asla kayıtlanmayalım. Çünkü kayıtlanan kayıtlandığı ile kalır da, ötesine geçemez. Esasında iman, yüzünü kayıtsızlığa dönmektir.

Zikir okumadan manada yürümek isteyenin yürüyüşü ise, dedikodudan öteye geçemez. Söyler söyler sonra gene de söyler ama başladığı yere geri döner. Bir türlü kalbi gerekli olan muhabbeti hissedemez.

Mana yolculuğu ve akabinde semanın açılması, samimiyetle hakka yönelenlere nasip olur. İnatla üstünlüğünü kabul ettirmeye çalışanların yani kibre kapılıp nefsini ön plana çıkarmak isteyenlerin de ulaşacakları bir mahal olmayacaktır.

Biz yaratıldığımızda zaten bize lazım olan her kuvve, öz benliğimize ve öz benliğimizin zuhur makamı olan öz alt bilincimize yüklenmiştir. Tüm zikir ve diğer müsbet çalışmalarımızın temel amacı, öz alt bilincine yüklenen içeriği canlandırıp kullanım alanına çekip getirmektir.

Örneğin; civciv olacak tüm içerik yumurtanın içine konulmuştur. Yumurtanın civciv olması için artık yumurtaya dışarıdan bir şey katılmadan sadece gerekli ısı verilmek suretiyle yumurta pişer ve vakti gelince civciv oluşur. İşte bu örnekte olduğu gibi, insan kapalı sandık gibi olan öz alt bilincinin içinde bekleyen öz kuvvelerini üst bilincine çıkardığı kadar, gün ışığına çıkmayı bekleyen tohumlar gibi, fidanlardan açılacak meyveler kişiyle buluşur.

İşte değeri bilinmemiş bir define, her bir insanın özünde saklanmıştır. Bu et kemik beden zevkleri kişinin esah olan zevkleri değildir. Soracağın her sorunun cevabı sende saklı,

yeter ki yeşertmek için zikir, tefekkür ve şükür ile gereken çalışmaları ihmal etme.

“BEN”ini keşfettiğin kadar nefsini tanırsın. “Ben”ini yani enfusundan akıp gelen içsel şelaleni keşfetmezsen ve oradan akan güzellikleri hissetmezsen, afakının hakkını vererek nefsinin hakikatini anlamam mümkün olmayacaktır.

Birbirimizi iyi tanımak için önce kendi “ben”imizi iyice tanımak zorundayız. Kendi “ben”ini tanıma uğrunda bir arpa boyu yol almamışken hiçbir şeyden zevk almamız mümkün olamaz. Kendimizi tanımadan iç huzurumuzun oluşması da mümkün olamaz.

İç âlemimizin geldiği kaynak olan Allah’ın ilmindeki yerimizi, ancak zikrullah ile anlamamız mümkün olacaktır. Bu anlama ile de, kalbimiz tatmine kavuşacaktır. İşte tüm çalışmalarımızın sonucunda hiç kimse bize dışarıdan bir şey katmayacak, uyanan gene de biz olacağız. İçsel özelliklerimizin farkına varacak ve bize işlenen o özelliklerle nefsimizi ve bizim dışımızda var edilenleri seyre dalıp, oluşturacağımız uyumlama ile de seyrimizin zevkine ermiş olacağız.

Zikir, insan kalbinde ve uzantısı olan bilincinde şok etkisi yapıp zikir edilen manaya göre şekillendirici görev görür. İlk şoklama yaklaşık kırk gün sürer. Kırk günden sonra yoğunlaştığı mana yönünde değişim başlar. Eğer ki zikir ve riyazatlar terk edilirse şoklama sezgisizce çözümlenir. İkinci Şoklama daha fazla zaman alır ki, dönüşüm yani çözümlenme ve şoklama tekrar ederse insan şuuru bu terk ve başlamalara karşı direnç elde etmeye başlar. Ve şoklama gitgide zorlaşır. Öyle bir noktaya gelinir ki, şoklama tutmayacak dereceye gelir. Bunu Kur’an-ı Kerim, kalbin mühürlenmesi olarak tarif eder.

Manevi temizlik zikirle başlar ve zikirde devamlı kişiyi paklar. Onun için de sihirli değnek yoktur. İllaki kişi bir çalışmanın içine girecek ve yaşamında ona göre planlar yapacaktır.

Eğer zikir terk edilirse, her şey aslına döner. Başka da hiçbir yan etkisi olamaz. Ama kişi, zikirli durumdaki mana kuvvetine alıştığı için, aşağı düştüğünü düşünür. Oysaki düşmemiş ve zikirsiz olan eski haline geri dönüş yapmıştır.

Zikir devam ettiği müddetçe, zikir istikametinde değişim devam eder. Kişi, ölümüne kadar çalışmalarına devam edip o şekilde can verip dünyadan ayrılırsa, işte can verdiği andan itibaren artık düşüş bitmiş ve o güçlü haliyle ölüm ötesine merhaba demiştir. Onun için de yakıyn yani ölüm gelene kadar çalışmaya devam etmeliyiz ki, güçlü bir sentezle ölüm ötesine geçelim.

İnsan ile hakikati arasındaki merhale, yedi metrelik kuyuya benzer. İnsan dünyaya atılınca bir kuyunun dibine düşmüş ve içinde hapsolmuştur. Kuyunun dibinde bulunan insan, nefs-i emmâreden tırmanışa geçer. Kuyunun üstüne çıkan selamete safiyete ulaşır.

Tüm zikirler, iyilikler ve “var”lığa karşı gösterilen merhamet, içine düşülen bu kuyudan çıkmak içindir. Her bir günah, kişiyi hakikatinden biraz daha uzaklaştırarak bu kuyuda daha da derine daldırır.

Zikri oluşturan her bir amel ise, kişiyi biraz daha arındırır. Onun için de bildiğimiz tüm ilimleri nefsimizde uygulamak suretiyle kuyudan çıkmaya gayret edelim. Kuyudan çıkmak için çok uğraş vermek gerekir. Kuyudan çıkmak için ise, ana halat “RAHMET”tir. Onun için de denmiştir ki, yerdekilere merhamet et ki semadakiler sana rahmet etsin.

Kuyunun yedi metresinin her karışında türlü türlü giraplar bulunur. Bedavadan kuyudan çıkmak ise, yoktur. Kuyudan çıkana kadar zikir ile şükre ederek, eldekini değerlendirip tefekküre kavuşmak suretiyle merdiveni tırmanırız. Korku ve ümit arası yaşamaya gayret ederiz. Dünya kuyusundan çıktığımızda ise, korku ve üzüntü son bulacaktır. Bilmek sadece

doyum getirir. Asla tatmini vermez. Doyum ve tatmin ayrı ayrı hasletlerdir. İşte eğer zikir terk edilirse, herşey aslına döner.

Zikrin faydasının olmadığını söyleyenler ve zihinsel oyunlara aldanarak onlara aldananlar, zannediyorlar ki sahabe durup dururken sahabe oldu. Sahabe öyle zikirle hemhal oldu ki, Hasani Basri'den rivayet edildiğine göre, kendisi demiş ki, siz sahabeyi görseydiniz onları deli sanırdınız. O kadar ki amelde ram olmuşlardı.

Şeytanın en büyük başarısı kişiyi zikirden uzaklaştırmasıdır. Sana zikir faydasızdır diyen kişi, şeytanın kürkünü sırtına koymuş ve senin hakikatine ermeni engellemek için yoluna taş koymuştur. O taşı kaldır ve yoluna devam et. Mana yolunda ilerlemek isteyen kişi; zikirden uzaklaştığında, hududsuz ve geçilmez olan mana yolculuğundaki bucaksız çöllerde terk edildiğinin farkına varır. Zikirde daim olan kişi ise, mana denizinin ıssız çöllerinde yalnız kalsa dahi, susuz kalan deve gibi kendi kendini takviye edip yoluna devam edecektir. Zikir ruhu paklandırır, zirveye talip eder. Zikirden mahrum olan, yolun ne olduğunu görmemiş ki çöl veya bayırı fark edebilsin.

Bu toprak mahsulü bedenle yaşadığımız sürece, bedenın ağırlığı ruhu kendine çeker. Beden çekimine girmemek için tüm ibadet ve zikirlere eksiksiz devam edilmelidir. Her kim ki; erdim artık ibadete ve zikre ihtiyacım yok derse, kısa sürede tard olur ve bunun farkında bile olmaz. İşte böyle olanların kalpleri mühürlü olur. O halden kurtulmaları da çok daha zor olur.

Okuduğumuz zikirler fitratımızla uyumlu olmalıdır. Yoksa uyumsuzluk oluşur. Ve içsel hamurumuzun kıvamı dengesiz bir şekilde bozulacağı için de, içsel dünyamız altüst olur. Fitratımızla uyumlu olan zikirler ise, bize doksan dokuz diye bildiren Esmâ-i hüsnâ'dır. Esmâ-i hüsnâ zikirleri, planlı

ve düzenli bir şekilde okunması halinde, kişinin ruh dünyası dengeli olarak gelişir.

Ayrıca zikirlerde senin benliğini mat edecek, senin kişiliğini yakacak ve seni hayallerde dolaştıracak veya sana günahı küçük gösterecek ve farzları terk ettirecek kelimeleri sakın zikretme. Eğer ki okuduğun zikirlerle kendini öyle hissetmeye başlamışsan, o zikirleri hayatından çıkar ve usûl üzere yönelişe devam et. O kelimeler, sünneti seniyyede yer almayan kelimelerdir. Zaten lazım olan tüm kelimeleri, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, Esmâ-i hüsnâ diye bize tek tek tarif etmiştir.

İnsanın en önemli sermayesi, zikir çalışması ile olur. Zikir bizden bize tecelli(!)dir. Zikir, Rahman'dan bir rızıktır. Dışsal veya içsel olarak hiç kimse bize öylesine bedavadan bir şey vermeyecektir. Bil ki Rahman olan Allah, yaptığı seyrini biliyordur.

ZIKRİN BİLİNCİMİZ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Zikirleri okurken bilmemiz gereken şartlar ve dikkat etmemiz gereken temel unsurlar nelerdir?

Kur'an-ı Kerim'i anlamak için zikir okumak gerekli midir?

Hakka rağbet etmek zikirsiz olamaz mı?

Zikirleri okumanın hakikati nedir?

Zikirleri okurken bize akıntı nerden geliyor?

Zikir okurken mutlu olmamız için bizim dışımızdan bize bir şey mi ulaşıyor?

Gibi soruların cevaplarına ulaşmak için hep beraber biraz tefekküre dalalım...

Zikrullah ekberdir. Ama zikrullahı ruhi gelişim için okuduğumuzda, okumanın kaidelerine uymak zorundayız. Örneğin namaz kılariken namazın şart ve erkânlarına riayet ederek kılarız. Kafamıza göre uydurup kılamayız. Aynen bunun gibi zikirleri okurken de adap ve erkânına uymak zorundayız.

Esmâ-i hüsnâ zikirlerini okuyanların dikkat etmeleri gereken hususların başında ise, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin bizlere öğrettiği duaları okuyarak; şeytandan, nefs-i emmâreden, vehimden ve diğer bizim sadrımıza yönlendirilmiş olumsuz zihinsel fikir oklarından korunarak, öylece zikirlere geçmektir.

Bizim hazırladığımız bu kitabın son bölümüne eklediğimiz zikir cetvelinde, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin yaptığı bir takım duaları en başa alarak zikir düzenini oluşturduk.

Ayrıca zikredilecek Esmâ-i hüsnâ'lardan önce her esma grubunun başında "ALLAH" ismi okunmalıdır. Allah'ın özellikleri olan kavramların kullanım alanlarının değişkenliği insanlığın hafızalasını istila etmiş durumdadır.

Dünya konjonktürünün yani gelişen dünyevi zevklerin oluşturduğu durum ve şartların ortaya çıkardığı sonuç içerisinde oluşan yaşam kargaşası, insan ruhunu kendisine cezbeder olmuştur. Öylece mutlak yaratıcıdan uzaklaştırıp nefesine muti eylemiştir. Onun için de Allah zikriyle, nefisinden mutlak yaratıcıya doğru yeniden bir yol edinir. Daha sonra da Esmâ-i hüsnâ zikirlerine geçilir.

İnsanlık şuuru, dünya üzerinde oluşan ve Allah ile irtibatın çok nefsiyle etkileşimde bulunan kişilerin şuursal dallarının yaydığı ruhsal titreşimler, her an insanların sadrına ulaşmakta ve gönül dünyalarını bulandırmaktadır.

Bu hususa Nas suresinin 5. Ve 6. ayetlerinde şöyle işaret eder; ["İnsanların kalplerine üfleyen o sinsi şeytanın." "Ki o, cinlerden de olur, insanlardan da."] Zikri yapılan Esmâ-i hüsnâ okumalarından önce korunma duaları ve Allah zikri okunmazsa, kişi bu olumsuz etkileşimlere maruz kalır. Bu ise kişiyi derde, kedere ve bilinmezliğe sürükler.

İşte tüm dışsal baskıları devre dışı edip zihinde canlanacak mananın Allah'a aidiyetini nefse ve bilince aktarmak için, her Esmâ-i hüsnâ zikrinin evvelinde Allah zikrini yapmak şarttır. İnsan bilincinin rahman olan Allah ile iletişimde olması için zikir okunması gerekir. Zira zikir, tefekkürü doğurur. Zikir ve tefekkür beraber geliştiğinde ise, şükür oluşur. İşte tüm kitaplarda yazılanlar, tefekkür melekemizi yüceltmek içindir.

Eğer zikir olmazsa, tüm okuduklarını afakta seyre kalkışıp enfusunda seyretmeyi unutursun. Bu fitri bir husustur ki ötesi mevcut değildir. İşte zikir, nefsanî olan seyr-i sülûkü tamamlamak için şarttır. Zikrin sonucu kişide oluşan tefekkürle enfusi şükür kişiden bizzat açığa çıkar. Öylece afakî bakışın önündeki perdeler teker teker açılır. Öylece seyr-i sülûk yolunda hedefe ulaşılmış olur. İşte seyr-i sülûkü tamamlamak için, yani enfusi seyre dalıp afaka öylece nazar edebilmek için, zikir yapmak şarttır. Yoksa tüm hitaplar temennide kalacak ve hayat bulamayacaktır.

Şöyle OL, böyle OL, kalbinde şunu hissederek huzurlu OL, dürüst OL, rahmetli OL vs vs vs gibi birçok tavsiyeleri duyarız. Garibanım bakıyor ki “OL”muyor boşveriyor. Önce onun “OL”ması için gerekeni anlat. “OL”mak için gerekli zikirleri öner, bak bakalım nasıl “OL”uyor. Şöyle böyle OL demekle OL”unmuyor maalesef. Evet, “OL”mak için zikir şarttır.

Öncelikle bilelim ki; her yaratılan varlık, varlığını ve benliğini oluşturan hem hakikati ve öz cevheri olan doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ ile içeriği tanıtilen nurun, bir tutamının yoğunluğunu düşürüp onunla “BEN MERKEZİ OLUŞTURULMAK SURETİYLE” bileşim halinde, bir merkez noktaya yansımaları ile kişilik nefsi yani birimselliği oluşur.

Kişinin hedefinde deruni maksatlara ulaşmak yok ise, zaten bir ilmihal kitabı onun işini görür. Onun ile harfiyen amel edip ebedi hüsrandan kurtulur. Ama maksadı ötelere geçmek ise, işte o zaman kafasına göre değil, olayı anlayan bir Allah dostuna müracaat etmesi şart olur. Rastgele zikir ile deruni sırlara ulaşamazsın.

Bir yüksek bilinç sahibi kişinin seninle iletişim kura bilmesi için. Onun ile aynı güzergâhta olmalısın. İşte bilinç yapısı düşük iken senin nurunun üstü olan kişi, seninle irtibat kuramazken, az bir çalışma ile aynı dengeye ulaşırsın. Öylece senin üzerinde gayrı ihtiyari yani sen farkında olmasan da

manevi operasyon başlar. Kalbinde aldığı marifet nuruyla da aydınlanırsın. Yoksa dünyanı ona sorar ve dünyana dair bir şeyler edinir ve bunu da marifet sanırsın.

Bu konuda Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin meşhur olan şu hadisi yol göstericidir; Hz. Peygamber (sav), aşılama yapan bir topluluğa uğradı. Onlara ‘Siz bunu yapmamış olsanız da hurma olur!’ buyurdu. O sene hurmalar koruk çıkardılar iyi bir verim alınamadı. Hz. Peygamber (sav), hâsılat zamanı onlara tekrar uğradı ve ‘‘Hurmalarınız ne durumdadır?’’ diye sordu. Onlar da ‘‘Şöyle şöyle buyurmuştunuz, biz de öyle yaptık ve sonuç böyle oldu’’ dediler. Bunun üzerine Resûlullah: ‘‘Siz dünyanın işini daha iyi bilirsiniz.’’ dedi. (Müslim, Fedail, 141)

İşte tarikat yolunda çalışma yapana rehber şarttır. Çünkü tarikat yoluna giren kişinin zikirle, riyazatla ve tefekkürle ihtisaslaşan kalbi duygularına, bin bir türlü vehim ve vesvese gelmeye başlar. İşte bu noktada eğer ki; kişinin rehberi yoksa çok şirin gözüken şeytan, çok kolay bir şekilde kişiyi aldatır. Kişi kendisini şeytana kaptırırsa, onun oyuncuğı olmaya başlar. İşte onun için tarikat yolunda yürürken bir yol arkadaşına ihtiyaç duyulur. Bu yol arkadaşına da, insanlar çeşitli isimler vermişlerdir. Bu isimlerin başında mürşid veya pir gibi isimler gelir.

Ama tarikat yoluna girmeyip şeriatın bildirdiği yolda sağlam bir imanla yürürse, yazılanları tercüme eden mütercim dışında hiç kimseye ihtiyacı yoktur. Çünkü orada yap ve yapma vardır. Ama tarikat yoluna girmeyen şunu da unutmamasın ki; kaybedeceği şeylerin haddi ve hesabı yoktur. Ayrıca tarikat derken amacımız, kurumsallaşarak cemaatleşen tarikatlar değildir. Tarikat, kişinin özüne doğru yolculukta yürüdüğü yolda ihtisaslaşmaya denir.

Burada mürşid aramak gerekli midir? Veya mürşide ihtiyaç duymadan önce, hangi hallere ulaşan mürşidle karşılaşır? Gibi sorular akla gelir. Kesinlikle bil ki; sen mürşit arama-

yacaksın. Sen mürşidi ararsan, arayan sen olduğun için yani nefsi bencilliğin devrede olacağı için bulamazsın. Çıkar senli ve benli düşünceyi aradan, işte o zaman mürşidini tam karşında bulacaksın. Seni hak yolunda irşad eden yani aydınlatan mürşidin; bazen bir insandan sana hitap edecek. Bazen bir taştan hitap edecek. Bazen de sudan hitap edecek.

Nereden ve nasıl hitap gelirse gelsin, sakın ha hiçbirine tutsak olma. Zira tutsak olduğun şey, seni sınırlayacak ve gelişmeni engelleyecektir. Ama hitap yerine saygı duy sakın ha orayı incitme. Zira incitirsen, sana o kapı kapanacaktır. İşte mana yolunun bir edebi de budur.

Yunus'un şeyhi Yunus'u kırk yıldan sonra yanından kovmuştur. Yoksa Yunus özgürleşemeyecekti. Çünkü Allah'ın düzenine göre insanın gelişiminde, koyun ve çobanlık yoktur. Özgür bireyler vardır. Allah, Hz. Muhammed Mustafa sallahu aleyhi ve sellem efendimizi çoban ve kendisini de koyun gibi gören şahısları veya sahabelere o gözle bakan ecnebileri ayetle ihtar etti. Resule nazır yani gözetmen olarak bakın dedi.

Mana yolunda yolcu olana vird yani günlük eşit şekilde düzenli olarak zikir okumak şarttır. Bakın tarihteki evliyaya, tümü zikir okumuştur. Zikirle ve ilimle hemhal olmadan eren birini göremezsiniz. Hatta bazısı o kadar okumuş ki parmakları oluklaşmış.

Zikirleri okumak nefse çok ağır gelir. Çünkü nefis, istifini bozmadan ve rahatını kaçırmadan, kendisine havadan gelmesini bekler. Havadan gelmez azizim, nefsinin ikna et ki, boşuna beklemeysin. De ki ey nefsim; zikrin düzenli ve daimi olsun. İşte o zaman kanatlanırsın.

Her bir alanda, hülya ve seraplara doğru fikirleri kanatlandırıp içselleştirmek için zikir okumak şarttır. Kalbin kendisini fikre kapatırsa, seraplara güler ve hülyaları teper. Düşlerin daim olsun ki, fikirlerin dirilsin. Öylece kalbin hikmete amade olsun. Allah hiçbir şeyi boşuna yaratmamıştır. Hatta

hatta serap bile kişiye gayret katar. İşte Hacer annemiz bize en büyük örnektir. Serap ona zezemi sundu. İşte seraplar da boşuna değilmiş. Hülyanın gücüne güç katarmış. Kişinin emeline merhem olmuştur. Hülyadan hülyaya uçarken, serap serap oldu tepeler. Tepeden hülyaya erince ise, ayağının altından su fışkırır İsmail'in. İşte zikrin ve fikrin birleşmesiyle suyla buluşmuş olursun. Oysaki serapla başlamıştı tüm hikâye.

Kendisini şeytana kaptıran kişinin, isteğini karşısındakine kabul ettirmesi ve haktan caydırması bayağı kolaydır. Çünkü aynı anda üç kişi bir kişiye saldırır. Bunlar; şeytanlaşmış somut şeytan(insan), şeytanlaşmış insanın adeta ikizi olan cinni şeytan ve kandırmaya çalıştığı insanın yoldaşı olan cinni şeytan. Çünkü her insana zaten yoldaş olan bir cinni şeytan her hal ve şartta mevcuttur. Ve sürekli bize fısıltı verir durur.

Bu konudaki şu ayete kulak verelim; “Şeytandan sana bir dürtü (vesvese) gelirse, hemen Allah’a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. Takva sahipleri, kendilerine şeytandan bir vesvese dokunduğunda, tezekkür ederler (düşünürler, Allah’ı anarlar, azabını hatırlarlar...) O zaman artık onlar, gerçekleri görenler haline gelirler.” (A’raf, 7/200-201)

Her insana musallat olan şeytanlar vardır. Nitekim bu konuda şöyle bir hadis-i şerif vardır: “Benim şeytanım bana teslim oldu.” (Tirmizi, Rada 17; Müsned, III / 309) Bu hadisin arapça metninde geçen “esleme” kelimesi hem teslim olup boyun eğmeye mecbur oldu, hem de Müslüman oldu manalarına gelmektedir. Buradaki izah, şeytanının Müslüman olması anlamında değil, “boyun eğip teslim oldu” anlamındadır. Çünkü şeytanın cevheri bozulduğundan Müslüman olması söz konusu değildir. Yani insan şeytana teslim olduğunda, şeytan insana teslim olur. Ama Müslüman olmaz. Eğer ki, bir gevşeklik gösterip hakka riayetden uzaklaşırsak, şeytaniyeti fısıldayan cinni şeytan, gene de faal olacaktır.

Şeytani kuvveye karşı direnmek için ise, semavi nurla desteklenen güçlü bir iradeye ihtiyaç vardır. İradeyi semavi nur ile desteklemek için, dinde farz edilen ile yasaklanan hususlara riayet etmekle birlikte, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin öğrettiği duaları ve Esmâ-i hüsnâ ile tanıtılan Allah'ın varlık üzerinde direk dokumasını gerçekleştirdiği kuvvelerin yani müsemmaların isimlerinin zikirlerini, gücümüz nisbetinde günlük olarak düzenli ve planlı bir şekilde zikretmeliyiz.

Ayrıca Rabb-ul Âlemin'in sonsuz ve sınırsız olan ve aslında bir kelimedenden oluşan ve bize göre açılımı uzanıp giden ve hakikatı sessiz sözsüz kelamını okumak ve anlamak için de, bilinç dünyamızı dünyevi hezimetten kurtarmamız gerekir. Bilincimizi kaplayan necaseti paklamamız gerekir.

Zaten arınmayan el süremez ki o mukaddes kelama. İşte arınmak paklanmak için de zikir okumak şarttır. Çünkü zikir olmadan ayetlerin ihtiva ettiği anlam derinlikleri hakkında fikirler, kalbe akamaz. Fikir olmadan da, Allah'ın insana vermek istediği anlam inceliklerine ulaşamaz. Ulaşamadığı için de, nefsanî hareket ederek ve birçok yanlış bilgiyle donanıp yürümek isteyecektir. Öylece yanlış saplantılara sapıp nefsinin Allah ile aldatarak için hakikatinden uzaklaşacaktır.

Nefsinin doğru yolda tutmayı hakikatinden uzaklaşmak suretiyle günaha dalıp, nasıl olsa Allah affeder diyerek kendilerini Allah ile aldatanlar, birçok fikirle kendilerini avuturlar. Hayallerinde canlandırıp öylece kendilerini donanımlı sanırlar. Oysaki Muhammedi sünnete uymayan her bir fikir, kalbe akan şeytani ilhamlardan öte bir şey değildir.

Kalbe akan ilham, düz bakışla mantıklı da gelse, eğer ki sünneti seniyyeye uymazsa, işte o fikir kişiyi ülvileştirmeyecektir. Onun için de yegâne hakem, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizdir. Bu hakemliği ortadan kaldıranlar ise, üzerinde yürünülmesi gereken yoldan uzaklaş-

mışlardır. Elbette Kur'an-ı Kerim'i okumak da zikirdir. Anlamını bilmesek de okumaya devam edeceğiz. Kişi ayetleri okurken, ayetlerin anlam inceliklerine ulaşması için, tahir olması esastır. Tahir olmak için de, zikir ile hemhal olmak gerekir.

Yani gerçek şu ki; ilahi kelamın hakkını vermek suretiyle hissedişe kavuşmak için, zikir yapmak şarttır. Yoksa toplumsal dedikodularla vakit harcanacaktır. Ayetlerin vermek istediği esas mesaja inilemeyecek ve Allah kelamının dokunuşundan mahrum kalınacaktır.

Toplumsal dedikodular boş davuldan öte değildir. Gerçek olan ise, yürüyen Kur'an'dır. Onun sünneti ise, yaşam alanıdır. Sünnetine yüz çeviren, yürüyen Kur'an'dan yüz çevirmiştir.

Mesele şu ki; zikir okuyan dirilir "Zikir de ne oluyor?" diyip okumaktan imtina edenler ise, ölü kalır. Onun için de gerçekleri hakkıyla hissetmek için zikir şarttır. Öze götüren ilmi yaşamadan, hissetmeden ve hatta ilgilenmeden ilmi dillendiren dile dil uzatmak ise, en büyük bahtsızlıktır. İnsan, zikirle kendi rububiyet alanını genişletip Rabb-ul Erbaba yaklaştıkça yaklaşır. Yoksa dünyaya geliş amacı kalmaz ve dünya bir tiyatro sahnesindeki oyuna dönüşür.

Oysaki Allah'ın yaratımında oyun ve eğlence yoktur. Ciddi bir yaratım ve sebep sonuç ilişkisinde oluşan âlemler ve âlemlerin in müzeci yani özeti olan insan yaratılmış ve varoluş sünnetine tabi edilmiştir. İşte bu yaratımda insanın, ölüm ötesinde ortalıkta terk edilmemesi için, varoluş sünnetine uyup birikim yapması şarttır.

İşte insan en önemli birikimini, zikir çalışması ile yapar. Zikir, bizden bize olacak şekilde, hakkın yaratımının tecellisidir. Çünkü dışsal veya içsel katkı sağlayıcı başka bir makam yoktur ki, bize afakımızdan bir şeyler versin. Ne varsa özümüze ekilmiş ve bizden yeşertilmesi istenilmiştir. İşte bu ekim alanı bizim rububiyet alanımızdır ki, tümü bizden bizedir. Bu

hakikate rağmen kesinlikle bilelim ki Allah; “SUBHANE RABBİYEL ÂLÂ”dır.

Bizler sadece rahman olan Allah’ın kulu olarak, lazım olan tüm gerekli rızıkla donatılmış bir vaziyette var edilmişiz. Yaptığımız amellerle rahmaniyet makamından alırsız ince ışıltıyı, öylece diriltiriz bizdeki saklı olan ekimi. Tüm amellerde bizdeki ince sevdaya dokunan el, bizdeki nuru önümüze serer. Bazen dışarıdan bir el uzanır taa gönlümüze, uyandırır ekilen tohumcukları. İçimize bir sevgi girer de kaynağını bilemez oluruz. Oysaki bizdekine dokunulmuştu. İşte bu dokunuş için de içimiz hazır olmalıdır ki hakka rağbetimiz hedefine ulaşsın.

İşte hakka rağbet kendi kendine oluşmaz. Rağbetin oluşması için zikir şarttır. Zikirsiz bir adım dahi yürümek muhaldir. Yani bir elin bize dokunması için zikir yapmak esastır. Yoksa kendine uzanan bir el bulamazsın. Onun için de tüm mana öğretilerinde, zikrin devamına parmak basılmış ve insanlar zikre yönlendirilmişlerdir.

Bilelim ki, hakka rücutunun olması ve gönlümüze hak sevdasının verilmesi için zikir, tefekkür ve şükür şarttır. Yoksa edinilen tüm kazanımlar beğeniden öteye gitmeyecektir. Beğeniden de kişiye hiç bir hâsılat ulaşmaz. Günübürlük zevklenir ve edindiği zevkler de kaybolur gider.

Zikrullah yani Allah’ın zikrinin en önemli unsuru, zikirle devam eden kişinin üretime geçiş için kendisinde kuvve hissetmesidir. Kişi özünden kuvve hissetmeden hiçbir şey üretmez. Zikretmeden de içsel kuvvelerinin uyanışı mümkün değildir. Bu dünyevi oluşlar için de aynen geçerlidir.

“Kafanı çalıştır ve icat et” denildiğinde, kişinin kafasını yoğun bir şekilde herhangi bir düşünce uğrunda çalıştırması, kişinin mevzubahis olan iş hakkında aşırı olarak zihninde tekrar yapması da, bir zikir olarak önümüze çıkar. Maddi, manevi, zihinsel, ruhsal, dünyevi, uhrevi her şeyi evet her şeyi

ancak zikirle oluştururuz. Kişi ekseriyetinde ise, zikir yaptığı-
nın farkında değildir. Kişinin zikir yaptığıının farkında olma-
ması olayı, en çok dünyevi planlar için mevzubahistir. Oysaki
düşünce alanımızda üzerinde yoğunlaştığımız her plan, bizim
için bir zikirdir.

Örneğin bir ev yapmak isteyen usta, günlerce inşaatın-
nın yapılışını zihninde canlandırır. Sonra da işe koyulur. İşte
yoluna revan olunan emele ulaşmak için yapılan canlandırma
da, usta için bir zikirdi. Bir öğrencinin, başarı elde etmek
istediği derste birçok soru çözüp, soru çözümede zihnini geliştiren
pratikleştirilmesi de, kendi çapında bir zikirdir. Yani aynı
formülü farklı sorularda defalarca çözerek, istenilen kıvamı
zihninde melekeleştirir.

Zikretmek, madden ve manen yani fiziksel ve zihinsel
bir hizmet ve üretim biçimidir. Ayetlere dikkat ettiğimizde
ise, “ZİKRULLAHİ EKBER” olarak bize en büyük zikir bil-
dirilmiştir. Çünkü esas kurtuluş ebediyettir. Zikrullah ise,
ebediyetimizi cennete çevirecektir.

Zikrullahtan uzak kalan ise, fasid bir dairede ömrünü
tüketir. Özüne eremez olur. Çünkü öze dışarıdan erilmez.
Ermek erimektir ki bu hal dışarıdan bilinmez. Eriyen ise
zaten hiç bilinmez. Hatta hatta buharlaşarak olur görünmez.

Emelinde kıvrılan yay gibi kıvrılmadıkça hedefine ula-
şamazsın. Yani zikrinle bütünleş ki hedefe varasın. Öylece
huzura eresin. Zikirle hep huzurda ol. Zira namazdan önce
huzurda olmayan, namazda da huzurda olamayacaktır.

Zikirler ile kişi kargaşadan soyutlanıp büyük resmi gör-
meye başlar. Gündelik kargaşadan arınıp büyük resmi keşif
eden Allah'ın kulları her an mevcutturlar.

Maddi abdest aldığımız gibi, manevi abdesti de alalım.
Manevi abdest, bilincinden Allah yanısıra her şeyi yıkamaktır
atmaktır. Bu çok zor gelebilir. Madem bu yıkama çok zor, o

zaman en azından teyemmüm al. Manevi teyemmüm, mavisinin üzerini ince bir toz tabakasıyla örtmendir.

Maddi abdesti her kişi alır. Manevi abdesti ise, er kişi alır. İşte mutlak seyrin oluşumu için manevi temizlik şarttır. O da zikirde devamla oluşur. Kişiyi bir anda alıp hakikate erdirecek sihirli bir değnek yoktur. Temizlenen ve marifete ermek için didinen, emeline kavuşacaktır. Çünkü, ayet der ki; kişiye ancak çalışmasının karşılığı verilecektir.

Zikirde daim olmanın sonucunda seyre başlarsın. Seyirle beraber sukut-i hayallere uğrarsın. İşte Allah'ın zuhur ettiği her tecelliyi seyrettiğinde ise, sükût-i hayali yaşayacak ve hayretine hayret katacaksın. Çünkü Allah'ın işi gariptir kula göre. Kul olanı görünce sukut-i hayalle buluşur kendi indinde. Öylece zevke ram olarak seyrine muttali olur. Sahip yani malik dilediğini yapıyor. Zikirde ram olmayan ise, niye böyle diye isyan ediyor. İşte olayı idrak edememeledeki tüm mesele, zikirde uzak yaşamakla oluyor.

Kur'an/okunan yani insandan okunan Allah'ın düzenini bir okusak, işte o zaman zikre eman vermez oluruz. Çünkü tüm hazinenin zikrullahda saklı olduğunu anlamış oluruz.

Eğer zikir terkedilirse herşey aslına döner. Zikir devam ederse zikir istikametinde değişim devam eder. İşte tüm bu değişim kişinin derunundan ulaşan rahmani el ile olacaktır.

Zikrullahtan yoksun olan kişinin ne kadar dünyevi malı olursa olsun, biraz daha olsun der, ona göre de harcama hırçınlığı artacak ve mutluluğu da gittikçe azalacaktır.

Velhasıl iman ve getirisi olan zikir olmadan insan asla mutlu olmayacaktır. Tüm mutluluk muştusunu senle senden yarattı yaradan. Kendini çıkar aradan. Hicret et buralardan. Rabbe verdiğin sözde dur ey adam.

ZİKİR YAPILIRKEN OLUMSUZLUK OLUŞUR MU?

Zikirleri okuyan kişinin, okuduğu zikirlerden ötürü karşılaştacağı bir olumsuzluk olamaz. Çünkü Allah'ın Esmâ-i hüsnâ'sı olarak bize bildirilen isimler, bizim varlığımızın yapısını ferş üzerinde dokuyan mana kuvvelerine verilen tanımlama kavramlarıdır. Bunları zikrederek yani günlük olarak devamlı olacak şekillerde ve sürelerde veya sayılarda hatırlayarak, varediliş dokumamızın vaziyetini yenileriz.

Allah'ın isimleri doksan dokuzdan çok daha fazladır. Ama doksan dokuz olarak bildirilen isimlerin dışında kalan isimler, zikir olarak okunamaz. Çünkü hadisi şerifte bildirildiği gibi, doksan dokuz olan Esmâ-i hüsnâ'nın ihsası istenilmiştir. Bu ihsanın sonucu olarak, kişide mudil olacak yollar apaçık zahir olur ve kişi o minvalde korunur. Yani her bir Esmâ-i hüsnâ'nın zikriyle, kişide ayrı bir yönelim alanı kazanır ve o yönelim alanının verdiği kolaylıkla, kendi hakkında hayırlı olanı başarır.

El Hâdi isminin açığa çıkması ile hidayet veya El Mudil isminin kapanması ile dalalet oluşmaz. Yani hidayet komple bir çalışma sonucu, yaratılış fitratının icabı olan fiillerle kişinin buluşmasıdır. Dalalet ise, kişinin yaratım fitratının ötesine atılmasıdır. İnsan özgür bir iradeyle bezenmiş ve öylece yeryüzünde hilafet sırrıyla müttali edilmiştir. İnsan, tiyatrodan oynayan bir kukla değil, özgür irade ile yaratılan ve mutlak olarak Allah'a kul olan emsalsiz bir varlıktır.

Yaptığı çalışmalarla, sahip olduğu yaratılış farkındalığını elde eder. Farkındalığa ermeyen kişiler ise, üzerinde olduğu hatanın ne olduğunun dahi farkında değildir. İşte oluşan farkındalığın sonucu olarak kişi, yaratım fitratıyla uyumlu olmayan davranışlarının yani hatalarının farkına varır. İnsan ve cin dışındaki tüm yaratılmışların sahip edildiği donanımın üzerine işletim yazılımı otomatik olarak belirlenmiştir. Ama insan, kendisine sunulan donanımın üzerine, Allah'ın hükmü dâlinde, istediği yazılımı yükleyebilme kabiliyetiyle var edilmiştir.

Her insanın donanımı mükemmel olarak var edilmiştir. Ama gerekli olan içsel donanıma yüklediği yazılımı, genel olarak heva ve hevesine göre şekillendirir. Oysaki yazılımın nasıl olması gerektiğini Allah bize en ince teferruatına kadar bildirmiştir. Ama insanda çok büyük bir manevi hastalık olan kibir mevzubahistir. Zira sahip olduğu yaratım alanı olan öz rububiyet alanını en mükemmel görüp kendisini hep müstağni görmektedir. İşte hatasından rücu edip doğru yola girmesi, ancak gizliden gizliye içini kemiren kibrini yıkması sonucu gerçekleşir. Bu da ancak kişinin uyanmasıyla gerçekleşir. Sahip olduğu kibrin kendisini hakikatine ermekten mahrum ettiğini, kendisine sunmak için Allah elçilerini hep yollamıştır. Hataya düşmemesi için yolunu belirlemiştir. Dolayısıyla hatasının farkına varıp tövbe edene ne mutlu. Ama hatasında inat eden ise, mutsuz olur.

Zaten kâfir olan kişi; kibrinden dolayı kendisinin varlığını dokuyan Esmâ-i hüsnâ kuvvelerini, kendi malı bilerek, kendisini müstağni görür. Dolayısıyla kendisinden Rabb-ul Âlemine uzanan görünmez hattı lağveder. Kendi başına terk edilmiş olarak kalıp kendi zihninde kendisini tutsak eder. Öylece mahrumlardan olur. İşte kâfir, kendisinden Rabb-ul Âlemine uzanan sağlam ip olan ve hak sedasını kendisine ileten Esmâ-i hüsnâ'dan kendisine doğru yükselen nuru ruhunda kapattığı için, ölümle beraber et kemik beden ondan alınacağından, artık mahrum olarak yaşamaya devam eder. Kâfir olan kişinin ru-

hundaki Esmâ-i hüsnâ kuvveleri kapandığı halde bedeninde açık kalır. Öylece dünya yaşamları devam eder.

Tüm Esmâ-i hüsnâ'daki isimlerin kompleks olarak kişide oluşturduğu dokumanın hasılası olan zuhuru, nimete eren kişiler gibi oluştuğunda kişide hidayet oluşurken, mağdup ve dallain olanlar gibi oluştuğunda ise, kişiye nimete erenlerin mustakim olan yolu kapanır. Öylece kişi için dalalet oluşur. Yani bozuk satıhta yol gitmeye mecbur kalır. Bozuk yola mecbur olmamak için, nimete erenler gibi yaratım fitratına dönmek zorundayız. Yoksa kaybeden gene de biz olacağız.

İman bağı ile et kemik beden kişide iken edindiği gelişmeleri ruhuna aktarır. Et kemik beden kişideyken, iman etmeyen ve dolayısıyla ruhunu kısır bırakanlar, ölümlle beraber kısırlaşacaklardır. Dolayısıyla tüm isimler ruhta ayrı, bedende ayrı tecelli eder. Ruhta tecelli etmeleri için Allah'a iman etmek şarttır. Yoksa tümünü kendinden bilerek yola koyulup öylece mahrumlardan olacaktır.

Ruhtaki tecelli et kemik bedenin ona yansıtmasıyla oluşurken, et kemik bedende otomatik olarak faaldir. Zaten onun içindir ki kişi kendisini Allah'tan müstağni görür. Peygambere iman edip hakikatlere göre yaşaması ise, onun ölüm sonrası kurtuluşu olur. İşte zikir insanı yeniden kendisiyle yüzleştirir. Önüne kurtuluş reçetelerini tek tek bırakır. O da önündeki birçok mahreçten istediği mahreci seçip öylece mutluluk yolunda revan olur.

Şeytan, vesveslerini uçuk kaçık vaatlerle tütsüleyip insanı çalışmaktan alıkoyar. Kişi de hayallerde uçup kaçtığını zanneder. Şeytan kişiyi hayali mekânlarda dolaştırıp ümitsizlik içinde yere yığılmasını sağlar. Bu da onun en büyük başarısıdır. Ötelere ötelenip berilere savrulmadan içinde bulunduğu "AN"ın hakkıyla "HAK"lan. Afakî hayallerden çok, içinde bulunulan "an"ın çalışması, kişiyi ötelere taşır. Yoksa geçmişin ve geleceğin hayallerinde dolaşip yerinde saymaya devam eder.

OKUNAN ZİKİRLER NAMAZIN YERİNİ TUTAR MI?

Namaz da zikirse, zikir okuyanların namaz kılmasına gerek var mı?

Öncelikle bilelim ki namaz, insan için çok büyük bir haslettir. Hem ruha hem de bedene hitap eder. Çünkü insan ruh ve beden ile yaşayan bir varlıktır. Namaz; hareketleriyle insani yapının bedensel ve ruhsal olarak tüm varlığını kuşatan bir zikir olup, o hareketlerde malum zikirler okunmak suretiyle yükselmek zorundayız.

Her yaptığımız namaz hareketiyle o derunundaki melekuti kuvve ile aynı konumda olup gerekli nuru otomatik olarak et kemik bedeninin fonksiyonel yapısının vasıtasıyla çeker alır ve ruhumuza yükleriz. Olabildiğince namazın hareketlerini rükünlerine uygun yapmak zorundayız. Her bir rükünde gereken duaları hissederek okumaya gayret etmeliyiz.

Hissiyatı oluşmazsa da, gene de kılmaya devam etmeliyiz. Çünkü zaten et kemik beden bizde olduğu sürece, yaptığımız tüm fiiller, otomatik olarak ruh dünyamızı boyalar. Farkında olup olmamak, bu konuda herhangi bir etken değildir. Hatta hatta bizim beş duyumuz ve farkında olmadığımız gizli duyularımız, öyle mükemmel yaratılmıştır ki; içinde bulunduğu ortamda var olan tüm ses, görüntü ve titreşimleri otomatik olarak ruha kaydedip, kişinin önüne getirir.

İşte kaderimizin üzerinde, içinde bulunduğumuz ortamın sahip olduğu titreşimler dahi etken olur. Onun için de gereksiz bir şekilde insanların yoğun oldukları ortamlara girilmemeli, eğer ki girmek zorunda kalırsak, üç defa Felak ve üç defa da Nas surelerini okuyup öylece gitmeliyiz. Zaten beş vakit namazdan sonra okunan Ayet-el Kürsi ile İhlas, Felak ve Nas sureleri ile otuz üçlük zikirler, kişiyi maruz kaldığı ortamların olumsuzluklarından korumaya matuftur.

Hasta veya engelli olan ise, olabildiğince secdede baş ayaklara yakın olacak şekilde oturarak namazını icra eder. Ve zihinsel olarak fatiha suresini ayakta okuyormuş gibi bir hisle okur, rükûda zihinsel olarak eğilir ve secdede başını zihinsel olarak yere koyar. Ama bedenen de olabildiğince secdeye yaklaşır. Her kim ki fiisel olarak namaz gereksizdir derse, o cahildir, takılmayın peşine. Selam sana deyin ve yolunuza tereddütsüz bir şekilde devam edin.

Namazı terk ile insanın kurtuluşu olan melekuti kuvve ruha yüklenmeyecek ve kişi ölümden sonra aciz durumda kalacaktır. Namaz için bahaneler öne sürenlere deyin ki, senin bahaneler üreterek namazı terk ettiğin gibi ben de mi terk edeyim? Senin gibi ben de mi namaza afaki anlamlar yükleyeyim ve sıyrıalım için içinden. Öylelerine selam deyin ve yolunuza Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizden günümüze kadar kılınması tevatür yoluyla uygulana gelen ve en büyük vazife olan namaza devam edin. İşte esas mutluluk ve mutlak kurtuluşun yolu buradadır...

Her uzvun hakkını vermeliyiz ki seyrimiz tamam olsun. Kişi dese ki ben zaten iyi ve güzel şeyler düşünüyorum, benim namazı şeklen kılmama ne gerek var? Bu tümüyle şeytani kuvvenin harekete geçişidir. Çünkü şeytan bizim hidayet yolumuzu görüyor, üzerine oturuyor ve mantık oyunları ile bizim hedefe yaklaşmamıza engel olmak istiyor.

Çünkü şeytan, ayetin işaret ettiği gibi; hangi fiilin bize ne tür güçler verdiğini seyrediyor ve yaptığımızda da adeta çıldırıyor. Uzaklaşmamız için de var gücüyle mücadele ediyor. Onun mücadelesine kıyamete kadar müsaade edilmiştir. Bunu bilelim ve oyunlarına alet olmadan her bir ortamın hakkını vererek ölüm meleğini bekleyelim.

İlk insan olan Hz. Adem aleyhisselam, Ezazil'in önderliğindeki cinlerden sonra, yepyeni bir yaratılışla yerin hamurundan şekillenerek yaratılıp üstün meziyetlerle halifelik kabiliyetine ulaştığında, iblis olarak lakaplanan Ezazil Allah'ın emrini yerine getirmeyerek Adem'e secde etmediğinde, lanetlendi. Lanetlenen şeytaniyetin lideri olan Ezazil, bu lanetin sebebi olarak Adem'i görüp hırslandı. Adem ve neslinin ayağını kaydırmak için de Allah'tan müsaade istedi. Allah, şeytaniyet melekesinin kullanımına kıyamete kadar müsaade verdi. Öylece bu meleke ile kulların akıllarını çelip hakka düşman olmayı tatlı göstermeye devam eyleyip bize kadar geldi. Bu devam, son insan yaratılana kadar da sürecektir.

İşte bu durumun farkında olalım. Uyanık olalım ve ona göre davranalım. Farz edilen amellere devam edelim ve yasaklanan fiillerden de kendimizi, malımız ve canımızla koruyalım. Şeytanın oyunlarına gelmeyelim. Nefsimizin tuzaklarına aldanmayalım. Et kemik bedenimizin ölümüne kadar da çalışmaya devam edelim.

Bildiğimiz gibi namazda belli hareketler vardır. Bu hareketleri bizzat Hz. Cebrail aleyhisselam, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimize göstererek namazı talim etmiştir.

Bu konudaki bir hadisi şerif şöyledir; İbn Abbâs'dan nakledildiğine göre, Rasûlullah şöyle buyurdu: "Cibril (a.s), Kâbe'nin yanında bana iki kere imâmlık yaptı. İlk seferinde, öğleyi, güneş batıya kayıp gölgesi ayakkabı bağı kadarken

kıldı. Sonra ikindiye her şeyin gölgesi kendi boyu kadar olunca kıldı. Sonra akşamı güneşin battığı ve oruçlunun orucunu açtığı zaman kıldı. Sonra yatsıyı ufuktaki aydınlık (şafak) kaybolunca kıldı. Sonra sabah namazını şafak sökünce ve oruçluya yeme içmenin haram olduğu vakitte kıldı.”

“İkinci sefer (ikinci gün) öğleyi, çünkü ikindinin vaktinde her şeyin gölgesi kendi boyu kadar olunca kıldı. Sonra ikindiye, her şeyin gölgesi kendisinin iki misli olunca kıldı. Sonra akşamı, yine önceki vaktinde kıldı. Sonra yatsıyı, gecenin üçte biri geçince kıldı. Sonra sabahı, ortalık ağarınca kıldı. Sonra Cibril bana dönüp şöyle dedi:”“Ey Muhammed! Bunlar senden önceki peygamberlerin (kıldıkları namaz) vaktidir. (Senin kılacağıın) namaz vakti de bu iki vakit arasında kalan zamandır.” (Tirmizi, Salât,1/149; Ebu Davud, Salât 2/393)

İnsan dünyevi ihtiyaçlarını karşılamak üzere beş duyu ile var edilmiştir. Beş duyu ötesi sayısız meleki kuvve ile yani etkileşim ile de her an iletişimdeyiz. Namaz kılariken vücudumuz; belirtilen hareketlerde aldığı kıvrımlar ile büründüğü şekillerde, belirtilen sureleri ve duaları hem tesbihatları yapması ile beş duyu ötesi meleki etkileşimlerle aynı kıvama gelir. Bu kıvama gelişi, kesinlikle ruh dünyamız için bir gerekliliktir. Yoksa sıratı geçemeyiz. O kıvam ile de insanlık şuuru olan ve alt cevherimizi oluşturan melekuti yapıdan gerekli nûru çeker alır ve ruhumuza yükleriz.

Varlığı beş duyudan ibaret zanneden maddeci bakışlar, melekuti yapıyı ötelere ve hatta uzayın ötelindeki uzaklığa atarlar. Böylece bu anlatılan hakikatlere karşı duyarsız kalırlar. Oysaki var eden ve Allah’ın kudret elinde olan, melekûtun ta kendisiydi. Bilelim ki herşeyin melekûtu ve tasarrufu Allah’ın elindedir. Şu ayete kulak verelim; “Her şeyin melekûtu kendi elinde olan Allah’ın şanı ne kadar yücedir! Siz de O’na döneceksiniz.” (Yasin suresi 83)

Allah'ın emriyle bizim varlığımızı melekuti nur ayakta tutar ve biz varlığımızı Allah'ın hükmü altında icra ederiz. Duymadınız mı kıyam yapan melekleri, rükû eden melekleri, secde eden melekleri...

Bilelim ki her bir amelimiz ve en başta namaz olmak üzere yaptığımız zikirler; arınmak ve korunmak için yaptığımız riyazatlar ölümümüze kadar devam etmelidir. Yoksa zikirle gelişen manalar, zikirler terk edilirse, insan şuuru tekrar eski bilincine geri dönecektir. Bu geri dönüşüme işaretle, zikirleri terk eden derviş sudan çıkmış balık gibi olur, denilmiştir.

ZİKİRLERİ ARAPÇA LAFIZLARLA OKUMANIN NEDENİ

Zikirleri Arapça okumak zorunda mıyız?

Anlamını bilmeden de Kur'an-ı Kerim'i okusak bize faydası olur mu?

Niye ki Araplardan resul geldi ve Kur'an-ı Kerim arapça indi?

Niye ki zikirler arapça kelimelerle okunuyor?

Bu soruların cevaplarına ulaşmak için biraz tefekkür edelim.

İnsanlığın yaratılışı ile uyumlu olan ana lehçe, arabça lügatıdır. İlk insanın dahi düşünce dünyası, bu dille dillendirilmiştir. Dünyadaki tüm dillerin anası da, a"RAB"ça olmuştur.

Namaz ve zikir, yaratılış ve fitrat lisanı olan a"rab"ça kelimelerle yapılır. Hz. Âdem'den günümüze Allah'ın tüm isimleri şu anda okuduğumuz şekilde insanlığa bildirilmiştir. İnsanın zihinsel nazariyesinin yaratılışı, arabça dilindeki ses titreşimlerine göre kodlanmıştır. Esmâ-i hüsnâ'dan okunan her zikrin ayrı bir titreşimi mevcuttur. Aynen bunun gibi, Kur'an-ı Kerim a"rab"ça okununca, anlamını hiç bilinmese dahi, insanlığın fitrat yaratımıyla uyumlu olduğu için, insani

manayı güçlendirici olan titreşimler devreye girer ve insan, yüksek bir ruh haline erişir.

Olayı geniş perspektifle seyir etmek isteyenler Yahudi'lerin selamlaşmasına baksın. Dilden dile aktarılarak gelen selamlaşma, orjinal haliyle "Selâmün aleyküm" şeklindedir. Es Selam Esmâ-i hüsnâ'dandır. Tüm dinlerin aslı vahiydir ve aynıdır. Hatta tek din vardır o da İslamdır.

Son peygamber olan Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, hem bozulan akâidi düzeltmiş, hem de kıyamete kadar insanlığın ihtiyacı olan Allah'ın düzene göre yaşanılması gereken yaşantıyı insanlığa ulaştırmıştır. İslam, son defa tebliğ yapıldıktan sonra, Allah tarafından teminat altına alınmıştır. Artık kıyamete kadar, üzerinde asla operasyon yapılamayacaktır.

Zannetmeyelim ki Kur'an-ı Kerim hasbelkader arapça nazil oldu. Allah; Rabb-ul Âlemin dir. İnsanda var ettiği titreşimlere en uygun insan lehçesini de kendisi takdir etmiştir. Kur'an-ı Kerim arapça değil aksine arapça "Kur'an"cadır. Ya da şöyle diyelim Arapça dilinin çıkış mahalli RAB'çadan gelir. Rab kişiye yansıyan öz mana terkididir. Bunun insanlık şuuru ile uyum lehçesine de a'RAB'ça denmiştir.

Sahih bir zikir ise ancak, insan şuurundan nuri kuvvesini güçlendirici bir dalganın anlamlı dalgalara dönüşmüş hali olarak cari olur. Her okunan zikir bir anlam taşıdığına göre her bir anlam kişinin sadrından yükselerek onu yükseltici dalgalara dönüşmüş olmalıdır. Bu da ancak, okunan zikir kelimesinin orjinal anlamı barındırmasıyla gerçekleşir.

Zikirler okunurken okuduğumuz kelimeyi çok dikkatli seçmeliyiz. Zira hangi kelimeyi tekrar edersek, bilinçte o yönde şok ve tesir edilgenliği faal olur. Onun için, zikredilirken ve zikredilen manaya isimler takılırken, en kapsayıcı ve bilince işlenmiş kelime kullanılmalıdır. Yoksa Mana titreşi-

mi oluşmaz. İşte zikirlerde okunulan ve Allah'ın isimleri ile işaret ettiğimiz seyir mahallindeki manalar da öyledir. Zaten o yüzden de a"rab"ça kelimelerle zikir yapılır. Çünkü her biri, insanlık şuuruna işlenmiştir. Öylece kişide manevi temizlik başlar.

Bu orjinal anlam için ise, uyumlu olan kelimeler A"RA-B"ÇA kelimelerdir. Onun için de manevi planda Rabbiyle buluşmak isteyen kişilerin kullanacağı zikir kelimeleri, kesinlikle A"RAB"ÇA olmalıdır. Diğer lisanlardaki kelimelerle zikir okumak ise, kişinin melekuti alanındaki lazım olan kuvveyi harekete geçiremediğinden, insan üzerindeki etkisi de nakıs olacaktır. Öylece bilinç ve şuur âlemimizde olumlanmasını istediğimiz meleki kuvvenin ihtiva ettiği anlama ulaşamaz oluruz.

Bir kişinin yaşarken okuduğu bir ihlâs süresinden aldığı nûr, onun ölümünden sonra kendisine okutulan binlerce hatimden daha aydınlıktır. Çünkü yaşamında okuduğun ile sen bizzat bilinçaltından o manayı çekip getirmişsin dünyana...

Ama ölümünden sonra sana okutulup gönderilen sadece bir rüzgâr esintisi gibi yanına gelmiş ve az serinletmiştir. Sıcak yaz günlerindeki bulut ve rüzgâr gibi. Biri senin malın olmuşken diğeri malın olmamıştır. Sende dünyada iken açılım olmayan bir konuda ölümünden sonraki yaşamında yeni bir açılım oluşamaz. Şefaât olayı da öyledir. Sende açılım varsa, Rabbin el veriyorsa yani terbiyen oluşmuşsa birinin hatırlatması işine yarayacaktır.

Ama sen kupkuru bir hurma kütüğü isen, kim ne yapabilir diye tam yazarken, Hz. Muhammed Mustafa sallahu aleyhi ve sellem Efendimizin kuru ve yanmış bir hurma fidanını ekip mucize olarak yeşertmesi geldi aklıma. Hâlâ meyvesine peygamber hurması diye ulaşıyoruz. Evet, Allah'ın hikmetine akıl ermez. İman ettik ve yürüyoruz. Hiç anlamını

bilmesen de okuduğun her harf başı on sevap/derece elde edersin. Bunu Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz haber ediyor.

Anlamını zaten hakkıyla çözen olamaz ki. Çünkü o Âlemlerin Rabbinin sonsuz kelimasıdır. Sen sonlusun be kardeşim. Okuyun okuyun zerre anlamını bilmeseniz de okuyun. Kalbinizin huzur dolduğunu göreceksiniz. İşte bu Kur'an-ı Kerim okumanın öze doğru yolculuğa katkı yaptığının en büyük kanıtıdır. Kur'an-ı Kerim'i okurlar sevap tüccarları der bazı kendini bilmezler.

Sen sevap için yaşamıyor musun kardeşim? Yoksa hayatın yalan dolan ve günah için mi? İki yol var önünde, ya sevap ya günah, ya cennet ya da cehennem, üçüncüsü yok be kardeşim. Kur'an-ı Kerim'in anlamını bilmesen okuma diyen anlama özrünlülere sakın kulak vermeyin kardeşlerim. Kur'an-ı Kerim bizi bize aktarır. Kur'an-ı Kerim kişiyi Rabbine emanet ettirir. Kur'an-ı Kerim arkadaş olur kabirde. Kur'an-ı Kerim şefaet eder kıyamet gününde. Kur'an-ı Kerim'in insan üzerinde hakkıdır ki günde en az yüz ayet okuna.

Belirlenmiş zikirler ve dualar orjinal a"rab"ça haliyle okunmalıdır. Çünkü insanın kalp, şuur ve ruh ilişkisi bu yönde kodlanmıştır. Namazın içinde okunan fatiha suresi, tahhiyat duası diğer ayet ve dualar gibi. Okuduğun Esmâ-i hüsnâ'ların zikirleri gibi, sadece anlamını okursan aynı titreşimi yakalayamazsın ve ruh özüne eremezsin. Rab'çayı öğrenmek Allah'ı tanımaktır. Zikirler a"rab"ça okunmadıkça istediğin kadar oku, sende kısmi olarak faydalar oluşsa da, gerekli olan fayda hâsıl olamaz.

OKUDUĞUMUZ ZİKİRLERİ HEDİYE ETMEK

Okuduğumuz zikirleri birilerine hediye etmek zorunda mıyız?

Okuduğumuz okumaların sevaplarını hediye etmenin dinde yeri var mıdır?

Okuduğunu hediye etme olayını iyice anlamak için işin dayandığı noktayı bilmek gerekir. Yoksa olay tam anlaşılabilir. Öncelikle bilelim ki, kişi ancak kazandığını hediye edebilir. Ortada kazanılan bir şey yoksa hediye edilecek bir şey de olmayacaktır.

Mutlak ve değişmez olan NASS'a, yani Ayet ve hadislere baktığımızda, insanların birbirine dua yapmaları gerektiğini görmekteyiz. Ama okuyup okuduğunu birilerine göndermeyi görmemekteyiz. Çünkü, zaten yaptığımız tüm ameller, bizi kendi hakikatimize yakınlaştırmak içindir. Hakikatiyle yaklaşmanın ise, birine yaptığı dua elbette keskin olacaktır.

İşlemiştir olduğumuz ameli; yaparız ve hemen oracıkta yaptığımızı da unutturuz. Çünkü yaptığı amelleri unutmayan ve hep göz önüne getiren kişinin ameline UCUB karıştığından; o yapılan amel, kişiyi kendi özüne ve öz hakikatine yakınlaştırmayacaktır.

İşte onun için; yaptığımız her bir amel, hakikatimizi oluşturan öz cevherimiz olan Allah'ın nuruna yaklaşmak ve

özümüzdeki güzellikleri yaşam alanımızda seyir etmek üzere bize sunulan prensiplerdir.

Farz edilen tüm ameller, yani Allah'ın yapmamızı şart ettiği ameller ile yasak ettiği tüm haramlar zaten asgari uyulması gereken fillerdir.

Bunun yanında nafile ibadet olarak yapılan amellerden Kur'an-ı Kerim okuma, zikir çekme, sadaka verme vs gibi her bir amel, öz hakikatimize daha çok yaklaşmak için bizlere sunulan eylemlerdir. İşte tüm gaye; özümüzdeki hakikatlere vakıf olmak içindir. Özündeki hakikatlere vakıf olan kişiye de halk dilinde ermiş derler.

Yaptığımız amellerde derinleştikçe ise, sevapta yani hakikate yaklaşımda oldukça yoğunluk kazanırsın. Bire yedi yüze kadar sevap elde edersin. Yani daha çok özünü hissede hissede okursun. Zaten sevaptan kasıt kişinin özüyle buluşmak için attığı adımlardır. Yoksa kazanılan hayali bedeller değildir. Özüyle buluşmanın hakikatine de, ölümle beraber yaptığımız amellerin yoğunluğuna göre, hakka olan yakınlığı hissederek ermiş olacağız.

Okuduğumuzu hediye etmek değil de, okumuş olduğumuz ayetlerden hâsıl olan sevabın mislini yani bizi hakka yaklaştıran sevap yani derece kadar, niyetlendiğimiz kişilere ulaştırmasını Allah'tan dileriz. Öylece tüm iman ehline ve hassaten isimlerini andığımız kişilere ulaştırması için Allah'a dua ederiz.

İllaki birine sevabımı göndereyim dersanız, o zaman hediye değil misli sevabının ulaşması için Allah'tan istekte bulunun. Zaten işlediğimiz ameller, nurumuzu yükseltmiş ve Allah'a yakınlık peydah etmiş oluruz. İşte tam bu yakınlık anında Allah'a yaptığımız istek geri dönmeyecektir. Ama hediye olayı biraz daha değişiktir. Hediye olayında kişinin özünde bir beklenti bulunur. İşte bu beklenti hissi olduğu müddetçe, kişi maksadına ulaşmayacaktır.

Bu beklenti ise iki yönlüdür; birisinin farkındayız, diğerrinin ise ekseriyette farkında değiliz. Farkında olduğumuz husus, düşünürüz ki bu amelimden bir sevap oluştu ve bu sevabı hediye edeyim. İkincisi ise, nisbeten gizli bir düşüncedir. O da yaptığım hediyeye mukabil bana da bir karşılık gelsin içgüdüsüdür.

Örneğin bir kişiye bir şey hediye ettiğinizde, sizin de gözünüz gizlice bakar ki, acaba o bana ne hediye edecek. Bu bir içgüdü meselesidir ki, her kişide bu durum mevzubahistir. İşte hediye etmek bile karşılık beklemektir. Karşılıksız amelde bulun. Karşılık beklendiğçe şeytan aklını karıştırır. Saf ve sırf olalım. Ama bilelim ki, saf ve sırf olanın ameli şeytana dokunur. Gerisi zaten şeytanın umurunda bile olmaz.

Bizler anne babamıza ve tüm iman ehline dua etmek üzere Allah'tan emir almışız. İşte bu dua dahi bencillikten kurtulup sırf ve som olmaya dönüktür. İşte tüm mesele, ego-muzdan kurtulup Allah'ın cemaline dönmeye matuftur.

Biri size bir şey hediye etse, sizde hediyeye misliyle hediye vermezseniz sevabınızdan ona verilir. Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz hediyeye hediye ile karşılık verirdi. Allah'ın düzeninde boşluk yoktur. Onun için size Selam verildiğinde, sizde Selam verene en az misliyle karşılık verin diyor ayeti kerime.

Kur'an-ı Kerim'i parayla okutmak ise, büyük bir hezeyandır. Zira Kur'an-ı Kerim'i parayla okuyan için hiç bir sevap yoktur. Çünkü okuyanın düşüncesi özüne dönük olmayıp paraya dönük olur. Ama Allah rızası için okuyup hâsıl olan sevabın mislinin ulaşmasını isteyen kişi, hiç parayı düşünmezse ve sırf Allah rızası için okuyup niyetlendiği kişiye dua edip yönelse, bunda hiçbir sorun yoktur. Ama sırf para için okumakta hiçbir sevap hâsıl olmayacağı için, kimseye ulaşacak bir şey de olmayacaktır. İşte tüm bu olaylar birbiriyle ilişkilidir.

KALBİN TATMİNE ERMESİ İÇİN YAPMAMIZ GEREKENLER

Kalbimin her yönüyle tatmin olmasını istiyorum, ne yapmam gerekiyor?

Yaratılmış varlıklara sevgiyle yaklaşmak bize ne kazandırıyor?

Acaba ne eksik ki huzura eremiyoruz ve bir türlü mutlak mutluluk ile dolmuyoruz?

Beden ruhu, ruh ise varlığı, varlık da Allah'ı nasıl bilir?

Varlık, ruh ve beden üçgeni arasında var olarak dolaşan “bilgi” gerçekte nedir? Gibi soruların cevabına ulaşmak için biraz tefekkür edelim.

Bu soruların içeriğini tam anlamak için, bir çok konuya etraflıca değinmek zorundayız. Yoksa olay tam olarak anlaşılmayacaktır. Tatmin olan kalp, ancak rahata kavuşur. Bu konuda ayeti kerime der ki; “Kalpler ancak Allah'ın zikriyle mutmain olur.” (Ra'd, 13/28)

O yüzden derim ki; Allah insanı seviyor ve sıkıntı veriyor ki insan zikirle tanışsın, öylece Esmâ-i hüsnâ'da bildirilen özellikleri kendinde keşif etsin ve gonca gül olsun. Böylece en güzel boya olan Allah boyasıyla boyansın. İşte bu, en büyük kazanımdır.

En büyük mahrumiyet, Allah'ın cemalinden yoksun kalmaktır. Kişi için en büyük korku da bu korku olmalıdır. Zira tüm saadet onun cemalini seyirde yatar. Buna RIDVANULLAH denilmiştir ve bu en büyük nimet olarak bizlere bildirilmiştir.

İşte Allah'tan korkmak, Allah'ın cemalinden mahrum kalma korkusudur. Çünkü Allah'ı tanıyan, artık Allah'ı en çok sevmiştir ve en çok sevdiğini kaybetmek ise, artık kişi için en büyük kayıp olacaktır. Çünkü kendisini yaratanı tanımış ve onunla ünsiyet elde etmiştir. Bu korku cehennem korkusu veya cennetten mahrum kalma korkusunun ötesinde olan, ayrılık korkusudur.

İşte kişi; Allah'tan mahrum olmaktan korktuğu için, Allah'ın emirlerini yapıp nehiyelerinden uzaklaştığında, mutlak zikre ulaşır. Aslında Allah'tan korkunun altında Allah'ın sevgisi yatar. Bu korkunun hakikati Allah'ı tesbihtir ki; işte bu tesbih, insan için en büyük zikirdir.

Her varlığın öz benliği, varlığın hakikati ve öz cevheri olup doksan dokuz olarak bildirilen ve Esmâ-i hüsnâ ile isimlenen müsemmaların, Allah'ın nurunun bir noktası olan ve Nur-i Muhammedi olarak isimlenen nurun dörtte birini teşkil eden ve üzerine yazılımını oluşturduğu levhasından, Nur-i Muhammedi'nin dörtte bir bölümü ile yarattığı ferşinin üzerinde oluşturduğu dokumalarının bileşim halinde bir merkez noktaya yansımaları yani dokuma oluşturması ile kişiliğin benliğini oluşturur.

Bu insan, cin, melek, hayvan ve kâinattaki diğer her bir varlık türündeki her bir benlik için, aynı şekilde gerçekleşir. İşte benlik sahibi olan herhangi bir bireyin, diğer benlik sahipleriyle iletişimde olması için, onlarla aynı güzergâhta olması gerekir. Yoksa iletişimi sağlayamaz. İletişim sağlanmadığı için de mutsuz olur. Bu her cihetiyle aynıdır. Zira kişi

sevdiği ile irtibatını güçlü kılınca mutlu olur. Bizi yaratan sonsuz güç sahibi olan Allah ile irtibatımız zayıfladığında otomatik olarak bizim için mutsuzluk başlayacaktır.

Allah ile irtibatı sağlamak için de boyasıyla boyanılması ve ruh gücünün sağlamlaştırılması, öylece samimiyete bürünülmesi icab eder. Yoksa irtibat kurulamaz. Bu düzenin aynısı insanların kendi aralarında da ve hatta insan ile diğer varlıklar için de mevzubahistir. Onun için de tüm varlıklara sevgiyle yaklaşılması istenilmiştir. İşte burada, sevgiyle yöneldiğimiz her bir varlığın kendi öz yaşam alanında, yaratım amacı doğrultusunda sergilediği ruh gücünden istifade etmemiz hedeflenmiştir. Yoksa diğer varlıkların ruhaniyetinden bize ulaşacak bir mana içeriği olmayacaktır. Öylece bilinç yapısının içsel nurani kuvveti düşük iken, kendi nurunun üstü olan varlık ile irtibat kuramayacak ve kendisinden bir istifade sağlanamayacaktır.

Onun için tüm varlığa karşı sevgi kapımızı açmak zorundayız. Her varlığın hakkını verip hak üzere olmak zorundayız. Bunu da kendi iyiliğimiz için yapmak zorundayız. Zira her hal ve şartta muhtaç olan biziz. Zira nefs-i emmârenin esaretinde olan kişinin ruhaniyeti doğadaki varlıkların ruhaniyetinden daha düşük vaziyettedir. İnsan nefsanî egoyu terk ettiği kadar yükselmeye başlar. Öylece yükseklerde yer edinir.

Kişi nuraniyet arttırıcı çalışmalarla varlıklarla irtibat sağlayacak dengeye ulaşarak irtibat kuracak güce kavuşabilir. Gücü yüksek olanlar ise, gücü az olanlar üzerinde operasyon yapabilir. Ama operasyonlar ancak verilen izin kadar olur. Eğer ki kişi kapısını kapatırsa ve tam inanmazsa kimse onun hanesine giremez. Zira Allah insanı öyle bir olgunlukla yaratmıştır ki, kapısını kapatınca, kimse hanesine tecavüz edemez olur.

Onun için; Allah dostlarına kapı açıp onların ruhanîyetlerinden istifade etmek için, kalbi ona has ettiğimizde, kalbimizde istediği işlevi yaparak tasarruf edebilecek seviyeye kavuşturur. Kişi kendisini tam adadığında yani kurban ettiğinde işte o zaman üzerinde gayrı ihtiyarı manevî operasyon başlar. İşte bu olaya himmet denilmiştir.

Melek, melekelerin musavvir esma kuvvesiyle hüviyet alma halidir. Hayvan, cin, insan, melek ve diğer her şey, melekelerin bileşimleşmesiyle varlık âleminde var edilmişlerdir. Ve her birşeyin melekûtu ise, Allah'ın elindedir. İsteddiği şekilde evirip çevirir. İnsan ve cinden suretleşen melekeler ya huri ve gilman şeklinde ebede kadar zevk verecek şekillerde olacaklardır. Ya da aşağılayıcı zebaniler şeklini alacaklar ve ebede kadar azap verecek bir şekle bürüneceklerdir. Tercih bizim ve Besmele elimize verilmiş en büyük hazinedir.

Evet, tercih bizim ama tercihi belirleyen kuvveler de Allah'ın. Öylece Bismelenin sırlarıyla sırlanıp zikirlerle bürünerek melekûti içeriğimizi zenginleştirebiliriz. İşte içinde olduğumuz her fırsatı değerlendirip Rahman'dan rızık alarak Rahim ile geleceğimizi inşa etmek elimizde.

Rahman her birime özünden gelecek şekilde gerekli tüm rızık dediğimiz hayat imkânlarını veriyor. Var edilen varlıklardan insan tam iradeli ve cinler ise insana göre daha az iradeli olarak özlerinden doğan kuvveleri istedikleri yönde eyleme dönebilirler. Ama ne hazindir ki cinlerin çok çok azı, insanların cine nazaran biraz fazlasının dışında, kişi adeta bir robot gibi yaşar. Öylece yaşamını heder eder.

Özümüzdeki melekeleri yani iç dünyamızdaki kuvveleri zikir ile değiştirirsek, bizden tecelli eden ve tercihimizi belirleyen Allah kuvveleri değişir ve dolayısıyla bizim isteme şeklimiz de değişen kuvvelerin konumuna göre değişir. Yani tüm değişim bizim enfusumuzda oluşup, sonra da afakımız-

daki fiilerimizde aşikâr olmaya başlar. İşte olayın bu noktasını göz önüne alanlar, ayette geçen “ŞAE” fiilini “ERADE” anlamında kullanarak demişlerdir ki; Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Yani demek istemişlerdir ki, Allah dilemedikçe yani iç kuvvelerimizin şekli değişmedikçe bizden açığa çıkan istek yönü de değişmeyecektir.

Olayın bu yönünü bilmeden olaya yaklaşanlar, insanın iradesini yok sayıp tüm iradeyi Allah’a vererek insanı robot şeklinde hayal etmişlerdir. Oysaki olayın aslı tümüyle bambaşkadır. Olayın aslı; Allah ayetlerde ŞAE fiilini kullanarak, şeydeki yapıya göre Allah’ın yaratımının mevzubahis olduğu gerçeğini bize ızah eyler. İşte “şey”lerden bir “şey” olan insan, ancak yaptığı çalışmalarla “şey”liğinin içeriğini yani fitratını değiştirebilir. İşte oluşan değişime göre de “şey”lerden bir şey olan insan üzerinde Allah’ın iradesi, yapısının muhteviyatına göre tecelli eder. Öylece Allah iradesinin, kişide tecellisi vuku bulur.

Onun için de ayetlerin bağlantılarını ve içerik planlarını bilmeden Kur’an-ı Kerim’e anlam vermek istenildiğinde, ekseriyetle yol başka güzergâha çıkacaktır. Öylece mealzede olup için hakikatinden uzağa düşülecektir.

İnsanların büyük büyük çoğunluğu Allah’ın rububiyetinin hakikatine vakıf olmadan, Allah ile kendi arasındaki irtibatı, kendi ile diğer insanlar arasındaki irtibat gibi hayal ettiklerinden, Allah’ı dışsallıklarında var olarak bilirler ve şöyle düşünürler; Allah yukarılarda isteyecek bende yeryüzünde garip bir robot olarak onun isteğini dillendireceğim. O zaman da benim günahım yok. Nasılsa Allah bana yaptırıyor. Hayır, hayır olay böyle değildir. Böyle düşünen kişi için Allah, En’âm Suresi 148. Ayetin sonunda der ki; “saçmalıyorsunuz”.

Nice zikirler vardır ki, bilincini az açıp iradeni felç eder.

Kişiyi şeytana güzergâh eder. Ayrıca kurban olarak kendisini adayın kişinin safiyeti kullanılarak şeytani emeller doğ-

rultusunda üzerinde operasyon yapılır. Onun için de bil ki, sen kulsun Allah'a, bu senin için en büyük özgürlüktür. Böylece insanlara kölelikten kurtulursun. Bunun için bir sağlama yapmak zorundayız. Yoksa farkına varmadan yoldan çıkar ve şeytani emellere mahpus olabiliriz.

Hangi fikir, düşünce veya zikir! Seni bir insana köle ediyorsa, hızlıca uzaklaş. Çünkü sen Allah kulu olarak özgürsün. Hangi fikir, düşünce veya zikir! Senin benliğini veya kişiliğini pasifleştiriyorsa, sessizce uzaklaş. Hangi fikir veya düşünce veya zikir! Senin gözünde farzı ufaltıyorsa, sessizce uzaklaş. Hangi fikir, düşünce veya zikir! Senin gözünde bir haramı küçültüyorsa, hızlıca uzaklaş. Hangi fikir, düşünce veya zikir! Senin iradene ipotek koyuyorsa, hızlıca uzaklaş.

Ayrıca bil ki farzı terk edenin her ameli boşunadır. Kendisini boşuna rahatsız etmesin. Zira şeytan sana sağdan yaklaşır da farzı terketmeni ve nafilere abanmanı ister. Olayı anlamayan da kuzu kuzu aldanır. Gözünü aç ve bilki farz ile arınırsın. Nafile ile de yaklaşırsın. Her gece bin rekât tesbih namazı kılsan da, yatsı namazının farzının bir rekâtına denk gelmez.

Bu noktaya gelmişken şu kutsi hadise kulak vererek bu soruyu da bitirelim; Ebû Hüreyre”den rivayet edildiğine göre, Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur: “Allah şöyle buyurdu: “Kim benim bir velî kuluma (dostuma) düşmanlık ederse, ben de ona harp ilân ederim. Kulum, kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevimli bir şeyle bana yaklaşamaz. Kulum nafile ibadetlerle de bana yaklaşmaya devam eder, ta ki ben onu severim. (Sevince de) artık onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı olurum. Benden isterse muhakkak ona (istediğini) veririm. Bana sığırsa muhakkak onu korur ve kollarım...””

(B6502 Buhâri, Rikâk, 38)

Eksik olan şu ki; ayakta, otururken ve uzanırken yani hayatı tümüyle kuşatan ve terbiye eden zikir unutturuldu. Seni esir edenden uzaklaş. Sadece hakka yanaş. Rabbin yolunda yol arkadaşısı olana yaklaş. Yüksel hakka yavaş yavaş. Sen hakka muhtaçsın hak sana değil, O zaten Samed'tir. Geri adım atan gerisin geri düşer. Okurken sıkışma ve sıkılma varsa, sakın geri durma. Oku ve zikrini bitir. Yol göstericiye danışırsan, sakın tavsiyelerini kulak ardı eyleme. Zikir okurken ilk etapta içinde daralma oluyorsa, bu daralma içine ekilen tohumun yeşermek istemesindedir. Zikirten yoksun olanın göğsü göğün daraldığı gibi daralır. İşte bu en nahoş yokuştur. Hakkın özelliklerini zikir etme sevdası, onun bize yansıyan en büyük rahmetidir. Bu rahmetle o yokuş aşılır.

Hem bilki, namaz dinin direğidir, dikkat et, direk olmazsa ev olmaz ki dekor çekip boya yapasın. Beden ruhun tutunabilmesi için elzem olan haslettir. Ruh her zaman bedenle varlığını bilir. Bu ruh halk arasında bilinen ruh değildir. Halk arasında bilinen ruh, et kemik bedenin ölümüyle "bilinç/şuur/nefs/ruh"un tutunduğu ruhtur. Burdaki ruh ise, hakikati Muhammedi diye bahsedilen hakikatin manevi yapısını izhar eden Ruh-u Kudus'un var olan birimin yapısına göre ona hayat veren deruni candır. İşte varlığı var eden bu deruni candır. Deruni can birimi (insan, cin, melek, hayvan, toprak vs) terk edince, o birim ölür. Artık ruhun kayd edeceği bir değer de kalmaz. Oysaki et kemik beden bizdeyken, birçok amelle ruhumuzu geliştirebilirdik.

Şunu da izah edelim, her birim (insan, cin, melek, hayvan, toprak vs) yaratıldığı andan itibaren beden belli bir olgunluğa kavuşunca, o beden kendi öz hüviyetini izah edecek şekilde kendi yaşamını fena dairesi dâhilinde sonsuza dek kendisine sirayet eden Ruh-u Kudus'tan kendi bünyesi kadarını devam ettirmek için ikincil bedenini oluşturur. İşte halk arasında bu bedene ruh denilir. Hâlbuki esas ruh bu ruh değil, birime

hayatıyet veren ruhtur. Her beş duyuya göre şeffaf olana ruh demişiz. İşte ruhun varlığı kısaca böyle. Ama ruhun mahiyetini ancak Allah bilir. Çünkü misli dengi benzeri olmayan “TEK”in emirlerinden sadece bir emridir. Hak Teâlanın emirlerinin mahiyetini bilmemiz ise, haddimiz değildir.

Ruhu-1 Kudus her varlıkta, varlığın varoluş kapasitesi kadar kendisinden zuhur eder. İşte her bir varlık, kendisinden Ruhu-1 Kudus zuhur ettiği kadar, ruhun sahibi olan Allah’ı bilir. İşte bu kapasiteye de kişinin rububiyet alanı denir. İnsan ve cin de öyle. Ama insan ve cin az değişiktir. Çünkü insan ve cin kendisine verilen değişim gücü ile öz zuhurunu değiştirebilir.

Cin tüm isimleri cami olmadığı için, yaptığı çalışmalarla kendisindeki değişime rağmen halife olamadığı halde, insan tüm isimleri cami özelliği dolayısıyla, yaptığı çalışmalarla varoluş hamurunun içeriğini değiştirerek, yeryüzünde Allah halifesi olarak ekstradan birçok güzelliğe ve seyre ulaşabilir.

Tüm isimler insanda var olduğu için de, varlıklar içinde Allah’ı en iyi bilen varlık insan olmuştur. Ama genel itibarıyla insanların ekserisi, kendi gelişimini yapmadığı için, içe doğru büzüşme yaşar. Çünkü insan, gözünü et kemik bedende açtığı için, kendisini bedensel dürtülerle sınırlayıp dünyevi olarak geliştirmekte ve enfusi seyrine kendisini teslim edememektedir.

Bu büzüşme dolayısıyla dış huzur istediğın kadar konforlu olsun, insanı içten içe kemiren bir tatminsizlik onu alır götürür. Her beden tatmininden sonra içi üzüntü dolar. Sebebini öğrenmek ister ama bir türlü çözemez. İşte bu tatminsizliğin sebebi ise, git gide Allah’tan uzaklaşmasıdır. Bu uzaklık yani Allah’ı bilmekten mahrumiyeti onun için ölüm gibi olur. Çünkü kişi Allah’tan uzaklaştıkça onu bilmekten de uzaklaşp mahrumiyetini daha çok yaşar.

Kişi Allah'a yaklaştıkça onu daha çok tanır. Kişi Allah'ı ne kadar çok tanır, o kadar manevi planda lüks hayatı yaşamak için gerekli olan nuru elde eder. İşte tanıma ve yaklaşma ancak zikirle gerçekleşir. Allah bizim nazarımıza nisbeten, dışsal veya içsel bir ilah olmadığı için; biz onu tanıdıkça, onun özellikleri ile daha çok boyanmış oluruz. Bu boyanma da en etken yol ise, zikir ve zikrin doğurduğu fikirdir. Fikrin sonucu oluşan şükürdür.

Zikir ve tefekkür sonucu yaşadığımız şükür, bizim kalbimizin onunla tatmine ulaştığı an hâsıl olur. Varlık, ruh ve beden üçgeni arasında var olarak dolaşan bilgi ise gerçekte ilimdir. Ama ilmimiz çoğu defa bilgi düzeyinde kalır. Yani bakış açımız olmaz. Bilincimizde bütünleşmediğimiz her ilim kırıntısı bilgidir. Ve bu bilgi merkep sırtındaki kitaplar gibi yüküdür. İşte o yükü yaşam tarzı ettiğimiz kadar hafifler ve Allah'ın cemalını seyretmeye dalarız. Cemalde seyir edilmeyen her ilim celalde bize dönüşür.

Cemalleşmediği için “celalden bize olan dönüş” ise, halk dilinde “Allah sana çarptı” şeklinde dile gelir. Aslında toplumda söylenen her sözün bir geçmişi vardır. İnsanlık birçok şeyi unuttuğu için hemen inkâra sapar ve der ki “yok öyle saçma bir şey”. Hâlbuki az olaya vakıf olmaya çalışsa, birçok olaya kendisi bizzat şahit olacaktır.

RUHANİ GÜÇ

Ruh veya ruhani güç deyip duruyorsunuz, ruhu bilmek çok mu önemli?

Ruh gücümüz başkalarının ruh gücünden etkilenir mi?

Başkasına yaptığımız dualar, onların ruh gücünün kuvvetine göre mi onlarda sudûr eder?

Kişi okuduğu zikirlerle fenafillâh denilen Allah'ta fena bulup yok olma halini yaşar mı?

Fenafillâh işinin hakikati nedir?

İnsanlara yalnızca amelleri kalıyorsa, başkasına yapılan dualar nasıl olur da onlarda etki eder?

Hani insana yalnızca çalışması vardı?

Zikirlerle vehmimiz ve düşünce planımız gelişir mi? Yapılan zikirlerle kalp şeytandan arınıyorsa, zikir okuyanlarda neden hâlâ vesveseler oluyor?

Şeytan o kalpten uzaklaştıysa nasıl oluyor da vesvese vermeye devam ediyor? Her insanın aldığı vesvese türü aynı mı?

Bu soruların cevaplarına ulaşmak için tefekküre dalalım...

Et kemik bedenimiz ölünce, ruhumuz ismimizi dahi alıp götürür ve ortada cenazemiz kalır. İşte burada ruhun önemi gözler önüne serilir. Artık Ayşe, Fatma, Mehmet, Hasan, Nazım vs gitmiş, adına cenaze denilen ceset kalmıştır. O

zaman bırak cenaze olacak bedeninin peşine takılmayı, esas olan varlığını geliştir. Cenaze olacak bedenini terk et, o seni terk etmeden. Yani sen onun için olma, o senin için olsun. İşte bunu başar. İşte o zaman en büyük mücahit olursun. Bunu başarmak için de, zikir okumak gerekir.

Can cananın kendinden yansıyan nurundan verdiği canla canlanır. Bu can başka yerde değil sende senle oluşur. Fark et bu canı ve canlan hak yolunda. İşte bu canlanma temenni ve nedametle değil, bizzat zikirle gerçekleşir. Onun için de sakın ruhu olmayan kelamı telaffuz etme ve ruhsuz kelamın konuşulduğu yerde de kalma. Çünkü ruhsuz kelam ölü olarak doğar, ölüne ölüye faydası da olamaz.

Yegâne can veren Allah'ın; ilminden yansıttığı capcanlı olan Esmâ-i hüsnâ diye adlandırılan öz kuvvelerinin oluşturduğu dokumanın, yani yaptığı tecellinin oluşturduğu kuvveyle diril. Öylece nuru en derununda seyret. İşte o zaman capcanlı olursun.

Bilmez misin ki, ölü doğanın cenaze namazı bile kılınmaz. Kısır olan kelamın çocukları olmaz. Ruh verilmeyen kelam kısır olur. Manadan kısır kalanın ne tadı olur ne de tuzu. Sadece sırtta yük olur. İşte ruh, ancak sahibin olan Allah'tan gelirse fayda elde edersin. Bu ruha ise, ancak sünneti seniye ile ulaşır ve sünneti seniyyenin çeşmesinden süt içmekle gelişirsin.

Sen, sen ol, mutlak şaşmaz çeşme olan Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin çeşmesinin dışındaki sütle beslenenlere, sakın iradeni ipotek etme ve çeşmelerinden de sakın süt içme. Yoksa özün hüznün dolar ve mahrum olanlardan olursun. Çünkü gayrı sütler zehirdir. Dıştan süslü ve çekici olur ama içeriği seni sende eder. Onun için de tek hududlandığın sofrası Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sofrası olsun. Çünkü O,

sadece senin için yararlı olan sütü verir ve onun sütü, seni besleyip büyütür.

Hududlanan hududlanır, öylece hududunun dışından habersiz olur. Hudud çizeni besler ve ona köle olarak yaşantısını noktalar. Önüne gelen sofradan nasiplen ama sofrayı sahiplenme, sahiplenirsen onunla hududlanırsın. Kısıtlanıp melül olursun. İşte Muhammedi sofraya sonsuz bir denizdir ki, içi sonsuzluğa bakan kuvvelerle donatılmıştır. İşte senin fitratın, o deruni kuvvelerden müteşekkildir. Zikirler o içerikteki fitratını sana hatırlatır. Düşünsene; hakikati hissetmek için ne kitaplar okudun, ne yollardan geçtin, ama olmadı. Sen de buna şahitsin. Okuduğunu bol bol anlattın da, içindeki hakikatları bir türlü nefsinde hissedemedin. Öylece edindiğin bilgilerle avunarak ve çevrene bilmişlik havası atarak günlerini sonlandırdın.

Oysaki Allah'ın senin hakkında bir hesabı vardı. Bu hesap senin temel fitratını sana sunmaktı. Öylece Allah seyri için kâmil kul olmaktı. Allah'ın hesabı tüm hesaplarımızı alt üst eder. Çünkü var ediliş amacımız; nefsimizin istikametini Allah'ın hesabıyla hesaplandırmaktı. Onun hesabıyla hesaplanmadığımız her an ise, zarardayız. Bu zararın sonucunda, Allah ile aramız açılacaktır.

Allah'tan mahrum kalınmaması için Allah ile aramızı bozmayalım. Nefs-i emmâreye gem vuralım. Bunun kolaylaşması için de zikirten feragat etmeyelim. Nefsim bil ki, zikirsiz yol alınamaz. Yaşamın derinliklerindeki köşe bucaklar dolanılamaz. Nefsin istek ve arzularına gem vurulamaz. Hele hele özdeki hazineye hiç erişilemez. İşte tüm zikirler hakka doğru yürümek için önümüze konulan yol işaretleridir.

Yol işaretleri yani zikirler, yolun istikametini tarif içindir. Yoldaki çukurları sunmak için değildir. Sabırla arabayı sür ve yol işaretleri olan zikirlerine sarıl. Allah'ı zikrederken her

zikirle beraber, Allah “buyur ey kulum” der. İsmi içeriği ile kuluna karşılık verir. Zikri daimi, kalbe oturan muhabbetullahıdır. Zikirden yoksun olan kalp ise, kapkara olur.

Zikrullah yani Allah’ın zikri senin azağın olup en kapsamlı çalışmadır. Ama bu zikir doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ’nın dışına çıkmamalıdır. Zira sadece doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ’nın ihsası bizden istenilmiştir. Ama her ne hikmetse nefsimiz hep başka arar. Çünkü nefis afakî bakış ister. Bu bakış ise, onun yaratımıyla ilişkili bir illizyondur. Bu afakî bakış ise, başka zikirlerle oluşur. Yani doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ içeriği bizi enfusumuzda mahir ederken, bunların dışındaki esmalar, bizi afakımızda kaybettirir. Bilincimizi yanlış şartlandırıp öylece öz kuvvelerini ona unutturur.

Allah çalışana verir. Bu kesin bir kuraldır. Ama dengesiz yapılan zikirler kişinin kişiliğini bozarak psikolojik sorunlar oluşturur. Kişi; dengeli ve yerinde yapacağı zikirlerle, benlik kıskaçı olan letaiflerinin tasarrufunu eline geçirir. Böylece kişi, marifetullaha ulaşmış olur. Esmâ-i hüsnâ zikirleri ile kişilik kıskaçı olan letaifler çalışacağı için, zaten direk gerekli olan temizlik ile benliği nurlandırma oluşur ve nefis-i emmârenin tutunacağı bir yeri kalmadığından, nefis direk ehilleşir. Allah adını ağzına alıp zikir yapmaya üşenenler, zikirle dalga geçip tehlikelidir der dururlar. Hâlbuki kalp Allah’ı anmakla huzura kavuşur.

Kişide oluşan yıkıntılar ancak yerinde bir zikir çalışması ile onarılır. Kişi bilinçli zikir okuyarak düşünce âleminin yönünü değiştirmekle içinde bulunduğu puslu durumdan kurtulabilir. Bu kurtuluş vakti kişiden kişiye değişkenlik gösterir. Ayrıca bu sisli ve puslu bakışlardan kurtulmak için zikirsiz olarak kişi sadece dua ederek ve isteyerek hakka yönelse, birçok sıkıntılarla yüzyüze kalabilir.

Kişi hakikati hissetmeyi isterken, nefsi arınma olmadığı için ve duasının makbul olması için mal, can ve evlatların sınavlarıyla kavrulabilir. Bu kavrulmanın tümü, onları sahibi olana tevdi etmek içindi. Oysaki zikirle letaifler temizlendiği için, mutlu bir şekilde tüm eşikleri geçip Rabbiyle hemhal olacaktı. İşte ey kul, seni özüne indirecek gerçeğin zikir olduğunu farket. Özüne götürecektir Rabbinin zikriyle hemhal ol. Sonra bak aynaya ve gör sevgilinin yüzünü, yüreğinin taa derinliğinde.

İnsan hulkiyeti olarak iyidir. Ama et kemik bedeninin zevkleri içinde gözünü açtığı için, kendisini en alt mertebede görmüştür. Hakikatine iman edip Allah'ın havl ve kuvvetiyle kaim olduğunu idrak ederek yaşayıp, salih amel işleyenler ise, insani hulkiyete bürünür. Yoksa et kemik bedeninin zevkleri içinde gömülüp hayvandan aşağı iner.

Olaya kapsayıcı olarak baktığımızda; Hak ismi münferid olarak, Allah değildir. Ama Allah, mutlak olarak Hak'tır. Çünkü Allah ismi, hu adıyla işaret edilen mutlak zatı tarif ederken, Rahman dışındaki kalan diğer Esmâ-i hüsnâ'lar; mutlak zatın vechinden görülen mutlak nurun, ayrı ayrı özelliklerini tanımlar. Bu tanım, rahman dışındaki tüm Esmâ-i hüsnâ'lar için aynıdır. Zaten bu gerçeğe vakıf olan bazı kişiler "ENEL HAK" demişken, hiç kimse "ENE ALLAH" dememiştir. Şayet diyenler olmuşsa, onlar da cahilliklerinden demişlerdir.

Ama Rahman ismi de, Allah ismi gibi mutlak zatın yaratılanlara bakan müsemmasına isim olmuştur. Onun için de kayıtlanması muhaldır. Ama diğer tüm isimler, kayıt altına alınabilir. Ve kesret âlemindeki varlıklara isim olarak konulabilir. İşte Hak ismi de diğer tüm Esmâ-i hüsnâ'lar gibi, Allah'ın özelliklerinden sadece bir özelliğe verilen isimdir.

Dolayısıyla kendisini bize Allah ismiyle tanıtan zâtı, sadece bir özelliği ile sınırlamak muhaldir.

Her birimizin kendi birimsel zâtı ve sahip olduğu tüm varlığı, HU işaret zamiriyle kendi zatına işaret edilen ve Esmâ-i hüsnâ isimleriyle kendisini tanıtan mutlak zâtın; her bir isim ile işaret ettiği mana içerikleriyle, nurundan bir tutam nur olan Nur-i Muhammedi'nin, dörtte bir bölümüyle yarattığı ve levha üzerinde oluşturduğu yazılımı sonucunda, o bir nokta nurun diğer bir bölümü ile oluşturduğu ve adına tümel olarak ferş denilen temel zemin üzerinde işlediği dokumaların oluşturdukları bileşke ile bireysel rububiyet alanlarının kendilerini meydana getirmesi sonucu oluşan oluşumlardır. İşte bunun dışında yaratılan tüm birimlerin herhangi bir asli zâtı yoktur.

İnsanın yaratılışı ise, tüm Esmâ-i hüsnâ dokumalarının bileşenleri ile kişilik ferşi üzerinde bir bileşke oluşturulup, kendisine sanal benlik verilerek ve ruhundan üflenilerek yani sonsuzluk nazariyesi kazandırılarak, Allah'ın yeryüzündeki halifesi olmuştur. İşte insan, tüm varlıklardan ayrı olarak, kendisine ruhundan üfleyerek, zati seyir zevk haline ulaştırıldı. Öylece, sonsuz bir yaşam bakışına kavuşmuş oldu.

İnsan et kemik bedeninin zevkleri içinde gözünü açtığı için, kendisindeki sonsuzluk ruhunu dünyada arar oldu. Manevi yapısını unutan insan, dünyevi sayısız ihtiraslarla gününü gesine kattı. Ulaştığı bir hedefte oluşmadı. Çünkü dünyanın insana sağladığı eziyetten öte değildi. İşte tüm eziyetlerden ancak, zikir yapanlar arınır, zikirten yoksun kalanlar ise, paslanırlar.

En büyük amel zikirdir. Zikir ise, her ortama göre ayrı ayrıdır. Namaz vakti kılınan namaz o anın zikridir. Ramazanda tutulan oruç o anın zikridir. Zekât vakti, malın temizlenmesi

o anın zikridir. Malı olup engel olmadığına hacca gitmek o anın zikridir.

Farz ibadetlerin dışında kalan vakitini ise, doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ'yı yapılarına göre plan dâhilinde günlük tekrarı ile okuyup vakti doldurmak, tüm yaşamımızın genel zikridir. Ama zikirleri okumak sana ağır gelecektir. Çünkü sen afakından gelmesini beklersin. Bil ki afakından sana bir şey gelmeyecektir. Allah ile aldatanlar bir çok enstrüman kullanır. Bu enstrümanlardan biri de fenafillâh olayını çarpıtıp insanların Allah ile hâşâ bütünleşme saçmalığıdır. Ben yokum sadece Allah var demekle sen yok olmuyorsun. Olsa olsa psikolojik bir vaka yaşayarak kendi hüviyetini yok saymışsın.

Ben yok oluşumu zati makamdan zevkle seyrediyorum diyerek de kendini kandırma. Bir kere o makamlarda seyre ulaşanların konuşacak sözleri tükenir. Allah seyredilmek istemiş ve seni sanal bir benlik ile var etmiştir. Bu varlığını da, EL Cebbar ismi dâhilinde EL Musavvir isminin müsemması ile suretlendirerek varlık âlemine yerleştirmiştir. İşte sen aşk ile kendimi yakıp onunla bütünleştireyim dersin, yanılırsın. Eğer kendimizi aşk sarhoşluğuna kaptırıp, fena makamını basit bir yokluk zannedip, amelden el etek çekersek, dünya ve ahirette nefsimize zulmedenlerden oluruz.

Ama fena olma olayını, kendi amel ve düşüncelerimizi kaldırıp yerine Allah'ın emirlerini ihya olarak anlarsak, o zaman fenayı doğru değerlendirmiş oluruz. İşte bu fena, hakiki manada kul olmayı bize idrak ettirir. Hem de bu fena, Allah'ın azametine karşı yoksulluğumuzu da bize idrak ettirir. Tüm havl ve kuvvetin Allah'ın yaratımının tecelli etmesiyle bizde zuhur ettiğine şahit oluruz. Böylece mutlak ihsana kavuşur ve Allah'ı görmüşçesine mutluluğa ereriz. İşte bu mutluluğa ermek için, zikir ve tefekkürde derinleşmek gerekir. Böylece ilim ve irfan yolunda hakikatimize yolculuk

etmiş oluruz. Yoksa kendi kendine bu şuur bizde zuhur etmez. Lafını ederiz de herhangi bir içeriğe ulaşamayız.

Gıyabında kendisine dua yaptığın kişiden, onun ruh gücüne paralel olarak, o yaptığın dua sana geri döner. Ayrıca başkasına yapılan dualar ile kişide haset denilen baş belası haslet kaybolur. Haset günahı nefsin en büyük zaafıdır. Bu zaaf ile kişi hakikatinden uzaklaşıp insanlar ile uğraşır durur. İşte insanların adını anarak onlara içten içe sessiz ve sözsüz yaptığımız dualar ile nefsimiz tezkiye olacaktır. Onun için de insanlığa sessiz ve sözsüz dua etmeye çalış. Boynunu bük ve Allah'a bak, annesine doğru boynunu bükmüş çocuk gibi. İşte o zaman seyret tecelliyi. İşte en makbul yöneliş odur. Yöneliyorsun, boynunu büküyorsun ve umutla bekliyorsun. İşte bu tecelli ile müthiş nur akar ve sen buna bizzat şahit olacaksın.

Başkalarına yaptığımız dualar veya beddualar ile eğer onların ruh yapıları müsaitse, onlarda başkalaşım yababiliriz. Onların şuuruları üzerinde değişim yaparak onları istenilen kıvama doğru yönlendirebiliriz. Ama bilelim ki yönlendirdiğimiz her bir dua veya beddua, karşı tarafa gidip oradan bize geri dönüş yapacaktır.

Bu duada böyle olduğu gibi, bedduada da durum aynıdır. Onun için de beddua etmekten sakınelim. Zira yaptığımız beddua; büyük oranı veya hepsi bize geri dönecek ve hayatımızı zehir edecektir.

Duanın veya bedduanın etki etmesi için de, karşı tarafın duayla veya bedduayla uyumlu bir yönelimi olmalıdır. Yoksa yapılan dua veya beddua gidip etrafında dolaşır ve bize geri döner. Onun için de sadece yaptığımız ameller bizimdir denilmiştir. Gerisi hayal ve seraptır. Seraptan kurtulup gerçeğe ermek için evimizi zikir, fikir ve şükür ile donatalım. Öylece içsel alanımızı şefaate müsait edelim. Birine dua etmek ona şefaet etmenin ta kendisidir. Almaya müsaitse alır. Müsait

değilse, ulaşacak bir şey de olmayacaktır. İşte aklımızı feh-mimizi kullanıp hakka revan olalım bize bizden yakın olan Rabbimizle buluşup mutluluğa kavuşalım.

Kalbimizle ve aklımızla tefekküre dalıp hakikatimize doğru yöneldiğimizde; bu yönelişimiz ile gerçeğe isâbet edersek iki sevap, isabet etmezsek bir sevap alırız. Yani kişi bir konuyu düşünüp sebep ve sonuç serüvende yaşamla ilişkisini seyir etmek istediğinde, eğer isabet etmese dahi bir sevap alır. İşte yapılan zikirlerle düşünce yeteneği arttığından, kişi sürekli yeni yeni düşüncelere dalıp yeni yeni keşifler yapmaya başlar. Buraya nefsi mülhime denilmiştir. Burada artık akıl kalbe inmiş ve kalp akleden kalp olmuştur. İşte öylece sen, aklını aldığın ilhamlar doğrultusunda oynatıp zihnini geliştirirsin.

Sana verilen aklı yani kalemi aldığın ilhamlarla oynattın. Yanlış oynama olsa dahi, bunun için gene de bir sevap alırsın. Ama bu oynattığın kalemin yazılarını Allah'ın kelamına ve sünneti seniyyenin terazisine vurmadan sakın kimseye aktarma. Zira sen, fehmini geliştirip yeni yeni ilhamlarla yeni yeni keşifler yaptığında, şeytanlar araya sokulup vehimsel mesajlarını araya sıkıştırıp sunabilirler. İşte bu sana bir vebal getirmezken; bunu insanlara aktardığında ise, eğer islama uygun değilse, kendini vebalden kurtaramazsın. Birinci sınıfa giden talebe önce kalemi yanlış tutar ve yanlış yazar. Ama o yanlışlık onu güzel yazıya götürür. Akılda öyledir, zikirle desteklediğinde akıl kalbe iner ve yaşamın sırları hakkında ona ilhamlar akar da akar. Aklını çalıştırırsın ve yapboz yaparak ilerlersin.

Tavsiye olsun ki doğru yanlış demeden zenginleşen kalemini oynat. Ama itikadını İslam'a sabitleyip öylece kalemini oynat. Yoksa ayağın kayar da bir daha doğrulamaz olur belin. Mutlak itikadın dışında, sakın kendini sabitleme. İtikadını hak üzere sabit tut. Onun dışında sakın ha sabitlenme, zira

sabitleme yapan mühürlenir. Gelde bu defa mührü sök. Belgeleri yaz ama mühürleme. Yarın değişebilir de. Zira sen zikirle sonsuz deryalarda yüzüp hergün başka bir güzelliğe şahit olacaksın. Hatta derim ki aldığın ilhamları bilinç defterine kurşun kalem ile yaz. Zira yeni yeni ilhamlara kavuşunca eskisini kolayca silebilesin.

Zikrin oturduğu kalbe şeytan oturamaz. Onun için tüm zikirleri zihinle yapmaya gayret edin. Farkı fark edin. Bu farkla tasavvufi sırlar açılacaktır. Tasavvuf keramet peşinde koşma ilmi değildir. Tasavvuf et kemik beden ile sahip olduğun manaları sırrına yükleme sanatıdır. Zikirden yoksun olan kalbe şeytan tahtını kurup, o kalbin sultanı olur. Kişi zikirlerle gelişmeye başladığında dahi kişideki şeytani kuvve onunladır. Geliştiği duruma göre de aldığı vesveselerin türü değişecektir. Zira kişi hangi makamda olursa olsun, nefs-i emmâre onu takip etmektedir.

Nefs-i emmâre et kemik bedeninin ölümüne kadar kişinin idrakı önünde nöbet tutan yılan gibidir. Sen bu yılanı hiçbir zaman öldüremezsin. Ama ölmeden önce ölüne düsturunca, et kemik beden ölmeden, et kemik bedeninin isteklerini Allah'ın sünnetine göre ayarlarsak, işte o zaman galip gelme pozisyonumuz güçlenmiş olacaktır. Onu için de et kemik bedeninin bilfiil ölümüne kadar amellere devam esası bildirilmiştir.

Gizli, aşikâr, tenhada, kalabalıkta Allah'ın zikrine devam et! Allah, siz beni anın ben de sizi anayım der. Ayetlerde "Allah'ı çok zikreden erkeklerle, Allah'ı çok zikreden kadınlara pek büyük mükâfatlar hazırlanmıştır" buyrulur. Bizlerde hazırlanan mükâfatlara ermek için zikirlerde daim olalım.

Dua hakkında bilmemiz gereken birkaç hususu ve duamızın kabul olması için yapmamız gerekenleri kısaca burada beyan edelim; dua kesin ve net olmalıdır. Asla içinde kabul olmayacak hissi barındırmamalıdır. Dua kulun Rabbine irade

beyanıdır. Dua kulun Rabbine istek tezahürüdür. Dua kulun Rabbiyle buluşma noktasıdır. Dua nefsin kaderini yazan kalemin ucunun çıkardığı ses cızıltısıdır. Dua kulun kulluğunu ifşasıdır. Dua Rabbin kuluna verdiği değeri ölçen temel göstergedir.

Dua ederken kul, böylece Rabbinin sevgisini daha çok üzerine çeker. Dua adeta neyin çıkardığı sestir. Dua ile bir ney gibi olan beden, inler durur. Dua ile kul, Rabbiyle ünsiyet elde eder. Dua; sonunda söylenen âminle, zaten kulun himayesinde artık duasının inşası başlar. Dua sonundaki âminle kul; artık iradesini inşaya çevirmiştir. Dua sonundaki âminin gizli tezahürü olan inşa ile kul, artık Rabbinin emin elindedir. Artık kudret eli devrededir. Artık mutlak bilinç öz alt bilinçle senkronize halindedir. Artık üst bilinç emeline ulaşmıştır. Artık mutlu olan kul, Rabbine hamd edip başını secdeye bırakır. Yani zaten AMİN, duayı “inşa alanına sürükleme” tetiklemesidir. Ayrıca duanın sonunda inşaallah demeye gerek yoktur.

Dua yöneliştir. Yönelmek Allah’ın isimlerini zikirle olur. Yönelmek Allah’ın verdiği nimetleri değerli görüp, yerli yerine kullanmak demektir. Yönelmek dışımızda ve içimizde var olan varlıklar üzerinde tefekkür etmekle olur. Dua edeni yani yöneleni Allah doğru yola iletir ve korur. Huzuru kalp ile dua yapılırsa getirisi acilen bize döner. Kişi huzuru kalp ile yönelir ise bilinçaltı devreye girer. Tüm varlıkların bilinçaltı aynı havuz olduğu için, dua edip yönelen kişi, havuzdan gerekli noktayı harekete geçirir. Böylece kişinin ihtiyacını hangi birim yerine getiriyorsa, o birimin içi bunu hisseder ve o dua eden kişinin ihtiyacı o birim vasıtasıyla giderilir. Dua sonucu bazen bir taş gelir bazen bir kurt. Bazen bir bulut gelir bazen bir insan ve gerekli olan ihtiyacı veya malzemeyi tevdi eder. Duanın kabulü için ise yoğunlaşmak gerekli ki bilinçaltı devreye girsin ve gerekli ihtiyacımızı ulaştırsın.

Şimdi; bilinç altı Allah'ın ilminde ki yapılanmanın on sekiz bin âlem dediğimiz öz cevherden sonraki alana denir. Öz cevher varlığını Allah'ın nurundan ve ilmiyetinden alır. Allah'ın subuti sıfatı olarak bildiğimiz ilmiyet ise, "mutlak zatın" zati ilimle kendisinde seyir etmek istediği gizli hazinenin husule gelmesi için, oluşturduğu gölge alandır. Tümü Allah'a ait olduğu için duaları kabul eden Allah'tır deriz. Yoksa hâşâ Allah, sihirli değneğini arayıp o değnek ile dokunup senin duana icabet edip havadan üzerine yağdırmaz. Gerektiğinde elbette havadan bile oluşum olup husule gelen bir şeyde olabilir. Ama sebep var edilerek oluşur. Çünkü Allah her şeyi sebeplerle husule getirdiğini söyler. Hani ayet der ya; Allah perde arkasından konuşur yarattıklarıyla. İşte her sebep ayrı bir perde ve sebep ardından sana dokunan ise sadece O'dur. Duan ile sebep oluşturma yola girmiş ve ihtiyacını gideriyordur.

Okuduğumuz dualar ve salâvatlar, bizim bilincimize indirgenen Allah kelamı ve Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sünnetinde mevcut olanlar olsun. Gerisi yaptığımız dualar kendi kalbimizin derunundan akıp gelen dualar olsun. İşte derunumuza doğru en makbul haykırışımız bu olacaktır. Kur'an-ı Kerim'deki ve hadisi şeriflerdeki her bir duayı kendi duamız bilip sorunsuz bir şekilde ve gönül hoşluğu ile yapabileceğimiz dualardır. Kur'an-ı Kerim anlayışımıza inmiştir ve hadis o anlayışla hamurlanmıştır. Bilmem hangi velinin hangi aşk halinde terennüm ettiği duayı ben nerde ve nasıl kendime uyarlıyayım.

Kur'an-ı Kerim ve sünnet teveddüd dâhilinde akıl ve iman ile anlayışımızı revize edip yükselişe geçmek için gerekli duaları öğretir. Dünya ve ahret mutluluğunu getirir. Kendisini aşka kaptırıp akıl ve iman melekelerini devre dışı ederek hissettiği dua ile dua eden kişinin duasıyla dua edenin başı meşgaleden kurtulmaz.

ZİKİR ÇALIŞMALARININ SÜREKLİLİĞİ

Çalışmalarımız ne yoğunlukta olmalıdır?

Zikirlerle kazanılan en büyük hususlar nedir?

Tevhid zikrinin çekilmesi yetmez mi?

İbadetlerin temel gayesi nedir?

Tefekkürün doğması için ne yapmalıyız?

Bu sorular üzerinde tefekkür etmek için şu hadisi şerif üzerinde biraz gönül dünyamızı gezdirelim; “Allah’ın benimle göndermiş olduğu hidayet ve ilim, yeryüzüne yağan bol yağmura benzer. Yağmurun yağdığı yerin bir bölümü verimli bir topraktır: Yağmur suyunu emer, bol çayır ve ot bitirir. Bir kısmı da suyu emmeyip üstünde tutan çorak bir yerdir. Allah burada biriken sudan insanları faydalandırır. Hem kendileri içer, hem de hayvanlarını sular ve ziraatlarını o su sayesinde yaparlar. Yağmurun yağdığı bir yer daha vardır ki, düz ve hiçbir bitki bitmeyen kaypak arazidir. Ne su tutar, ne de ot bitirir. İşte bu, Allah’ın dininde anlayışlı olan ve Allah’ın benimle gönderdiği hidayet ve ilim kendisine fayda veren, onu hem öğrenen hem öğreten kimse ile, buna başını kaldırıp kulak vermeyen, Allah’ın benimle gönderdiği hidayeti kabul etmeyen kimsenin benzeridir.” (Buhari, İlim 20.)

Sahabenin hak yolundaki uğraşı gecelerini gündüzlerine karıştırmıştı. Allah diye diye yatıp kalkarak, Allah'ın insanı kendi iradesiyle kendisine boyatmak istediği tüm özellikler ile boyanarak yaşamlarını şekillendirdiler. Onlara, zikir yapmıyorlardı demek kadar da sorumsuz bir söz olamaz.

Yapılan çalışmaların en büyük semeresi ise, kişiyi bencillikten kurtarır. Öylece vakarlı bir kul eder. Kişinin en büyük düşmanı, bencillığe bürünmüş olan benliktir. Öylece kişi, her şeyi kendisinden bilip öz hakikatinden mahrum olur. Bencillik o kadar benliğe karışır ki, adeta birleşmiş gibi olur. Bu birleşimin kuvvetinden dolayı da, benliğini öldür denilmiştir. Oysa öldürülen benlik değil, benliğin büründüğü bencillik kıstasıdır. Benlik ve bencillik ayrı ayrı kavramlardır. Benlik şartken bencillik haramdır. Bencillikten kurtulmak da ancak, Allah'ın emriyle gerçekleşir. Allah'tan başka yardım edecek de yoktur. Allah'ın en büyük yardımını ise, kişiye zikirle ulaştır. Bu da bencilliği bitirip öze ayna olmayı sağlar.

Biz insan olarak dünyaya sevgi ile indik. İlk sevgi tezahürü ile babamız ve annemiz cennetten dünyaya indiler. Sevgilerinden taviz vermediler. Çünkü Allah, onları Esmâ-i hüsnâ ile tanımlanan mana içerikleri ile birinci elden nakış eylemişti. Ama ne yazık ki onun zürriyeti kendilerine nakşedilen Esmâ-i hüsnâ ile nakış olmaktan, ancak çalışmaları kadar nasiplenebildi. Öylece atalarının üzerine olduğu muhabbeti terk ettiler. Evet, muhabbet için geldik dünyaya. Gel gör ki ilk iki kardeşten biri dahi özden uzaklık yaşadığı için kavga etti. Yaa koskoca dünya nelerine yetmiyordu. Demek mesele yetip yetmemek değildir. Mesele muhabbeti terk etmektir. Mesele gözü kara olmaktır. Mesele sonsuzluğu et kemik bedeninin zevkleri içinde aramaktır ki, bu da muhaldir.

İşte zikirlere sarıldığında atalardan gelen ve zihne nakşedilen Esmâ-i hüsnâ'ların dokumaları üzerindeki yosunlaşmış

örtüyü yeniden kaldırırız. Tevhid zikri olan “La ilahe illellah Muhammedun Resulullah” şehrin kalesidir. Diğer tüm zikirler kalenin içidir. Kalenin içi fetholununca duvarlar korunaklı olur.

Hem unutmayalım ki; Tüm amel ve ibadetlerin temel gayesi zikirdir. Her amelin temel sebebi de zikirle hemhal olmak içindir. Zikirle bizi hemhal etmeyen her fikir ve donanımdan uzaklaşmalıyız. Tövbe kapısı her an açık olduğu için, içinde bulunduğumuz vaziyete tövbe edip geleceğimizi yeni bir bakışla inşa etmeliyiz. Onun için de diyelim ki; Allah’ım, istiğfar ettim tüm geçmişime, tövbe edip karar verdim tüm geleceğime, artık sana sadık kul olacağım. Nefsimin girdabına düşmemek için de, senin zikrinle daim olup kendimi dünyevi tatminlerle kandırmayacağım. Zira dünyevi tatminler oyun eğlence olup bingehi olmayan aldatıcı oyalanmalardır.

Aldatıcı ve oyalayıcı olan her husus, kişiyi tende yıpratır. Esmâ-i hüsnâ dışındaki her meşguliyet kişi için yanlış zikirdir. “Ten”de kalan “ben”e varamaz. “Ten”, “bencil”liğin doğduğu ana merkezdir. “Ten”, “ben”lik merkezinin dışındaki her şeydir. Ten senin dışındaki her şeydir. Zikir seni tenden alıp sana verir. Doğru ve yerli yerinde yapılan zikir, “ben”i “ten”den alıp “ben”i olması gereken noktaya ulaştırır.

Doğru zikir için şöyle bir yol izlenir; öncelikle farz olan ameller yerine getirilir. Haram amellerden el çektilir. Sonrasında ise, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sünneti seniyyesinde bize önerdiği şekilde Allah’ı anmakla olur. Yanlış zikir formülü ise, kişiye “ten”i “ben” zannettirir. “Ben”den mahrum kalan ise “ten”i “ben” sanır. Öylece zevklenip fasid dairede kalıverir.

Kesinlikle bilelim ki; ilahi dokunuşların zikri olmadan, ilahi secdeye yaklaşıtııcı olan insani fikir, bizim düşünce dünyamızda oluşamaz. Hakikate götürücü fikir olmadan da, ilahi

Hamd'e götürücü olan şükür hali oluşamaz. Hamd'e kavuşturucu olan şükür hali oluşmadan da Hamd edici bir gönül dünyası, kişinin önüne açılmaz. Kişilik kisvesini nimete erdici olan Hamd hali oluşmadan da, hakka olan mutlak kulluk nazariyesi oluşamaz. Kulluk nazariyesi oluşmadan da nefsi idrak oluşamaz. Nefis tanınmadan da Rabbi tanıma oluşamaz.

İşte ey kul; Rabbini bilmeden cihanı neylersin. Kuru bir döngü zannedip kısır kısır seyredersin. Zaten Rabbini bilmeyen nefsin bilemez. Nefsin bilmeyen cevherini arız bilir yani sonradan ortaya çıkan bir döngü ile heyulanın müteselsilen devam eden bir döngüsü bilip, aruzda notalara karışamaz. Yani Allah'ın yaratım planındaki yerine vakıf olamaz, hem yaratılış yerinin güzelliğine de müttali olamaz.

ZİKİRLER KİŞİYE VARLIĞINI İDRAK ETTİRİR

Zikir yapanlar fena mı bulur, yani yokluğunu mu hisse-
der?

İnsan fena bulur mu?

Bunun kurban kesmekle ilişkisi var mıdır?

Bu sorulara bir hikâye ile cevap verelim. Zira hikâyeler
hep akılda kalır.

Bir varmış bir yokmuş, benliğini feda edenin derdi fena
da kalmakmış. Benlikten geçen için her an kurban bayramı
oluvermiş. Öylece yolcuğu bekaya doğru devam edip gitmiş.
Yolculuğu devam etmiş de ama yolculuğun sonu gelme-
miş. Çünkü yolun sonunun olmadığı gerçeğine iman etmiş.
İmanın sonsuzluğa uzanan temel meleke olduğunu fark etmiş.

Hadsiz ve hududsuzluğun “aşkın” bir tabir olduğunu fark
etmiş. Kendi de o hududsuzlukta kayıtlanmış bir varlıkla var
edildiğini görüp, öylece haddini bilmiş. Haddini bildiğinde
ise, kurban olmak istemiş. Haddi olanı hadsiz ile temaşa etme
güzelliğine kavuşmak için de, sabırsızlanmış. Bir de bakmış ki
içinde hududsuzluktan kaynaklanan bir nur belirmiş.

İşte hemen orada kurbanını keserek kurban bayramı ilan
etmiş. Kurbanını kesip yola revan olduğunu kutlamış. Kurban

edip kesilen hayvanın etini yiyen komşuların ise, o an bayramı olmuş. Zira mutlulukların paylaştıkça arttığını temaşa etmiş. Öylece zatındaki nuru görmüş ve mutlak zatın bu nur ile de kayıtlanmayacağını seyretmiş. Böylece bayram kutlu olmuş olmasına da, pişmiş et kokusu ile garipler sevinmiş. Böylece iman edenler arasında muhabbet peydah olmuş.

Bu muhabbetin gitmesini isteyenler de kurbanı inkâr etmiş. Ama her ne hikmetse her yemekte gözü et arar olmuş. Kahvaltısını bile sucuksuz yemeyenleri ibretle seyretmiş. Tebessüm etmiş ve yoluna devam etmiş.

Hız. Âdem'den günümüze milyarlarca insan bu değişmez kurban gerçeğine iman etmiş ve güçlendikçe güçlenmiş. Bazı açığözler kurban bayramın da kesilen vacip kurbanı yetersiz görmüş, yıl on iki ay her durumunun müsaitliğine vardığında, bir adak hakka adanmış ve nafîle kurban olarak kesip ihtiyaç sahiplerine takdim etmiş de gönülden hakka teslim olmuş. Öylece kurbanın verdiği yakınlıkla hakka olan takvalığını pekiştirmiş. Rabbine doğru huşu içinde oluşan an içre an yaşam alanını önüne sermiş.

Huşu ve huzurdan bihaber olan da pişmiş kelle gibi sırtmış. O da, gülen gülsün, hak bizi bilsin ve yolculuğumuz devam etsin demiş. Her kişinin kendisinin bizzat senaristi olduğu dünya tiyatrosu öylece sürüp gitmiş. Böylece kısa bir hikâye ile sizleri burada biraz da dinlendirmek istedik.

Olayı anlayanlar etin sahibi olan Allah'a eti verirler. Olayı anlamayanlar eti kendilerine verirler. Bu hikâyedeki rumuzları az açarak, anlatılmak istenilen konuyu anlayışınıza havale edelim. Et derken burada maksat kesret âlemidir. Bizler kesret âleminin sahibi olarak Allah'ı bilip öylece onu sahibine tevdi edelim. Yani kesretin hakkı ne ise, hakkını vererek yaşayalım. İşin, eşin ve aşın hakkını vererek, nefsi istek ve arzuları kurban edelim. Yaşam alanımızdaki hangi noktanın hakkını ihmal

edersek, oradan hakka uzanan hakikatten uzaklaşmış olarak mahrum kalırız.

Örneğin; işçinin alın teri kurumadan hakkını verecek. İşçileri vasıtasıyla kazandığı kazançtan, ayrıca işçilere de ikramiye verecek. İşçisini sömürüp kendisi katlarda veya yatlarda lüks yaşamayacak, işçisine de refah payından pay ayıracak. İşte her birimin hakkını vermek, mana âleminde kurban etini dağıtmaktır. Ama ne yazık ki insanlar genelde kurban etini kavurma yapıp hepsini yer. Yani herkesin hakkını olabildiğince yanına alıp yer, öylece de şiştikçe şişer.

Bilmem bu hikâyeden istenilen ders çıktı mı? İşte fikirde sabit ve zikirde daim olmakla bu nefsi hastalık çözülür. Öylece kişiyne varlığın hakikati açılır.

MES'ULİYETİMİZİN BAŞLANGICI

İnsanın mes'uliyeti nerede başlar?

Mes'uliyetimizle zikir arasında bir bağlantı var mı?

Zikirle fark ettiğimiz en büyük algılama ne olacaktır?

Bunun için ne yapmamız gerekir?

Haydi tefekküre...

Öncelikle bilelim ki; insanın mes'uliyetinin başlama noktası, onun akıl ve baliğ olma noktasıdır. Aklı başında olup neslin üremesi için gerekli hormonal sistem devreye girince, insan mes'ul olmaya başlar. İnsan da, diğer tüm varlıklar gibi Allah'ın nurundan yansıyan ve Nur-i Muhammedi olarak isimlenen bir tutam nurdan varlığını alan bir birim olarak var edildi. Allah, tüm varlıklar içinde insanı kendine halife olarak seçti. İnsana izin verdi ki Esmâ-i hüsnâ isimleriyle işaret edilen manaların işaret seyirlerini, kendisinde var ettiği dokuma sayesinde, daha da yücelterek içeriklerine dalıp, seyirine seyir katsın.

İnsana izin verildi ki; onun nurunda yani nurdaki mutlak mana terennümleri olan ilminin içinde, Esmâ-i hüsnâ olarak tarif edilen mana içeriklerinin kendisindeki dokumalarından ötürü, nimete eren veya sıkıntıya boğulan kişiler gibi işletip yeni yeni oluşumlar oluştursun. Çünkü ne varsa insanda vardır

ve tüm rızkı bizzat yaratım anında kendisine derç edilmiştir. Dışarıdan kendisine bir şeyin eklenilmesi veya çıkarılması söz konusu değildir. Tüm olay, insanın bizzat kendisinde mutlak olarak olanın farkına varmasıdır. İşte bu farkına varmaya da, uyanma veya ölmeden önce ölme hali denilmiştir.

Tüm manalar onun olduğu için ve bizim varlığımız da onun ilminden ve vechinden yansıyan nurundan meydana geldiği için, aslında her şeyi o yapıyor. Ancak, bize istekle donanımlı bir gölge nefis verildiğinden, yaptığımız fiilleri istekle arzulayıp yapmak için yönele bildiğimizden, yapılan fiilin sonucu müspet veya menfi olarak bize yansır. Dolayısıyla da bu noktada mes'uliyetimiz başlıyor. Ama her hal ve şartta tüm herşeyin melekûtu Allah'ın elinde olduğu için de, mutlak yaratıcı yalnızca bizzat Allah'tır diyoruz.

Biz, bize tanınan hüküm dâhilinde, yapmış olduğumuz müspet veya menfi amellerle, Esmâ-i hüsnâ bileşkesinin bizde dokuyarak oluşturduğu içeriği zenginleştirebilir veya fakirleştirebiliriz. Yani bizde oluşturulan dokumanın içeriğinin karışımını, yaptığımız amellerle değiştirerek, her an yeniden düzenleriz. Düzenlemeye bağlı olarak da, seyrimiz sürekli değişkenlik kazanır. Ama her hal ve şartta bileşkemizdeki tüm içerik Allah'ındır. Dolayısıyla yaratan bizzat Allah'tır. İşte Tevhid, bunun idrakiyle yaşamaktır. Öncelikle bunu iyice fark etmemiz gerekir.

Nefsimiz, varlığımızı oluşturan içeriğin değişimine göre fiillere otomatik yönelir ve hatta hatta farkında olmadan kolayca fiilerin içinde kendisini bulur. Örneğin kişi, zinaya götüreceği fiillerle, o menfi olan fiile yaklaşmışsa, onun bileşkesi o fiili yapacak bir şekilde pozisyon alır. O yüzden de ayet, zina etmeyin demiyor, zinaya yaklaşmayın diyor. Çünkü bileşkede kıvam oluşmamışsa, zaten fiil de oluşmaz.

Her yakınlaşma ile kişisel melekeler, yakınlaşma duyduğu yönde daha güçlenmeye başlayacak ve en sonunda o fiil, sıradan bir amel olarak kendisine yansıyacaktır. Sonra da kişi, hiç zorlanmadan yakınlaştığı fiili işleyecektir. Bu kural, tüm fiillerimiz için geçerlidir. Çünkü işlenen her bir fiil, alışa alışa sıradanlaşır.

Bileşkemizdeki tüm manalar Allah'ındır. Allah, bize verdiği iradeyle kişisel bileşkemizi bozuk oluşturalım istemez. Ama, elimizdeki iradeden dolayı da, bozuk oluşumlardan oluşacak sonucu bize yaşatacaktır.

Zikirler ve ibadetlerimizin tümü, müspet olarak bileşkemizi değiştirmek içindir. Ama bu değiştirme bize verilen müsaade kadardır. İşte bu müsaadeye Allah'ın hükmü denilmiştir. Ve her hal ve şartta oluşan bileşkedeki hükmün tümü de Allah'a aittir. Çünkü tüm manaların dayandığı nur sadece onundur. Yalnız oluşan bileşkeden gelecek müsbet ve menfi tüm sonuçlar seni bulacaktır. Bileşkenle sana hibe edilen gölge benlik ebeden var olacaktır. İşte bunu fark et. Herşeyi yap ama Allah yaptırıyor deyip kendini aldatma. Sen küçük kâinatsın. Ve kâinatın tüm nurunu taşımaktasın. İşte sen zikirle bunu anlamaya çalışacaksın.

Madem sen küçük kâinatsın; o zaman ay sende, güneş sende, merih sende, venüs sende. Neptün sende, plüton sende, şiron sende. Üret kardeş üret her şey sende. Üret, seyre dal ve bil ki seyir sende. Bırak öteleri ve ötekini. Sen sende. Ben sende. Mutlak zatına açılan pencere sende, yol sende. Sen aziz bir varlıksın, satma kendini beş paraya. Düşme tanrıçaların peşine ve varlıklarda Allah'tan bağımsız bir güç vehmetme. Tüm havl ve kuvvetin Allah'ın eliyle tecelli ettiğini fark et ve şirkten soyutlan.

İşte bu gerçeğe binaen insan bizzat kendisi, mıknaıs gibi vortex olabilir. Hatta hatta tüm burçların etkisinden de kurtu-

larak bizzat burçlar üzerine gidip, kâinatın efendisine komşu olabilir. İnsan mikro âlem olarak, tüm her şeyini özünden üreterek ve kimseye dayanmadan sadece Allah'a olan kul-luğunun farkındalığı ile tüm kâinata meydan okur. Zaten o yüzden kendisine halife denilmiştir. İşte bunun yolu, planlı ve düzenli olarak tekrar edilen zikirlerden geçer. Bunun için de çalışmalarımızı hobi olmaktan çıkarmalıyız. Zira tasavvuf çalışmaları hobi değil, topyekun yönelimdir. Ruhbaniyetten sıyrılarak dengede kalmaya çalışıp hakka nazar ederek halka ulaşmaktır.

Her iki uçta yani teşbih veya tenzihte yoğunlaşmak, farkına varmadan ayağı kaydırır. Hristiyanların İsa Allah'ın oğ-ludur demeleri veya Yahudilerin buzağıya tapınmaları gibi. Avamın bakışı mutavassıt bir duruştur. Bu insanlığın genel bakış açısıdır. Aklını imanla besleyip hakikati okuyanlar ve zikir de daim olanlar, ince sırlara muttali olurlar. Mutavassıt akıl ve zekâ sahipleri tasavvuf kitaplarından heveslenip, bende o ilme sahip olayım derse hata eder.

Aslında başa bela olan kavram sahip olayım kavramıdır. Pazardaki elmaya sahip olayım gibi manevi ilimlere sahip olunmaz. Sahip olmak isteyenin, benliğinin büründüğü tüm bencilliği yani egoyu terk etmesi gerekir. Bencillikten geçen erir. Zorlamaya gerek yoktur. Tasavvuf ehli Allah'a öyle tes-limiyetle yaşar ki, cenazenin gassala teslim oluşu gibi nefsi isteklerini terk eder. Bu yol emek ister emek, içiyle dışıyla yolunda olmak gerek. Zikirden uzak, fikirden ırak ve şükür-den kısır olursak, mutavassıt bir bakışla göçüp gideriz, nice nice göçüp gidenler gibi.

ZİKİR OKUMADA TEMEL BELİRLEYİCİ UNSUR

Zikirleri okurken temel belirleyici etken ve dikkat edilmesi gereken en önemli unsur nedir?

Zikirde temel etken, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin öğretileri olmalıdır. Yoksa geliştiğimizi sanıp aksine mühürlenerek gerçekten uzağa düşeriz. Bunun için de okuduğumuz zikirler, temel olarak Esmâ-i hüsnâ içinde yer almalıdır.

Esmâ-i hüsnâ içinde yer almayan hiçbir kelimeyi de asla zikretmemeliyiz. Ama Esmâ-i hüsnâ içinde yer almayan Allah isimlerini fiili olarak uygulayarak zikrini eda edebiliriz. Örneğin, birinin ayıbını görmeyip örtmen, Settâr ismini fiilen zikirdir. Nankörlük etmemen vefa isminin fiili zikridir. Vefa, bir Allah esmasıdır. Ama doksan dokuz olan esmalar içinde yer almaz Şafii, Settâr, Deyyan, Murid ve daha bir çok isimleri gibi. Vefa isminin açılımı şöyledir; Sen Allah'a sadık kaldıkça Allah da sana sadık kalır. Sen Allah'a olan sadakatını bırakırsan, o da seni terk eder. Sen ona bir adım gidersen, o sana on adım gelir. Sen ona yürüyerek gidersen, o sana koşarak gelir. Sen onu zikredersen o da seni zikreder. Sen onu unutursan, o da seni unuttur. İşte bu Allah'ın kuluna olan vefasıdır. İradene sahip olman ve kimseye kul köle olmaman da murid isminin fiili zikridir.

Zikirler konusunda çok hassas olmalıyız. Doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ dışında kalan isimleri kesinlikle zikir olarak okumamalıyız. Örneğin onlardan biri olan Murid zikri gibi. Doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ dışında kalan isimler, zikir olarak kesinlikle okunmamalıdır. Çünkü aynı anda kişideki hem nari hem de nuri tüm özelliklerine sirayet eder. Bu sirayetle beraber, murid zikrini okuyan kişinin gözünde birçok günahın küçüldüğü filhakikat seyir edilir. Hem birçok sevabın dahi işlenmesinin gereksiz olduğu hissini insanın içine akıtır. Onun için de Murid zikri, zikir olarak tekrar edilemez. Çünkü insan, zaten bedensel eğilimli yaratılmıştır. Bu eğilim, tekrar edilen Murid zikriyle daha da katmerleşir.

Murid isminin tekrarı ile kişide var olan ZAN(et kemik bedensel) veya ZEN (et kemik beden devamı olan beden) in dürtülerinin sahiplik hissiyatları hızlıca katlanır. Artık kalıpsal tatminler içinde vahdeti aramaya başlar. Bu da onun arınmasına değil, aksine bedensel girdaplar içinde yuvarlanmasına sebep olur. Yani murid zikri ile vahdeti bedensel veya ruhsal sezgiler dâhilinde yaşamaya başlayacaktır. Bu da kişi için manen ölümdür. Öylece gözünde haramlar küçülecek ve haramları işlemek için adeta robotlaşacaktır. Farzlar gözünde küçülecek ve adeta şeytanın oyuncağı durumuna gelecektir.

Kişi bazen mana yolunda veya dünyevi ihtiyaçlarını giderme yolunda yürürken, iradesinin yükseltimesine anlık olarak ihtiyaç duyubilmektedir. Nasıl ki hasta olan birinin Allah'ın Şafii ismiyle şifasına ihtiyaç duyduğu gibi... İşte bunun için de Murid isminin başına "YA" nida harfini ekleyerek dua şeklinde, istenilen ihtiyaç dillendirilerek Allah'tan istekte bulunulabilir. Örneğin "YA MURİD OLAN ALLAHİM" "irademi yükselt ve niyetlendiğim şu şu işlerimde bana başarı nasip et" şeklinde dualarda bulunabilir.

Olayı fark etmeyenlerin, iradem artsın ve mana ilmine sahip olayım hevesiyle bu ismi zikir şeklinde tekrar etmeye yönelmeleri ise, onların daha da sahiplik girdabında yuvarlanmasına neden olacaktır. Çünkü nefs-i emmâre kişinin derununda kış uykusuna yatmış bir ayı gibi her an tetikte beklemektedir. Tam arındım diyen kişi dahi, her an içindeki ayıyı uyandırabilir. Öylece vahdet yaşantısını ve sezgisini et kemik beden (ZAN) veya ruh (ZEN) dünyasına indirger ve özüne inişten mahrum bırakır. Zaten bedensel ve ruhsal dürtülerden tam kurtulan kişinin iradesi gelişmiş ve arınma sürecini tamamlamıştır.

Tasavvuf çalışmalarını yapanların çoğunluğu; kulaktan kulağa duyduğu, “mana yolculuğunda edinilen olağanüstü hasletler var, bende o olağanüstü hasletleri edineyim” düşüncesiyle yönelir. Bu duygudan dolayı da herhangi bir hedefe ulaşamaz. Oysaki tasavvuf yolu sahip olmak değil, sahipsizlik makamına talip olmaktır. Nefsini fitrat dışı kirlerden arındırmak isteğidir. İşte bu olayı fark etmeden mana yoluna girenlerin ekseriyeti, seyr-i sülûkü tamamlamadan “ZAN veya ZEN”in girdaplarında vahdeti yaşamış ve sonsuzluk deryasına dalmadan dünyalarını bitirmişlerdir. Unutmayalım ki tasavvuf yolcuğu sonsuzluk yolculuğudur. Som ve sırf olarak Allah’ın vechine dönüp onun nuruna ayna olmaktır.

Her sözü kesinlikle doğrudur dediğimiz kişi; sadece ve sadece Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizdir. Ondan sonra gelen hiçbir insan seçilmemiştir ve hata edebilir. İşte Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz de Esm-ül Hüsna ile ilgili olarak Buhârî ve Müslim rivayetlerinde aktarıldığı gibi; “Allah’ın 99 ismi vardır. Kim bunları ezberlerse (îman eder ve sayarsa) Cennete girer.” buyurmuştur. Tirmizî, İbn-i Hibban ve Hâkim’in bu konudaki rivâyeti ise, şöyledir: “Kim Esmâ-i

hüsnâ'nın mânâlarını anlayarak sayar, bunlarla Allah'ı zikrederse Cennete girer.”

Şâh-ı Nakşîbend Hazretleri bu hadîsle ilgili olarak şöyle buyurur: Bu hadîs-i şerîfteki 'Ahsâ' kelimesinin bir mânası, saymaktır. Diğer bir mânası ise, bu ism-i şerîfleri öğrenip bilmektir. Bir mânası da, bu esmâ-i şerîfin mücibince amel etmektir. Meselâ: Rezzâk ismini söylediği zaman, rızkı için asla endişe etmemeli. Mütekebbir ismini söyleyince, Allah Teâlâ'nın azametini ve kibriyâsını düşünmelidir.

İşte Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, doksan dokuz ismin zikrinden bahsetmiştir. Doksan dokuz ismin içinde olmayan isimlerin, genel olarak sayı ile belli adetlerde sayılarak zikir edilmesi çok yanlıştır. Mana yolunda yürürken olabildiğince dikkatli olmak gerekir. Yoksa farkına varmadan durumumuzu daha da karışık hale getiririz.

Seyr-i sülûkü kemalet dâhilinde tamamlayan bir gözetmenin gözetiminde mana yolunda ilerlemeliyiz. Çünkü mana denizi karanlık bir denizdir ki; sağlıklı bir yürüyüş ancak, aydınlatıcı bir nurla elde edilir. Gözetiminde ilerlediğimiz kişi, sünneti seniyyeden zerre taviz vermeyen biri olmalıdır. Bizi eğitmesi karşılığında bizden herhangi bir dünyevi meta talep etmemelidir. Eğer Kur'an-ı Kerim'in ve sünnet-i seniyyenin yaşamı dışında bir yaşamı varsa veya Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin yolundan taviz verip harama girmeye teşvik ederse veya haramı alenen işlerse, o kişi dahi şeytanın oyuncağı olmuştur. Bizi hedefimize ulaştıramayacaktır. Olsa olsa biz, onun nefsanî hedeflerine bir vesile olmuş oluruz.

Eğer ki seyr-i sülûkü tamamlamış ve tümüyle Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimize bağlı bir yetiştirici bulamazsak, o zaman genel olarak bilincimizi geliştirici çalışmalarla özümüze yönlendiren bir şekilde idra-

kimizi geliştirebiliriz. Bu arada bilelim ki, önceki âlimlerin menkıbelerine göre bazı muallimlerin öğrencilerine has uyguladıkları uygulamalardan da uzak durmalıyız. Ama bilelim ki, her talibin karşısına kesinlikle muallimi çıkacaktır. Bazısı muallimini beğenmeyecek ve daha hayırlısını bulayım deyip köşe bucak aramaya devam edecek, bazısı da muallimine dört elle sarılıp Şeb-i Arus'unu yaşayacaktır. Bu da manada açılmak isteyenlerin karşılaştıkları imtihanın başka bir sırrıdır.

Bilelim ki sahip olayım hevesi ile zihnine aşırı bilgi yükleyip ezberlemek ve ezberlediğini yaşamadan ve hissetmeden insanlara hava atmak maksadıyla anlatmak, kişiye azık olmaz ve kişiyi maksadına kavuşturmaz. İşte esas olan azık, takvadır. Azık olan takvâya da, ilim denilmiştir. İlmin yolunda çok satır okuyarak değil, seni kendi nefsini ve Rabbini tanıtmaya götüren, ihtiyacın olan satırları okuyup bunları sadrından da seyir ederek, hem zikir ve tefekkür ile pişerek eriyip zâkir olursun. İşte böyle olan kimse, her zaman ve her yerde zâkir olarak anılmaya başlar.

Söylemiyle ve diliyle zikre devam edenlerin kalbine Allah, zatına karşı iştıyak nurunu ilka eder. İşte bu yoldaki satırlar, kişiyi zakir etmek için önüne koyulan olayın Elif Bası'dır. Bu Elif Ba ile kişi yola çıkar; zikrinde zakir, fehminde arif bir birey olarak maksadına kavuşmuş olur. Kalp gözü açılıp sonsuz deryada hakikatine nazar eder. Rabb-ul Âlemin den hayâ eder. Çünkü hayâ makamında Fetih başlar. Fetih, kalp gözünün Rabbinin muvaffak etmesiyle açılmasıdır. Bu göz açıldı mı ahlâkı üstün, fazileti görünür, doğruluğu aşikâr olur. Üsveyi hasene o kimse için vazgeçilmez haslet olur.

Arınıp paklanmak için bir yerde bir günah işlemiş isen oradan ayrılmadan, daha oradayken bir de iyilik yap, tövbe ve istiğfarla oradan ayrıl. Böylece Rabbini anmış ve o günahın yazılmasının önüne geçmiş olursun. Günah işlerken üzerin-

deki elbiseyi çıkarmadan evvel bir de ibadet yap ve tövbe eyle. Vücudundan ayrılan saç, sakal, bıyık, tırnak, kir gibi şeyler de, senden ayrılırken gene de tövbe et öylece kendinden ayır.

Ayaktayken, otururken, uzanırken, gizli, açık, yalnız olunca, kalabalıkta yani her hal ve şartta Allah'ın zikrine devam edelim. Çünkü ayette Allah, siz beni anın ben de sizi anayım demiştir. Allah'ı çok zikreden erkeklerle, Allah'ı çok zikreden kadınlara pek büyük mükâfatlar hazırlanmıştır. Zikirde daim olarak Rahman'ın rahmetine kavuşarak hakka sevimli kul olalım. Öylece RIDVANULLAH'A ererek sonsuz mutlulukla SELAMET bulalım.

EBCED DEĞERLERİ İLE İÇSEL YAPIMIZIN İLİŞKİSİ

İnsanın içsel yaratılışı neleri içerir?

Ebced hesabıyla zikirleri hesap edip okumak sakıncalı mıdır?

Öncelikle varlığın katmanlarını tanımalıyız. Varlık özden bize kadar katman katmandır. Özümüzden bize ve bizden özümüze doğru iki türlü varım söz konusudur. Bunlar nüzûl ve uruçtur. Nüzûl, özden kabuğa doğru olur. Uruç ise, kabuktan öze doğru olur. Tüm varlığın en deruni boyutu “su”dur. Bu su ayrı “su”dur, bildiğimiz su değildir. Bu “SU” tüm varlıkların ondan yaratıldığı ana cevher olan “su”dur. Aslı mutlak nurun ta kendisidir. Şu an içtiğimiz su ise, o suyun toprak boyutuna uyarlandığı ve varlığını kendi öz cevheri olan, aynı anda kendisini dokuyan ve ismi azam-ı HAYY olan Esmâ'nın kuvve içeriği ile varlığının boyasını almış olan “ALAN”, toprak boyutun yaşam azığıdır.

Tüm hayat bulanı sudan yarattık ayetinin işaret ettiği kapsam işte burasıdır. Hayat bulanlar melekler, insanlar, cinler, hayvanlar, nebatat ve daha bilemediğimiz nice nice âlemlerde var edilen nice nice hayat bulan mahlûkatlardır. Tümünün var oluş öz cevheri bu mutlak suyun ta kendisidir. Arş bu suyun üzerine kuruludur. Ama bu su, şu anda içtiğimiz suyun

ötesinde bir “su”dur. Zem zem suyu dahi o sudan hisse alarak dünyamıza doğru akmaktadır. Bu suyun üst boyutu nuri boyut yani meleki boyuttur. İlk yaşam bulan âlemdir. Bu boyutun içeriği varlığın temel taşı olan on sekiz bin âlem olarak tasvir edilen âlemdir. Bu boyutun bir üstü nari boyuttur. Yani şeytaniyetin de kullandığı boyut bu boyuttur. Bu boyut tüm varlık katmanlarında yer alır. Cinler bu boyutun asli unsurlarıdır. İnsanlar da bu katmanla donatılmışlardır. İşte bu boyut bizim öteye yani on sekiz bin âleme geçip seyre geçmemizi engelleyen temel çittir.

Bu çit, sınav olarak önümüze serilen tüm oluşları ve sınavımızın geçişi için önümüze konulan gerekli filleri gözümüze sıkıcı, sınavı kaybetmek için gerekli olan filleri de, sevimli gösteren ve aslında geçilmesi çok kolay olan ama şaşırtıcı olan bu tabaka, nari boyut tabakasıdır. Şaşırtıcılığının esas sebebi ise; insan nefsi, gözünü et kemik beden ve nari katmanının sıcaklığı içinde açmıştır. Kendisini aklı ile bu katmandan arındırması muhaldir. Nari katmandan kurtulmak için de, iman ve teslimiyet şarttır. Zira aklı ile nari katmanı geçen olmamıştır. İşte nari katmanın oluşturduğu hararet ve sıcaklığından dolayı birçok cin ve insan bu tabakada asılı kalmıştır.

Bu tabakada asılı kalan kişi ise, ahirette zahiren tecelli edecek olan cehennem katmanları içinde kayıtlı kalır. Bu tabakaya kendini adayan insan ve cinler, meleki boyuta yolculuk edenlerin baş düşmanıdır.

Bir üstü toprak boyut yani zahiren bilinen ve bizimde içinde olduğumuz boyuttur. İşte günaha dalındığında, nari boyut faal olur ve nuraniyete geçiş oluşmaz. Kişinin insaniyet kimyasının bozulması için, yani İnsan-ı kâmil olan hakikatimizden bizi engellemek için, bize sürekli vesvese veren cin ve insanların yönlendirdiği zihinsel fikir okları, yani vesvese

olarak kişiye ulaşan kişiliğin yönlendirilmiş aura frekansları, insanı melekuti boyuttan mahrum eder.

Bu yüzden arkadaş ve dostumuzu haramdan sakınan insanlardan seçmemiz çok önemlidir. Çünkü yanımızda veya hayalimizde olarak yanımızda olanların aura frekansları, istesek de istemesek de bizi etkilemektedir. Nari katmanın esiri olan, o boyut itibarıyla faal olup vesvese veren varlıklardan sakınıp gerekli tedbiri almak zorundayız. Yoksa biz de onlar gibi olmaya başlarız.

İslam dini adı altında bize sunulan düzende; haram kılınan her olgu, bizi nari katmandan korumak amaçlıdır. Her işlenen günah sonucu, o günah hangi organımız ile zuhur etmiş ise, o organımız nari katmana bürünür ve günahı işlemek için hep sabırsızlanır. Her farz edilen amel ise, insanı meleki boyut ile irtibatlandırıp nari boyutu devre dışı etmek içindir. Yerinde ve düzenli yapılan Esmâ-i hüsnâ zikri ise, öz cevherimiz ile iletişime geçip, nari katmanın ötesinde insanı kâmilin bürünüş hali olan derun ile irtibatta olup hiçbir varlığın zihinsel fikir oklarından yani vesvesesinden etkinlenmemeye dönüktür. Direk kişiden Rabbe dönük mekanizmayı hareketle, artık bambaşka bir kişiliğe bürünme nasip olur. Bu da kişiye dünya ve ahiret mutluluğunu getirir.

Şimdi de EBCED hesabıyla hesaplanan değerlerin dayandığı hakikate biraz değinelim. Dikkat etmemiz gereken hususların başında, okuduğumuz zikirlerin, kesinlikle EBCED değerleriyle belirtilen sayılarda olmaması gerekir. Çünkü EBCED hesabı, varlığımızdaki nari katmanın frekans karşılığıdır. Bu olayı tam anlamak için de, insanın içsel yapısını iyice bilmek ve insanın bağlantılı olduğu mana prensiplerini iyice çözmek gerekir. İnsanın içsel âleminde NARİ ve NURİ olarak iki tür içsel faaliyet alanı mevcuttur.

Nari katmanın içeriği ateşe dayanır. Nuri katmanın yapısı ise, melekûta dayanır. Nasıl ki insan toprak katmanın daimi konuğudur ve toprağın hammaddesinden yaratılmıştır. Aynen öyle, cinler ve cinlerden müteşekkil olan şeytanlar da, nari katmanın yaratıklarıdır ve bu katmanın hammaddesinden yaratılmışlardır. Melekler de nuri katmanın konukları olup bu katmanın hammaddesinden yaratılmışlardır. İnsan her ne kadar toprak hammaddesinden varlığını almışsa da, Allah insanın derununa ayrıca nari ve nuri katmanın tüm ferasetini de yerleştirmiştir.

Dolayısıyla insan, bu iki katmanı da kullanır. Onun için insanda bu iki katmanın yaydığı tüm frekanslar mevcuttur. Ayrıca her iki katmanın yaydığı frekanslar da insan yapısı üzerinde etki eder. Ama siz insan olarak kendinizden nari katmanın frekanslarını yönlendirdiğinizde, O frekansın asli konukları olan cinler de olaya karışır.

Nari katmanın enerjisini her insan yansıtabilir. Zaten et kemik bedeninin kullanım şiddeti de nari katmandan kaynaklanmaktadır. İşte nari katmanın sahip olduğu titreşimi, insanın ruhu oluşturmaktadır. Bu titreşimin değerleri ise EBCED değerleri ile hesaplanabilir. Ama melekuti değerler ise, hesap edilemez. Onun için de okuduğumuz zikirler EBCED değerleriyle olmasın. Esmâ-i hüsnâ zikirlerini EBCED hesabıyla hesaplayıp adet vermek ve o adette okumak hatadır. Bu işler kafaya göre olmaz. Olayı anlayan birini takip etmek şarttır. Sonra Allah korusun kendini cinlere kaptırır da kurtulamaz bir daha.

Eski kaynaklar içsel katmanları hava, ateş ve su olarak tasnif etmişlerdi. Hava ve ateş NARİ olarak tek gruptur. Bunun basınç şiddetine göre ateşten havaya kadar iniş çıkışları vardır. Su ise, NUR olarak izah edilebilmektedir. Nuri frekansa ulaşmak için kişinin maneviyatı üzerinde sıkı bir

denetim yapması gerekirken, Kur'an-ı Kerim'in belirlediği emir ve yasaklara riayet şartken, haramlardan korunma şartken, farzları yapmak şartken, sünnetlerle ruhu takviye etmek şartken; nari katmana ulaşmak için böyle şartlar yoktur. Hiç bir İslami prensibi hayat tarzı etmeyenler dahi, nari katmanın inceliklerine vakıf olabilirler. Yedi milyarlık insanlık içinde, ruhbanlık yapıp birçok sırrı yaşantısına döken ve İslam'dan olmayan tarikat mensupları vardır. Örneğin Yahudi kabalası, Hindu Budizm'i ve daha birçok grup, tümü nari katmanın hafifliği ile bunu yaparlar.

Günümüzde isimlerine "koçluk eğitimi" adını verenler dahi, nari katmanın verdiği letafetle bu işlevlerini yapmaktadırlar. Biyoenerji, reiki ve diğer birçok isimle anılan hususlar dahi, nari katmanın verdiği letafetle yapılır. Nari katman, çok geniş bir perspektifi içine alacak şekilde mufassal bir alandır. İşte harflerin EBCED değerleri sonucu bulunan rakamlar, nari katmanın insan bilincindeki titreşim değerleridir. Şu da var ki, "her nari katmanı faal eden İslam dışıdır" denilemez. Zira birçok arif de nari katmanın hafifliğine ermiş olarak yaşar. Ama nari katmanın hafifliğinde yaşamak, nari katmanın varlıkları ile kişiyi paralel bir konuma getirir. Bu da, savunmasız kişileri onların emrine veya güdümüne sokabilir.

Onun için de, âcizane tavsiyemiz, zikirlerin okunuş miktarı, asla ve asla EBCED harf değer hesapları ile hesaplanarak okunulmamasıdır. Okunacak zikirler, EBCED hesabının değerleri olan sayının en az üç katı olan cem'i yani çoğulu olacak şekilde hesaplanmalı ve öylece okunmalıdır. Öylece nari katmanın titreşim değerleri üzerine çıkılarak, nari katman varlıklarının üzerinde bir titreşim değerine bürünmek suretiyle, onların bırakacakları etkilerden korunmuş olur. Nari katmanın varlıkları olan cinlerin mana gücünün üstü olacak şekilde bir güce kavuşarak onların güdümünden kurtulur. Artık onlar, insan üzerinde etki edemez olurlar. Bizim planlayıp hazırla-

dığımız Esmâ-i hüsnâ zikirlerini, EBCED hesabının karşılığı olan sayının üç katı olarak hesaplayıp en yakın olan tam sayıya yuvarladık. Öylece okuyanlar, şeytani cinlerin oyunlarından Biiznillah emniyette kalacaklardır.

Zikirlere başlamadan önce de, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin okuduğu belli başlı duaları, en az varlığın afakından enfusuna kadar perde perde üst üste gelen katmanların adedi olan otuz üç adet okuyup, öylece belli bir ruhaniyete bürünerek Esmâ-i hüsnâ zikirlerine geçilmelidir. Öylece, içsel tekâmülü kalbe “Biiznillah” akıtmaya çalışıyoruz. Bu zikirleri okuyanlar, Biiznillah şeytani cinlerden uzak bir şekilde, kalbine melekuti nurları akıtır. Bilmediği birçok güzelliği elde eder. Çünkü kişi bildiği ile amel ederse, Allah ona bilmediğini öğretir. Bu değişmez bir hakikattir.

Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz buyurdular ki; kim bildiği ile amel ederse, Allah’u Teâlâ o kimseyi bilmediklerine varis kılar, yani öğretir. İhya-u ulumiddin (c.1 s.177) İşte bu veraset kalbe akar. Nefsi mülhime derler buna. İşte onun için derim ki: Kimsenin hikâyesiyile oyalanmayalım. Yaptığımız çalışmalarla kendi hikâyemizi oluşturalım. Her bir grup varlığın bir yörüngesi olur. Meleki boyut öyle, cinni boyut öyle, insani boyut öyle, hayvani boyut öyle ve hatta nebatati boyut öyle. Her varlık varoluş hammaddesini, Allah’ın Esmâ-i hüsnâ diye isimlendirdiğimiz ve aslında isimsiz ve resimsiz olan, onun zatından mutlak nuruna uzanan manaların belli bileşmeler şeklinde levhada oluşturduğu temel yazılım sonucu, üzerinde varlıklarının dokumasını yaptığı ferşi üzerinde yaratımının nihayetini meydana getirir.

Her varlığın frekansı yani bileşimsel oluşumu yani bileşkesi apayırdır. EBCED hesabı cinlerin boyutunun bileşimsel hesaplarıdır. İnsan bir hamur gibidir ve hangi kalıba koyarsanız ona göre şekil alarak ekme olur. Şimdi biz EBCED

hesabıyla hesaplanan sayıda zikirler okursak, ruhumuzu inşa ederken cinni boyutun frekansını RUHUMUZA yükleriz. Ruhumuz ile cinni boyut aynı minderde oturur ve göz göze gelir.

Cinni ilham akar da akar. Onun içindir ki; okuduğumuz zikirler cinni “frekansın”=”boyutun”=”katmanın” üst boyutu olan meleki boyuta sıçratacak şekilde okunmalıdır. Yoksa cinlerle irtibat başlarda bol bol psikologlara gider ve zararlı ilaçları alırsınız. Dengesiz dengesiz konuşur kendinizi evliyalardan sanırsınız. Hele kendisini mehdi veya resul sananları, hiç sorma. Onun için de EBCED değerleriyle çekilen zikirler, kişiyi şizofrenik algıya açık kapı eder. EBCED değerleriyle çekilen zikirler kişinin feleğini şaşırtır ve yörüngesini değiştirir, sonra da hayatı altüst olur.

ÜÇÜNCÜ GÖZ VE KALP GÖZÜ

İnsanın üçüncü gözü var mıdır?

Üçüncü göz demek kalp gözü demek değil midir?

Üçüncü göz ne ola ki o zaman?

Kalp gözü ruh gözü müdür?

Üçüncü göz ile kalp gözü arasındaki fark nedir?

Ruh gözü derken neyi kast ediyoruz?

Et kemik bedenimizde başka başka algılama merkezleri var mıdır?

Zikirlerle bu gözler açılır mı?

Ebced değerleri ile okunan zikirlerle üçüncü gözün ilişkisi var mı?

Bunlar gibi sorular dünyaya geliş gayesi üzerinde düşünen kişilerin zihin dünyasında uzayıp gitmektedir.

Bu soruların cevaplarını tefekküre dalmadan önce Hadid suresinin 27. Ayetine göz atalım. Mealen şöyle der; “Sonra onların peşinden ve izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca yollayıverdük. Meryem oğlu İsa’yı da arkalarından gönderdik; Ona İncil’i verdük ve Ona tâbi olanların kalplerinde şefkat ve merhamet duyguları yerleştirdük. Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık. Ancak güya Allah’ın rızasını aramak için kendileri uydurup türetmişlerdi, ama buna da gerektiği gibi

riayet etmemişlerdi. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olan kimselerdi.”

Ruhbanlık, hiçlik yaşamının hissiyatının yaşam alanı edildiği haldir. Kişi artık hiç olduğunu hisseder. Bu hiçlikle yaşam, bedeninin baskısını devre dışı eder. Öylece ZEN denilen ruhsal zevkle yaşar. Tasavvufta ise, heplik yaşamı oluşur. Kişi Allah'ın kuvvet ve kudretine kendisini bırakır. BESMELE hakikatini benlik sahibi olarak ve bencillikten yani egodan soyutlanarak yaşar. Öylece gerçek birey olduğunu fark eder. Ama ne yazık ki, birçok tasavvuf ekolu, ruhbanlığı tasavvuf nidasıyla sunar. Olayın ne olduğunu bilmeyen mübtedi ise, öylece sahiplenip gider.

AYETİN SONU ÇOK ÖNEMLİDİR. Ruhbanlık edip benliğini ortadan kaldıranlar, eğer imanlı iseler, ecirlerini gene de alacaklar ama o işe soyunanların çoğu fasık oluyor ibaresidir. Hem de bu işe soyunanlar da, bu işin hakkını da tam verememişlerdir. Çünkü benliğini kaldırdığı için, artık ameli gereksiz görmüş ve helal haram çizgisine riayeti terk etmiştir. Dolayısıyla fasık olup yoldan çıkmıştır. Malesef bu ruhbanlık işi çok riskli bir iştir. Olayı anlamayanlar burada çok büyük bir hata ederler. Dinde ruhbanlık yoktur derken şöyle anlarlar; sanki ruhbanlık yoktur derken, âlimler yoktur manasına alıyorlar. İslamda âlimler yani din adamları vardır. Âlimler ruhban değildir. Ruhbanlık, benliğini ortadan kaldırma olayını yapanlar ve bunu insanlara ilka edenlerdir. Bu işlem, Hristiyanlar'da çok yoğun bir şekilde yer almıştır. Onlara bakıp aynı olayı sahiplenen Müslümanlar da vardır. Ama ruhbanlığın hakkını vermek çok zordur.

Bu ruhbanlık işi, Allah'ın insan için istemediği bir hustur. Ama her ne hikmetse, bu olay insana çok tatlı geliyor ve birçok insan da bu yola tevessül ediyor. Oysaki Allah'ın doksan dokuz ismi vardır ki, bunları ihşa eden cennete girer.

Hadid suresinin 27. Ayetinden anlaşıldığı gibi, dinde ruhbanlık emredilmemiştir. Bunu ayet açıkça söyler. Allah kulunu düşünerek ona orta yolu tut der. Allah kulunun hem dünya, hem de ahirette mutlu olmasını istemektedir. Onun için de gelişip ergenleşmesini ve öylece huzura alınmasını dilemektedir. Ama ne çare ki; nefsin aşırı istekleri kişiyi Allah'ın yaratılış fitratından uzaklaştırmaktadır.

Epifiz bezi ruh gözümüze açılan bir kapıdır. Ruh gözünün hizasında olup ruh gözünü besleyen ana yer olarak düşünebiliriz. Buna üçüncü göz de derler. Bu göz kalp gözü değildir. Kalp gözü üflenen ruhta olup göğüs beşgeninde yer alır. Kalp gözü aynı anda üçüncü gözü de kullanır. Ama üçüncü göz kalp gözünü kullanamaz. Çünkü üçüncü göz iman etmeyenlerde de açıldığı halde, kalp gözü sadece iman ehlinde açılır. Yaptığımız ameller ile kalpteki basiretimiz açılıp derunumuza doğru yönelim yaşadığımız gibi, epifiz bezindeki salgılar da evrimini tamamlayıp afakî seyre doğru perdeleri açılacaktır. Ruh, bu et kemik bedenden ayrı ikinci bedenimizdir. Ama tümüyle bu et kemik bedenle büyümektedir.

Gönül, kalbin hizasındadır, sanal benliğin merkezidir. Buna bilinç veya nefis derler. İşte bu, şu anda et kemik bedeninin içinde olduğu gibi, bu et kemik bedeninin ölümüyle ruh bedeninin içinde kalır. Şu anda ruhla birlikte et kemik bedende olup şu anki yapımızı oluşturmaktadır. Et kemik bedeni kendimiz sanırsak, bilincimiz de kendisini et kemik beden sanacaktır. Et kemik bedeninin ölümüyle eli kolu bağlı kalacak ve yıllar yılı bu zannetme ızdırabını atlatamamanın azabını hissedecektir. Bedeninin çürüdüğünü seyir ede ede yıllar yılı ıstırabını çekecek ve o hal ruhunda da devam edecektir. Ta ki beden olmadığı bilincini terk edene kadar bu sürecektir.

Üçüncü gözün aktif edilmesi insana manevi katkı ve kazanım olarak bir şey katmaz. Çünkü manevi dediğimizde,

burada zahiri veya batini olay söz konusu değildir. Evrende sayısız frekanslar ve ışık titreşimleri hem mana titreşimleri mevcuttur. Bu frekanslar bizim için zahiri ve batını olmak üzere türlü türüdür. Beş duyu ile hissettiklerimize zahiri, beş duyu ile hissedemediklerimize de batini demişiz. Manevi boyut ise, zahiri veya batini olarak izah edilenlerin çok ötesidir. Allah insanı öyle duyularla yaratmıştır ki, var ettiği tüm frekans boylarını hissedip deşifre edebilecek güçtedir. Beş duyunun dışında bize verilen duyular, bizim bedenimizin değişik konumlarında gizlenmiş haldedirler. İşte bu gizlenmiş duyuların aktifleşmesi, et kemik bedeninin belli hassasiyetleri kazanmasıyla mümkün hale gelir. İnsan Allah'ın yarattığı tüm frekans boylarını deşifre edip anlasa dahi, manevi yönde bir açılım oluşmaz. Çünkü manevi yön, tüm duyuların dışında, kalbi bir terennümlerle oluşur. Kişi zaten manevi güce kavuştuğunda ise, zahiri duyuların tümü otomatik olarak emrinde olur.

Yeryüzündeki birçok cemaat, müntesiplerine beş duyularının dışındaki duyularını bedenlerine çeşitli maddeler enjekte ederek, kısmi bir hissiyatla onları kendilerine bağlayıp, kendilerini uyandırdıkları hissini vererek onları sömürmektedirler. Manevi güce kavuşmadan zahiri frekansları hissedip gizlenmiş duyuları açmaya çalışmak, çok büyük sakatlıklar doğurur. Ama her manevi güce kavuşan için de, illa ki gizlenmiş duyular açılacak diye bir şey yoktur. Zira kişi, kendisindeki gizlenmiş duyular kapalıyken, kendisini çok daha huzurlu hisseder. Afak ile uğraşmak istemez. Zira Rabbîyle hemhal olmanın kişiye verdiği zevk, hiçbir şeyde yoktur.

Malumdur ki; kişinin baş gözü açık maddi dünyayı seyreder. Ama çoğu defa isteyerek başının gözünü kapatıp hayallere dalmak ister. Hayallere dalmayı bile, çoğu defa başın gözü ile bakmaya tercih eder. Peki ya Rabb-ul Âlemin ile oluşan hasbihal. İşte yüzlerce gizlenmiş duyuyu ve en çok

bilinen epifiz bezini veya diğer tabirle üçüncü gözü o sonsuz ve sınırsız sevdaya feda eder. Zira afak açıldıkça enfus geriler. Onun için üçüncü gözü ve diğer gizlenmiş duyuları değil, kalp gözünü aktif etmek gerekir. Kalp gözü zamansız ve mekânsız olarak Marifetullaha bakar. En çok bilinen gizlenmiş duyu olan üçüncü göz ise, her hâlükârda afakını seyir eder. İnsan ruhu bedeninin en hassas noktasını kullanıp onunla afakına bakar. Öylece aldığı verileri kullanır ve bilgi sahibi olur.

Allah insanın yeryüzünde yaşama tutunabilmesi için, her insana ortak beş duyu vermiştir. Bu beş duyu, dünyada yaşama tutunmak için zorunlu olan duyulardır. Bu beş duyunun dışındaki duyular ise, ekstradan duyular olup insanların genelinde kapalı durumdadır. Sadece özel bir takım çalışmalarla açılabilirler. Ama ruh tekâmül edilmeden açıldıklarında ise, bu açılmalar kişiye baş belası olurlar. Başta istekli olup açmak için her şeyini feda ederken, açıldıktan sonra da kapatılmasını isteyecek, ama kapatamayacaktır. Ruh gücü zayıf olduğu için, gördüğü birçok varlığa karşı korumasız olacak ve psikolojik bir yıkıma kendisini teslim edecektir.

Nasıl ki başın gözüyle önüne bakar işlerini görür, alnın ortasındaki hassas nokta ile de kişi çok çok uzaklara bakabilir. Normal gözün görmediği birçok mahlukatı görebilir. Bu da kişi için gerçekten ölüm olacaktır. Ama ruh tekâmül ettikten sonra, duyuların devreye girmesi, kişi için yıkım değil, ihtiyacını giderme araçları olacaktır. Gören ruhtur, beden ise binektir. Kalp gözü ise, adı üstünde kalp gözü, kalptedir. Yeri arşı alanın üzeridir. Zaten kalbin dahi yeri arşı alanın üstüdür. Allah ile ünsiyet elde edilecek noktadır. İşte kalp gözü, kalbin farkındalığına kavuşmasıyla açılır. Sadece uzağı değil, özünü de görmeye başlar ve seyri illellah eder. Ve kalp gözü ruh gözünü de kapsar, kullanır ama ruh gözü kalp gözünü kapsayamaz, yönetemez.

Kalp gözü evrensel ise, ruh gözü mekâna tabidir. Basiret açıldığında, zaten üçüncü göz ve bilemediğimiz birçok gizlenmiş duyu organları kişinin emrinde olur. İşte ruhi tekâmül sağlamadan gizli duyuları açmaya çalışmak yanlıştır. Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin yolunda yürümek insanı mutlu eder. Basiret denilen kalbin gözü açılmadan açılan her gizlenmiş duyu ve üçüncü göz, kişide yalancı ergenlik gibi olur. Yalancı ergenlik geçirenler yetişmemişlerdir. Epifiz bezinin algılama hissiyatı olan üçüncü gözü açmak için İslam dışı yollara başvurmak yerine, kalbinin gözünü açacak olan Muhammedi yolu takip et. Zaten kalbin basireti faal olduğunda, epifiz organı da kalbin emrine girer. Hani millet olağan dışı hasletlere ulaşmaya meraklı ya... İşte sendeki o zaafı kullananlara sakın kanma.

Bir çalışma sisteminde, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sünnetine aykırı bir husus varsa, seni suda dahi yürütse, uzaklaş oradan. Çünkü epifiz bezi kalbin emrine girmeden hassasiyet kazanırsa, bu defa basirete ulaşman kilitlenecek ve kendini hak yolda zannedeceksin. Muhammedi yolun safiyeti, nefs-i emmârenin hiç hoşuna gitmeyecektir. Öyle bir şey hayal ederek ereceğini tasavvur etmek, çok büyük bir hatadır. Hakka baştan değil gönülden erişilir.

Hiç kimsenin ben derken elini başına götürdüğünü gördünüz mü? Ben derken el göğse ve kalbe götürülür. İşte merkez gönüldür, merkez göğüs beşgenini oluşturan letaiflerin içinde olduğu ana merkezdir. Sen gönlünü zengin et seyrine öylece er. Yoksa seyirlerin kısır kalacaktır. Ayrıca arayışlar içine girip üçüncü gözümü açayım derken, nari katmanın mahlûkları ile iletişime geçip tümüyle yıkım yaşamak, insan için en kötü sonuçtur. Üçüncü göz açma çalışmaları yapanlar, bilmeden negatif enerji denilen, insanın ruhunu geriletan şeytani kuvveleri de üzerine çekebilir.

Bilinçsiz zikir çekerek veya üçüncü gözü açma çalışmaları yaparak, bilinçaltı temizliği için bir şeyler dinleyen kişiler, farkında olmadan sihre veya büyüye kendisini teslim ederek, ruhsal dengesini de bozabilir. Bunun bir daha dengeye gelmesi de olanaksızlaşabilir. Üçüncü gözün açılması derken sizi cennete götüreceğini vaat edip cehenneme çekecek. İşte manevi tekâmül olmadan böyle şeylere girişmek, kişiye bir şey katmaz. Bize sadece, Allah'a kulluk katkı eder.

Üçüncü göz, insanın iki kaşı arasında bulunur. Bir kaç teknikle açılabilir. Hatta hatta altın suyu veya narkotik maddeler bile epifiz bezinden bakışı açılabilir. Öylece kişi, uzakları ve hatta hatta cinleri bile görebilir. Ama kalp gözü Allah'ın nuruna açılan penceredir. Hakka ve hakikate açılan penceredir. Orası ruhullah'a açılan penceredir. Bir anda tüm âlemleri seyir eder. Üçüncü göz nere, kalp gözü nere... Üçüncü göz ve diğer saklı duyular, toprak ve nari katmanın türlü türlü illizyonlarını görürken, kalp gözü hakikate açılır. Kişiyi basiret ve feraset ehli eder.

Haşhaşi örgütü vardı eskiden, Sabbah'ın örgütü. Onlar altın suyu, haşhaş suyu ve daha bir çok narkotik ot karışımları ile epifiz bezlerini veya diğer gizli duyuları aktif ederek kendilerini ermiş sanıyorlardı. Öylece şeytanın askeri olarak can veriyorlardı. Epifiz bezi yani üçüncü göz ile kalp gözü arasında hiçbir alaka yoktur. Elbette kalp gözü açılınca epifiz ve diğer birçok duyu da faal olur. O ayrı konu ama her epifizi açık olanda kalp gözü açık olmaz. Budistler, Kabalalar, Masonlar gibi küffar ehli, epifizi açsa da, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin bildirdiği gibi iman etmedikleri için, kalp gözleri kapalı kalır. Onun için de cehennemde kalırlar. Epifize önem verirler ama kalbin derin huzurunu unuturlar. Çünkü epifizin imanla alakası yoktur. Zaten az yoğunlaşmakla genelde her insan açabilir. Ama bu

uğraşlar boş şeylerdir ve kişiyi enfusuna ermekten mahrum eder.

Günümüzde birçok çevre beyin ve üçüncü göz diyerek manaya eğimli olan kişilerin kafalarını karıştırdılar. Öylece birçok saf kişiyi kandırdılar. Biz kalbimizin sesine kulak verelim. Bilelim ki beyin, sadece bir araçtır. Esas olan kalptir. Elini ben derken göğsüne koyarsın, ben derken elini kafasına koyan görmedin. İnsanlar hemen uçmak ister. Zamansız uçan kuş yere düşer ve kedi ile köpeğe yem olur. Büyüyünce zaten uçacaktır. O zaman, kurtulmak istiyorsak, yavaş ve emin adımlarla Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sünnetine uygun yaşayalım. Bilelim ki bu epifizin Lâhût-i âlem idrak ve o mekansızlıkta yüzmekle hiç bir ilgisi yoktur. Epifiz aktif olmadan da kalp ve basiretin açılması mümkündür. “Düşünce asla oraya kavuşamaz” dediğimiz mübarek yere ancak, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin yoluyla erişilir.

Epifiz bezinin salgıladığı bir salgı vardır. Epifize şöyle bir örnek verebiliriz; hani kişi korktuğunda vücut hızlı olarak adrenalin salgısını üretiyor ya, işte kişi gerekli olan çalışmaları yapıp hakka yükselip, manaya doğru açılım yapınca, zaten epifiz bezi otomatik gerekli olan salgıyı üretir ve kişi doğal olarak oradan da hissetmeye ve bir çok âleme bakmaya başlar. Bazıları dışsal etki ile epifiz bezini ve diğer bilinmeyen vücdsal dokuları harekete geçirir. Birçok insanlık düşmanı kişiler; manaya eğilimli olan kişileri kurban seçerler. Onların zayıf noktaları olan olağanüstü hallere bürünme isteklerini kullanıp, onların mallarını veya canlarını sömürürler. Onlara birçok yabancı madde vererek akıllarını çelerler. Emellerine ulaşmak için; serotonin, melatonin, oksitosin, dmt, Altın tozu, haşhaştan üretilen ürünler veya daha başka birçok sentetik maddeleri kullanmalarını sağlarlar. Kurban seçilen kişiler, kullandığı bu maddelerin beyin üzerinde oluşturduğu tahribat

nedeniyle, kendilerini uçar kaçır görürler. Bedensel baskıyı devre dışı edip anlık rahatlama için, alkol dahi en ucuz ve en yaygın olarak kullanılan örnektir. Bunların tümü kişinin ruh dünyası için en büyük zehirdir. Hem beden için en büyük düşmandır. Tüm bunlar gibi maddeler, et kemik bedeni yıprattığı gibi, ruhun önünü daha da karartır ve kalp gözünü ise kapalı eder. İki dünyayı kişiye zindan eder. Allah'ın emanet verdiği sinirsel sistemi çökertir ve beyni tahrip eder. Tüm bunun gibi maddelerden uzak duralım ve bu batağa düşen kişilere de kurtulmaları için elimizden geleni yapalım.

Ama kişi gerekli çalışmalarla ruhi olarak yüceldiğinde, zaten zamanı gelince otomatik olarak epifiz salgısını da üretir. Diğer gizli duyular için de gerekli olan tüm salgılamaları otomatik olarak üretir ve doğal olarak gelişmiş olur. Sahte uyuşturucular sadece bedene zulümdür ruha zulümatır. Zorla güzellik olmaz der eskiler, vakti gelince gıcırdar. Bazı doğumlar altı ay iken, bazıları dört yıldır. İnsan bünyesi değişkendir. Hiç kimse ortaya çıkıp; "Ben amelikle şu şu şu mertebeye geldim" demesin. Kul amel görevini yerine getirir; ama onun makamını amel değil, Allah tayin eder. Ama unutmayalım ki bulanlar arayanlardır. Biz amelde kusur etmeyeceğiz. Bilelim ki hibe eden Allah'tır. Allah, ölmeden evvel Zat'ına erenlerden eylesin.

İnsanın içsel döngüsünde nari ve nuri frekanslara denk gelecek içsel donanımı mevcuttur. Varlığımız zahiriyle ve batınıyla tüm mevcudiyetini; Allah'ın Esmâ-i hüsnâ ile müsemma olan mutlak nurundaki kuvve bileşenlerinin, ferş olan temel yapımızı üzerine yaptıkları dokumalardan alır. Her isim ile işaret edilen bir kuvvedir ve ayrı bir kapsam alanıdır. Her kapsam alanı da varlıkta ayrı bir bileşendir.

Okuduğumuz Esmâ-i hüsnâ zikirleri, nari katmanın frekans karşılığı olan EBCED değerleri ile okunursa, bu okuyuş

kişi için büyük risk olur. Çünkü içsel faaliyeti nari katmanın frekansları ile uyumlanır. İfrit olan şeytanlar Nari frekansı kullanırlar. İşte bu frekansla uyumlama haline gelen kişi, kolaylıkla onların etkisine girer. İşte EBCED değerleri ile okuma yapıldığında üçüncü göz de devreye girip kişi ile cinler arasında alış verişi hızlandırır. Onun için, Esmâ-i hüsnâ zikirleri kafaya göre rastgele değil, belli bir plan çerçevesinde ve en az EBCED değerlerinin cem'i olan üç katı olacak şekilde okunmalıdır. Öylece içerik muhtevası olan nuri frekans düzeyine ulaşır ve ifrit denilen şeytanların gücünden daha fazla bir şekilde güçlendiği için, şeytanların musallat olmasından emin olur.

Okurken de temelden tavana olacak şekilde bir sıralama ile okunmalıdır. Öncesinde de Hz.Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin öğrettiği korunma amaçlı dua ve ayetler okunmalıdır. İstiğfar ve tövbe edip Hz.Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimize salâvat okuyarak başlanmalıdır. Yoksa rastgele okunulursa, kişide büyük sıkıntılar oluşturur. Sonra bu sıkıntılarını onarmaları ise, çok zor olur. Bilelim ki en iyi ilaç, hasta olmamaktır.

İNSANDA OLUŞAN TECELLİLER

Cin ve şeytanlar insanda tecelli edebilir mi?

Allah her yerde hazır ve gören iken ve onun nurunun seyrini seyreden her bir yaratılan onun kulu iken, onun tecellisi nasıl olur?

Eğer insan; cinler ve şeytanların yönlendirdikleri zihinsel fikir oklarına yani kalbe attıkları vesveselere göre hareket edebiliyorsa, o zaman insanlar bunların halifesi mi olur?

Allah'ın sınırsız kuvvet, kudret ve yaratım hali nerelerde tecelli eder, sınırları neresidir?

Allah her yarattığını âleme ilân eder mi?

Allah kullarına danışır mı? Tecelli halini kim sınırlayabilir?

Allah'ın sınırları ve seçtikleri belli midir?

Şimdi de bu sorular üzerine biraz tefekkür edelim.

Öncelikle bilelim ki; cinler ve şeytanlar insanda tecelli etmez. Çünkü her varlık ayrı ve özel olarak yaratılmıştır ve cinler tümüyle ayrı bir sınıftır. Kendi içlerinde ise, birçok gruba ayrılırlar. İnsan ruhunun yönettiği kalp ve uzantıları olan diğer organlar, insanlardan zihinsel fikir okları aldığı gibi, cinlerden, hatta hayvanlardan, hatta hatta ağaç ve bitkilerden

ve dahi yıldızlardan ve diğer âlemlerde var olan her bir yaratılmıştan da zihinsel fikir okları alarak kalbine ilhamlar doğar.

İnsan özünde yer alan nari katmana eş değer zikirler okursa; nari katman cinlerin kullandığı katman olduğu için, cinlerin yoğun zihinsel fikir oklarına maruz kalabilir. Onun için de, zikirler kafaya göre rastgele okunmaz. Çünkü okumaları nari katmanın frekansları olan EBCED hesabına denk gelirse, işte o zaman kişide olumsuz sonuçlar oluşabilir. Şeytanlar hem cinlerden, hem de insanlardan olabilir. İster cini olsun, ister insi olsun, şeytanlar insanda tecelli edemez. Sadece vesveseler vererek vehmini körüklemek suretiyle emirlerine almak isterler.

Allah, ulûhiyeti itibarıyla tüm yarattıklarından münezeh olup, yarattıkları üzerinde mutlak hüküm sahibidir. Allah, yegâne ilah olarak, benlik vererek yarattığı kullarının üzerinde istediği hükmünü istediği gibi icra eder. Ayrıca Allah, yarattığı varlıklarını da birbirleriyle terbiye eder. Allah'ın hükmü dâhilinde kendisine çizilen rububiyet dairesinde bulunan insan, kendisine üfürülen ruhu ile sahip edildiği kalbini öyle kullanabilir ki, Rabb-ul Âlemin ile kendi rububiyet alanını senkronize edip, terbiye dairesini genişleterek, Allah'ın nurunu özünden kendi nefesine akıtmak suretiyle, kendi terbiye alanını güzelleştirebilir.

İnsan Allah'ın yeryüzündeki halifesi olarak var edildiği için özünde doksan dokuz öz cevherin tümü mevcuttur. Dışsal varlıkların her biri ayrı kuvveye haizdir. Dolayısıyla eğer, kişi kendi nurunu üretmezse, afakî varlıkların oyuncağı durumunda olur. Allah'ın düzeni boşluk kabul etmez. Ya çevrenin kullandığı bir robot olursun, ya da kendi nurunu zikir, tefekkür ve şükür ile izhar edersin.

Her varlık da, öz cevherden aldığı oran ve miktar nispetinde Allah'ın kudret ve kuvvetinin tecellisi için bireysel

ayna olur. Öz cevher derken, bu öz cevher asla Allah değildir. Allah'ın yarattığı bir tutam nuru olan ve Nur-i Muhammedi olarak isimlenen övülmüş nurundan başka bir şey değildir. Çünkü Allah'ın mutlak zatı için cevher düşünülemez. Allah böyle tanımlamalardan kesinlikle münezzehtir.

Allah rububiyetiyle ötelere değil ki birilerinde hâşâ hulûl edip zuhur etsin. Her bir varlık; zaten onunla kaim olarak varlık planında yerini alır. Yani her bir varlık; onun ilmiyetinde bir nokta nurundan var eylediği Nur-i Muhammedi'nin bir bölümü olan levhanın yazılımını, ferşin üzerinde yaptığı dokuma ile oluşturmuştur. Yani bu dokuma, gene Nur-i Muhammedi'nin bir bölümü olan kalem ile ve gene Nur-i Muhammedi'nin bir bölümü olan arşından yaptığı nüzûl ile ve gene Nur-i Muhammedi'nin kalan dördüncü bölümüyle var kıldığı mahlûkatıdır. Ki bu dördüncü bölümün tümüne ferş denilmiştir. Ferş ise kendi içinde birçok isimle anılır olmuştur. Tüm yaratılmışlar, tüm varlığını onun nurundan alıp, gene de nuruyla sınırlanır ve nuruyla elde ettiği kıvam dahi her birinin terbiye alanıdır. İşte terbiye alanı rububiyet dairesidir. Ama unutmaya ki; Allah Rabb-ul Âlemin olarak tüm yarattıklarından A'la olarak kesinlikle münezzehtir.

Kimse kendisini sınırlanamaz olarak tanıtamaz. Her kul kesinlikle sınırlıdır. Fena dairesinde bekayı seyirdedir. Bekayı seyir ediyor diye hâşâ baki değildir. Baki olan yalnızca Allah'tır. Doksan dokuz diye bize isimleri sunulan ve varlığa öz cevher olarak yaratılan Nur-i Muhammedi'de dokuma yapılan müsemmaların dokunuşları ile var edilen her bir oluş, zaten diğer oluşlara yani varlıklara bir ilanı seyirdir.

Oluşundan haberdar olamadığımız sayısız âlemler de elbette ki mevcuttur. Mutlak vücut sahibi başka bir varlık yoktur ki; Allah ona danışsın. Yani onun yanısıra kimse yok ki; ona danışıp karar versin. Kendi bizzat diler, seçer, karar verir,

oluşturur ve yaratır. Ayrıca onun yanı sıra Vacibu-l Vücut olan başka kimse de yok ki, ona sınır koysun. Onun yaratımında sınır yoktur. Onun Mutlak Zatı için de, hiçbir açıklamada bulunulamaz. Çünkü mutlak zat dediğimizde tüm tabirler düşer.

Tabi burada, mutlak zat için hiçbir tabir yoktur derken, bu zati hakikatin bizzat tarifi için söylenmiştir. Ama kendisinin sahip olduğu özelliklerinden, kendisinden haber verdiği kadarını da elbette biliriz. Yoksa kendisine yönelemez hem irtibata da geçemezdik. Yani söylediğimiz her tabirin uzandığı mutlak noktayı bilmemiz icap eder ki, sahibiyile iletişimde olalım. İşte buradaki, onun hakkında nasıl olduğunu düşünmeyiniz tabiri, onun zatının ne olduğu hakkında tasavvurda bulunamayacağımızın ifadesidir. Zira Allah'ın Zatı, onun kendi hakikati demektir. Onun hakikati ise, hiçbir hakikate benzemez. Çünkü tüm bildiğimiz hakikatler, Allah'ın ilmiyetiyle vechinden yansıyan nurunun bir katresinde nakşettiği içerikten öte değildir. Biz dahi bu içeriğin ta kendisi olarak ve içinde varlık sahibi olmuş ve vücut bulmuşuz.

İşte bu gerçeği izah babında “Allah'ın yarattıklarını ve sanatını düşünün, Onun Zatını düşünmeyin” anlamına gelen ve farklı ifadelerle bize ulaşan bir çok hadisi şerif rivayeti mevcuttur. Bu hadisi şeriflerin rivayetlerin birinde “Allah'ın yarattıklarını ve sanatını düşünün, Onun Zatını düşünmeyin.” ifadesinden sonra, “çünkü Onun hakkını veremezseniz” ilavesine de yer verilmiştir. Ayrıca şu hadisi şerif de bize hakikatin yolunu çizmektedir; “Her şeyde tefekkür edin, ancak Allah'ın zatında tefekkür etmeyin.”.(İbn Hacer, 13/383)

İNSANIN İŞLEDİĞİ FİİLLERİ, ALLAH MI ONA İŞLETİYOR?

Eğer her şey kader ile tayin edilmişse, o zaman Ali evladına kıyan yezidin suçu neydi? Yezid suçlu mu? Yoksa bu bir kurgu mu?

Onun da Rabbi âlemlerin Rabbi olan Allah ise; bir de sevmediğin tek bir insan dahi varsa, o zaman İslam'ı anlamamışsın olayı nasıl açıklanır?

Bu olayı iyice bilmek için, Lâhût-i âlemi iyice bilmek gerekir. Zira işin derununu tam keşfettiğimizde, mutlak failin Allah olduğu görülecektir. Mutlak fail ile nispi faili de ayırt etmek gerekir. Bunun ayırımını fark ile tüm muğlâk noktalar aydınlanır. İşin özünü anlamak için, Allah'ın fiilleri ile yaratımını ve kesret âleminin oluşumunu seyretmemiz gerekir.

Bu seyri fark edip, kulun fiilini ve kul ile kulun fiili olan Allah yaratımını iyice ayırt etmemiz gerekir. Zira insanın her bir fiili, bizzat Allah'ın yaratımı ile gerçekleşir. Ama tümel olarak insan ve insanın fiili, Allah'ın yaratımı olduğu için, her hal ve şartta ortaya çıkan her yaratım, Allah'ın fiilinin tecellisi olarak müşahede edilir.

Onun için de yapan Allah'tır ama Yezid'le yapmıştır, denilir. Çünkü Yezid, nefisini kirlettiği için ondan o fiil, o şekilde sudûr etmiştir. Yoksa Allah'ın yaratımı ve yaratımın uzandığı

Allah fiili, o noktada nimete erenler gibi zuhur edecekti. Eğer Yezid nefsini temizleseydi, Allah'ın nuru ondan başka türlü zuhur ederdi. Nefsini terbiye etmediği için, onun nefsi “nefs-i emmâre” olarak karar kıldığı için, ondan yani nefsin şekline göre Allah'ın nurunun zuhuru olmuştur. Yani nefsin durumuna göre Allah'ın yaratımının tecelli edilmiş şekli ayrı ayrı olur.

Her hâlükârda yapan Allah'tır. Çünkü yaratımda, onun nurunun dışında başka bir öz yaratım cevheri yoktur. Ama nefsimiz sorumludur ve günah kişidendir. Çünkü kendisine irade verilmiş ama iradesini hevasına göre kullanarak nefsini kirletmiştir. İlim, irade ve kudret insanın eline verilmiş ve nefsinin temiz tutulmuşdur. Ama nefsin rengi ne olursa olsun, her hal ve şartta ondan sudûr eden her fiilin yaratıcısı Allah'tır.

Nefis temizse, ondan zuhur eden fiiller nimete erenlerin fiili gibi olurken, nefis kirlenmişse, ondan sudûr edecek olan fiiller, azaba düşenlerin fiilleri gibi fiiller ondan ortaya çıkacaktır. Allah'ın nurundan yansıyan Allah'ın fiilleri yani ef'al âlemindeki tecelliler sende, nimete erenlerin zuhuru gibi zuhur yani tecelli açığa çıkmalı ki; nimete erenlerin nimetleri ile buluşasın.

Bir örnek ile olayı biraz açalım. Zira içerikler ancak örnekle zihinde somutlaşır. Lütfen örneğin işaret ettiği manayı alın ama örneği bir kenara bırakın. Enerjiyi düşünelim. Enerji makinenin yapısına göre biçim alır. Buzdolabında buz, sobada ısı; ama enerji aynı enerjidir. İşte bu örnekten yola çıkarak bilelim ki; kişi nefsini bürüdüğü şekilde, yani rububiyet alanını terbiye ettiği kıvamda, Allah'ın nuru ondan temaşa edilir. Yapan Allah'tır, çünkü tecellilerin seyir alanını oluşturan nur onundur. Ama sorumlu sensin. Çünkü sana bir benlik vererek ilim, irade ve kudret ile donatarak yeryüzünde halife eyledi. Ama sen, et kemik bedeninin zevkleri peşine takılıp nefsini

fitrat üzere temiz eylemedin ki, Allah'ın nuru "senden, sana nimet sunacak şekilde" zuhur etsin.

Az düşünün ve tefekkür edin. Sen bir makina gibisin. Sen de Allah'ın nuru, kendinde yaptığın ayar gibi tecelli eder. O yüzden tüm zikirler ve diğer tüm ameller ile haramdan korunmaları, nefsimiz değişsin ve tecelli ayrı olsun diye yapmaktayız. Her hâlükârda ortaya çıkan genede Allah'ın nurunun tecellisi ve tecellinin büründüğü dilemedir.

Bu örneği verirken Allah için veya nuru için enerji falan demedik. Sadece somut âlemden bir örnek vererek olaya yaklaşmak istedik. Allah asla enerji değildir. Enerjiyi var eden de Allah'tır. Allah'ın mutlak nurundaki kuvveler üzerinde yaptığı işlevi, doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ olarak isimlendirerek bize sunduğu kendi müsemmasıyla oluşturmaktadır.

Enerji diye bildiğimiz, varlıkların bünyesindeki oluşumların sudûrü için var olan eyleme dönüştürme kuvvesi, Allah'ın kuvvelerinden sadece bir kuvve olan kudret sıfatının tezahürü ile ortaya çıkan sadece bir melekedir. Esmâ-i hüsnâ âlemi ve sıfat âlemi başka, zat âlemi ise bambaşka olup tarifi olmayandır. Bizim yapımız; esma âleminden ef'al âlemine uzanarak, kesret âleminde yaratımın başlangıcı olan bir tutam nurundan cari ettiği Nur-i Muhammedî'den oluşturduğu ve levhadan ferşe uzanan bir yaratım sonucu işlediği dokuma ile zuhur eder. Her birimden zuhur eden benlik noktası, onun kuvvelerinin ferş üzerinde oluşturduğu dokuma ile oluştuğu için de, yapılan her fiil için, Allah yaptı deriz. Yoksa hâşâ her birim Allah değil, her şey onun içindir. Allah her bir yarattığından münezzehtir.

İNSANIN AFAKINDA YER ALAN VARLIKLARIN ASLI

Aslında dışarıda bir şey yok mu?

Bazıları uyanınca kimsenin olmadığını anlayacaksınız diyorlar, bu görüş doğru mudur?

Dışarımızda yer alan yıldızlardan içinde bulunduğumuz dünyamıza kadar her bir şeyin, dimağımızın ve şuurumuzun oluşturduğu hayallerdir şeklindeki varsayımlardan yola çıkarak, tüm görünenler halüsinasyon gibi olup gerçeği yansıtmıyor mu?

Her şey beyinle ilgili veya nöron aktivitesi ile mi oluşuyor?

Genetik bir manevi akıntı var mıdır?

Normal kınama ile zulmü kınama aynı mı?

Bizdeki her şey Esmâ-i hüsnâ'nın dokuması ile oluşup bize yansiyorsa ve biz kötülük de edebiliyorsak, o zaman -hâşâ- temiz olmayan Esmâ-i hüsnâ mı? Allah'ın seyri kendinden kendine ise, o zaman kesret âlemindeki kargaşaların hakikati nedir?

Yaptığı zikirlerin sonuçsuz kaldığını düşünen kişiye bir umutsuzluk çöküyor ve her şeyi terk etmek istiyor, kişinin yaptığı zikirler sonuçsuz kalır mı?

Bu bedenle ilgili bir işaret veya iz ölüm ötesinde olacak mı, yoksa bu beden tümüyle kaybolup yeni bir beden mi verecek?

Düşünce dünyamızda oluşan bu sorular üzerinde biraz tefekkür edelim...

Her şey şuurumuzda oluşan halüsinasyon yani var sanma gibi düşünülebilir. Ama bu var sanı çok daha değişiktir. Zira bizdeki var sanı hayal ürünümüzken, her şeyin var sanısı bizzat fiiller âlemindeki yaratım tecellisiyle varlık alıyor. Hayallerdeki sanılarımız sanı olarak kalırken, fiiller âleminin zuhuru olan kesret âlemindeki varlıklar bilfiil can taşırlar. Ama halüsinasyon derken, gerçek olaya yaklaşmak için bu tabir kullanılır.

Her ne kadar halüsinasyon gibi olsa da, bu halüsinasyon hali, fiiller âleminin oluşturduğu kesret âlemine göre var olan bir halüsinasyon değildir. Çünkü sen ebeden var olacaksın ve içinde var olduğun dünyanın hükmüne tabi olacaksın. Dünyanı cennet etmek veya cehennem etmek; ikisi de senin elindedir. Varsın biri halüsinasyon desin. Sen varsın, gerçeksın, ebeden yaşayacaksın ve sanal benliğin de hiçbir zaman yok olmayacaktır.

Görünen tüm varlıklar afakımızda yer alıp bizzat her varlık olduğu yerde vardır. Kılıf ve kılıf değiştirse de bu varoluş hep olacaktır. Biz uyanınca bizim açımızdan hiçbir şey değişmeyecektir. Kişi tüm enerjisiyle ve sanal benliğin verdiği varlık gerçeği ile sonsuza kadar yaşayacaktır. Sen yoksun, o yok her şey hayal gibi, söylenen sahte sözlere aldırış etmeden, çalışmalarımızdan asla feragat etmemeliyiz.

Her şeyi beyinle ilgili ya da nöron aktivitesi olarak düşünürsek büyük hata ederiz. Zira gören ve hisseden ruhumuzdur. Ruh kalbi, beyni ve diğer organları kullanarak adeta tüm organlarla bütünleşerek dünya ile irtibatta olur. Onun için de ruhlarınız bedenleriniz, bedenleriniz ruhlarınızdır denmiştir.

Ruh; tüm organlarla bütünleşik olduğundan, materyalist bakışlar tüm olguların bedeninin organlarında olduğunu zanne-

derek tüm tedavileri ve değerlendirmeleri ilgili organ üzerine uygularlar. Oysaki insan sağlığı üzerinde yapılan tüm fiziki uygulamalar, ancak yüzde ellinin altında etki yaparken, ruhi dokuma her zaman önde olmaktadır. Bedeni ayakta tutan ruhtur. Ruh çıkınca, artık beden bir ceset olmuştur. İnsani tüm duyguları hatta ismini dahi alıp götürmüştür.

Ruhlar bir birine ayna haldedirler. Örneğin tahiyattan sonra okunan salâvatlar ile ruhumuz, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin ruhuna bakar olur. Öylece aynalama yapıp, bizde oluşan insanların ve cinlerin sadrımız yani bilinç dünyamız üzerine yönlendirdikleri zihinsel fikir oklarının oluşturdukları kirlenmelerini temizleyerek arınmamızı sağlar.

HU işaret zamiri ile işaret edilen mutlak zatın senden temaşası kadar sen diğer varlıkları temaşa edersin. Sen dünyada HU işaret zamiri ile işaret edilen mutlak zat adına değil, kendi adına temaşa edersen, kıyamet günü kitlenir ve hiçbir bakış yapamazsın. Buna da, cehennem hayatı denilmiştir. İşte biz Allah'a iman ederek yaptığımızı onun adına seyir edip onun adıyla işleyerek kitlenmekten kurtulmuş oluruz. Bunu da ancak Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimize salâvat okuyarak aktive ederiz. Bunun için de ayette bize salâvat okunması emredilerek farz kılınmıştır.

Normal kınama ile zulmü kınama aynı değildir elbet. Ama zulmü kınama yaparken bile, ben olsaydım yapmazdım düşüncesi olmamalıdır. İşte bu düşünceler bizi sınava tabi tutulmak üzere programlar. Onun için olabildiğince yargılamalardan uzaklaşarak Allah'ın yarattıkları üzerinde değerlendirme yapmak zorundayız. "ŞAKİ"den ibret alıp şekavete düşmemek için ders çıkarmalıyız. Yoksa durup dururken kendi başımızı derde sokmuş oluruz. İşte bu bilince ermek için de zikirlerden eman vermeden günlük çalışmalarımızı tamamlamalıyız.

maya gayret etmeliyiz. Yoksa bilgisini bildiğimiz halde, yaşam alanında uygulama yapamadan yaşayıp gideriz.

Bizim enfusi oluşumumuzdan afakımızda yer alan her bir varlık üzerine ışıldayan tüm yansımalar; Esmâ-i hüsnâ ile tanımlanan Allah'ın özelliklerinin, varlığımız olarak mahal bulan ferşimiz üzerinde yaptığı dokuma sonucu oluşur. Biz kötülük de yapabiliyorsak, içsel fonksiyonlarımızın aktivitesi kadar yapıyoruz. Varlığımızın hamurunu oluşturan içerik elbette tahirdir. Ama tertemiz olan hamurumuzun içeriğini, et kemik bedenin hevesleri ile yoğrulmuş bir şekilde dizayn edersek, yani rububiyet alanımızı heva ve heveslerimize göre terbiye yaparsak, o zaman bizden açığa çıkan durum, azaba götürücü bir şekilde pozisyon alacaktır.

Kişinin fitratının düşünsel alanını genetik kalıntı belirlemez. Nesilden nesile aktarılan genetik akıntı diye bir şey yoktur. Herkes İslam fitratı ile dünyaya gelir. Buna en büyük delil ise, ilk insanın ilk iki çocukları olan Kabil ve Habil olmasıdır. Zira Kabil'in hiçbir geçmişi olmamasına rağmen, babası dahi peygamber olmasına rağmen, kardeşini öldürebildi.

Her bir insan, insani varoluşta var olan ve Hz. Âdem'den nakledilen tüm özellikleri hami ve cami olarak dünyaya gelir. Yaşamında İslam fitratını kendine program yapan ise kurtulur. Kişi sahip olduğu İslam fitratının öz programını ve sürediren yaşamını, bozuk ve yanlış yönelişlerle Allah'ın razı olmadığı bir programla düzenlerse, kaybeder. Ayeti kerimede Allah şöyle buyurur; "O hâlde (Habibim) sen yüzünü bir muvahhid olarak dine yönelt. Allah'ın insanları yaratmasında esas aldığı o fitrata uygun hareket et..." (Rum, 30/30) İslam fitratını bozmak ise, kişinin en yakın çevresi ile başlar. Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz; "Her doğan, İslâm fitratı üzerine doğar. Sonra, anne babası

onu Hristiyan, Yahudi veya Mecusi yapar.” Buyurmuştur. (Buhârî, cenâiz 92; Ebû Dâvut, sünne 17; Tirmizî, kader 5)

Ayet ve hadisten anlaşıldığı gibi kesinlikle bilelim ki; genetik akıntı diye nesilden nesile akıp gelen bir fikriyat söz konusu olamaz. Her kişi fitrat üzere dünyaya gelir. Annesi, babası ve çevresi kişinin bilinç dünyasının şekillenmesinde örnek olurlar. Genetik kalıntı bizzat çocukla mecz olarak, ruhunu kirleterek, dünyaya kirli ve günahkâr gelmesine neden olmaz. Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenip çekmez. Genetik kalıntı, sadece et kemik bedenin şekillenmesinde etkili olur.

Fatır suresi 18. Ayete bakalım; “Yükü ağır olan onun taşınması için çağırsa en yakını bile olsa ağırlığından bir şey yüklenemez. Sen ancak görmediği halde Rablerinden korkanları ve namazı dosdoğru kılanları uyarırsın. Kim temizlenirse o sadece kendisi için temizlenir. Dönüş Allah’adır.” Ayeti dikkatli incelediğimizde, hiçbir insan diğer bir insana herhangi bir günahını yükleyemez, velev ki en yakını olsun. Yani genetik kalıntılar ile bebeğin fitratının bozuk bir şekilde dünyaya gelmesi söz konusu değildir. Ama bebek; dünyaya geldikten sonra anne ve babasından başlamak üzere, onun en yakınları ve bebekle ilgilenenler, bebeğin sadrına yükledikleri düşünsel fikir okları ile, yeni doğan bebeğin düşünsel yaşamını etkiler. Sonra bu etkileme peyderpey genişleyerek devam eder. Zira çocuk büyüdükçe çevresi ve muhatap olduğu kitle de genişleyecektir. Öylece şekillenmesi devam edecektir. Bunun en büyük delili ise, Nas suresidir.

Rabbimiz Nas Suresinde mealen şöyle buyuruyor; “De ki: Cinlerden olsun insanlardan olsun, insanların kalplerine vesvese sokan sinsi şeytanın şerrinden insanların Rabbine, insanların malikine, insanların ilahına sığınırım!” Demek ki daha bebek doğar doğmaz gelen insi ve cinni vesveselere

maruz kalır. En yakın vesveseler ise, öncelikle anneden sonra da babadan gelir. Hangi fikir İslam dışına kaymışsa, o fikir şeytanidir. İşte anne baba başta olmak üzere çevresi de yeni doğan çocuğa aşırı sevgiyle bakmaya başlarlar. Bu aşırı sevgi, anne babanın düşüncelerinde olan meleki fikirleri yüklediği gibi, şeytani fikirleri de o çocuğun kalbine yönlendirir. Ter-temiz fitrat daha o zaman değişmeye başlar.

Aynı olay sütanneleri için de geçerlidir. O yüzden sü-tanne seçersek, itikadı ve ahlakı temiz olan kişileri seçerek, bebeğimizin ilk yıllarını saf tutmaya gayret edelim. Örneğin çocuk sütünü içtiği kadına da benzer. Çünkü ilk iki yaşında sütannenin sütünü emmeye başladığında, o anda aşırı bir bağ kurulur. Süt annede İslam dışı yönelimler varsa, otomatik olarak çocuğa da yüklenir. İşte onun için, bilelim ki, her çocuk temiz doğar ama çevre, çocuğu adım adım kirletir. Ama gü-nahlar takriben on beş yaşına kadar yazılmaz. Çünkü daha iradesi gelişmemiştir. Buluş olmasıyla yönlendirici irade oluş-maya başlar. Genetik kalıntı diye bize yutturulan materyalist Müslümanlığın, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin hadisiyle gerçek olmadığını gördük ve dilimiz döndüğünce de izahını yaptık.

Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin neslinden gelen seyyidlik ve şeriflik durumunu da az düşünelim. Burada da genetik kalıntı akmaz. Ama şunu unutmayalım ki, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin ilk bakış attığı Hz. Fatima (ra) ile nü-büvvet nazarı, onun neslinin geleceği ruhaniyete işlemiştir. İşte o bakış, Hz. Fatima (ra) annemize işlemiş ve o nazar yeni doğan bebeklerine anneden sirayet etmiştir. Aynı sirayeti Hz. Hasan (ra) ile Hz. Hüseyin (ra) da bebeklerine yapmış ve bu bakış, silsile ile devam edip günümüze kadar gelmiştir.

Yani seyyid ve şerif olan kişiler, nefesine uyup günaha bu-
laşsa da, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem
efendimizden silsile ile devam edip gelen nübüvvet nazarı
devam etmektedir. Hz. Hasan'ın (ra) çocuklarına ve torunla-
rına Şerif, Hz. Hüseyin'in (ra) nesline de Seyyid denilmiştir.
Bunun sebebi de Hz. Hasan (ra) altı ay halifelik yaptığından
onun nesline büyüğümüz anlamında seyit denilmiştir. Hz.
Hüseyin (ra) ise hilafet yapmamıştır. Onun için de çocukla-
rına şeref sahibi anlamında şerif denilmiştir.

Günümüzde halk arasındaki kullanımda şerif veya seyyid
farkı ortadan kalkmış ve Hz. Muhammed Mustafa sallallahu
aleyhi ve sellem efendimizin tüm nesline seyyid denilmek-
tedir. Peygamberimizin neslinden olana hürmet ettiğimizde,
onlarda var olan nübüvvet mührünün sahibi olan Hz. Mu-
hammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin
nazarı bize de sirayet edecek, öylece kalbimize güzellikler
yansıyacaktır. Akıl bunu kabul etmeyebilir. Ama işin hakika-
ti üzerine inat yapılmadan derin tefekkür edildiğinde, olayın
hakikati kalbe ledünni bir ilim olarak akacaktır. Yani Seyyid
olmak da genetik bir durum değil tümüyle doğum sonrası
oluşan nübüvvet nazarıyla tecelli olur.

Şu iki nâkile kulak verip konumuza devam edelim; Hz.
Enes'den nakledilen bir rivayete göre, Hz. Peygamber'e (sav),
"Al-i Muhammed kimlerdir?" diye soruldu, o da: "Her takva
sahibi olan kimsedir." buyurdu ve ilave olarak da "Allah'ın
velileri ancak takva sahibi olan kimselerdir." (Enfal, 8/34)
ayetini okudu. (Taberanî, el-Evsat, 3/338/ h. no: 3332)

Doğru rivayetlerin yanında, yanlış bilgilerin de bulun-
duğu "Nehcü'l-Belağa" isimli eserde, Hz. Ali'ye ait olduğu
söylenen şöyle bir söz vardır: "Muhammed (sav)'in gerçek
dostu, isterse soyu ona ulaşmasın, Allah'a en fazla itaat edenidir.
Muhammed (sav)'in düşmanı da isterse soyu ona ulaşsın,
Allah'a isyan edendir." İşte bizler, Hz. Muhammed Mustafa

sallellahu aleyhi ve sellem efendimizin soyundan gelenleri sever, sayar ve hürmetle anarız.

Anne babanın nazarı onlar için de mevzubahistir. Çünkü Hz. Ali (ra) ve Hz. Fatma (ra) Çocuklarına nübüvvetin verdiği feraset bakışıyla baktılar. Ve bu bakış müteselsilen günümüze kadar devam etti. Kıyamete kadar da devam edecektir. İşte o nübüvveti bakış, seyyid ve şeriflerde hâlâ vardır. Farkında olmasalar da vardır. O yüzden onlara hürmet edildiğinde, doğal olarak onlar da rahmet nazarıyla bakacaklarından, bizim lehimize olacaktır. İşte seyyid ve şeriflere hürmet bunun için önemlidir. Çünkü nübüvveti bakış, anne ve babadan sirayetle, onların bakışında devam edip gelmektedir. Ayrıca seyyid ve şerif olanlar, eğer İslami bir hayat tarzı yaşamıyorsa gene de nübüvveti nazar hürmetine onlara rahmet kanatlarımızı sermeliyiz. Onları üzmemeli ve hürmet etmeliyiz. Zira onlara kalben derin bakışla bakıldığında nübüvvet bakışını onların bakışları arasından sezersin. Kendileri bunun farkında olmasalar da hakikat böyledir.

Bu izahatlardan sonra bilelim ki, insanın manevi yönde İslam fitratıyla bezenmiş olarak dünyaya gelmesi genetik kalıntı değil, sonradan bize yüklenen haletlerdir. Çünkü genetik kalıntı olsaydı her çocuk temiz fitrata uygun doğamazdı. Bu durum herkeste aynı olduğu gibi, seyyidlerde dahi aynıdır. İmani kuvvenin ve kişinin birimsel olarak düşünsel alanında genetik aktarım yoktur. Genetik aktarım sadece fiziksel olarak kişinin zahirinde yani bedensel olarak tecellisi oluşur. İnsan yetiştirme şartlarına ve içinde bulunduğu ortama tabi olarak gelişir. Genlerine göre zihinsel bir fonksiyon asla aktarılmaz. Örneğin Ebu Leheb ve diğer kardeşleri, Hz. Yusuf as ve kardeşleri gibi. Hz. Nuh as ın oğlu ve Habil ile Kabil aynı genetiğe sahip ama biri katil öteki melek huylu bir hayatiyet. Görüldüğü gibi biri nuraniyette zirve yaparken diğeri narda

kalabiliyor. Genetik olarak bir şeyin akmayacağını kanıtı olarak bu örnekler önümüzdedir.

Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin kendisini taşıyan kâfir olan kişiler için, çocuklarının soyundan mümin insanlar doğar diye Cebrail'i durdurması, kişi bazlı oluşan Allah'ın değişmez fitratını bize göstermiştir. Hz. Cebrail aleyhisselam, o kâfirleri yok edeyim mi deyin- ce, hayır onların soyundan müminler doğar diyor. Demek ki genetik olarak değil, tümüyle afaktan bebeğe ve insanlara oluşan bir etkileşimle, insanlığın manevi şekli kıvam alır. Ebû Hüreyre'nin (ra) naklettiğine göre, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz şöyle buyurmuştur: "Her doğan fitrat üzere doğar. Sonra anne babası onu Yahudi yahut Hıristiyan veya Mecûsî yapar..." (B4775 Buhârî, Tefsîr, (Rûm) 2; M6755 Müslim, Kader, 22

Genetik kalıntı şeklinde kulaktan dolma şehir efsaneleri, hakikati yansıtmamaktır. Velhasıl her kişi İslam fitratı ile doğar, daha sonra da şekillenir. Sadece biz değil yaratılan her bir varlık, öz cevherinin oluşumunu, bir katre nurun dörtte birini oluşturan ferşin üzerine, her birimin yapısına göre Esmâ-i hüsnâ ile işaret edilen ilahi kuvvelerin, bileşke şeklinde oluşturdukları dokuma ile mevcudiyetleri oluşmaktadır. Her bir varlık, kendine göre bizzat temizdir ve var oluş planında en mükemmel şekilde işlevini yürütmektedir. Ama biri diğerine göre azap vesilesi olabilir. İblis bile, Esmâ-i hüsnâ bileşkesinin kendine özgü bir şekilde ferşin üzerine var oluş planı çerçevesinde varlık fitratının dokuması sonucu var edilmiştir. Bu var ediliş olayı, tüm yaratılanlar için aynıdır. Değişen ise, ferşin üzerine yapılan dokumanın kıvamı ve kuvvelerin baskı şiddetidir. Öylece birbirinden farklı sayısız mahlûkat oluşmaktadır. Örneğin; domuz da Esmâ-i hüsnâ bileşkesinin dokumasıdır inekte... İslam'da inek eti helal edilmiş ama domuz eti haram edilmiştir. Çünkü inek eti beden ve ruhaniyetimize zarar vermezken, domuz eti

bize zarar verir. İçsel ayarlarımızı bozup melekuti katmana inmemize engel olur. İşte bizzat hiçbir şey kötü olmayıp, kötülük göresel olarak tezahür eder.

Allah'ın seyri kendinden kendinedir denildiğinde, bu seyri kendi bakışımız gibi algılamayalım. Bu tabir olayı izah için söylenmiştir. İşte bu seyrin ne olduğunu anlamadığımızdan, fiiller âlemindeki çatışmaların içinde insanın aklına bin bir türlü düşünceler gelip gidiyor. Kapışmak temiz olanı ayırmak ve karanlıktaki aydınlığı keşfetmek içindir. Asıl olan aydınlıktır. Işığın az olduğu yer ise karanlık olur. Işığın tümüyle bittiği yer ise zulumat yani kapkaranlık olarak tabir edilir.

Nefsimiz de öyledir. Tüm Esmâ-i hüsnâ'ların dokumalarının oluşturduğu boya bizde mevcuttur. Kişi kendisini aydınlığa götürecektir Esmâ-i hüsnâ'ların dokumalarını karartırsa, karanlıkta kalarak canı olur. Çünkü ferşi olması gereken gibi dokuma almamış ve kaybedenlerden olmuştur. Düşünsene Hadi'nin dokuması kapalı, Nur'un dokuması kapalı, Mü'min'in dokuması kapalı, Kuddus'un dokuması kapalı, Hâkim'in dokuması kapalı, insan adeta canavar olup çıkar. Her tarafla çatışır durur. İşte bu çatışma kesret âlemindeki oluşlardır. Bu çatışmaların Allah'ın zati ile ilgisi yoktur. Onun için de kişinin, Allah'ın istediği şekilde kendisini ıslahı şarttır. Yoksa çatışan ve kaybeden gene de insanın kendisi olacaktır. Allah böyle şeylerden etkilenecek de değildir. Allah için sadece yarattıkları vardır. Yarattığı insanı çok sevdiği için de heder olmasını istemez.

Yaptığımız zikirlerin sonuçsuz kalması düşüncesi tümüyle şeytani bir vehimdir. Şeytan öylece bir umutsuzluk inmesi için, kişiyi vesveselere boğmak ister. Öylece kişinin her şeyi terk etmesini ve karamsar olmasını hedefler. Kişinin yaptığı zikirler asla sonuçsuz kalmaz. Yapılan tüm zikirler için garanti veriyorum ki, aksatılmadan devamı halinde kesinlikle sonuçsuz kalmaz ve inşallah insanın içini kesinlikle pırıl pırıl eder. Çünkü bu bir soyut oluş olduğu için, gözle görülecek

bir şey yok ki üzerinden örnek gösterelim. Dolayısıyla bu bir imani mesele olup kişi ancak inanıp yola koyulur ve hedefe varır. Sen yoluna takıntısız devam et. Aldırma vesveseye. Tüm kapıların açıldığını göreceksin.

Bu dünyanın mamülü olan et kemik bedenle ilgili tüm izler, yani et kemik bedenle haşır neşir olan, dünyanın besiniyle beslenen ve et kemik bedenle kaim olup, et kemik bedeninin ölümlüyle kıyamete kadar bizim bineğimiz olacak olan ve kendisine ZEN diye de işaret edilen ikinci bedenimiz olan ruhumuz, kıyamet günü yok olacaktır. Kıyamete kadar berzah âleminde üzerinde tutunarak yaşamımızı sürdüreceğimiz ruh bedenimiz bu et kemik bedeninin mahsülüdür. Dolayısıyla ruh bedenimiz de et kemik olan ve şu an kullandığımız bedenimizin mahsülü dünya hammaddesinden öz cevherini edinerek yaratılmıştır. İşte bu ikinci bedenimiz de kıyamet günü yok olacak ve bilincimiz yoluna sıfırdan yaratılan bir bedenle devam edecektir.

Ayete göre nasıl ki, dünya bedeni sıfırdan var oldu ise, kıyamet günü yaratılan bedenimiz de, o ortama göre sıfırdan var olacaktır. Ve benliğimiz o bedeninin içinde yer alacaktır. Dünyadan sıyrılmış yeni bedene, ana rahmindeki ruh üfürmesi olayının benzeri, bilincimize yeni bir beden giydirilecektir. Kıyamete göre bir beden olacaktır. Düşünsenize Güneş bir mil yakın. Alevler içinde kalan dünya... Cehennem her tarafı kuşatmış ve dağlar havada uçuyor olacaktır. Şiddetli sarsıntılar olacak ve tüm yeryüzü cehenneme gömülmeye hazırlanacaktır. İşte ortama göre bir beden olmazsa ve şimdiki et kemik beden ile orada olursak, yok oluruz. At bu et kemik bedeni iki bin derece yanan fırına, ısıya dayanamaz ve erir biter. Ya kıyamet sıcaklığı, işte çok daha dehşet olacaktır. Oranın bedeni ayrı olacaktır. Cennete giden de ise, o beden de ölecek, kendisine nur beden verilecektir. Cehenneme gidene de nari ortam ile uyumlu bir beden verilecektir. Öylece zamansızlığa merhaba denilecektir.

ŞERİAT İLE TARİKAT YOLDUR VARANA

Zikirlerle ihtisaslaşma başladığında ve kişi hakikatini artık anladığında, gene de şeriatin önerdiği fiilleri işlemek zorunda mıdır?

Hakikat ve marifet ile ne anlatılmak istenilmiştir?

Şeriatin ahkâmını uygulamak ile tarikattaki manevi yolculuk arasında bir bağ var mıdır?

Zikirleri okurken okumamızın bize dokunduğu temel merkez neresidir?

Şimdi de bu konular üzerinde biraz tefekkür edelim...

Öncelikle bilelim ki; şeriat ve tarikat ayrılmaz ikilidir. Bedenle ilişkili her şeye şeriat denilmiştir. Ruh ile ilgili her şeye de tarikat denilmiştir. Yoksa tarikat gidip birine kendini paralamak değildir. Şeriat ve tarikat, beden ile ruhu aynı anda geliştirip, hakikat ve marifet denilen kişisel seyri oluşturmak için yapılan çalışmaların tümünü ihtiva eder. İşte şeriat ve tarikat bütünlüğü ile sunulan ameller; bu seyre ulaşmak için, melekûtun öz kaynağı olan, Allah isimleriyle müsemma edilerek vechullahtan parıldayan nurun, gene bu nurdan bir sınır içerisinde sınırlandırılan bir katre nurun bir bölümünden yaratılan levha üzerinde yazdığı yazılım sonucu, aynı bir katre nurdan yaratılan kalemin, gene bu bir katre nurdan var edilen

arştan nazil ederek, gene bu bir katre nurdan yarattığı tüm varlıklar üzerinde oluşturduğu dokumanın içeriğindeki melekeleri, bireysel şuurda harekete geçirme kuvvesini elde edip, kişisel bazda bilinçsel olarak vechullahtan yansıyan nurun içeriğini oluşturan salt bilince ulaşmak için, sarılmamız gereken temel esasları barındırır.

Bunu anlamak için dilerim ki; Allah'ın Es Selam isminin tecellisi, ruhumuzu sardığı gibi maddemizi de sarsın. Öyle sarsın ki ruhumuz "BEN"liğimizi aydınlık eylesin ve derunumuz Allah'ın nuruyla buluşsun. Yunus Emre der ki; "Şeriat tarikat yoldur varana, hakikat marifet ondan içeri" Yol olmadan hedefe varamazsın. Senin maksadın hakikat ve marifet ise, şeriata ve tarikata yapışmak zorundasın.

Bunun sebebini sorsanız şöyle cevap veririz; çoğu kişi, ruh ve bedeni ayrı sanıyor ve ikilemde kalıyor. İki ayrı şey değildir. Bedenin gerekleri yerine gelmeden ruhun hiçbir hali oluşmaz. Oluşur zanneden, şeytanın elinde oyuncak olur. Bizim hedefimiz nari katmanı aşıp nuri katmanı harekete geçirmektir. Namaz ruhun kendine gelmesi için birinci basamaktır. Zikir nari tabakayı atlamak için ana dokümandır. Tefekkür beden ile ruh arasındaki ana köprüdür. Yoksa farkında olmadan, bizimle melekût tabakası arasında olan ve nari katman olarak isimlendirilen ve bize isimleri cin diye bildirilen o katmanın esas konukları olan nari varlıklarla iletişimde oluruz da, kendimizdeki melekeleri harekete geçirdiğimizi sanırız. Sonra cinni şeytanlar bizi parmağında oynatır da farkında olmayız. Dikkat edelim ki, şeriat dediğimiz tüm fiziksel unsurları ve zihinsel düşünceleri yerine getirmedi, melekûta ulaşmak olanaksızdır.

Kişi havada uça veya suyun üzerinde batmadan yürüse veya tüm dünyayı görüp bize anlatsa, eğer ki şeriatın hükümlerine riayet etmiyorsa, bilelim ki o kişi şarlatandır. Ama

herhangi bir kişinin eşi veya çocuklarının eksigi vardır diye de kişi suçlanamaz. Bu kişinin kendisiyle alakalıdır, çevresiyle ve yaşadığı ortamlarla alakası yoktur. Namazı bilfiil kılmayanın ruhu, namazı ikame edemez. Hacca bilfiil gitmeyeninin ruhu o nuru alamaz. Bir insan yalan konuşsa, ondan hakikat açılmaz. Gıybet varsa kişide, tüm bildiği dedikodudur. Faiz alıp verirse daha çok aşağıdadır ve şeytanlaşmış bir ruh haline bürünür. İlim, irade ve kudret sıfatlarıyla bedeni ilgilendiren amelleri yaparsak, bize tarikat yolu açılır. Tarikat, ruhu tanımadır. Ruhumuzu arındıracağız ki, hakikatin yolu açılsın. Ancak hakikat bakışıyla marifete erebiliriz.

Tüm zikirler ve insanlara iyilikle yönelmek hem de kötülüklerden uzaklaşmak, şeriat düzeyi yani bedensel yapı ile alakalıdır. Tefekkür ise, ruhla alakalıdır. Her ikisi birbirini tamamlar ve biri olmadan yalnız diğeri ile yürümek olmaz. Ama zikirlerin devamı ile tefekküre yol açılır. Öylece, farkında dahi olmadan kendimizi tefekkürün içinde buluruz. Arınmak istersek her ortamın hakkını vermek zorundayız. Eşin hakkını vereceğiz. İşin hakkını vereceğiz. Gözün hakkını vereceğiz. Elin hakkını vereceğiz. Malın hakkını vereceğiz. Dikkat “HAK’kını” diyoruz. Hak Allah’ın adıdır. Böylece beden ve ruh ikilisi aktive olur. Melekûta sıçrama olur. Yoksa şeytan ve nefs-i emmârenin elinde oyuncak oluruz.

Şeriat ile tarikat arasındaki bağlantı sarsılmaz bir eda ile bizi hakikatimize götürür. Şeriat dediğimiz kavram, kişinin nefsini ilgilendiren Allah’ın helal ve haram dairesi olan ef’âl-i mükellefîndir. Tarikat dediğimiz kavram ise, üflenen ruhun büründüğü et kemik bedeninin baskısından kurtulmak için yaptığı çalışma yolculuğudur. Şeriat ve tarikat beraber olunca, kişiye hakikat yolu açılır. Hakikat yolu açıldıktan sonra, kişi marifetin tadını almaya başlar. Bu mana içeriği ise her kişinin öz dünyasına sunulmuştur. Kişi iman etse de, iman etmese de fark etmeksizin Allah’a olan kulluğunu yaşıyor. Kişi ben

ateistim tanrıya falan inanmam diyor, ama bilinçaltındaki Allah Nuru onu kendine çekiyor ve dua etmeden duramıyor. Sabah karşılaştığı arkadaşına günaydın diyor. Ne demek istiyor? Senin günün aydın olsun. Yani dua ediyor. Günü aydınlık edecek olan kim? Rabbi. Yani inançsız bir dünya yok. Yani durum “ıyyake na’budu ve ıyyake nestain” ayetiyle izhar ediliyor. Bunun lamı cimi yok. Yani iradesiyle inanıp cennete ulaşmak istemeyen; iradesi dışında gene inanır, ama sonuç cehennem olur.

Peki, nasıl oluyor da hep Allah’a kuluz? Ona da biraz değinelim ki zikrin ehemmiyeti biraz daha anlaşılın. Allah ismiyle bize kendisini tanıtan zattan yansıyan nurdan alınan bir tutam nurdan oluşan içerikte var olan kuvveler yani manalar bizim her bir yanımızı oluşturur. Örneğin şekerin içindeki tadın katılaşp şekerin her tarafını oluşturduğu gibi bu mana içerikleri bizim her tarafımızı oluşturur. İnsanın varlığını oluşturan Esmâ-i hüsnâ bileşiminin dokuması, katılaşp küpleşen şekere benzer. Şekeri alın elinize ve inceleyin. Bir kalıp taş gibi. Ama tatlı ve eridikçe tatlı, tatlılık şekerin özü ve ta kendisi, ama dışarıdan taş gibi sert görünen bir maddedir. Biz ve diğer her bir varlık da öyledir. Dışarıdan baktığımızda et, kemik ve içi kan dolu damarlar. Esmâ-i hüsnâ’nın dokumaları bunun neresinde? Tıpkı şeker gibi özü ve hatta her bir yanıdır. Zahiriyle ve batınıyla bu gördüğümüz tüm beden, Esmâ-i hüsnâ ile tanıtilen müsemmanın içeriğinin bileşke şeklinde ferşimiz üzerinde yaptığı dokumanın ta kendisidir. Ama şekerden biraz farklıyız. Çünkü şeker, içindeki tatlılık oranını değiştiremez. Ama biz varlığımızı oluşturan manaları değiştirebiliriz. Dolayısıyla kişiliğimizi de yaptığımız çalışmalarla değiştirebiliriz.

İlim, irade ve kudret kuvvemizi çalıştırarak zikirle, ibadetle, insanlara ve diğer canlılara yapılan iyilik ile yönelimimizi gerçekleştiririz. Bu yönelimle bileşke içeriğimizin bile-

şimsel içeriğini değiştirmek suretiyle de istediğimiz sonucu elde ederiz. İşte burada esas olan, fitratımızın sahip olduğu bileşkeye ulaşım tüm üzerimize örülen programları temizlemektir. İşte bu değişim kuvvesi elimizdedir ve dolayısıyla da mes'ulüz. Onun için de kemalata ermek isteyen insan, zikir yapmak zorundadır. Çünkü zikir, insanı gerçek manada insan yapar. Onun için de zikrullah ekberdir. Zikir; insanı, insanı kâmile ayna yapar. İnsanı kâmil, Nur-i Muhammedi'deki var olan en mükemmel şuura denir. İşte insan, yaptığı amellerle insanı kâmile aynalama yapıp öz varlığını insan şekline sokar. İnsanı kâmile ayna olup mükemmelleşen kişiler ise, hayvansal sıfatlardan arınarak temizlenirler.

İşte esas dost olanlar bu kişilerdir. Zihinsel olarak hayvansal dürtülerle yaşayan insan suretinde varlık epey vardır ki, onlar beşeri ihtirasları uğruna yaşarlar ve onlardan dost da olamaz. Dost, ancak insanı insan yapan insanı kâmile ayna olan ve öylece insanın sahip olması gereken fitrata ulaşan mübarek kullardır. Gerisi seni senden alan ve zulme boğan bedbaht olan kullardır. Ama bizler çalışma yaparken, sanki bir gizli el bırakmıyor ki, kişi kendisini adasın ve özüne ermeye tümüyle yönelsin. Hep bir çekingenlik var insanoğlunun bilinçaltında. İşte bize sirayet eden bu sınırlayıcı fikir okunu kendimizden uzaklaştıralım. O düşünceden kurtulmaktır asıl marifet. Sonra da kişiyi kimse tutamaz. İşte bu olumsuzluk oluşturan ruhi yapıdan ancak, vaktinde kılınan ve kendisiyle diri olunan namazla kurtuluruz.

İnsan indi dünyaya yani beden âlemine. Hatta esfel-is safiline kadar insanı hapseden dünyalar kişiyi kuşattı. Esfel-is safilinden çıkış iman ve ameli sâlihe bağlıdır. Rububiyetten gelen bir güçle her insan kendisini en akıllı bilir. Öylece kendisinin elinden tutmak isteyen ellere de pek tutunmaz. Ne zaman ki tam dar da kaldı, işte o zaman uzanan eli tutar ve karanlıktan aydınlığa çıkmaya başlar. Onun için de kul sıkışma-

dan hızır ile buluşamaz denilmiştir. Ayrıca hal'e eren kullarla sohbet edip kalbimizi salih kullarla bir etmekle temizleniriz. Buna işaret etmek için de ayette, ruku edenlerle beraber ruku edin denilmiştir. Hâl'e eren kullar sessiz ve sözsüz konuşurlar o makamları senle. Ermeyen ise sanki o makamları yaşıyor gibi milletten duyduğunu söyler ve hava atar.

Hava atan hava alır dostum. Bazısına bakıyorsun tasavvufun zirvelerini yaşayanlardan bilgi kırintılarını (ilim demiyorum) almış ve sonradan görmeler gibi ahkâm kesiyorlar. Bu "HAL"dir kardeşim ilim hammallığını yapmak değil. Mana ilmini ilim ezberleme hammallığı sananlar, ağırlığın altında kalırlar. Çünkü mana ilminde hisseden kişide ne kendi kalır ne de zevk duyacak biri. Dolayısıyla da hammallığı da bitmiş olur.

O kadar basit mi sanırsın o makamlarda yaşamayı. Buluşmak hakla buluşmaktır. Beni gören hakkı görmüştür prensibine binaen, nebilerin varislerini görmek kişiyi hakkı görmüş gibi hoşnut eder. İşte zikirleri okurken okumamızın bize dokunduğu temel merkez bizim rububiyet alanımızdır. Yoksa tüm söylemler temennide kalacaktır. Şöyle ol, böyle ol, aşk, bilgi, ilim ve diğer kavramlar, evet hepsi temennide kalıyor. Peki, bu kavramlar bizde nasıl hayat bulacak?

İşte tek çözüm ZİKİR'DİR. Esmâ-i hüsnâ zikirleri ve Esmâ-i hüsnâ zikirlerine zemin hazırlayan Kur'an-ı Kerim'den ayetler ve Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizden öğrendiğimiz dua ve salâvatlar.

Yani aziz dostum; çalışalım ve bilelim ki tüm çalışmalarımız gene de kendimiz içindir. Temenniden kurtulup bizzat hayattan tatmak içindir.

ZİKİRLERLE ENFUSUMUZA DALIŞ

Zikirleri okurken bize fayda nereden ulaşıyor?

Bu olayı anlamak için “SU”yu düşünelim. SU içen kişiye canlılık nereden geliyor?

SU içilince kimse kimsenin susuzluğunu dışarıdan gidemiyor. SU içildiğinde suyun içinden açığa çıkan aktive ile gıdaların yakılması sonucu elde edilen enerji hücrelerimize nakledilir. Öylece gıdaların proteinleri vücutta dağılır ve kişi yaşam alanı edinir. İşte yaptığımız zikirlerle özümüze ekilen mana kümecikleri aktive olur ve ruhumuzu besler.

İşte zikirler, su görevi görerek ruh dünyamızın beslenmesini sağlar. Bu hakikati birçok insan hâlâ anlamıyor. İnsanın ruh dünyası, gıdalardaki saklı olan proteinler gibi tüm manevi proteinlerini içinde barındırır. Her şey insanın içinde saklı olarak dünyaya gönderilmiştir. Bu da Rabbiyle yapılan akit olarak betimlenip elestbezmi şeklinde tasvir edilerek bize idrak ettirilmek istenilmiştir.

İçinde gömülü olan proteinler ortaya çıkıp kişiyi beslemelidir. Bu beslenmeye ancak ibadetler ve zikirler ile ulaşılır. Yoksa dışarıdan kimse bir şey vermiyor. İşte bunun içindir ki dışarıdan bir şey beklemeye gerek yoktur. Özündekiyle buluş, kula tapınmayı huy edinme ki; kurtuluşa eresin.

Dışarıdaki her şey kuldür onun için de Allah'ı dışarıdan bilme. Onun için sakın ha Allah, ötelerdendir deyip dışa yönelme. Bunu duyup Allah'ı içine de hapsetme. Sakın Allah içindedir deyip öylece içine de yönelme. O ne içtedir ne de dışta, sarsılmaz bir iman var elinde. Allah için afak veya enfus mevzubahis değildir. Bunlar bizim tasavvurumuzdaki kelimelerdir.

Az aklını kalbinin hissiyatıyla donat ve gör ki; elinin üstünde Allah eli vardır. Bu hakikat böyle biline. "Allah'ın eli mi olur?" diye seslendiğini duyar gibiyim. Kısıtlı akıl bu hakikati asla anlayamaz. Bunu ancak akleden bir kalp fark eder. Hele beri gel az düşün. Korkma dinden çıkmazsın aklını çalıştır. Din aklını kullanmayı emreder,

Azizim! Sakın korkma. Evet, korkma, düşün ve olma kimseye yama. Korkakları Allah sevmez, sakın aklını atma yabana. Sakın geri durma ve bilincini hergün yeni bir sezikle destekle. Bu destekle bilincini, Allah'ın nuruyla nakşet. İşte bu nakşe ancak, sabırla ulaşılır. Öylece özündeki ekili olan cevheri aç, rahmeti hak et ve Rahman'a er.

Din Allah'ın değişmez düzenidir. Uyum sağla onun düzeniyle. Bu uyum ile sende saklı olan cevher açılacak ve bu cevheri sulandıran zikirler ile marifete açılan bilincin, Allah'ın nuruyla bakışa ulaşacak. İşte o zaman güzellikler senin olacaktır. Zikirler kesildiğinde sudan çıkmış balığa döneriz. Bunu da böyle bilip zikirlerden taviz vermeyelim. Zikirde derinleşerek sana uzanan Allah'ın kudret eline sarıl ve onun ipiyle dünya fırakından çekilip sıyrıl. Tüm mutluluğun bu sıyrılmada olduğuna bizzat şahit olacaksın.

Allah münezzehtir tüm var bildiklerinden, gayrından da münezzehtir, hem senden de. Ama sen onunla varsın ta ezelinden. Ebedin de onunladır. Kısıtlanarak sakın mahrum olma özelinden. Özelin senin deruni bakışındır ki ruhun

oraya hasret duymaktadır. Ruhun oraya olan hasreti nedeniyle de içindeki hüznün hiç bitmeyecektir. İşte senin özeline ancak zikirle aktif olur. Bunun başka bir çaresi de yoktur.

Onun mevcudiyeti senden münezzehtir diye de, sen ondan münezzehsin anlamı ortaya çıkmaz. Elbette o zatı hak olarak tümüyle senden münezzehtir iken, senin tüm varlığın, onun zatının kendinden kendine yansıyan nuru diyebileceğimiz bir tarzda, tüm varlığını onun nurundan alarak benlik sahibi kılınmışsın. Dolayısıyla sen, tüm herşeyinle onunsun. Sakın ha, kendini müstağni bilme. Öylece derunundaki hakka uzanan yolu kaybetme.

Bu anlatmalar kuruntu değil hayatın ta gerçeğidir. Sakın ha bu gerçeği yabana atıp boşverme. Kişi gerçekle yüzleştiğinde, keşke boş vermeseydim düşüncesi ona hiçbir şey kazandırmayacaktır.

Tenzih ile teşbih budur karıştırma birbirine. Sakın kendini verme zalimlerin eline. Zalim kendini bağımsız bilir böyle biline. Sadece hakkı dolar diline. Öylece laf ebeliği edip kendisini tatmin eder. Bu tatmin ise ölüme kadar sürer ve sonrası artık keşkelerle sürüp gider. O keşkeler de sadece diline doladığı tatmin aracı olacak ki, Allah katında hiçbir değeri olmayacaktır.

Zalimîn imanını dilinden aşağı inmemiştir. Dildeki iman lafı ise, kişiyi kurtarmaz. Eline al izanı, düşün ve kendinde hisset tüm beyanı. Su gibi olan zikirlerin hâsılâtını anla, artık bu anlamanın zamanı geldi. Zira ölüm hızla yaklaşmakta ve değerlendirilmeyen ömür zıyan olmaktadır.

ZİKİRLERLE İÇSEL MELEKELERİMİZİN İRTİBATI

Zikirler ile içsel melekelerimiz arasında münasebet var mıdır?

Melekelerin çıkış mahalli neresidir?

Farz amellerden sonraki en büyük amel nedir?

Şimdi de bu sorular üzerinde az tefekkür edelim...

Bu olayı anlamak için, melekenin ne olduğunu bilmemiz gerekir. Melek melekedен gelir. Yoğunlaşan melekeler melek olarak suret alır. Bizim et kemik bedenle şekillenen şuurumuzla yaptığımız zikirler ile melek şekline soktuğumuz melekelerimiz, tümel manada oluşan meleklerle ünsiyet peydah eder. Basiret dünyamıza, suret olarak gözüktür. Aslında cennetteki hizmetkâr melekleri de biz dünyadaki melekleşen öz melekelerimizle oluşturuyoruz. Cehennemdeki azabını oluşturan ortamımızın meleklerini de gene de biz, amellerimizle oluşturuyoruz. Sen halifesin ey insan. Makroda oluşan her oluşumu, mikro olarak sen oluşturuyorsun. Fırsat elinde. Bu fırsatı et kemik beden sendeyken harekete geçir ve oluşumlarını seyret.

Allah'ın subuti sıfatları diye bildiğimiz ve aslında her biri bir manaya işaret eden isimler sekiz tanedir. Bu sekiz mananın açılımı doksan dokuz diye özetlediğimiz manayı yayar. Biz, bu yayılan her bir manaya bir isim takmışız. Bu manaların tümü-

nün dokumaları sonucu oluşturdukları tümel hüviyete de, İnsan-i kâmil denir. Hüviyetinin cevherine Nur-i Muhammedi denir. İçindeki donanımın içeriğine Akl-ı evvel denir. İçinde sahip olunan canlılığı oluşturan kuvveye Ruhü-l Kudüs denir. Bu doksan dokuz manayı en güzel yansıtan muhteşem benlik ise, hatmunnebi olan Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizde açığa çıkmıştır.

Bu açığa çıkarma, Hz. Cebrail aleyhisselamın efendimizi üç defa sıkması sonucu oluşmuştur. Bunun sonucu ise Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, Rabbinin ismi ile kendisinde yaratılan tüm mana kuvvelerini yaşamış ve okumaya başlamıştır. Bize de Allah'ın oluşturduğu mana kuvvelerini okumamız emredilmiş, bu emrin icabı olarak da farz edilen emirleri uygulayıp yasak edilenlerden de sakınmamız gerektiği bildirilmiştir. Bu hakikatin içerik zenginliğine ermek için zikir, fikir ve şükür ile vaktimizi geçirmeliyiz. Yani tüm emir ve yasaklar bizim kendi hakikatimizi idrak edip Rabbimize yaklaşmamız için sunulmuştur.

İnsan indi dünya bedeninde, varoluş âlemine. Sonra esfel-is safiline kadar insani noktasını hapseden dünyalar onu kuşattı. Esfel-is safilinden çıkış ise, iman ve ameli sâlihe bağlıdır. Dünya bedendir, unutmama. İnsan dünyaya indi ineli rahat yüzü görmedi. Kavga Kabil ile Habil arasında başladı. Biri zalim diğeri ise mazlumdu. Ve hâlâ dövüşler ve sövüşler devam edip gitmektedir. Bunun nedeni ise, Nüzûl ettiğimiz dünyalık ile huzur aradığımız içindir. Dünyadan semaya uruç edersek, tüm kavgalar biter.

Allah, kulu hakkında kulun kalemi ile lehine veya aleyhi-ne çizmiş olduğu takdirini icra etmek istediğinde, yani kaza anı hazır olduğunda; kulun aklını alır ve yazılmış olan takdirini icra eder. Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz hadisinde şöyle der; “Allah kaza ve kaderi-

nin infazını istediği zaman, akıl sahiplerinin aklını başından alır ve takdir buyurmuş olduğu şeyi infaz eder. Bu infazdan sonra olarak akıllarını geri iade eder ve onları nedamet duygusu kuşatır.” (Ramuzu’l-Ehadis, s. 344)

Hem bilelim ki, her zaman yolumuzu seçme hakkı elimizdedir. Onun için bil ki, yol da senin tercihindi, yolculuk da. İşte yaptığın seçimlerin sonucu o seçimin vakti gelince, eğer meylin o anda başka yönde ise de, kendi hayallerinle ve yönelişinle yazdığın kaderin yazısı önüne gelir ve kader tecelli eder. O anda neden yaptım diye hayıflanır. Az tefekküre dalınca, eliyle çizdiğinin önünü kestiğini fark eder ve susar. O yüzden de günümüzü dedikodu ve boş işler yerine nefsimizi tanımaya ayıralım. Lütfen artık sağı solu bırakıp nefsimize yönelelim. Asla ve asla günlük zikirlerimizi ihmal etmeyelim. Hatta hatta eğer nafîle oruç zikre engelse, oruç tutmayıp Zikirleri okumak efdaldır. Çünkü ZİKİR; farz, vacip ve sünneti müekkedde olan ibadetlerden sonraki en büyük ameldir. Aslında ZİKİR, kişiliğin içsel unsurlarının kıvamının içeriği ile oynayıp Rabbine doğru olan iletişim ağını zenginleştirmeye dönüktür.

Takva ehli olalım ki âleme yani insanı kâmile ayna olalım. Âlem içre âlem olma evremizi tamamlıyalım. Unutmayalım ki biz insanlara küçük âlem denmiştir. Onun için zikirlerimizi saf ve som okuyalım. Hiçbir mertebe, makam veya olağanüstü hususlara ulaşayım meramıyla yapmayalım. Öylece daha hızlı arındığımızı şahit olacağız. Oysaki bizler zikir okuyoruz deyip mertebe bekliyoruz. Zikir okuya okuya parmağı oluk gibi olan kişileri unutarak makamlara yükseleceğimizi hayal ediyoruz. Eremeyince de psikolojik vaka olarak dünya sahnesinde yerimizi alırız.

ZİKİRLERİN KİŞİYE SAĞLADIĞI AVANTAJLAR

Kişiliğin hakikati ve zikirlerin sağladığı avantajlar hakkında izahatlar.

Öncelikle bilelim ki; zikirle, “LEYLE” ulaşmak ve “KADRI” yaşamak için kişinin önü açıdır.

Leyl, hiçbir düşüncenin kalmadığı sırf Allah zatı cema-
linin seyredildiği kesret âleminin mutlak yokluğunu hissediş
anıdır. Kadr ise, bu halden sonra doğan sonsuz sınırsız ekbe-
riyet güneşidir. Şimdi ise, bizde rububiyet mertebesi işbaşında.

Rububiyet alanımızı yani terbiye içeriğimizi şekillendi-
ren ve Esmâ-i hüsnâ isimleriyle tanıtilen müsemmalar, tüm
yapımızın içeriğini dokuyup şekillendirdiği için, tümünün
işaret kapsamı her birimizde sınırlı bir halde işlevdedir. Biz
tüm bencilliğimizden geçip bileşkemizin istemlerini az bir
süre için dahi olsa kapatırsak, leyl hali yani ışıksız hal oluşur.
Çünkü oluşan Esmâ-i hüsnâ dokumasının bileşimi, bizde
benliğe bürünerek var edildiği için, içeriğinin yoğunluk bile-
şimine göre illaki bir şeyler arzulayacaktır. Bu arzu ile kendi-
sine ışık yansıtacak ve istemeye koyulacaktır. Ama leyl hali
karanlık olduğu için, istek de olmayacaktır.

İşte benliğin arzusunun bitim noktası, sonsuzluk nokta-
sıdır. Sonra Allah, hududsuz nuruyla semamıza tecelli eder.

Müthiş bir sıkışma hali oluşur. Buna kadr anı denir. İşte o ana şahit olmakla kişiye bin aylık semere hâsıl olur. Elbette bu hal her an oluşmaz. Şevkin doruğunda olana Allah lütuf eder. İşte bu hal, daha çok Ramazan'ın son on gecesinde oluşur. Zikir, öncelikle kişide bu halin peydahlanması için önayaktır. Zikir ile kişi, Allah'ın ulûhiyetinin ve rububiyetinin farkındalığına erer. Hem Allah'ın melikiyetinin gereksinimlerini yaşamında uygularken, hiç sıkılmadan zevkle yerine getirmeye başlar.

Rububiyet, Rabb-ul Âlemin ve Rabb-ul Has olmak üzere iki şekilde değerlendirilebilir. Mutlak rububiyet alanı veya RABB-UL ERBAB veya RABB-UL ÂLEMİN isimleri ile tanım yaptığımız müsemma; kendinden kendine diyebileceğimiz bir tarzda, Allah'ın vechinden yansıyan ve tüm müşahede âleminin tükenmez kaynağını teşkil eden ve bu kaynaktan her bir müşahede noktasına ulaşan mutlak nurun dokumasına verilen isimdir. Şöyle de diyebiliriz; tüm âlemleri oluşturan dokumanın barındırdığı terbiyeyi ve kıvamı teşkil eden Allah'ın sıfatına verilen isimdir. Yani mutlak rububiyet alanı; her bir bireyin terbiyesini ve kıvamını dokuyarak oluşturan ve sınırsız olan nurun içeriğindeki manalara verilen isimlerin, sonsuz ve sınırsız olduğu esma boyutunu ifade eder.

Rabb-ul has ise; melek, insan, cin, hayvan ve diğer her bir varlığın dokumasını yapmak suretiyle oluşumunu başlatan ve Allah isimleri ile bize tanıtılan müsemmaların, levha üzerinde oluşan yazılımın, ferş üzerinde dilenilen kıvamı oluşturarak bileşke şeklinde yaratılan ve öylece yaratılması planlanan her bir varlığı şekillendirerek meydana getiren ve bireysel olarak her bir varlıkta ayrı ayrı yaratım alanını oluşturan, müşahede alanındaki katmana veya bireysel semâya verilen isimdir.

Ulûhiyet ise; RABB-UL ÂLEMİNİN yarattığı her bir yaratımının yani RABB-UL HAS'SI olarak oluşumunu gerçekleştirdiği ve öylece kesret âleminde var eylediği her bir

bireyin, “Allah’ın zatının vechinden yansıyan nurun içeriğine verilen isimlerin sonsuz ve sınırsız olduğu ve esma boyutunun dahi dayandığı şekilsiz ve tanımsız olan vechin sahibinin” mutlak hâkimiyetine yönelimine ve muhtaciyetine verilen isim olarak kulun iç haletini ifade eden bir tanımlamadır. Bu tanımlama ile “kişi ve ilahı” kavramı ortaya çıkar. Bunun sonucu olarak kişi, kelime-i tevhidi okuyarak “LA İLAHE İLLELLAH” der.

Mutlak rububiyette bileşimsizlik ve hududsuzluk vardır. Ulûhiyette ise tanımsızlık vardır. İşte ulûhiyeti mutlak rububiyet olan Rabb-ul Âlemin’in varlıkla ilişkisi olarak zannetmek ise, çok büyük bir gaflettir. Rabb-ul has ile sonlu ve sınırlı olan ve varlığı terbiye edilen kişinin rububiyet dairesine işaret edilir. İşte Rabbimiz dediğimizde bizdeki her bir ESMÂ-İ HÜSNÂ’NIN yapmış olduğu dokumanın açılım miktarı kadar, bizde oluşan bileşkeye işaret ederiz. Bu kişiyeye has olup her bir bireyde oransal olarak değişkendir. Rabb-ul Âlemin dediğimizde ise, sonsuz ve sınırsız nurun sahibi olan Allah’ın mutlak nuruna işaret vardır. Allah herkesin Rabbi olduğu için de hepimizin Rabbi Allah’tır. Her birimizin terkihi ayrı olması cihetiyle de “Rabb-ul has”ımız ayrı ayrıdır. Çünkü Allah’ın nuruyla her birimizin ferşimizi dokuması, yani her birimizin karışım miktarı değişkendir. Örneğin her insanda merhamet aynı değildir. Birisi acımasızdır. Ona katı kalpli deriz. Biri ise, asla zulüm etmez herkese el uzatır, ona merhametli deriz. Rezzak adı açılımı ile biri elindeki kuru ekmeği açlığına rağmen paylaşır. Diğeri ise, tıka basa yer hiç kimseye teklif bile etmez.

İşte her bir varlığın oluşumu ile başlayan ve Allah isimlerinin bir bileşke şekline girdiği katmana göre şekil alan kişisel rububiyet dairesi, içeriğinin oransal miktarlarına göre bireylere şekil verir. Onun için de, her birim ayrı bir huy ve ahlakta ve hatta hatta vücut yapısında olur. İşte bu oluş, tüm

isimler için aynen böyle hâsıl olmaktadır. İşte bu bakış da kişinin sıfatlarına şekil verir. Örneğin bir kişinin iradesi çok geniş ve kuvvetli iken, diğerinin iradesi ise, zayıf olur. İşte bu oluşumlara rububiyet mertebesi denir.

“Allah-u Ekber” dediğimizde ise, şunu demek isteriz; Allah mutlak ulûhiyet sahibi olarak, rububiyet sıfatı sonucu var eylediği tüm yarattıklarından büyüktür. Bu büyüklük mukayesesi, nispi olmayıp sahip olunan kudret bakımındandır. Zira mahlûkatın nispi bir mevcudiyeti söz konusu değildir. Çünkü mutlak vacibü-l vücud olan sadece Allah’tır. Tüm yaratılmışlar, gölge benlik sahibi olarak yaratıcısı ile muhatap edilmişlerdir. İşte burada dahi ikilik hissi mevzubahistir ki, ortada benlik verilerek yaratılan mahlûkat söz konusudur. Dolayısıyla “Allah-u Ekber” denildiğine, Allah’ın büyüklüğü karşısında kendisine benlik verilerek yaratılan her bir varlık, biçare olup yaratıcısı önünde acizdir. Bu duygulara varmak, kişiye çok değişik ruh halini yükler. İşte tüm bu duyguların kühü, kişide ancak zikirlerle temaşa edilir.

Allah’ım seni çok seviyorum dediğimizde ise, onun hududsuz özelliklerine bakıp gözümüz kamaşır. İşte bu göz kamaşmasına binaen sahip olduğumuz sınırlı bileşkemizin çemberini genişletmek için hep çalışıyoruz. Bu çalışmayı yaparken o hududsuz nur ile nurumuzu senkronize etmek için çabalıyoruz. Bunu dillendirmek için de besmeleyi okuyup bunu canlandırırız. Bu canlandırma ile kişide Allah sevgisinin şiddeti en zirve olur. İşte “Allah’ım seni seviyorum” dediğimizde kuru laf değil, özümüzde bulunan sonsuz ve sınırsız manalara doğru gitmek için elimizden geleni yapmaktır.

Cüz-i irade konusu burada devrede olur. Zira kişi kendisinde irade hissetmeli ki, istek oluşsun ve amellerde bulunsun. Sonuçta sende bir irade var ve bunu sonuna kadar kullanacaksın. Örneğin şimdi yürüyorum. Çünkü Allah’ın Esmâ-i

hüsnâ'sı o şekilde bende tecelli ediyor. Ama yürüyen bu sanal benliktir, hâşâ Allah değildir. İnsanın işlediği fiili Allah'a ait bir fiilmiş gibi düşünmek kadar bir düşüncesizlik olamaz.

Diye bilirsin ki, yürüdüğünü zan ediyorsun. Yürüten sana bunu "yaşatıyor" sende seyreden de o, fiili ve seni yaratan da o ise, benliğinde onun malı ise, o zaman aslında yürüyen kim? İşte bu noktada bil ki yürüyen Esmâ-i hüsnâ bileşkesinin kişilik ferşinin üzerine oluşturduğu dokuması. Ama bu dokuma ile seyir etme kabiliyetine sahip olan, Esmâ-i hüsnâ bileşkesinin yaptığı dokuma. Biraz düşünsenize oluşan muazzam dokuma ile Onun adına seyir eder. İşte İnsan farkı buradadır.

Seyreden "bir insan var" birde "kendisi var" şeklinde düşünmeyelim. Zira insanın seyri, onun sanatının temasından başka bir şey değildir. Çünkü mutlak seyir sadece Allah'a aittir. Yaradır ve yarattığını seyrederek. Mutlak seyre mutlak yaratım da diyebiliriz. İşte Allah'ın mutlak yaratımını, insan kendisine verilen benlik vasıtasıyla seyredip zevkine erer.

Allah; hem kendi yaratımı olan insanı ve hem de insanın yaptığı tüm seyri meydana getirmiştir. İnsan; bir sanal benlikle yaratılıp adeta ikinci varlık hüviyeti kendisine sunulup, daha sonra da ruhundan üfleyip kendisine sonsuzluk bakış nazariyesi verilerek kayıtsızlık hissiyatı ile donatılmıştır. İşte bu hissiyattan dolayı, O'nun sanatının seyrine kayıtsız bir hal ile dalarak, O'nun kudretinin azametine gark olur. İnsan bu sonsuz azamete gark olabildiğinden Allah'a halife olmuştur.

Halifeliğin de mertebeleri vardır. Kesrette mutlak bir sanal BENlikle var edilen insan, fiiler âleminden de seyrederek, esma âleminden de seyrederek, sıfat âleminden de seyrederek, zat âleminden de seyrederek. Olayı bilmeyenler, seyre dalınca, Allah'lık davasına girişirler. Olayı fark eden ise, acizliğini fark edip Allah'ın önünde secdeye varır.

İnsana sanal benlik ve irade verdiği için de, insan onun adıyla fiillerini işleyip adına seyir etmektedir. İnsanın seyri de, aslında gene de kendisinin seyridir. Zira insana seyir etme yeteneğini veren mutlak kudret sahibi gene de odur. İnsanın eline kendi kendini programlama yetkisi verildiği için, kendi seyir mahallini türlü türlü değişime ulaştırabilmektedir. İşte değişik bileşkelere ulaşım gücü insana verildiği için de, insan bunu sanal benliği ile seyir alanında sergiler.

İnsan, sergilediği hususlarla da mutlu veya mutsuz olur. Burada mutluluk veya mutsuzluk kişi içindir. Allah için sadece yarattıkları vardır. İşte insanın hissettiği mutluluğu veya mutsuzluğu Allah, yarattığı yaratımını insanla beraber, yani yarattığı insanın gözüyle kendi yaratımlarını seyir etmekte ve insanın irade ettiğini de, insan için yaratmaktadır. İşte mutlak olarak kendi kendisinin nurunun içeriğini seyrediyor. İnsan ise, seyrini onun adına seyrediyor, onun kuvvet ve kudretiyle de yapacağı fiili işliyor. İşte insan, seyreden varlıktır. Mutlak kuvvet sahibi olan Allah ise, yarattığını araya koyup kendi namına ona seyrettiriyor. Tüm bu anlatımlardan anlaşılıyor gibi, aslında mutlak seyreden MALİK-ÜL MÜLK olan Allah'tır.

Ayrıca burada fark etmemiz gereken çok ince bir nokta vardır. Biz HU işaret zamiri ile işaret ettiğimiz mutlak hüviyet ile Allah ismini bir birine karıştırıyoruz. Sadece HU dediğimizde evet olay seyrin sahibi olan Allah'tır denilir. Biraz dikkat edersek, insan HU ya -hâşâ- halife değil. HU ya kul dur. Allah ismiyle “kendisini yaptığı tanıtım” kadar da ona “halife”dir. Allah, nasıl ki tüm melekeleriyle istediği bileşkeyi oluşturuyorsa, insan da ona halife olarak Allah'ın iradesi dâhilinde kendisinde oluşturulan dokumanın şiddeti kadar istediğini Allah'ın kendisiyle inşa etmesi sonucu oluşturabilir. Onun için de yapmaya niyetlendiği iş için “İN-ŞAE-LLAH” diyerek, yapma iradesini, Allah'ın kendisini iradesiyle destek-

lemesi sonucu, niyetlendiği filini yapabileceğini ortaya koyar. Tabiki inşa eden her hal ve şartta Allah'tır. Ama Allah, insanın dilemesiyle kendisi için inşasını yapar. Çünkü dünya, basit ve komik bir komedi veya rolleri keskin sınırlarla belirlenmiş bir tiyatro değildir. İnsana bizzat, içinde özgür iradesiyle kendisine yaşam alanı olarak verilen gerçek bir diyardır. Zaten bunun aksi, yani iradesiz olarak yaratılan bir insanlık vaziyeti ve sonrası zorunlu bir cennet veya cehennem, Allah'ın şanına yakışmaz. Umarım ki; artık hiç kimse “cüzi iradenin var olduğunu sananlar” demez ve olayın hakikatini olduğu gibi idrak eder.

Perdeyi kaldır aradan ortaya çıksın yaradan sözünü düşünelim. Bu söz şunun için denmiştir; Biz gözümüzü hayvansal bir bedende açtığımız için. Bu beden zevklerini kendi zevkimiz zanneder. Bu beden acısını da kendi acımız zannederiz. Bu bedenle yoğrulmuş bir halde tüm olayları değerlendiririz. Hatta Hz. Musa aleyhisselam ve Hz. Hızır aleyhisselam olayında dahi bu olay somutlaştırılarak betimleme yapılmış ve bize bildirilmiştir. Yaratana ortaya çıkması için, kendisini bize Allah ismiyle tanıtan ve HU işaret zamiri ile kendisine işaret edilen zata yakınlaşmalıyız ki bizden de seyir yapsın. Öylece yaratan bizden de nurunun tecellilerini seyir edecektir. Bizde bir benlik var olduğu için ve bu seyri benliğimizle zahir ettiğimiz için, bu oluşan seyrin zevkini biz de yaşayacağız.

Bu yakınlık mekânsal değildir. Tüm kavramlara bedensel dürtülerle baktığımız için bir türlü jeton düşmez. Gençler jetonu bilmez. Eskiden jeton düşünce konuşma başlardı. Şimdikiler dokunur ve dünyayı ayağına getirir. Ama bir türlü manaya kapıyı aralayamaz. Düşünsenize öyle bir zamandayız ki; laf çok ama eren yok. Tüm tasavvuf erbablarının sözleri bir tık ötede. Ama kalben yansıması bir türlü gerçekleşmiyor. Gel de işin içinden çık. Dönme dolap gibi döner dururuz. Her kesin cebinde. Aç telefonu en sır olaylara kadar sor öğren.

Ama murid olamadık daha maalesef. Çünkü zikirden uzaklaştık ve günlük yapmamız gereken işlerin planının içine zikir yapmayı hiç koymadık. Farz edilen ibadeti bile bir yükten kurtulmak gibi gördük ve enfusumuza uzanan yola rağbet etmeyi unuttuk. Yeniden zikirle buluşup kalbimizde kapanan noktaları açıp Rabbimizle hemhal olursak, kalbi güzelliklere ulaşırız. Yoksa gitgide manen kısırlaşacağız ve tüm mutluluğu dünyada arayarak kısır döngü içerisinde tüm vaktimizi heba ederek yaşantımızı sona erdireceğiz. Sonra da sonsuz pişmanlıklar içinde kalarak sonsuzluğa uzanmış olacağız.

MEVLAYA ERMEK İÇİN LEYLADAN GEÇMEK GEREK

Mevlaya geçiş için leylaya gerek var mı?

Özündeki deruni kuvvelere talip olan kişi, sıra dışı sınavlara mı tabi tutulur?

Çevremizden yansıyan zararlı yönelimlerin oluşturduğu maneviyatı bozucu vesveselerin gönül dünyamıza zarar vermemesi için ne yapmalıyız?

Sadece ilim öğrenmek kişiyi kurtarır mı? Anlamını bilmeden Kur'an-ı Kerim'i okumak da zikre girer mi? Şimdi de bu soruların cevabına varmak için az tefekkür edelim...

Leyla, kişideki yani ferş üzerindeki Esmâ-i hüsnâ bileşkesinin oluşturduğu herhangi bir dokumanın duygusal bağlantısına vesile olan ikinci bir varlık yani esma bileşiminin ferşte oluşturduğu ikinci bir dokumadır. Ferşin üzerine dokunarak işlenen tüm bileşkeler, HU isim zamiriyle işaret ettiğimiz mutlak hüviyetin oluşturduğu ayrı ayrı seyir mahalleridir. Seyir mahalleri birbirlerinde var olan ana kuvveyi hissettiklerinde, bir birlerine âşık olurlar. Ne zaman ki âşık olan kişi, maşukunda HU isim zamiriyle işaret ettiğimiz mutlak hüviyetten gelen kuvvelerin sahibini anımsar, ikinci bileşimsel kişiye olan aşkı kapanır ve tüm bileşimleri var eden bileşkele-

rin esas sahibine yani Rabb-ul Erbaba yüzünü çevirir. Yüzünü Rabb-ul Erbaba çevirmesi ise, mevlaya diye tabir edilmiştir.

Tabi ki Rabb-ul Erbaba ulaşmasına vesile olan leylaya da teşekkürü unutmaz. Leyla derken bir bayan adı veya illaki bir bayan olacak diye de düşünmeyelin. Erkek ve kadın, kişiyi Rabb-ul Erbaba yönlendiren Esmâ-i hüsnâ bileşkesinin ferş üzerinde yaptığı dokumalarıdır. Bu dokumaların her biri bir sanal hüviyet sahibi olarak kişiyi alıp mutlak hüviyet sahibine götürür. Bu bir taş olacağı gibi, bir hayvan dahi olabilir. Kişi yaptığı çalışmalarla terki terk hali ile yaşadığı sürece, başka hiçbir mana ile sınanmaz. Yani kişi yansız ve tarafsız olduğu müddetçe imtihandan beridir. Ama yansız ve tarafsızlık hali ise, çok zor olduğu için insanların ekseriyetinin imtihanı et kemik bedeninin ölümüne kadar devam eder. Bizim yaptığımız tüm amellerin içeriği ise, sırf ilimdir.

Sırf ilme günümüz teknolojisinde veri veya data denir. Bizden etrafa saçılan tüm ilimlendirme çabalarının içeriği sadece datadır. O datayı alan her birim ise, sahip olduğu içsel sezgi pozisyonuna göre, aldığı datayı değerlendirip kararlar verir. Her bir birimden ve burçlardan dahi gelen tüm ışımlar da öyledir. İşte gelen bu ışımları yani dataları her bir birim kendine göre değerlendirir. Örneğin 3G uyumlu olan telefonun 4G veriyi çekmediği gibi, her insanda kendine ulaşan veriyi aynı şekilde işletemez. Nasıl ki 4G verisinden faydalanmak için uyumlu bir telefon gerekiyorsa, şuur dünyamızın daha kapsamlı veri alması içinde, zikirle bakış açımızı genişletmemiz gerekir. İşte oluşan bu genişliğe göre değerlendirmemiz de değişecektir.

Kıyamet gününde ve cennette kişinin Rabbini görmesi de sahip olduğu içsel kuvveye göre olacaktır. Çünkü hiç bir birim onu kapsayamaz veya sonsuz olamaz. Olsa olsa kendi dokumasını oluşturan bileşkesi kadar Rabbine nazar eder. Ne

yapıp edelim, Rabbi bileşkemizin dokumasını ilk fitrat haline çıkartıp öylece Rabb-ul Erbaba yaklaştıralım ki görüntümüz daha kaliteli olsun. Örneğin... 3gp görüntü ile 4k görüntü bir değıldir. Cihazımızı zikir ve tefekkür ile yenileyelim. İnsanlığa muhabbet ile nefsimizi saflaştıralım. Çünkü her insan Rabb-ul Erbaba açılan ayrı bir penceredir.

Bu gerçeğe işaret için de B-il kaderi denilmiştir. Çünkü tüm özelliklerin B-il kuvve birimle var olduğu anımsatılmıştır. Kıyamet günü Rabbinin görüntüsü kişiden kişiye değışken olacaktır. Görüntüyü oluşturan yine de kişinin kendi veri tabanı olacaktır. Tıpkı kişinin algılamasının kabirde Münker ve Nekiri kendi sahip olduğu veri tabanına göre oluşturduğu gibi. Rabbi, kişinin kemalatına göre kendisine gözükecektir. Rabb-ul Âlemin asla gözükmeyecektir. Bize gözükecek olan, bizim çalışmamıza göre yaptığımız rububiyet alanımızın kapsama alanına göre olacaktır. Yaptığımız amellerle ve zikirlerle rububiyet alanımızı genişletip, Rabimize olan seyrimizi de öylece yüceltiriz. Hem unutmayalım ki bizim bu seyrimiz, enfusumuzun sahip olduğu içerik kadar afakında olacaktır. Yani seyrimiz afakımıza doğru olacaktır. Çünkü bize bir hüviyet verilmiş ve seyir planı kendisine oluşturulmuştur.

Her şey sendedir olayı ise, senin seyrinin bakacağı ekran, senin kendi bakma gücünde olacaktır anlamındadır. Yani gücünü yükselt ve seyrini genişlet. Yoksa sende hayali bir seyir oluşacak ve rüya görür gibi zihninde canlandırma yapacaksın anlamında değıldir. Ayrıca penceremizi perdeli yapalım, yoksa odanın mahremiyeti kalmaz. Yani yaptığımız çalışmalar sonucu edindiğimiz seyirleri, ortalığa rastgele saçıp savurmayalım. Bilelim ki her seyrimiz, bizimle Rabb-ul Âlemin arasında olan ve üçüncü kişilere kapalı olması gereken mahremimizdir.

Çevresel kalıntılardan ve ilk oluştuğumuz andan şu ana kadar insanların ve diğer varlıkların sadrımıza yönlendirdikleri zihin oklarının bizde oluşturduğu tortulardan, ancak istiğfar ile arınırız. Ölüp dünyadan gidenler ise, sevabı ve günahıyla gitmiştir. Biz, kendimizden önce yaşayan hiçbir ecdadımızın günahını da yüklenmeyiz. Bu beden bizdeyken kayıt yolu açıktır. Ecdadın tüm içsel hali ve üzerinde oldukları faaliyetlerin ruhsal serüveni, nesilden nesile aktarılan zihinsel fikir okları yeni doğan bebeğe düşünsel bir şema olarak yansır. Eğer oğul veya torun dedenin yolunu takip ederse yönlendirilmiş zihinsel fonksiyonlar faal olup çalışır ve oluşan olumsuzlukların ahını yakın nesli çeker. Ama oğul veya torun istiğfar eder de dedenin çizgisini terk ederse, dedenin hatasını kendilerine yansıtan zihinsel fikir okları kapanır ve nesli kurtulur. Bu yönlendirilmiş zihinsel fikir okları kişiyle o kadar bütünleşir ki, kişi sanki genetik bir akıntıymış gibi zanneder. Oysaki her kişi İslam fıtrata üzerine en mükemmel şekilde yaratılmıştır. Asla ve asla nesilden nesile genetik olarak akıp gelen bir olumsuzluk veya olumluluk mevzubahis değildir. Her kişi sıfırdan ve tertemiz bir sayfa olarak dünya sahnesinde yer alır.

Allah'a ulûhiyetiyle, rububiyetiyle ve melikiyetiyle yönelim. La ilahe İllellah, kişiyi ulûhiyette sadece Allah'a yöneltir. Biiznillah kişiyi rububiyette sadece Allah'a yöneltir. Besmele ise, kişiyi muinlikte ve melikiyette sadece Allah'a yöneltir. Öylece mülkün sahibini tanır ve yolunda gerekli olan ameli işler. Bir kişi tüm ilimleri öğrense de hayatında uygulamadıkça bilmesi onu kurtarmaz. Buyrun hadisi Şerif "İnsanlar helâk oldu, ancak âlimler kurtuldu. Âlimler de helâk oldu ancak, ilmiyle amel edenler kurtuldu. İlmiyle amel edenler de helâk oldu, ancak ihlâs sahibi olanlar kurtuldu. İhlâs sahibi olanlar da büyük bir tehlike içindedirler." (bk. Aclunî, Keşfü'l-Hafa, 2/280 no: 2795)

Okunacak Kur'an-ı Kerim ile mikro âlem olan insan ile makro âlemi var eden Rahman'ın, tüm yaratımı arasında senkronize oluşacak ve kişinin ruhunda muazzam açılımlar olacaktır. Bunu ancak okuyan bilir. Oku ve gör demekten başka bir şeyde denemez. Konuyla ilgili bir hadis meali şöyledir: "Kur'ân-ı Kerim'den tek bir harf okuyana bile sevap vardır. Her hasene on misliyle değerlendirilir. Ben 'Elif Lâm Mîm' bir harf demiyorum. Aksine 'Elif' bir harf, 'Lâm' bir harf, 'Mîm' de bir harftir." (Tirmizî, Sevabü'l-Kur'ân, 16) Dikkat edin ki özellikle elif lam mim örneği verilmiştir. Zira elif lam mim huruf-u mukattaa olup net anlamı açık değildir. Yani okuduğumuzun anlamını bilsek de, bilmesek de Kur'an-ı Kerim'in ruhaniyetinden aynı şekilde istifade ederiz.

Bu konuyu da "ELHAMDULİLLAHİ RABBİL ÂLEMİN" derken ne hissetmemiz gerektiğini vurgulayarak bitirelim. El hamdu, herhangi bir insanı değerlendirmek ve onun hakkında bir karara varmak Lillahi, Allah'a aittir ki; Allah, Rabb-ul Âlemin'dir. Çünkü her bir insanın ferş alanı yani kişilik kapsamı üzerinde dokuma yapan içerik, Esmâ-i hüsnâ ile tanımlanan müsemma içeriğinin bileşkeni ona aittir, onun içindir ve nasıl dokuma yapıldığını da ancak kendisi etraflıca bilmektedir. İşte Fatıha suresinin ilk ayetini bilinçli bir şekilde okuyan kişi, artık genelde herhangi bir yaratılmış hakkında, özelde ise herhangi bir insan hakkında yargıda bulunamaz. Çünkü bilir ki, onu en iyi tanıyan Rabbidir ve yargılanmasını da Rabbi yapacaktır. Dolayısıyla da içinde bulunduğu dünya sınavı hafifledikçe hafifler. Yansız ve tarafsız olur. Öylece sırf kulluk başlar. Bu kulluğun tadı ise, hiçbir şeyde yoktur.

ALLAH'IN BOYASIYLA BOYAN

Allah'ın boyası ile okunan zikirler arasında münasebet var mıdır?

Bakara 138. Ayette acaba ne demek istenmiştir?:

“Biz, Allah'ın boyasıyla boyanmışızdır. Boyası Allah'ından daha güzel olan kimdir? Biz ona ibadet edenleriz”.

Boyanmak, bakış aralığımızı kullanarak şuurumuzu Rabb-ul Erbabın isteği doğrultusunda canlandırmaktır. Dikkat edin ki, bu boyama o olmak değildir. Belirtilen boyama sonucu bakış açımızın değişimidir. Allah ayette bize der ki, benim boyamla boyanın.

Allah'ın doksan dokuz olan Esmâ-i hüsnâ'sından her biri, bize Allah'ın ayrı bir özelliğini tanıtır. Allah; tüm yarattıklarını kendi özelliklerinin işaret kapsamını kullanarak ilmek ilmek bir düzen dâhilinde dokur. İşte bu dokumaya Allah'ın boyası denir. Bir resmin boyanması ile ressamın elindeki boyalar, resmin üzerine çizildiği panonun üzerinde şekillenecek gözükmeye başlar. Her bir renk, pano üzerinde ayrı bir dokuma yapar. İşte biz insanlar; varlığımızı teşkil eden ferşimiz üzerinde, Allah tarafından oluşturulan fitrat boyasını; namazla, oruçla, zikirle ve diğer ibadetlerle, hem nefs-i emmârenin isteklerinin tersini işlemekle sürekli canlı tutarsak, Allah'ın razı olduğu yani seyrine açtığı bir ayna oluruz. Ama

şeytani hissiyatlarla şuurumuzu donatırsak, Fatıha süresinde ifade edilen mağdub veya daaaallllin diye isimlenen kesimlere girmiş oluruz.

Şuurumuzun az bir kısmı gündelik faaliyetlerimizi yaparken, büyük kısmı yedekte bekler. İşte yapılan ameller, yedekteki şuuru bizim kullanım alanımıza koyar. Öylece ruhi dengelerimiz şekil alarak yaratılış fitratına doğru yol alır. Fitrat kelimesi arapça olup, yaratmak, yaratılış, icat etmek ve bölmek anlamlarına gelir. Fitrat kavramı, program anlamına gelmemektedir. Yani bir canlının fitratı o şeyin programı değil, en saf, en temiz ve en duru olan ilk halidir. Örneğin suyun ilk hali olan yağmurun duruluğu ve berraklığı onun fitratıdır. Sonra bu su, dış şartlara göre farklılaşır ki, bu da onun bozulması anlamına gelmektedir.

Kur'an-ı Kerim ve hadisi şeriflerde fitratın nasıl ele alındığına bakalım; "Bu nedenle Sen yüzünü tam bir teslimiyetle Hakk Din'e çevir; Allah'ın Fıtrat Dinine dön ki, insanları ona göre yaratmıştır. Allah'ın yaratması değiştirilemez. İşte dimdik ayakta duran Hakk Din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." (Rum suresi 30) Yani bu ayete göre bir insanın küfür halinde olması onun fitratı olmamaktadır. Küfür halinde olmak, kişisel ve özgü olan fitrat üzerinde yani donanım üzerinde, fitratı nimete erenlerin yolundan uzaklaştırıcı bir şekilde yeni bir yazılımı yüklemektir. İşte kişilik üzerinde bu yazılımı oluşturan ana etken, dış şartların etkisiyle oluşmaktadır. Fitrat yani kişisel donanım, İslam üzere dünyaya gelmiş iken, fitrat üzerinde yapılan etkilerle fitratın başka bir şekile bürünmesi, ancak fitrat üzerine yazılan yeni yazılım ile gerçekleşir. Çünkü insan açık kodlamaya müsait bir şekilde dünyaya gönderilir. Üzerinde yapılan kodlama ile terbiye alanı şekil alır. İşte terbiye alanına rububiyet alanı denilmektedir. Buna Rabb-ul has da denilmiştir.

Her insanın yazılımı, yaratıldıktan sonra şekillenir. Ama donanım; virüslerden arınmış, yazılıma hazır ve temiz olarak islam fitratı üzere dünyaya gelir. Şunu da unutmayalım ki, bazı bilgisayarların donanımı yüksek iken, bazı bilgisayarların donanımı daha sınırlıdır. Ama her donanım; üzerine ayrı ayrı yazılımı yazacak şekilde motiflendirilmiştir. İş o ki sen donanımını İslam'la süsle, çıktısı ise fitratla uyumlu halde zuhur eylesin. Yoksa bilgisayarın uyumsuz çalışır ve en sonunda da çöker.

Kalu Belâ ayetinde ise, bu konu şöyle geçer; kıyamet günü, “Biz bundan habersizdik.” demeyesiniz diye Rabb'in, âdemoğullarının sırtlarından soylarını çıkardı ve onları kendilerine tanık yaptı. Ben sizin Rabb'iniz değil miyim? Dedi. “Evet, Rabb'imizsin, tanıklık ediyoruz. “ dediler. (Araf 172) Bu ayette de, her insanın yaratıcısını bilmeye ve hissetmeye eğilimli olduğunu, ama zamanla çevresel döngülerin galabe çalması sonucu unutabileceğini belirtmiştir. Yine bu ayette, Rableri insanlara, “Ben tek değilmiyim?” diye sormamıştır. Çünkü tevhit bilgisi özel bir durumdur ve Allah'ın seçkinleri tarafından yaşanır. Bu ayetteki tanıklık yalnızca, kendisini yaratan ve koruyan, kollayan bir Rabbinin olduğu tanıklığıdır. Dolayısıyla her insan ilk doğduğu zaman bunu hissetmeye eğilimlidir.

Fıtrat hadisinde ise, “Her doğan islam fitratı üzere doğar. Sonra ebeveyni onu nasrani, Mecusi veya Hristiyan yapar.” demektedir. O halde sonradan edinilmişlik fıtrat değildir. Fıtrat, yağmur suyunun gökyüzünden ilk düştüğündeki saflığı ve berraklığıdır. Mesela suyun fıtratının berrak olmasının nedeni, suyun buluttan parçalanıp bölündüğü (fıtrat) ilk halindeki duruluğudur. İşte fıtrat, ayrılıp bölünmek, parçalanmak ve yarılmak gibi anlamlara geldiği için, suyun yaratılması da buluttan ayrılarak (fıtrat) gerçekleşir.

İşte âlem ve âlemdelikler de böyle yaratılmıştır. Dolayısıyla her şeyin ilk hali yani fitratı temizdir, programı ise onun kirleşmişliğidir. Yapılan zikirler sonucu kişinin edindiği bozuk programlar silinir ve fitratın temiz duruluğuna ulaşılır. Çünkü zikir, insanın içsel karakterini değiştirir. İçe yansıyan Allah ilmi, iç karakterine göre dışarıya doğru yansıması seyir edilir. İç karakterini tümüyle değiştirme kuvvesi sadece ve sadece insana verilmiştir. Cine ise, sınırlı değişim hakkı verilmiştir.

Allah'ı hissetmenin bir kilit noktası da şudur; Allah ﷻ kelimesine baktığımızda, bağımsız olarak yazılan elif harfi ile Lâhût-i âlem makamı üzerinden seyri başlatan mutlak zatın kendisini tanımladığı âlem tasvir edilir. Kesinlikle düşünce o makama kavuşamaz. Baştaki lam sıfat âlemini, ikinci lam esma âlemini, ha ise ef'al âlemini tasvir eder. Üstte de ufak olarak yazılan ve ikinci lamı uzatan bir elif vardır. Tüm âlemlerin seyri, aslında bir makam olan Lâhût-i âlem üzerinden oluşur. Allah ﷻ kelimesinin üstündeki ufak elif, tüm âlemlerde tasarrufun bir makam olan Lâhût-i âleminden olduğunu temsil eder. Bunu seyreden kişi, Lâhût-i âleminin sınırlarına yaklaşır ki, buna ermeye kab-ı kavseyn denilmiştir.

Ama Lâhût-i âlemi dışarıdan seyir mümkün değildir. Çünkü onun içi ve dışı yoktur. Bir de şu vardır ki, Allah kelimesi kendinden önce ki kelimeyle birleştirilirse, Elif okunmaz. Çünkü burdaki elif vasıl hemzesidir. Bu da şunu gösteriyor ki, her ayetin başında okunması gereken besmeleyi okuduğumuzda, B harfi gereği o birimden hakkın kuvvet ve kudreti tecelli eder, buna işaret olarak ta okumaya direk lamdan başlanılır. Kur'an-ı Kerim'de geçen tüm düşen lafzattullah hemzelerini bu şekilde düşünerek okursak birçok sırta vakıf oluruz. Kişi bu vukufiyetin sonucu olarak yapısının fitratına ulaşır. Öylece tertemiz bir hale gelir. İşte bu hissiyatlar, yapılan zikirlerde daim olup o zikirlerin mana içeriklerinde derinleşmekle gerçekleşir. Çünkü insan yapısının derunu yani

içeriği Allah isimleri diye bize bildirilen Esmâ-i hüsnâ'nın de-ğişken oranlarda dokumalarının bir araya gelmesinden oluşur.

Hatta sadece insan değil, tüm varlıklar da öyledir. Her insanın dokuma bileşimi, yani ferşin üzerindeki renklendirme karışımı ayrı ayrıdır. O yüzden de her insanın ahlakı de-ğişkendir. Zikir ile bize bahşedilen bileşkemizi de-ğiştirerek huyumuzu istediğimiz kıvama getiririz. O yüzden Kur'an-ı Kerim der ki Allah zikri en büyüktür. Gelişmek isteyen için tek çare zikirdir. Ben buna şahidim. İsteyenler bizzat tatbik ederek, kendileri de bu muazzam ve de-ğişmez olan olaya şahit olabilirler.

Her insanda Esmâ-i hüsnâ bileşkeleri yani oluşturdukları dokuma de-ğişkendir. O yüzden her insan ayrı huy ve ahlakta-dır. Herkesin Esmâ-i hüsnâ dokumasının oluşturduğu bileş-kesi aynı olsaydı, herkes aynı kişiliğe sahip olurdu. Herkesin Esmâ-i hüsnâ bileşkesinin dokuması aynı olsaydı herkesin meşrebi aynı olurdu. Herkesin Esmâ-i hüsnâ bileşkesinin dokuması aynı olsaydı kimse kimseyle savaştırmazdı. Sadece her insanda değil, her birimde dahi Esmâ-i hüsnâ'nın oluş-turduğu dokumanın terkihi ayrı ayrıdır. Saçının teline kadar bileşke ayrı ayrıdır. Yağmur damlalarından kar tanelerine kadar ve hatta hatta aynı görünen her buğday tanesine kadar şekilleri ayrı ayrıdır. Gözümüzü bileşkenin sahibine çevirirsek haşyetle dolar ihsan ile dopdolu oluruz. Gözümüzü bileşkeye çevirirsek, şirkte boğularak hayatımızı cehenneme çeviririz.

HU ZİKİRİ

HU isim zamiri zikir olarak okunabilir mi?

Bilmemiz gereken hususlardan birisi HU zikridir. HU zikri, zikir olarak değilde, gönüldeki hedef olarak yerini almalıdır. Zaten bakış sahamızdaki temel hedef, HU işaret zamiriyle kendisine işaret edilen mutlak zattır.

İşte halk arasında oluşan bu kanaata ve halin adına HU zikri denilmiştir. Zaten temel yönelişimiz bu kanaati şuur dünyamıza yazmaktır. Daha açık yazarsak, yaptığımız her eylem veya her zikir ile zaten kalbimiz HU der. HU isim zamiri, zikir olarak okunmaz. Zira “HU”, birimsel algılanıştır. Bazıları hu hu hu diye okuyup dönerek dans ederler. Bu sadece kişisel bir tatmindir.

Yükselmek isteyen kişi, delice hareket ederek değil, aklını kullanarak, bedensel tatmin ve çevresel dürtülerden uzak durarak ve gerektiğinde halvete dalarak zikir ve tefekkürle yol alır. İman ve akıl doğrultusunda hakka teveccüh ederek hakikati olan kuvvelere ulaşır. Öylece kuvvelerin sahibinin kendisine olan yakınlığını tespit edip zevkine erer. HU ismi, tümüyle masivadan geçiş oluşunca kalpten dile akar. Öylece kişide saklı olan nefes-i rahmanı dillendirir. Bu nefesin, bildiğimiz üfürmekle alakası yoktur. Bu nefesin tarifi de yoktur. Bu nefesin matla'ı da yoktur. Bu nefesin karinesi de yoktur.

Bu nefesin sesi ve hissesi de yoktur. Bu nefesi hissediş vardır. Bu nefesi hissediş, kişiye özgü olup sırf teslimiyetle kişiden seyri başlar. Bu seyir edilince, kişisel akıl ve iman yerinde olup asla bir iz'ansızlık mevzubahis olmayacaktır.

İşte iz'anla anmanın dışında söylenen HU zikri, gerçek istenilen hedefe ve işaret edilene götürmez. Zira kişi önce ne istediğini bilmeli ve adımlarını da ona göre atmalıdır. Zaten doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ içinde HU isim zamiri yoktur. Çünkü HU isim zamirinin zikri, hal (حال) zikri yani yaşamın sesleniş zikridir. Kal (قال) zikri yani sözle söylenen söylem zikri değildir. HU zikrinin hakikati ancak, terki terk denilen yaşam hissiyatıyla kişiye açılır. Bu konuyu biraz açalım. Belki olay daha iyi anlaşılır. Terki terk denilen hal, kişinin basiretinin hakka teveccühü olup, bilincinin temaşası hakla huzur bulup, kalbinden masıvayı terk ettiğinin bile farkına varamayışının adıdır.

Eğer kalp, insanlığına ulaşan ve ilahi ferman olan Esmâ-i hüsnâ zikriyle güçlenirse; o zaman kişi, bunun semerelerini yaşar. Yoksa sadece lafını edip kendini tatmin eder. Her insanın göğüs kafesinde beş bölge vardır ki, hakikate giden yol, bu beş bölgenin istenilen kıvamda olmasıyla gerçekleşir. Bunların merkezi kalp olup diğer tüm letaifler, kalp ile değer kazanır. Bu konuyu kitabın sonuna doğru "Letaifler ve ahfaya giden yol" başlıklı konuda, detaylı bir şekilde izah eyledik.

Eğer kalp güçlenmeden, kalp kendisine lazım olan gücü ve kalp safiyetini elde etmeden, göğüs kafesindeki diğer letaiflere doğru bir yönlendirme yaparsa, o bölgeler güçlenir. Ama kalp güçsüz olduğu için de, yani maneviyatta gerekli gücü elde edemediği için, kalbin üzerinde bir baskılaşma oluşmaya başlar. Kalp maneviyatta güçlü olmadığı için, bu defa kalbin yönelimi nasılsa, kişi o yön üzerinde bir etki, yani bir güç patlaması yaşar. Örneğin kişinin gönlü tam masıva-

dan kurtulmamışsa ve Allah yanı sıra diğer varlıklarla veya hislerle dolu ise, kalbi tam paklanmamış ve saflaşmamış ise, ama burada kalkıp sağ göğsün altındaki ruh üzerinde HU, ALLAH, HAK gibi zikirleri çekerse veya sol göğsün üstündeki sır üzerinde HU, ALLAH, HAK gibi zikirleri çekerse veya sağ göğsün üzerindeki hafide HU, ALLAH, HAK gibi zikirleri çekerse veya gırtlığın altındaki ahfada HU, ALLAH, HAK gibi zikirleri çekerse veya alındaki nefsi natika üzerinde HU, ALLAH, HAK gibi zikirleri çekerse, ama kalp maddi veya manevi planda tümüyle tüm masivadan tam arınmamış ise, işte o zaman onlarda bir güç patlaması oluşur. Bu defa kalp hangi yönde ise, kişide o yönde bir sürüklenme mevzu-bahis olur.

Hakikat denilen ve NEFY VE İSBAT olarak izah edilen (LA İLAHE!?! “İLLELLAH”) olarak formüle edilen ve tasavvufun zirve hali olarak bilinen zikri dahi, “kalbini güçlendirmeden” mutlak bilinmezlik denilen o sır ilmi eğer ki kişi derk ederse, durum daha da korkunç olacaktır. Zira artık “kalbi itminan” o yönde kişiyi celp etmiş ve o halin verdiği itminanla artık kendinden geçmiştir. Artık dönüp kalbini güçlendirmesi olayını kapatmış ve kendisini hak sanarak günlerini geçirir olmuştur. Öylece bir cezbe haliyle dolup taşmıştır.

Kalbini tam itminana ulaştırmadan diğer letaifleri güçlendirerek veya NEFY İSBATLA benlik kabuğunu kıran kişilerin, artık kendilerini frenleyecek bir unsur dahi kalmamıştır. Çünkü korunması emredilen benliklerini yakmış ve kendilerini çıplak olarak bırakmışlardır. Benliklerini yaktıkları için de, elini eteğini halktan çekmiş ve öylece hakkın bilinmesi için var ettiği halkı silerek ve halkta hakkı “gizlemiş” vehmederek bizzat her bir varlığın kendisinin hak olduğunu zanlarınca iddia ederek, dillendirmişlerdir. Hakkı da Allah olarak addedip halka da Allah demeye başlamışlardır. Öylece kesretteki bu vahim duruma ermişlik adıyla etiket vurarak

kendisinde oluşan derin hipnozla aşk halini kendisinde zirveleyerek, meczup olarak yaşama tutunmaktalar.

Oysaki Allah, her varlığı hakkıyla yaratmıştır. Yaratılış gayesini en muazzam derecede zuhur eder. İşte hak, Allah'ın sadece bir ismidir ki; onun nurunda kuvvelerden sadece bir kuvve olarak parıldar. O kuvve ile yaratım, en yerinde bir oluş gerçekleştirir. Yani Allah “EL HAK” dediğimizde sadece Allah'ın bir sıfatı anlaşılıyor, “hak” kelimesi çıplak olarak geldiğinde, sadece Allah'ın sıfatı olarak anlaşılmaz. Zira insan dahi, birçok defa hakkını alıp vererek hak üzere olur ve bu sıfatla sıfatlanır. Dolayısıyla insan, hak sıfatını birçok defa hak ederek kendisine has eder. Ama “EL HAK” ismi, sadece Allah'a aittir. Zira başında EL takısı gelerek marife edilmiş ve bilinen yegâne hak olarak; Allah'ın sıfatı olan HAK sıfatına işaret edilmiş olur. Hangi kavramın nereye uzandığını bilerek, düşünce âlemimizi şekillendirelim. Zira Allah'a karşı en derin huşuyu ilim ehli duyar. Gerisi işin aslına riayet etmeyerek sayılı olan ömrünü tamamlar.

Hak isminin başında “EL” takısı gelmediğinde, kişinin Rububiyet alanına göre fitratını yaşamaya işaret edilir. Örneğin; Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, “beni gören hakkı görmüştür” dediğinde, olması gereken fitratın kendisinden zuhurunun seyrinin dilendiğini söylüyordu. Bunu yanlış anlayan ise, bu söylemle Allah olarak o mahalde zuhur ettiğini sanıyordu.

Bilelim ki “ben”liğinin kabuğunu kırmak dinde kesinlikle yoktur. Bu hal bir psikolojik vakadır ki, bunun için ayette “dinde ruhbaniyet yoktur” denilerek, bu hale yönelik kesinlikle yasaklanmıştır. Ama insanlar her ne hikmetse bu hale aday olup, bu yolda çalışma önerenlere aldanıp, hakikatin o olduğunu sanarak kalbini güçlendirmeden, direk “NEFY İSBAT” yaparak benliklerini ortadan kaldırmışlardır. Oysaki; kişilik

bilinci, “NEFY İSBAT”tan önce ilimle donanmalıydı. Zikirle kemale ermeliydi. Kendi nefsinin tanıyıp öylece amellerini yapmalıydı.

Çok duyduğumuz sözlerden birisi de şudur ki; daha önce düzgün biriydi ama zikir okumaya başladıktan sonra durumu değişti. Kendisini bir zikre adadı, ama daha çok kötülük işlemeye başladı. İşte buradaki konu; kalb, hakkın marifeti ile ve şeriatı garranın nuruyla hem de planlı ve yerinde bir zikir çalışmasıyla tam teslim bir halde güçlenmeden; direk ruhu, sırrı, hafiyi, ahfayı ve nefsi natıkayı güçlendirmekten dolayıdır. Bu beş nokta, eğer ki kalp güçlenmeden güçlendirilirse, kişiyi birçok olumsuzluk bekliyor demektir.

Ayrıca bilelim ki; insanlara, hakikat ilmi diye sunulan “NEFY İSBAT” dahi, kalp kendisinin asli yeri olan arşı alanın üzerine çıkmadan, direk HU zikriyle kişiliği zihnen yok etmek kadar riskli bir çalışma yoktur. HU zikri zaten sonradan icat edilen bir zikirdir. Esmâ-i hüsnâ içinde yer almaz ve zikir olarak okunmaz. Bu zikirle kişi tüm bilinç dünyasını bloke eder ve kendinden geçer. Oysaki islam, bu şekilde bir çalışma önermemiştir. Sadece doksan dokuz esmanın ihsası istenilmiştir. O yüzden diğer letaifler üzerinde herhangi bir işlem yapmadan, eğer ki kalbimizi bir çok çalışma ile güçlendirirsek, kalp güçlendiğinde diğer letaifleri otomatik olarak arkasından çekecek, ve tümünü işlevine uygun olarak yönetecektir. O yüzden ayete baktığımızda diyor ki, kalp ancak Allah’ın zikriyle tatmin olur. Yani diğer beş bölge üzerinde zikir çekmek yerine, kalp üzerinde yoğunlaşma olursa; ama etraflıca, planlıca ve tüm manaları içerecek şekilde bir çalışma olursa, diğer letaifler peşinden sürüklenir ve öylece kişi, doğal bir olgunlaşma ile yetişmeye başlar.

Burada şu hususa da değinelim; “HU” zamiri, Allah’ın ismi değil, MUTLAK ZATA işaret için kullanılır. Sadece

İHLAS SURESİNDE müstakil olarak gelmiştir. HU denildiğinde, artık tümüyle ve her yönüyle bilinç kapatılır her şeye. Hatta hatta bırak diğer Esmâ-i hüsnâ'ları, Allah isminden dahi geçilir. Artık ne isim ne de resim kalmıştır. HU zikrinin hali, mutlak zati seyir zevk halidir. Bu haldeki kişi, artık KÜN FE YEKÜN halini bizzat fil hakikat yaşar. İşte bu hali yaşamadan HU zikri çektirmek, çok büyük hatadır. Zaten HU ZİKİRİ çekilen bir zikir değil, halin dışı vurumudur. Yani HU diyen kişinin, artık bakış dünyasında isim ve resim yoktur ki SADECE HU deyip tütürür.

Tarihteki birçok yetiştiricinin müritlerine verdikleri “HU zikri” kişiye özgü bir zikirdir ki, zati seyir zevk halinin hissiyatını yükseltmek içindir. Bu da ancak, kalp tam kıvama geldikten sonra, gönülden dile akmıştır. Kalbi arşı alanın üzerine çıkarmadan direk o suyu vermek ise, kişinin kişiliğini mahveder. Niyazi misri, yıllarca ilim tahsilinden sonra yaşadığı 100 günlük sıkı çile ve riyazetten sonra, ancak HU diyerek müşidine cevap vermiştir. İşte bu hali anlatmak için bu çok önemli olan konuya değindik. Yazdıklarımızı tüm etrafları seyrederek yazıya döküyoruz. İnşallah burada anlatmak istediğimiz unsurlar tam anlaşılır. Yoksa hâşâ biz evliyanın yanlış yaptığını söylemedik..

Burada demek istediğimiz husus; evliyanın intihadaki uygulamalarını, iptidai olan kişilere uygulanışının hatalı olduğundan dem vurduk. İlkokul düzeyinde bir öğrenciye, master yapan bir öğrencinin ilmi yüklenildiğinde, hiçbir şey anlamayacaktır. Ama heveslenip abisinin kitabını karıştırırsa, biraz hevesini söndürecektir. İşte bizim amacımız hevesi gidermek değil, bizzat yaşamı keşfetmektir.

ZİKİR İLE İNSANLIK YAŞITTİR

Zikir okumak önceki ümmetlerde de var mıydı?

Okuduğumuz zikirlerle elde ettiğimiz güzellikler ruhumuzla da akıntısına devam edecek mi?

İnsana güzellikler neden zikirle ulaşır?

Hem ey mutluluk çığırkanlığı yapan Allah'ın kulu, sen gerçekten mutlu musun?

Şimdi de bu sorular üzerinde biraz tefekkür edelim...

Zikir okumak ilk insanlık tarihi ile insanlığa bildirildi. Çünkü zikretmeden hiçbir şey üretilemez. Maddi, manevi, zihinsel, ruhsal, dünyevi, uhrevi herşeyi evet evet her şeyi, ancak zikirle oluştururuz. Hz. Zekeriya aleyhisselam zikirde en deha bir çalışmaya sahip olduğu için, o isimle anılmıştır. Aşırısı zikir ehli olduğu için, “Ya Zekeriya kitabı kuvvetle tut” hitabına mazhar olmuştur. Zekeriya'nın sonundaki hemzeye tesniye mânası verirse, maddi ve manevi her türlü güzelliğe zikirle ulaştığı söylenilebilir. Öyle ki, Hz. Zekeriya aleyhisselam; ağaç kovuğunun içinde testere ile kesildiğinde, ay bile dememiştir. Çünkü yaptığı zikir sonucu, maddi ve manevi âlemleri cem etmiş, yüzünü masivadan kurtarmış ve Allah'ın tarafına çevirmiştir.

Zikretmek, madden ve manen yani fiziksel ve zihinsel bir hizmet ve üretim biçimidir. Ayetlere dikkat ettiğimizde,

zikrullahi ebker olarak bize bildirilmiştir. Zikirden uzak kalan ise, fasit bir dairede ömrünü tüketir. Bizi ötelerde kurtaracak olan ameller, anne karnı ile toprak karnı arasında değerlendirildiğimiz ömürdür. Bu ömür çok uzun gibi gözükür, ama gerçekten çok kısadır. Kısa olan bu et kemik bedeninin yaşamıdır. Et kemik bedeninin devamı olan ruh bedenimiz yani bireysel ruhumuz, bizi kıyamete kadar taşıyacak olan bedenimiz olacaktır.

Bireysel ruhumuz (ZEN) ile şu anda kullandığımız bu et kemik beden (ZAN) arasında hüviyet olarak fark yoktur. Ama beden veya bedeninin devamı olan ruh beden ile bunların özleri olan ruh yani mana arasında epey fark vardır. Ruhun özü olan mana, bilince tenezzül eden ruhtur. Yani kişiliğin şuursal varlığı veya bilincidir. Bilincimiz şimdi hâlihazırda bu somut olarak görüp dokunduğumuz et kemik bedende karar kılmıştır. Bu bedeninin ölümünde ise, gene bu beden tarafından oluşturulan ve içinde olduğu ortamın durumuna göre somut olacak olan ruh beden ile şuursal olarak hiç kesintiye uğramadan yaşamına devam edecektir.

Yaptığımız tüm ameller aynen bizde kayıtlı olarak şuursal yapımızda varlığına devam edecektir. Şuursal yapımız sonsuz dek var olacak ve et kemik bedenle elde ettikleriyle yaşamsal planda yerini sürdürecektir. Var edilen her bir şey; Allah'ın nurundan bir tutam nur ile yaratılan Nur-i Muhammedi'den nur alarak yaratılmıştır. Her bir birim, Nur-i Muhammedi'nin kendisine yüklediği anlamlar dâhilinde iş başı yapar. Bu, yerden göklere doğru her alanda aynıdır. Nasıl ki her insan ayrı bir fitratla doğmuştur ve düşüncesi ayrıdır, dünya göğünde yer alan her bir yıldız da ayrı doğmuştur ve her bir yıldız dahi, ayrı bir birey olarak kendi düşüncesi dahi ayrıdır. Hem düşüncesini de sahip olduğu rızkın kuvvesine göre, sürekli etrafına yayar. İşte bunlara burçlar denilmiştir. Ayeti kerimede bahsedildiği gibi; "gökyüzünde burçlar" vardır ki, bu

hakikat Buruç suresinde bildirilmiştir. İşte yıldızlardan gelen düşünce akımı, her bir insan üzerinde ayrı bir etki bırakır.

Ama yeryüzünde halife olarak yaratılan insan, öyle bir varlıktır ki; göklerde ve yerde yaratılan diğer bütün varlıklara üstünlük sağlayabilir. Bu da ancak Esmâ-i hüsnâ zikriyle olur. Çünkü her yaratılan varlığın aslı Esmâ-i hüsnâ'nın işaret ettiği manaların yaptıkları dokumaların oluşturduğu bileşendir ki; tüm içeriğinin tümel yapısına Nur-i Muhammedi denilmiştir. İnsan; şuurunda Esmâ-i hüsnâ'ları zikir ettikçe, Nur-i Muhammedi'nin ilgili kısmıyla aynı frekans üzerinden bir güce bürünerek, Nur-i Muhammedi'den oluşan diğer varlıklar üzerlerinde hüküm sürmeye başlar. Çünkü Allah yeri ve göğü insan emrine vermiştir.

Gerçekten mutlu olmak istersen zikre sarıl. Yaşamın bir gerçeği de şudur ki; zikir insanın şuursal kapasitesini arttırdığı için, bilemediğimiz düşünemediğimiz ilim parıltıları, yapılan zikirler sonucunda zihnimizde canlanacaktır. İnanmayan kişiye dememiz odur ki, denemesi bedava. Mutlak olarak mutlu olmak istersen zikre sarıl. Zikrin başını namaz çekmektedir. Adeta zikrin revidir. Namaz yani salât Allah'a sırf yöneliştir. Salât yani namaz; ahvasıyla, hafisiyle, sırrıyla, ruhuyla ve bunları yönlendiren bedeniyle Allah ile buluşmadır.

Bir kimseyi anlatırken şöyledir böyledir diye tarif ederiz. Doksan dokuz diye tabir edilen isimler, Allah'ın insanı yaratırken mayasını onlarla oluşturduğu ve yapısını onlarla dokuduğu yani varlık resmini boyattığı temel taşlardır. Öylece insan varlık âleminde farkındalığını kazanarak yer almıştır.

Bize düşen bu temel taşları anlatarak sahibimizdeki mana kuvvelerini anmaktır. Yani bize bildirilen bu isimler zikir içindir. Onun isimleri olarak bize sunulan bu isimleri anarsak bizde hal zuhur eder. İşte hakiki lezzet zikirde yatar. Çünkü yaptığımız zikirlerle kâinatın tesbihatına girmiş oluruz.

Öylece yaratımdaki aruza karışmış ve varlıktaki makamımıza oturmuş oluruz. Yerler ve gökler Allah'ın Aziz ve Hâkim olduğunu durmadan tesbih, ediyor ve bu tesbihe bizi de çağırarak, hak irfanıyla bütünleşmemiz isteniliyor. Çünkü tüm varlığımız hak ile oluşan yaratıma dayanır ve hak irfanıyla nefsimizi tanıma yoluna girmiş oluruz.

Nefsimizi tanıdıkça da, nefsimizin terbiyesini oluşturan boyayı fark ederiz. Öylece bize süs veren boyaya yöneliriz. Fark ederiz ki, en güzel boya da Allah'ın boyasıdır. Allah'ın boyasıyla boyanın der âyet. İşte en büyük taharet budur. Sakın unutma ki ilmihaldeki zahiri taharet olmadan da burada dokunduğumuz manevi taharet oluşmaz. Çünkü hayat; maddesi ve manasıyla bir bütünlük teşkil eder. Biri olmadan diğerinin marifeti de oluşmaz. Çünkü ruhlarımız bedenlerimiz, bedenlerimiz ruhlarımızdır.

ZİKİR VE DUALARIN KADER ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Zikir ve duanın kader üzerinde etkisi var mı?

Şu hadisi şerifle bu konuya girelim; Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz şöyle buyurdu; “Sadaka belâyı def eder ve ömrü uzatır.” (Heysemi, Mecma-ü’z-Zevaid, III/63)

Bilelim ki dua, zikir, iyilik vs gibi müsbet ameller ile kaderi değiştirmek; yarın başına ne geleceğini bilmek değildir. Gam, keder, sıkıntı insanı insanlıktan çıkarır. Kadere iman ise, kişiyi kederden kurtarır. Nitekim Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz bir hadis-i şerifinde bu gerçeğe dikkat sadedinde “Kadere iman, kaygı ve üzüntüyü giderir.” Buyurmuşlardır. (Münavî, Feyzu’l-Kadîr, 3/187).

Bu konulardaki ayet ve hadisler yalın olarak göz önüne alındığında; Kader ne? Yazan kim? Nerede yazıldı? Nasıl yazıldı? Değişmez mi? Değişirse nasıl değişir? Kaderi yazboz tahtasına çevirdik diyenler nasıl dedi? Eğer herşey yazılıp bitmişse, o zaman dünya yazılan bir tiyatro mu? Dünyanın bir tiyatro olması Allah’ın şanına yakışır mı? Gibi değişik sorular insanın kafasını hep meşgul eder.

Bu soruları düşünürken öncelikle bilelim ki zikir, kader üzerindeki en büyük yazbozdur. Ama kader deyip de geçme,

zira kader üzerinde de bir kader vardır. Zira çizip yaşadığın tüm muallâk kader, mutlak kaderin sınırları dâhilinde gerçekleşir. Ezelindeki robotik kaderini dua ile zikir ile sadaka ile değiştirecek güce sahipsin. İşte bu güçtür sana verilen emanet. Sahip çıkmayıp robotik yaşam sürmektir emanete hıyanet. Sonra kopar kıyamet. Hayatın olur rezalet.

Mutlak iradeye nazaran cüz-i irade, fertten ferdin kapasitesine göre ortaya çıkan, külli iradeden başka, tümüyle ve tüm yönleriyle bağımsız olan ikinci bir ferde ait bir irade değildir. Ama bu külli irade; kulun benliğine bağlı olarak zuhur ettiği için, burada kulun istek ve arzuları, yöneliş ve serzenişleri, bu kaderin tecelli şekli üzerinde etki eder. İşte bu etki ile kapasitesini arttırmak veya azaltmak kişinin elindedir.

Ama her hal ve durumda kapasiten kadar senden zuhur eden tüm oluşumlar, onun sende ve senle oluşturduğu tecellidir. Tüm oluşan tecelliler de, ameline göre kişinin yaşam platformunda genişler veya daralır. Bu ortaya çıkışa da Rabbul has diye işaret edilmiştir. Bunu fark et ve tecelli mahallini yapacağın amellerle genişleterek hayatın tadını çıkar.

Dua ederken dikkat etmemiz gereken hususlar da vardır. Bunlardan biri ve hatta hatta en önemlisi de, dualarımızda olumsuz kelimeleri kullanıp sonra da olumluya çevirmeyelim. Yanlış istemeye örnek: “Allah beni kimseye muhtaç etmesin.” Doğru istemeye örnek: “Allah’ım bana lütfundan ver. Rahmetinle beni kuşat.” Tüm dualarımızda, olmasını istediğimiz şeyi direk müspet cümleler ve kesin bir istemeye yapalım. Yoksa bir belirsizlik oluşur. Duada sonsuz güç ile iletişime geçen ruh kendisine lazım olan şeyi bulamaz. Belki birşeyler def olur ama maksat hâsıl olmaz.

Biz kendi işimize gene mutlak zatın çizdiği sınır dâhilinde ve onun kontrolünde karışma salahiyetine sahibiz. Yani onun ilminin dışında değiliz ki mutlak özgürlük olsun. Zaten

öyle olsaydı -hâşâ- mutlak zâtın ortağı olurduk. Kendi işimize karışmak zorundayız. Çünkü O mutlak hüvviyet sahibi zat bize demiş ki; araya parazit olun yani dua edin. Dua etmek, kişi ile kaderi arasına parazit gibi girer ve kaderi değiştirir.

Kur'an-ı Kerim'in şu ayetlerinden de bu gerçeği anlıyoruz: "Bana dua edin, duânıza karşılık vereyim." (Mü'min, 60) Bir hadiste şöyle rivayet edilmiştir: "Şüphesiz duanın, başa gelmiş ve gelecek olan şeylere etkisi vardır. Onun için ey Allah'ın kulları, duaya sınıksız sarılın." (Camiussağir – 4264)

Allah'ın kaderimizi bizim duamızla ve çabamızla takdir ettiğini daha iyi anlamak için şu ayetlere de bakalım: "Şüphesiz biz insana doğru yolu gösterdik. İster şükredici olsun ister nankör." (Dehr, 3) "İnsan için ancak çalıştığı vardır." (Necm, 39) Bu ayetler bize, bizim özgür irademizle tercihlerde bulunacağımızı ve seçimlerimizin bize ait olacağını bildirir. Kur'an-ı Kerim'de der ki Rabbimiz; dua edenin duasına icabet ederim. Ayrıca Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz şöyle buyurdu; "Ancak dua kaderi değiştirir".

Bakara 186. Ayette Rabbimiz şöyle der: "Kullarım Sana Beni soracak olursa onlara de ki: muhakkak ki Ben onlara pek yakınım. Bana dua ettiği zaman, dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve Bana hakkıyla iman etsinler. Umulur ki böylece irşad olup doğru yolu bulmuş olacaklardır."

Önce yapılan yazılım ve takdir edilen nice nice oluşumlar, daha sonra tövbe vesilesiyle affedilmekte, hatta hatta Levh-i Mahfuz'dan dahi silinmekte ve zamanı gelince icra edilmektedir. Nitekim bir âyet-i kerîmede şöyle buyrulmaktadır: "Allah dilediği şeyi mahveder ve dilediğini isbat eder. Nezdinde kitabın aslı olan Levh-i Mahfuz vardır." (Ra'd, 13/39)

Tüm bu ayet ve hadisler gösteriyor ki, bizler yaptığımız amellerle geleceğimize şekil verip öylece karşılık almaktayız. Yani bizler yaptığımız dua ve zikirlerle kendimize Allah'ı vekil tayin ederiz. Artık kim sana zarar vermek isterse istesin, eğer ki vekilin Allah ise zarar vermek isteyen olduğu gibi bloke olur. Onun için sakın ha gözünü ondan ayırma.

Zikirlerini terk edenin hali ise, bineği üzerinde yokuş yukarı çıkmak zorunda olan bir ihtiyarın aniden bineğini kaybetmesine benzer. Çaresiz ve yorgun düşüp kalacaktır. Her birimiz birbirimize hem ayrı gibiyiz, hem de bitişik. Cep telefonu ile baz istasyonun bağlantısı gibi. Beş duyu ile göremediğimiz bir bağlantı. Onun için de sürekli bir birimize dualar edip yaşantımızın güzelliklerle dolmasını Allah'tan isteyelim. Tüm bu hakikatleri ancak zikir ehli anlar. Onun için de ayet; eğer bilmiyorsanız zikir ehline sorun demiştir.

Zikir çalışmalarına devam eden kişiye şeytani birçok vesvese gelecektir. Bu yaşamın gerçeğidir. Kişiye sen seçildin ilhamı kesinlikle şeytanidir. Bu ilhamı alan kırk gün boyunca her gün bin defa "LA HAVLE VE LA KUVVETE İLLA BİLLAHİL ALİYYÜL AZİM" desin. Daha sonra otuz üç defa zikir çalışmasına ekleyerek çalışmalarını devam ettirsin. Zira zihni ilhama müsait olmuş ve şeytanın ilhamlarına maruz kalmıştır.

Üstünlük kisvesi olan takvalığı ancak Allah bilir. O da kıyamette apaçık olacaktır. Dünyada bu sırdır asla bilinmez ve bilen de söyleyemez. Zira Peygamberlerin dışında hiç kimse seçilmiş olamaz. Her insan eşittir. Üstünlük takvadır. Namaza dururken direk Allah'a Secde eden kul, Besmele okuduğunda ise Allah'ın gücünü kuvvetini yanına alır. İşte en büyük seçilmişlik bunu hissetmektir.

Allah'tan izin alamayan kişilerin kalplerine dokunamazsın. Allah'tan izin çıkması için de kişi ham maddesini teda-

rik etmelidir. Ham maddesi olmayan fabrika ürün üretemez. Ürünün kalitesi için ham madde kaliteli olmalıdır. Sen zikir ile ham maddenin kalitesi et. Bak bakalım o zaman ustanın dokunuşuna.

Düşük kaliteli ham maddenin alıcı ustası pek bulunmaz. Ancak kalfaya teslim edip dokundururlar. Aşırı iyi ham maddeyi ise markalar alıp dokur ve üzerinden reklamını yapar.

Sevgi; sessiz ve sözsüz yönelimdir. Sevgide şikâyet olamaz. Çünkü şikâyet basitliğin sigortasıdır. Et kemik bedeninin arızalı olduğunda bir şevk duymuyorsan, işte o seni çeken sevgi değildir.

Sakın ha hiçbir günahı küçük görme. Zira günah günahı doğurur sonra nara attırır. Sakın Cehennemi hafife alma. O yolumuzun güzergâhındadır. Hazırlık yoksa vallahi yutar da gözünün yaşına bakmaz. Sakın ha Cenneti küçük görme. Cemalullah oradadır. Cennete ilk girenler ise âlimlerdir. İlme ulaşmak ise, ancak zikirler ile doruk noktasına erişir. Böylece sevgiliyle sohbet başlarsın. Sevgili sohbetini dilersen.

Hiç bir istek ve beklenti içinde olmadan çalışacaksın. İşte arınıp ulaşmak isteyen için, öylece açılır tüm kapılar. Bu arada unutma ki, bu şuursal temizliktir. Ama her hal ve şartta dünyevi alış verişin bakidir.

Bilinç arı ve duru, bul buna giden yolu. Ol sadece Allah kulu, o zaman gör artık ondan yansıyan nuru. Tefekkür, bir hedef belirleyip fikir ardından fikir üretip hedefini somutlaştırmaktır.

Tefekkürü doğuran zikirdir. Zikri doğuran ilimdir. Onun için âlimin mürekkebi şehidin kanından efdaldır. Tefekkürü ölen ölüdür. Boşuna Azrail'i bekleme. Saksına on sekiz bin âlemin şifresi atıldı. İşte o şifrenin yolu tefekkürle değil. Tefekkür etmekten sakın korkma. İsaib edersen iki sevap, isabet etmezsen bir sevap kazanırsın. Yeter ki saksıyı çalıştır.

Tüm icatlar tefekkürle doğdu. Haydi, kolay gelsin yeni icatlar. Öylece çözülsün kazalar. Yeniden dizayn edilsin kaderler. Yeniden şekillensin nişaneler. Öylece sıkıntılar kaybolup yeniden yeşersin mutluluklar.

Sakın ha vakit yok deme. Herşeye vakit var. Gece geç saatlere kadar dizi, haber, saçma sapan açık oturumlara veya saatlerce internette sörf yapmaya zaman var, ama yarım saat oturup Kur'an-ı Kerim'i okumaya, on dakika ayırıp namaz kılmaya, bir saat ayırıp zikirlerini tamamlamaya vakit yok. Bugün yorgunum yarın okurum diyerek bu şekilde günleri heba edebiliyoruz. Ölümü düşünmeden ve ölenlerden hiç ibret almadan vakit geçirirken, kaderimize de kızmayalım.

Direksiyon elimizdeydi ama bir türlü çevirmesini öğrenemedik. İşte bünyeyi değiştirmenin ve direksiyonu istediğin yöne çevirmenin en kısa yolu zikir ile olur. Onun için de zikirler okunmak zorundadır. Zikirsiz yürümek imkânsızdır. Hakikate ermek için zikir yapmaya gerek yok diyenler, kesinlikle yanılırlar. Elbet bir gün ulaşırım demeden, içinde bulunduğun günü hakka ermek için değerlendirebilirsin. Yoksa hayallere kapılıp özüne ulaşmaktan mahrum olursun.

Kulak halktan halka kapansın. Kulak haktan halka açılınsın. Kulakta hak sözü çınlasın. Kulakla sadece hak duyulsun ki, fenan fenayla beka bulsun. Anlayıp hissetmek için zikir şart olur, yoksa tüm konuşmalar dedikodu olur. Dedikodu ile insan kudurur, Rabbine yöneliştikten soğutur.

Marifet birine tutunarak yükselmek değildir. Asıl marifet, çeşmeden su içip yükselenden yükselmenin dersini almaktır. Artık tefrikanın vakti bitmiştir. Tüm iman ettim diyenin, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin önünde diz çökme vaktidir. Çökmeyen kaybeder. Çünkü ne firavun öldü ne de İslami dava. Bir yaşam şehridir Muhammedi yol. İşte bu yoldur sana deva. Kabul et, o dur sana haktan

gelen aziz nida. Öylece kaderini takdir eyle, hakka revan eyle, karanlıkları nur eyle.

Ne hissedersen hissedelim bu dünyada amelden muafiyet hakkı elde edemeyiz. Çünkü et kemik bedende yaşıyoruz. Yer, içer, geri dönüşüm yapar ve uyuruz. Kişi bedeni için bunları yaparken, ruh ise ihtiyacı olan ibadeti bedenden elde etmek zorundadır. Yoksa erdiği bilinç gider ve firavunlaşır. Kaydığının farkına bile varamaz.

İşte Kur'an-ı Kerim, ayağının kaydığının farkına bile varamamayı "kalbin mühürlenmesi" olarak tarif eder. Öylece kaderi ayani sabite çerçevesinde karar kılar ve her yazılan kaza olup onu bulur.

Allah deyip Allah'a giden yolu anlamak için dua etmek lazım. Duada daim kalabilmek için de haramlardan el çekmek lazım. Zahiri ve batını tüm dedikoduları terk etmek, yani temiz olmak lazım. Çünkü üzerinde necaset kirleri olan, ulaşamaz deruni içeriğine. İşte anlamak için, zahiri abdestle beraber batını abdestte de tekâmül etmelidir. Yoksa el süremezsın içeriğine. Eremezsin özüne. Yüzeysel bakıp mealzede olursun. Hem kendini yakarsın, hem olaydan yoksun olan iman ehlini. Kendi günahını sırtlandığın gibi, milletin de vebalini üstlenirsın. Öylece yazık edersın. Öylece özünle iletişimden mahrum kalırsın. Öylece mutlak kaderine mahkûm olursun.

Zikir, tefekkür ve şükür öz bilincimizin mutlak bilinçle iletişime geçmesi için ana girdilerdir. Çıktı sünnetullah yaşamıdır. Öylece kaderinin yeniden her an lehine şekillenmesiyle sonuçlanır. O kadar zikir oku ki parmakların oluklaşsın. O zaman hayâ perdesini taşa çalarsın. Şarap kadehlerini (tasavvufta sıkça kullanılan bir tabir ki, manevi sarhoşluğu veren aşkı temsil eder) yeke çalarsın. Davulu patlatıp (afaktan sözler sarfedip insanların sesini bastırmak) ney gibi ötersin. İşte o zaman yön vermeye başlırsın. Öylece yön­süz ile yönlerden

arınırsın. Hududsuzluğu hudud edinip gözünü semaya dikersin. Gözünü semaya diktiğin kadar işlevsel olur kalemin. Öylece kaderini yazboz yapmaya başlarsın. İstedliğini Allah'ın inşasıyla yeniden terennüm edersin. Öylece bekaya gözlerini dikersin.

Bekabillah zikir halidir, fenafillâh ise tesbih halidir. Zikirle hemhal olan Rabbiyle yaklaşır seyreder bekasındaki marifeti. Unutmayalım ki testisinde su olan kişi susuz kalmaz. Yani her hal ve şartta, her hissiyat ve donanım halinde, mutlak olarak amelde ram olalım ki, amel testimiz dolu kalsın. Zira amelsiz irfan; kişiye hiç bir şey kazandırmayacaktır.

UYANIŞ VE MELEKELERİN AÇILIŞI

“Birden açılmıştı meleke” ve “kişi öz farkındalığına ani bir sezikle yükseldi” diye mırıldandı bilge adam. İşte bu sözün izini sürerken anlaşıldı ki; manaya uzanan kapı ansızın açılır. Ama açmak için de, zihnin hazır olması gerekir. Ani bir şok veya kayıtsız şartsız teslim olduğun kişinin yanına uğraman dahi ansızın kapının açılmasını sağlayabilir.

Kapının açılmasıyla beraber semadan yağmur vasıtasız bir halde akmaya başlar. Ama semalar katman katman olduğu için, semadan inen her bilgiyi kayıtsız şartsız kabul etmek yerine, gelen ilmi sezintiyi Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin öğretisine müracaatla kabul veya red etmeliyiz. Yani kapı açılıp ilim indi diye, her inen ilim kişinin kurtuluşuna vesile olmaz. Zira en çok ilme sahip olan Ezazil, itaatsizlikte zirve yaptı.

İnsan ile seması arasında yer alan iki katmandan biri olan nari katman boyun eğmediği halde, nuri katman boyun eğmiştir. Kişi semalara doğru uzanırken, kendisi ile semalar arasında yer alan nari katman faaldır ki, her hal ve şartta kişiye inen ilhamı bulandırarak sunabilir. İşte bulantıdan kurtulmak için, mutlak rehber olan Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin öğretisine sarılmak zorundayız.

Yoksa ilhamımızın derecesi ve baskısı ne kadar güçlü olursa olsun, kaybederiz.

Ameller daim ve sabit olunca, kapı ansızın açılacak ve sen ise bakakalacaksın. Bu tüm içsel bakışlarda böyledir. Öylece birden meleke oluşur ve kolayca görebilen olursun. Ama unutmayalım ki nari bakışı dahi melekeler oluşturmaktadır. Onun için de, şeytana melek diyenler vardır. Oysaki şeytan melek değildir. Nari katmanın kişide oluşturduğu hasletler, yani melekeler, kişi üzerinde baskılama yapıp kişiyi öylece yönlendirir ve bakışını sabitler. Derin bir hüznün veya derin bir yöneliş veya derin bir riyazet veya derin bir ani sessizlik ile kişinin içsel dünyasında meleke oluşunca, otomatik olarak kişide kapı açılmış olur.

İşte tüm bu oluşumlarda, kişide nefsi bir istek olmayıp, tümüyle terki terk denilen isteksizlik halinde kapı açılır. Kapı açılınca ise, artık kişi kalıcı olarak uyanmış olur. İşte bu durum, birden uyanma olarak izah edilir. Bu ani uyanma rüyada veya filhal kendinden geçmişken hâsıl olur. Bunun sonucu olarak da, vücutta titreme veya üşüme veya dışarıdan bakanların nazarında aklını oynatma gibi anlık tecellileri olur. Kişi bu ani uyanma anında asla korkmamalı ve bu halini afakta yaşayan kişilere kesinlikle anlatmamalıdır. Zira halini anlamaz ve kendisini şizofren olarak ilan ederler.

Ama bu halde direk alt yapı ilmi olmadan uyananlar, tüm hallerini çevrelere anlatırlar. Sonrası ise malumdur. Genelde çevrelereince delirmiş damgası yer ve psikiyatri bir hastalık teşhisi konulur. Ve tekrar örtülmesi için ilaçlara başlanılır. Verilen ilaçlar ile açılan devreler tekrar kapanmaya dönük işleve tabi tutulur ve öylece o açığa çıkan aydınlık kapatılır. Uyanış melekeleri aniden oluşuyor. Ama meleke oluşmadan da ne yapsak boştur. Yani algılama melekeleri açık değil ki kendisine anlatılanı anlasın.

Yani esas mesele melekelerin uyanmasıdır. Bu her iş için aynıdır. Örneğin bebek, edindiği yürüme melekesi ile yürür. Yürüme melekesi gelişmezse, yürüyemez. Meleke açılınca yürür ve daha sonra da yürümeyi unutmaz. Çünkü artık meleke vardır ve yürüme unutulmaz. Çok ilginç bir olaydır ki genel de insanlar bundan gaffette olarak bir birini suçlar. Oysa ki meleke dirilmemiş ki, başarsın. Melekesi uyanan ve olayın farkında olmayan da, insanlar hakkında kınamada bulunur ve kendisini tahrip ederek günlerini geçirir.

Oysaki olayı anlasa, artık kimseyi kınamayacak ve melekelerinin uyanışı için de elinden geleni yapmaya başlayacaktır. İşte bu meleke uyanışı her işte aynıdır. Bu dünyevi veya uhrevi fark etmeksizin aynıdır. Mana ve içsel uyanış yolunda cehd eden kişi, RIZA-İ KALP ile yürümelidir. Hem, mana yolunun veraseti neseple babadan evlada geçecek şekilde nesilden nesile aktarılacak hâsıl olmaz. Bu iş okula veya ders çalışmaya benzer. Asla ve asla zorlamayla da kimseye mana kazandırılmaz. Hele hele zor kullanmak suretiyle, kişiler üzerinde baskı kurup, dayak ve fiziki disiplin cezalarını uygulamakla hiç oluşmaz.

Mana yolundaki uyanış için de en etkili yol, zikirlerdir. Zikir en büyük etkendir, ama bununla beraber çok düşünmek ve merakı hep diri tutmak da çok önemlidir. Tasavvufta tam gönül teslimiyetiyle kapı açılır. Tam bir gönül hoşnutluğu ile yürünmelidir. Çünkü kişi, tümüyle safiyane bir yönelim ile madde ötesi hakikatini oluşturan öz idraklere ulaşır. Bunun başka çaresi de yoktur. İlgili konularda melekesi oluşmuş kişiler, melekesi açılmamış kişilere sürekli, “sen nasıl böyle bakamıyorsun” derler. Bu da çok büyük bir hatadır. Hâlbuki melekesi yok işte. Onun için de melekesi açılanla aynı nazariyeye sahip değildir. İşte meleke oluşunca, kişinin bakışı açılacak ve muhteşem perspektif onun şuur dünyasına doğacaktır.

Karşılarındaki insanları kınayanların ise, sonunda tüm meleki kuvveleri felç olur ve yürüyemez olurlar. İşte buna Allah'ın mekri derler. Çünkü karşılarındaki kişiyi kınadıklarından dolayı o kınama başlarına gelmeden ölmezler. Bunun dayanağı ise, gene de kendileri olurlar. Yapmış oldukları kınama sonucu, kendi zuhur mahallerinin kapanması için lisanı hal ile dua ederler ve farkında olmadan, insanları kınamalarının sonucu olarak, Allah'ın mekrini üzerlerine çekmek için çarpır dururlar. Farkında olmadan yapılan bu zımni dua kınama yaparı bularak mahrumlardan eder.

İşte işin acemileri işin perde arkasını görmediklerinden, her hoşlarına gitmeyen durum için bizzat fiili ortaya koyanı levmedip kınar. Sonra da kendi çarpılır gider. Zira kınadığı ortama kendisini mahkum eder. İşte tüm sınavımız da bu nokta itibarıyladır. Bakın, piyasaya, en çok insanları kınayan, en son kendisi kınanır olmuştur. Sır saklamanın önemini bilmek lazımdır.

Ortalıkta ve özellikle günümüzde sosyal medyayı kullanarak ileri geri yazanların yıllar sonrasını seyredebilsek, dağıdığımızı dişleriz. Tüm ermişler sıkıntılara omuz vermişler veya mağaraya çekilip kendilerini adamışlar ve öylece uyanış başlamış. Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz de Hira'ya çekildi ve yıllarca yaptığı tevecüh sonucu aniden perde açıldı ve Cebrail ile buluşma nasip oldu. Evet, yapılan çalışmalar sonucu tüm kapılar aniden açılır. Çünkü meleke aniden oluşur ve kişilik kıyameti dahi ansızın kopar. Büyük kıyametin dahi aniden kopacağı gibi...

Kur'an-ı Kerim, her şeyi tek tek izah eylemiştir. Bu duruma da, kıyamet ansızın gelecek diyerek dikkatimizi celbetmiştir. İşte içindeki halin kıyameti de bu uyanıştır. Bu kıyamet, yeni halin başlangıcı oluverir. Onun için de ansızın kıyamet kopunca, kişi şaşır kalır. Eşim ölünce küçük kıyamet

kopar demiş ya, Nasreddin hoca. İşte bu da, eşin ölümü. Yani Nasreddin hoca, ölmeden önce ölmeye bir fıkra ile böylece işaret etmiştir.

Meleke açılmadan, açılmışların özel hallerini dinlemek faydasızdır. Zira kişisel meleke oluşmadan, melekesi açılmış kişilerin gördükleri güzellikleri, kendilerinden saatlerce dinlese dahi, bu durum bizi daha çok üzecektir. Zira bir güzellikten bahsediliyor ve güzellik bize uzaktaymış gibi gelecektir. Ama meleke açmaya dönük yapılan kalbi muhabbetler ise, faydalıdır. Onun için de, ruhi tekamül için hak dostlarının sohbetinde oturup, onların kalplerinden dillerine akan nuru kalbimize akıtmak, nurumuza nur katacaktır. Bu husus Zariyat suresi 56. Ayette şöyle der; “Ama öğüt vermeye devam et, zira öğüt inananlara fayda verir”. İşte buradaki olay, sonucu anlatıp insanları duygulandırarak göz yaşı akıtmaktan öte, olayın sebep ve işleyişini hikmetle idrak ettirmek, öylece insanları iman ve amelde daim olmaya yönlendirmek, en büyük hizmet olacaktır.

Bu hikmete binaen, sohbetleriyle ağlatan ve güldüren kişilerden uzak durup, bize olayın hikmetini kavratan kişilerle dostluğumuza devam edelim. Sohbetlerinde bulunup nurumuzu tamamlamak için haktan yardım talep edelim. Bu gerçeklere binaen de, kişinin kendi öz halini ve ulaştığı mertebeleri millete anlatması, kişinin en ayıp ve mahrem yerini veya halini halka göstermesi gibi ayıp addedilmiştir. Çünkü o, kendi meselesidir ve halka arzı mekruhtur. Ama kendi iç haline nasıl ulaşmışsa, işte onun yolunu halka anlatıp insanlara yol aydınlığı olması ise, en büyük hizmet olacaktır.

Zikir ve zikre giden yol ile kalbi aynı olanların muhabbeti de kişiye ruhi donanım verir. Hz. Muhammed Mustafa sallahu aleyhi ve sellem efendimizin sohbetinde oturan, sahabe olurdu. Kalbi muhabbet ile yükselirdi. İşte muhabbetten hâsil

oldu Muhammedi nur. Dünyada melekeleri açılmadan ölen ise, artık sonsuza dek mahrum kalacaktır. Onun için de, insan için dünya hayatı çok önemli addedilmiştir. Çünkü bu dünyadan ölen kişi, artık geri dönülmez olan yegâne ekim alanı kendisi için son bulmuş olacaktır.

Her konunun melekesi ayrıdır. Uyanış ölmeden evvel ölmektir. Meleke uyanmazsa, uykuda kalır. Sonsuza kadar. Duada ısrar da bu yüzden önemlidir. Meleke oturana kadar dua et. Yoksa Allah zaten sürekli veriyor. Sen aldığında dua kabul oldu diyorsun. Yani sende meleke oturduğunda iş bitmiş ve sende melekeleşmiştir. Hz Adem aleyhisselamın, cennetten kovulma meselesi de, Melekesinin örtülmesidir. İşte tüm olay Meleke örtülmesi veya meleke dirilmesidir. Bu nari katmanda da böyledir, nuri katmanda da.

ZIKRİN ÖNEMİNİ İZAH EDEN ALTINDAN DEĞERLİ MESAJLAR

Ve marifet...

Marifet Allah'a tam eriştir. Tüm varlığının sahibinin Allah olduğunu hissetmektir. Bu hissediş zahiri ve batını olarak tadıp öylece Allah'ın cemaline ermektir. Allah'ın cemalinin güzelliğini yaratılmışların güzelliklerinde görüp tüm yaratılmışlara karşı saygı ile dolmaktır. Öylece yaratılanı yaratan için sevip asla ve asla kimseye bir zarar vermemektir. Bu hal mana yolcularının öz halidir ki, Allah'ın yarattıklarına karşı hizmet etmekte ram oluşturmaktadır.

Bunu bir örnek ile izah edelim. Marifeti hissediş, ağaç kökünün toprakla buluşması gibidir. Tüm yaşam gıdasının geliş yerini anlaması gibidir. Önce fidan ekilir ve o fidan kök atar. Sonra toprak kökü kaplar, sarmalar ve besler. Sonra kök ve toprak bütünleşir. İnsan da yaptığı amellerle uyanır. Kendine gelir. Bir fidan gibi büyümeye başlar. Kök atar ve kökler besinlerini topraktan emerek yaşamaya devam eder. İşte kişinin Allah ile kaim olduğu hakikatini hissetmesine yani bu bütünleşmeye mana ilminde marifet derler.

Burada izah edilen husus kulun bireysel manada Allah ile birleşmesi değerlidir. Buradaki amaç, kişinin tüm güç ve kuvve-

tinin Allah'ın güç ve kuvvetiyle kendinde icra olduğunu anlamasıdır. Zaten bunu "LA HAVLE VE LA KUVVETE İLLA BİLLAHİL" cümlesiyle izah etmekteyiz. Çünkü biz varlığımızı Allah'ın zatından değil, Allah'ın nurundan yani ilminden almaktayız. Allah, zatı olarak yarattıklarından münezzehe olup asla ve asla kul ile bütünleşmesi düşünülemez. Böyle bir bütünleşme fikri panteistlik olup, hakikatle alakası yoktur. Öylece kul, kendisiyle kaim olduğu Rabbin tanıyarak, Rabbinin kendisinin rezzağı olduğunu anlamış olur. Öylece Allah'ın Rezzak ismini hissederek Allah'ın rahmetinin kendisini kuşattığını anlar. Bu bütünleşmeye dikkat edin, ağaç toprak olamaz, toprak da ağaç olamaz. Ağaç topraktan beslendiğini idrak eder. Tabi bu bir örnektir, esas mesele olayı idrak etmektir.

İşte bizler mutlak hakikati hissettirmek için bize verilen örneklerdeki manalara dikkat ederek o örneği olması gereken yere koymalıyız. İşin hakikati ise, örneklere sığmayacak kadar derindir. Verilen örneklerde anlaşılması gereken manayı alıp örneği çöpe atmamız. Yoksa örneğe takılır, işin hakikatin-den uzaklaşmış oluruz. İşte bu hakikati hissediş ancak zikirle mümkündür. Yoksa bolca işin felsefesini yapar ve öylece fasid bir dairede dönüp dururuz.

Çok dikkatli olmalıyız. Şeytani düşüncelerden uzak durmalıyız. Biri der ki Kâbe benim içimde, kabeye gidip araplara para yedirmem. Diğeri hâşâ Hak benim içimde namaz kılmama gerek yok der. Bilmez mi ki, Hakka hulûl olamaz. Nasıl ki, dışımdadır diyen hata yapıyorsa, içimdedir diyen de hata yapar. Hatta der ki Kur'an da namaz yok, Kur'an salât der. O da dua demektir ve zaten hayatım dua der. Ve daha nice saçmalıklar... Ve daha neler neler...

Şeytan bir sağdan yanaşır bir soldan, bir ileriden bir geriden, bir alttan bir üstten. Baktı ki olmadı, insanın içine girer. Çok dikkatli olmalıyız. Girdaplara kapılmadan hakka yürümeliyiz. Her boyut ve bedeninin hakkı verilmelidir. Nasıl

ki bu beden bu dünyada yaşarken toprağın suyuna ekmeğine muhtaçsa, aynen öylede bu bedenden canlanan ruh da, bu beden tabi olduğu yeryüzünün altın oranında yer alan Kâbe'nin nuruna muhtaçtır. Her şeyi soyutlayıp dini kavramları itibarsızlaştırmak ilim olmasa gerek. Allah ilmin hazmını ihsan etsin. Balın tadı nasıl diyenlere önce tadarım sonra söylerim. İşte bu tad ancak zikirle dimağına iner.

Harut ile Marut'un öğretilerini hatırlayın. Bu öğreti karı-koca arasını ayırmak için kullanıldı. Demek ki her ilim veya öğreti nimete erenlerin yoluna götürmez. Kendini et kemik beden kısır döngüsü ile tatmin edenlerin kalplerindeki boşluk ve yara hep içlerini deşer. Bu deşme bir uyarı olup kendilerine gelip uyanmaları için içlerine atılan ilahi bir ihtardır. Sabah, öğle ve akşam güneşin doğuş, batış ve göğün ortasında olduğu vakitlerde kerahat vakti olmasının sebebi hikmeti, güneşin tepe noktası ve ufuk çizgilerinde olma anında insani şuurun öze doğru yolculuğunda kitlenmiş durumda olmasındandır...

Güneş ışınlarının açısı, 90 ve 180 derecede kişinin üzerinde bulunduğu kara parçasına vurduğu anda, insanın bedeni müsbet anlamda ruhun ondan tezahürü duracak kadar minimize olur. Onun için namaz yani salât idraki oluşamayacak kadar düşer. Ama o saatlerde zikirler okunabilir. Çünkü namaz direk ruhun bedenden tezahürüdür. Zikir ise beden ruhunu etkileme olayıdır. Başka deyimle... Namaz uruçtur... Zikir nüzüldür. Tenezzül eden ruh ise bambaşkadır.

Uyku en iyi düzenleyicidir. Özellikle gecenin ilk iki yarısını uykuyla geçirmek kişi için adeta bulunmaz bir azıktır. Diğer bir yarısını ise zikirle geçirmek insanı geliştirir. Günümüz insanı ilk iki kısmını uyanık geçiriyor ve son kısmını ise uykuda. Sonra hastalıklar diz boyu sürüp gidiyor.

Nefs-i emmârenin ve nef-i levvamenin katranında yaşayan için her bir zikir biraz arındırır. Zakir için her bir günah,

kişiyi zikirden biraz uzaklaştırır. Kişi mülhime de aldığı yönelim ilhamlarıyla ihtişamı hisseder. Mutmainnede kalbi hak üzere tatmin olur. Raziye de Allah'tan razı olur. Marziye de Allah kuldandan razı olduğunu bildirir. Melekler de onu sevmeye başlar. İnsanlar ona karşı edep üzere olmaya başlarlar. Safiye de ise, kişi arı ve duru olur. İşte her bir günah, kişiyi ulaştığı bu deruni hakikatten biraz daha uzaklaştırır.

Esmâ-i hüsnâ zikirleri kesinlikle okunmalıdır. Yoksa hissiyat oluşmaz. Kitabın ikinci kısmında zikirlerin hassaları bölümünü inceleyip anlamlarını idraklere arz edebilirsiniz. Hangi derece ve bakış açısına gelersen gel... İbadetler, zikirler ve haramdan korunmalar kesinlikle gereklidir. Belli bir noktadan sonra düşer diyen yanılmıştır. Onun için de bilelim ki, zikrin yolu çok incedir, yolcuları da yasemince rengarenk ve güzel kokuludur. Beş duyu çalkantısı kalbin yolunun unutulmasındandır. Allah'a ermeği maddi olan beş duyu âlemine indirgemek, fenayı ve aşkı bu alanda aramak kadar derin bir sapkınlık olamaz.

Küsmek yakışmaz Allah kuluna. Kulak verir kulların niyazına nazına. Kalbinde yer verir onların haykırışına. Hak ile olur dokunmaz elin arına. İşte sende hak yolunda gideni bilirsin. Hakka yüzünü gövden ile çevirirsin. Eğer ki zikirle hemhal olursan, sen de öz hakikatinde erirsin.

Zikir ve yöneliş bakımından cuma günü öğle namazı saati çok önemlidir. Erkeğin öğle saatinde camide bulunup hutbeyi dinlemesi şarttır. Bayanın da müsaitse gidip dinlemesi veya cuma saatinde kesinlikle evinden dışarı çıkmadan ve alışverişten uzak olarak o saati zikir ve okumakla geçirmesi gerekir. Yoksa cumamız mübarek olmaz. Aksine keder olarak kişinin ruhi dengesinde olumsuz etki bırakır. Bu olay o kadar önemlidir ki Allah, Cuma süresi adında Kur'an-ı Kerim'de buna özel yer ayırmıştır.

Zikrin tüme varış şekli, aklı ve kalbi aynı hizaya getirmektir. Kendini bilmeden kitaplar deviren, zikirden uzak ve gönlünden bihaber sözde âlimler sardı âlemi. Gün ayık olma günü, hayr ve şerri karıştırmadan sağlam adımlarla sıratı yürüme anıdır. Şükrü doğuran fikirdir. Fikri doğuran zikirdir. Zikri doğuran ise, inandığın birini bulmandır ki başlayasın. İnanmayan başlamaz. Ensesi kalın diyorlar ya işte zikir, manevi enseyi kalın eder. Öylece zahiri ve batini kapılar açılır. Hatta hatta bazen çok önemli ilmi kayıtlar rüyada ilham olarak alınır.

Asıl eşiniz yatağını değil düşüncesini paylaştığınızdır düşüncesi, kişiyi şeytanın yolunda yuvarlatan ana eksendir. Öyle düşünen veya yazan kişiden hızlıca uzaklaşın. Çünkü bu düşünce şeytana kapı açan en büyük anahtardır. Bu düşünce ise, en çok zikir ehlinin kalbine gelir. Öylece eşinden başka zikir ehli olan veya kendisi gibi olan kişiler aramaya başlar. Bu arama hırsını da şeytan kulağına üflemiş ve onu helalinden uzaklaştırıp haramıyla bütünleşik edip kalbinin derin teneşmelerini kapatmak istemiştir.

Demek ki her ilim veya öğreti nimete erenlerin yoluna götürmez. Harut ile Marut'un öğretilerini hatırlayın. Birçok öğreti karı-kocanın arasını ayırmak için kullanıldı. Onun için de bilelim ki, kişiyi yükselten zakir olan karı veya koca değil, bizzat kişiden yükselen kendi çabasıdır. Onun için de hangi zikir veya düşünce akımı sizi eşinizden soğutuyorsa veya arınıza zahiri veya batını sevgisizlik aşılyorsa o şeytanidir ki o zikirten ve o öğretden kesinlikle uzaklaşın. Olayın fuhulu tarafından tespit ve telkin edilen zikirler ilaca benzer. Dozuna dikkat etmek gerekir. Yoksa zehirler veya etkisiz kalır.

Çakılları kum yapan "su"dur. Kayaları çakıl yaparken, çakılları kum yaparken duyulan ve doyumlayan bir uğultu var ya işte ona zikir diyebiliriz. Kum taneleri gibi şuurumuzdaki mana bileşkelerindeki bileşenleri düzeltip işlevsel eder.

Öylece harç için şekillendirmiş olur. Bilmek doyum vermiş ise ve buna rağmen eksik hissedip tad alamıyorsan, bir yerde eksiklik vardır ki kalbinde çarpıntı yapmaktadır. İşte sendeki çarpıntı Rahman'dandır. Sendeki hal deryayı ummandandır. Bahri basitin buharındandır. Tarıktaki su gibi aradaki perdedendir. Rahmet-i Hüda'nın fermanındandır. Buharlaştıran suyun bulutlaşmasındandır.

Yapılan tüm zikirler, nefsimizi nimete erenlerin bakışı gibi basirete erdirerek, mutlak bakışının üzerindeki manevi kirleri temizlemeyi hedefler. Öylece bakışını hak yolunda keskinleştirerek, Allah nurunun tecellisinin oluşmasını sağlar. Her hâlükârda ortaya çıkan gene de Allah dileğidir ki, zaten seni ve varlığını yaratan Allah'tır. Tüm bu istek ve dilekler onun hükmü ile belirlenmiştir.

İslam'a sosyal adalet dinidir demek büyük hatadır. Çünkü İslam, Allah'ın varlıkta yarattığı düzenin adıdır. Zaten İslam'dan insanı ilgilendiren bölümde beş temel eksen bulunur. Bu beş esas çerçevesinde hayat dizayn edilir. Beş temelden biri Allah ile kul arasındaki bağlantıdır. Diğerleri ise kul ile kul arasındaki bağlantıdır. Biri kesilse düzen bozulur. Kur'an-ı Kerim'de namaz ve zekât her zaman ayrılmaz ikili olarak zikir edilir. Tüm anlatımlar olayı bilmek için değil, olayı uygulamak içindir. Uygulanmadıkça tüm bilinenler sırtta yüküdür. Dua yönelmektir. Salâtın bir manası duadır. Bir manası zikirdir. Bir manası da rahmettir. Üç manada da yöneliş vardır. O yüzden namaz dahi yönelerek kılınır.

Zahiri Kâbe'yedir ama esas vechullahadır yöneliş. Bundan gaflette olanın yoktur namazdan feyzi. Semaya varmadan melekler, buruşuk bir elbise gibi kişinin yüzüne vurur. Sadece ruhuna besini vermiş ama tadından mahrum kalmıştır. Hadisi kutside geçer ki; "Allah'a yaklaşan insanda gören göz, duyan kulak, tutan el onun olur." Ama koklayan burun olmaz... neden? Çünkü bir damla su deryaya karışsa

ve deryanın akışına kendini bıraksa da, damlanın hüviyeti gene damladır. Damla derya ile hareket eder. Hayat verir veya yıkar geçer parçalara ayrılır veya her bir cüz'i bir yere gider de, ama damlanın damlalığı genede yok olmaz.

İşte insan da öyle; çok ibadet, zikir ve kullukla insan Allah'a yaklaşır da yaklaşır ve öyle olur ki artık, kişi Allah'ın rızası gibi görür, Allah'ın rızasına uygun duyar, Allah'ın rızasına uygun tutar, ama onunla koklamaz. Çünkü kokuyu alan ferdin kendisidir. Yani yaptığı amelde fayda kişinin nefsidir. Zikirleri okuduğumuz zaman hedefimiz Allah olmalıdır. Yolda gördüğümüz güzelliklere takılırsak, geri kalırız. Teferuata aldanıp öze yönelemeyen, kıyılardan kurtulamaz.

Öz nedir bilirmisiniz? İçimizdeki derin sessizlik. Derin sessizliğin somut örneği, Yusuf'un kuyusudur. Yusuf kuyudan çıkıp sultan olmuştur. Hayvanlar umumi bir hamd ve tesbihattadırlar. Bizler bunu ne işitir, ne de görürüz. Ama onlar zikirlerini bilirler. İnsana serbest bir irade verildiğinden insan doğal olarak oluşan bu hamd ve tesbih ahenginden ayrılmıştır. Onlar kendi varlıklarının yapısıyla sabit olup, öz yaratım planlarının dışına çıkamazlar. İşte bizim hayvanlardan farkımız, bize sunulan tüm kuvvelerin her birini artırma veya azaltma yeteneğidir. Bu artırma zikirle, şükürle ve tabi ki fikirle oluşur. Zikir, şükür ve fikire dua denilir. İnsanın değeri ise, bununla ölçülür. Duası olmayana ise, Allah değer vermez. Ayrıca bilelim ki, ağzımızdan çıkan sesin frekansını yakalayamayan bazı canlılar da bizim koklaşa koklaşa anlaş-tığımızı zannederler. Tıpkı bizim, hayvanlar koklaşa koklaşa anlaşılır dememiz gibi. İnsan kulağı 20 ile 20.000 arasındaki ses titreşimlerini algılar. Onun için de biz insanların diğer varlıkların konuşma dilini ve tesbihatını algılama kapasitemiz yetersizdir. Dolayısıyla onların doğal varoluş amaçları doğrultusunda oluşan tesbihatını duyamamaktayız.

Her canlının bir hafızası vardır. Kandırıldığın veya haram yedirdiğin hayvanın etini sütünü tükettiğinde, ona yüklediğin manevi erdemler sana da yansır. Bir ravi hadis rivayet etmek için, aylarca seyahat eder ve nihayet hedefine ulaşır. Ulaşır ulaşmasına da eli boş döner. Niye mi? Hadis rivayet edeceği şahsın boş yem torbasını uzatarak deveyi çağırdığını görür. Ona der ki sen boş torbayla deveyi kandırırsın. Sana itibar edilmez. Ve orayı terk eder. Bazı akli kıtlar da hadisi şeriflere utanmadan dil uzatır. Allah isimlerinin tekrarı yani zikri ile kalbe gelen güzellikler olduğu gibi, hayvanlara yapılan güzelliklerle de kalbimize marifetullahdan hisseler doğacaktır.

Kur'an-ı Kerim diriler içindir derken, buradaki dirilik bildiğimiz manada bir dirilik değildir. Zaten ayete dikkat ederseniz, önce diriler kelimesi geçer. Ayetin sonunda da kâfirler kelimesi vardır. Yani ölüden kasıtlı, kalbi ölü olan kâfirler demek istenmiştir. Diriden kasıt da iman ehli olan demektir. Bir kere Kur'an-ı Kerim'e dokunmak için tahir olmak gerekir. Bunu anlamak gerekir. -Şer'i boyutu Baki kalmak kaydıyla- Kur'an-ı Kerim'in anlamını idrak edip hissetmek için ilk önce şirkten arınmak gerekir. Çünkü şirk ehli necistir. Bu ayeti idrak edemeyen anlayışı kıtlar derler ki; bedenlen ölüp dünyamızı terk eden için Kur'an-ı Kerim okunmaz.

Ey kul; sayısız dua ayeti vardır. Sen bu dua ayetlerini Allah kelamı ile dünyandan çekilen kişi için yaparsan günah mıdır? Kişi ölmüşüne dua edemez mi? Kur'an-ı Kerim'in tesiri diri kalpleredir. Ebu cehil yaşamıyor muydu? Kur'an-ı Kerim fayda verdi mi ona? Demek ki Ebu cehil yaşayan ölüydü. Biz ölümün yokluk olduğuna inanmayıp, dünya ile ahret hayatına bir tümel yapı olarak bakarız. O yüzden dünyamızdan ayrılanlar için de dua ederiz. Hemde, Allah kelamı ile dua etmekten mutluluk duyarız.

Nefsinde islamın güzelliklerini yaşayamayanlar, zannederler ki dünyada ismi islâm olan bir yönetim olsa mutlu olacaklar-

dır. Aldanıyorlar... Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz nübüvvet ten üç yıl sonra tebliğ yapmaya başladı. Önce nefsinde uyguladı. Çünkü nefsin tanımayan neyi tanıtır ki. İslam, dünya siyaseti için değil, nefsi islah için açıklanmıştır. Nefsin islah etmeyen ne hisseder ki ne versin. Serap peşinde koşar geçer. Zaten İslam nefsin islahını hedef alır. Bazıları der ki, islam sosyal adaleti sağlamak için gelen bir dindir. Hayır, İslam Allah'ın kurduğu düzende kula kulluğunu en güzel şekilde idrak ettirmek isteyen ilahi vahiydir.

Kul özgür iradesiyle islama sarılarak, Allah'ın kulda kulun isteği doğrultusunda yaptığı inşayla, kul hakikatine doğru yol alır. Bu yolculukta ise, hem kendisi ile Allah arasında ilişkileri, hem de kendisiyle diğer yaratılmışlar arasındaki ilişkileri düzenler. Buradaki ilişkileri baz alıp, islam sadece sosyal adaleti sağlamak için gelen dindir derse hata eder. Zaten kul kendini düzelttiğinde sosyal adalet otomatik olarak sağlanacaktır.

Öğrendiğimiz şeylerin yüzde biri okuyarak ve dinleyerek ise, yüzde 99'u sezgi iledir. Arıya ilham eden Allah insana etmez mi? İşte her bir zikir ayrı bir sezgiye kapı aralar. Mürşit ile derviş arasındaki mekânsal mesafe önemli değildir. Hatta biri dünyada; diğeri berzahta olsa hiç farketmez. Akıtan Allah gene de akıtır. Bil ki "halife insandır" halifeyi dışarda arama. İşte insandan akan tecelli aslında Allah'ın nurunun tecellisidir. Sakın onu insandan bilme. Bazen bazı kişileri gördüğümüzde veya bir yere gittiğimizde deriz ki; "aaa ben bunu daha önce görmüştüm".

Olayın aslı şudur... Alt bilincimiz olarak hepimizin her hali evrensel planda yazılmıştır. İşte o his anları var ya, beden etkisi zayıflar ve alt sezi planı kişiye açılır. Bu halk arasında Levh-i Mahfuz'u okudu diye anlatıla gelir. Bu durumlar uykuda olabildiği gibi, kişinin ruh gücüne göre uyanırken de olabilir. Ruhun yakın olduğu kişileri orada temaşa eder veya eski zamanları seyir eder veya ileri zamanları seyir eder veya hiç tanımadığı

insanlar ile orada iletişimde olabilir. Sonra kendi dünyamıza dönünce, o haller belleğimize kayıtlanır. Ama genelde o hali unutuveririz. Sonra diyelim ki, geleceği gördüğümüzde, yani o müttali olduğumuz vakit gelince, hemen deriz ki, ben buraya aşınayım. Veya tanımadığı ile görüşünce veya hasbelkader karşılaşınca der ki, ben bunu bir yerde görmüştüm. Tarikatlarda dervişin mürşidini rüyada görmesi de öyledir. Kendi ruhuna yakın öğreticiyi gördüğünde der ki, ben bunu önceden görmüştüm. Aslında olay, beden etkisinin azalıp bilincin ruh üzerinden uzanıp o kişi veya olacakları Levh-i Mahfuz'da veya güncel adıyla bilinçaltının derinliklerinde seyrinden başka bir şey değildir. Olay kısaca böyledir.

Fiilin faili Allah'tır. Çünkü kulu fiiliyle beraber yaratan bizzat Allah'tır. Fiilin zuhuru için oluşan istek ise, kulundur. Bu hakikate Kur'an-ı Kerim'de "ŞAE" fiiliyle işaret edilmiştir. Örneğin bizler bir iş yapmaya karar verdiğimizde, İNŞALLAH deriz. Burada "ŞAE" fiili gelir. Yani kulun istek ve yönelişine göre, Allah'ın kulu hakkında yaptığı yaratım söz konusudur. Arapçada "İN" şart edatıdır. "ŞAE" dilemek anlamına gelir. Ama "ERADE" fiilinden biraz değişken anlam içerir. Zira "ERADE" fiilinde sırf Allah iradesi mevzu bahisken, "ŞAE" fiilinde, kulun isteğine göre Allah iradesinden söz edilir. O yüzden dikkat edin ki, kul bir şeye karar verdiğinde "İN ŞAE ALLAH" der, "İN ERADE ALLAH" demez. Zira eğer "İN ERADE ALLAH" deseydi, kulun iradesi devre dışı kalacaktı. Bu da cebriye mezhebinin itikadıdır ki, bidat olan bir düşüncedir. Yani KUR'AN VE SÜNNETE uymayan bir düşüncedir. "İN ŞAE ALLAH" ise, kul zaten istemiş "o işi" ve "o istemesini" Allah'a havale eder ve Allah'ın isteğiyle senkronize ederek çalışmaya yeltenir. "ŞAE" geçen ayetlerin hepsi böyle mülahaza edilmelidir. Ehli sünnet itikadı bu şekildedir. Yani "ŞAE" de kulun isteği devreye girer ama Allah iradesiyle desteklenerek. İşte kul ister Allah yaratır. İşte kuldun sudür

eden istek ve arzularla, hakkın rahmeti kula tecelli eder. Kul ise, bu rahmeti ya nefsi uğrunda veya hakkın huzuru dâhilinde kullanır. Hakkın huzuru dâhilinde kullanmak için ise, zikirle huzura dâhil olarak, sükûn içinde fikir edip şükürde tatmin olmakla ve Allah'ın vechine dönüş yapmakla gerçekleşir.

Her konuda bize örnek olan Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz, varlıklara gösterdiği sevgide de örnek oldu. Örneğin silâhına, eşyasına ve hayvanına isim takar onlara sevgi dolu bir nazarla bakış ederdi. Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz: “Kişi dostunun dini üzeredir”. Diyerek dostlarımızı iyi seçmemizi tenbihledi. Öyleyse her biriniz, kiminle dostluk kuracağına dikkat etsin.” (Ebu Davud, Edeb, 19, Tirmizi, Zühd, 45). Buyurarak edindiğimiz dostlara dikkat etmemizi istedi. Tüm olay onun Allah'ın düzenini hakkal yakın bir bakışla okuyup bize gerekenleri sözleriyle ve fiilleriyle göstermesiydi. Kişi beraber yaşadığı insanlarla, hayvanlarla veya bitkilerle ruhunu senkronize edip onların ruhi donanımını, kendi bilincinin üstüne kopyalar. Bu kopyalama veya yansıma gayrı ihtiyarı olup kişiyi derinden etkiler. Bir süre sonra onlar gibi davranmaya başlar. Onun içinde, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz “kişi sevdiği ile beraberdir” demiştir. Bu da fiili zikrin yansıması olarak kişide tezahür eder.

Kutsi Hadis: “Beni zikretmenin benden bir şey istemekten alıkoyduğu kimseye; dua edenlere verdiğimden daha hayırlısını veririm.” Bu hadisi şerifte diyor ki; O kadar zikirde yoğunlaşın ki, bırak başka düşünce, dua etmeye bile vakit kalmasın. Buradaki esas konu zikrin ehemmiyetini bildirmek içindir. Zikir etmek her şeyden üstündür. Zikrullâhi ekber der ayet. Yani burada dua etmeye vakit bulamayacak kadar zikir yapabilecekseniz, o zaman dua etmeyin. Ama bu kadar zikir yapan bir kişiyi bulamazsınız. Çünkü vaktimizin çoğu boşa geçiyor.

LETAİFLER VE AHFAYA GİDEN YOL

Allah ismiyle bize kendisini tanıtan mutlak zatın kendinden kendine yansıyan nurunun içeriği olan kuvveler, şekerin içindeki tat gibi her tarafımızı oluşturur. Bedenimiz, ruhumuz, manamız, sırrımız, hafimiz veya ahfamız yani her şeyimiz. Kalp, ruh sır, hafi, ahfa derken bilmemiz gereken hakikatlere az değinelim. Kalp bedende veya bedenın aynı anda her yerini dolduran ruh beden de sol göğsün altında bulunan, kişiliğın merkezidir. Hakikati ise arşın üzerine konumlanmıştır. Ve insan da bulunan Allah'ın evi olarak tasvir edilmiştir.

Ruh, yani kişiye Allah katından üflenen ruhun konumlanma merkezi sağ göğsün altıdır. Kalbe bakıp onunla beraber çalışır ve ölümden sonra kişinin benlik merkezine ev sahipliği yapan ikincil bedenimiz olan ruhla beraber et kemik bedeni terk eder. Üflenen bu ruh, kişilik ruhunu oluşturan ve et kemik bedenın ölümüyle bu et kemik bedeni terk edecek olan ruh bedenın üzerinde, kişide birimsellik oluşturarak berzaha geçişini sağlar. Sır, kişinin sahip olduğu ilmi ledünün aktığı merkezdir. Yeri kalbin üst tarafındadır. Asla anlatılamaz. Kalbinde yaşarsın. Ama anlatamazsın. Bunun dereceleri ayrı ayrıdır. Her insanda ayrı bir derece bulunur ve bu onun sırrı olur. Ona melekler bile muttali olamazlar. Çünkü kelimelere ve hatta düşüncelere bile dökülemeyen kalbin gizli halleridir.

Hafı, düşünceye gelmeden yaşanan güzelliklerdir. Ahfa ise, üflenen ruhun gizli gizli hakikatine bakışıdır. Bedenin yaydığı ince buhardan dolayı da ahfa perdelenir. Ahfaya inmek farz olmadığı için, şeriatın helal kıldığı her şey yenilebilir. Ahfanın sırlarına muttali olmak için, az yemek, az uyumak ve az konuşmak gerekir. Ahfa Zati nurun tecellisine açılan son perdedir.

İşte orucun önemi bu noktada ortaya çıkar. Oruc, kişinin Rabbiyle iletişime geçip samediyette yol alması içindir. Kişilik bilinci bu gördüğümüz bedenle başlar. Sonra kalbe iner. Sonra tüm organlara yansır. Sonra sırrısına iner. Hafisi sadece Allah demeye başlar. Sonra ahfasına iner ve derken samediyet nurları kişiye akmaya başlar. Gözü Allah'ın rahmet yağmurlarını seyretmeye dalar. Ve kendisi de o rahmet damlalarında bir şule olur. Artık kimseyi kıramaz olur. Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz gibi kimseye LA diyemez olur. Sadece LA İLAHE İLLELLAH derken LA kullanır. İşte girişi oruç ile başladı. Akıl ve sır anlamaz Allah işini. Ancak ahfa da seyreden mest olur.

Oruç tutmak kişiden samediyet nurlarının açığa çıkmasını sağlar. Samediyet nurları ile bilir ki, sadece Allah'a kuldur. Allah'a hilafetinin farkına varır. Artık insanlara boyun bükmez. Bunun tam olarak zuhur etmesi için, beden en oruç tuttuğumuz gibi ruhen de tutmalıyız. Sırrımızı ve ahfamızı da eşlik ettirmeliyiz. Böylece samediyet nurları akar. Sırrımızda sadece Allah kaldığında, sevgimiz Allah için olmaya başlar. Oruca sırrımızı eşlik ettirdiğimizde, artık sırrımızdan sadece hak sedası kalbimize iner ve HANNAS olan şeytan zincire vurulur. Zira şeytan hannas özelliği ile kalbin üzerine oturur ve kişiye mırıldanır. Kişi kalbinde oluşan mırıldanmayı kendi sesi olduğunu zanneder. Oruca hafı'mizi eşlik ettirdiğimizde, Allahın kudretinden bize dokunan kudreti canlı tutarız. Öylece şeytanı uzaklaştırmış oluruz. Oruca ahfamızı eşlik

ettirdiğimizde, artık sırf hakkın yaratım tecellisi kalbimizde parlar durur. En üst düzey ve Allah likası, işte ahfada tutulan oruçtur. İşte burada yokun yokluğu aşılır ve mutlak levha seyredilir

Tüm insanlığa yönelişimiz, onlarda gördüğümüz nefesi rahman için olur. Tıpkı Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz gibi rahmet eli olur. Öylece her bir varlığın üzerine rahmet kanatlarını açar. Tüm öfke ve kinini yutup seyrinde daim olur. İşte orucun karşılığını bizzat Allah sürpriz olarak bize sunacaktır. Oruç tutmak, Allah'a iman ettiğimizin en büyük şahadetidir. Çünkü günün birçok saatinde tek başımızayız. Su içebiliriz, yemek yiyebiliriz. Hiçbir insan da görmez. Ama hemen der ki "BEN"imiz, Allah seni görüyor ve yemez içmeyiz. Gördünüz mü? Tek kaldığımızda, topluluktaki ameli işleyen kişi için Allah der ki; Bu kulum benim has kulumdur.

Üflenen ruh, benliğimizi oluşturan esas candır. Rahmanın bülbülleri, Allah nuruyla gönülleri mest olur. Kalpleri mesrur olur. Ruhları şifa bulur. Sırları sırla hemhal olur. Hafileri ateşten geçer. Ahfaları piru pak olur. Sütle suyun karışımı gibi yolu "Nur"ullaha doğru olur. Aşkın işi daha "hafı"de biter. Ahfa da aşkın emaresi bile yoktur. Onun için bizim meşrepte çoluk çocuk işi olan ile işimiz olamaz. Ahfa da eremeyende ucub bitmez. Nefsi terbiye ile tüm letaifler geçilir. Onun için de en etkin yol zikirle hemhal olmaktır. Rabita ile muhabbete gömülmektir. Kişi ister inansın ister inanmasın, ister anlamını bilsin ister anlamını bilmesin, orijinal a"rab"ça olarak yapılan zikirler ve dualar insanın ruhu ve bedeni tarafından faaliyete geçirilir. Esmâ zikirleri de öyle, dua zikirleri de öyle. Çünkü a"rab"ça ile insan ruhi yapısı arasında birebir uyum vardır. İnsanın ruhu, şuuru, sırrı, hafisi ve ahfası bire bir a"rab"ça ile uyumludur.

Madem Allah yanı sıra tüm şahitlerde a”rab”ça olan Kur’an-ı Kerim’in sureleri gibi bir sure getiremedi ve getirmekte acizdirler, o zaman bize kalan tam bir teslimiyet ve sıdk ile ona yönelmek ve içinde kendimizi bulmaktır. Allah cümle insanlığı okunan Kur’an ile buluştursun. Dilini öyle bir mühürle ki Allah’ın razı olmadığı şeyleri konuşmasın. Kalbini öyle bir mühürle ki Allah’tan gayrisine meyletmesin. Ağzına öyle bir kilit vur ki helâl olmayan bir şey oradan geçmesin. Diğer azalarını da öyle bir mühürle ki ihlâssız bir amel işlemesin. Senin fikrin Allah olduktan sonra, sen fikri Allah olmayanla hemhal olursan, geri sararsın. İşte tümüne ermek ancak zikirde ram olmakla gerçekleşir.

Allah zevki öyle bir zevktir ki, gayriyi yok eder. Bu ahfadaki dokunuştur. Bundan önce yolculuk devam eder. Gayrı yok olunca ise, gayrının yokluğunu gene de sen seyir edersin. Sen bunu seyir etmeden önce de gayrı yoktu. İş o ki, sen de bu seyre ulaşsın. Bu seyre ulaştığında, sen seyrin mutlak sahibi olmazsın. Seyrin mutlak sahibinin sadece halifesi olursun. Et kemik bedeninin zevkleri uğrunda süre giden bir yaşamın var oldukça, sen mutlak sahibin halifesi olamazsın. Et kemik bedeninin tüm döngüleri seni esir etmesin. Seni esir aldığı anda kalbi yolcuğa eremezsin. Kalbi yolculuk toprak olan beden ile mücadele ile başlar. Bazıları çilehanelerde dirsek çürüterek ulaştılar. Oysaki direk letaifleri çalıştıran zikirde yoğunlaşırsan, topraktan geldiği için rehaveti besleyen ve kalpten yoksun bırakan emmareleri geride bırakırsın. Bedeni rehavete düşüren rehavetler geride kaldığında ise, sen ruhuna dalarsın. Ruha dalış ile nefis gürlleşir. Kendisini bir şey zannetmeye başlar.

Burada zikre aman verilmemelidir. Yoksa nefis uçup kaçtığını zannedip seni derine inmekten mahrum eder. Ruh nefisle varlık âleminde yer aldığı halde kendisini et kemik beden zanneden nefsin boyunduruğunda olmamalıdır. Nefis ruhi deruna yoldaş olduğunda işler yoluna girer. Bir basa-

mak altı sır vardır. Burası da ateşten bir gömlektir. Nefsin en büyük afetleri burada açığa çıkar. Kibir ön plana çıkmaya başlar. Kimseyi beğenmemeye başlar. Kendisini hak olarak görüp gerisini kendisini yükselten alt yapı olarak zanneder. Yahudilerin yaptığı gibi, kendisini seçilmiş kavim ve tüm insanlığı da kendisine hizmetkar olarak görmeye başlar. Oysaki kendisi hak ile hemhal olduğu gibi kendinden gayrı her bir şeyde aynen öyledir. Kimsenin kimseden takva ehli olmasının dışında da bir üstünlüğü yoktur. Gayrı her şey bunun farkında değilse ve sen bunun farkına varmışsan, bu seni büyütmez. Üstelik sana muazzam bir yük yükler. Artık farkına vardığın oluşu anlatmak ve öğretmek durumunda olursun.

Bunun daha derininde hafi vardır. Su gibidir. Girdiği kabın şeklini alır. Artık herkes ile onun gibi olmaya başlar. Burada da nefsin afeti devreye girer. Bu defa bu hali kendi lehine çevirmek ister. Toprak baskısındaki nefis dikkat etmezse, zalimle zalim olmaya başlar. Bir ötesi ahfadır. Burası en değerli konumdur. Süt ile suyun karışımı gibi kendi yapısının Allah'ın esma kuvvelerinden müteşekkil olduğunu anlar. Burada ucub belası vardır. Kişi nefis-i emmâreye dikkat etmezse, içinde olduğu hal nazariyesiyle kendisini kutlu görmeye başlar. Kendisine apaçık hak der durur. Oysaki sadece kuldur.

Aslında varlığın temeline inildiğinde; on sekiz bin âlem tek bir âlem olarak bize haykırır. Onun için de paralel âlemler değil bir tek âlem vardır. Algılama ve görme sınırlarımız çok düşük olduğu için, sadece ihtiyacımız kadarını görüyoruz. Ama insanın göğüs kafesinde beş bölgeyi harekete geçirdiğimizde, mutluluk üst seviyeye çıkar. Evrende fark edemediğimiz birçok güzellikleri kalbimizde hissetmeye başlarız. Buna kalb gözü denilmiştir. Sol tarafta sol göğsümüzün altında bulunan kalp, sırf Allah sevgisi ve zikriyle mutlu olup tatmine ulaşır. Bu manevi bir makam olup arşı alanın üstü-

dür. Sağ göğsün altında olan ruhun yüzü, kalb Allah'a dönük olunca mutlu olur. Sol göğsün üstündeki sır, kalp ve ruhun, Allah'ın sevgisine ve cemalına mazhar olunca devreye girer. İşte o zaman Allah'ın mana sırları kalbe akmaya başlar. Sağ göğsün üstünde yer alan hafi sırlanıp ruh oraya ulaşarak kalbe nazar ettiğinde, Allah'ın rahmetinin azametini hissetmeye başlar.

Bu şuna benzer; bir bardak su düşünün, içine kaşık batırırsanız su kaşığı ıslatıp kapsar. İşte buraya erişildiğinde kişi Allah'ın rahmetinin kendisini kapsadığını hissetmeye başlar. Boğaz halakının altında ahfa var. Burası Allah'ın mutlak kudretiyle kaimiyetin hissiyat yeridir. Artık orada kişinin bireysel hiçbir gücü kalmamış ve tüm gücün tecelli mercii olarak Allah'ın nuruyla hemhal olduğunun farkındalığına ermiştir. Yaşayan gene de kişilik benliğidir. Yani insandır. Şuna benzer. Bir bardak çay düşünün, içine şeker atıp karıştırdığımızda, şeker içinde kaybolur. İşte burası, bizdeki kendi kuvvet ve gücümüzün Allah'ın kudretiyle kaimiyetini hissedişti. İşte bu hissedişle beraber, alnın ortası olan nefsi natıka açılır. Kalp orayı rahmani faaliyete sokar. Yerden arşı alaya seyre başlar. Bunun tüm kazanımı zikirle meydana gelir. Öyle bir kaç sele parti okumakla olmaz. Disiplin dâhilinde bir yaşamla gerçekleşir.

İnsanın içsel şuurunda iki katman vardır. Nari ve nuri katmanlar. İşte nuri katman olan öz cevher yolculuğunu değil de, nari katman olan, cinlerin de kullandığı katman üzerinden yapılan çalışmalar ise, bu defa nari bir yükselişle gene de bu beş makam çalışır ama deccaliyet yönünde çalışır. Ve alnın ortasındaki göz dahi açılır. Birçok şeyi görme ve yapma kudretine ulaşır. Bunların irfan ehlinin yanında değeri yoktur. Ölümle beraber yok olacaktır. İstidraç olarak sunulmuştur. Deccal dahi bu yolu kullanmaktadır. Öylece cinleri emrine almaktadır. Bunu kullanıp cinleri emrine alan insanlar da ço-

ğunluktur. Sahte hoca veya medyum olarak tanınan kişilerin geneli bu yolla insanlara cin musallat ederek eylem yapmaktadır. Bir kişinin yaşamında sünneti seniyyeyi terk varsa, göklerde uça da, boştur. İşte bu göz açıldığında, et kemik gözle göremediğimiz birçok şeyi görmeye başlarız. Kişinin sapmaması için, amel ve iman birlikte olmak zorundadır.

Evet, iman ve farz ameller işlendikten sonra karşılaşılan her zorluk, kalbimize ulvi makamlar kazandırır. Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin miracı bedeni ve ruhuyla gerçekleşti. Bizim ise secde ile gerçekleşir. Kalp ruh sır hafi ahfa ve nefis tümü birbirleriyle ilişkilidir. Asla cüda olmazlar. Emmâre, levvame, mülhime, mütmainne, radiye, merdiye ve safiye/kâmile süreçleri nefsin arınma süreçleridir. Nefsin tutunduğu kalp vardır. Nefsin tutunduğu ruh vardır. Nefsin tutunduğu sır vardır. Nefsin tutunduğu hafi vardır. Nefsin tutunduğu ahfa vardır. Yani bu beş bölge nefsin taarruzu altındadır. Bu beş bölgeyi zikirle pakladığımız kadar nefsimiz ve kalbimiz arınır.

Artık kalpten masiva çıkar ve Allah sevgisi yerleşir. Ruhtan masiva çıkar Allah için olur. Sırdan masiva çıkar Allah'ın ulvi sırları inmeye başlar. Hafiden masiva çıkar Allah'ın kudretiyle kuşanır. Ahvadan masiva çıkar Allah'ın kudreti olarak tecellisinin yaşantısına erer. İşte tümü nefsi tekamül eder ve safiyyeye ulaşıp kamil olur. Sonra nefis bekabillah yolunda yolculuğa çıkar. İşte tedavi zikirle olur. Zikirleri okurken nefis sıkılır, bunalır, çırpınır ve okumak istemez. Okumaya devam ile arınır ve rahatlar. İşte nefis bu beş letaif üzerinde hüküm sürer. Bu letaifi temizlemenin dermanı sadece zikirdir. Başka yolu yoktur. Yapılan zikirler ile beş letaifimiz temizlendiği için, onlardan nefs-i emmâre elini çeker.

Zaten otomatik olarak kişi, artık haramdan uzaklaşır. Çünkü artık içinden haram işlemek gelmez. İçinden bir şey

gelmezse, zaten işlemezsin. İşte zikirlerle kalp, ruh, sır, hafi, ahfa melekelerimiz hakka rücu ettiğinden, nefs-i emmâre geri çekilecektir. Onun için diyoruz ki, normal günlük yaşantı ile birlikte zikirlere de devam edildiğinde, zaten normal yaşantı fitrata dönük yönde kıvama gelecektir. Yavaş yavaş ilerleyeceğiz. Acele etmeden sabırla hak yolunda çalışmalarımızı devam ettireceğiz. Öylece et kemik bedeninin ağırlığı azalır ve ruh serbest olur. Kişi Allah'a secde ettiğinin şuurunu hissedince olur bu işler.

Ayet delil demektir. Allah'a teslimiyetin delili olmalı sende. Yani secde delili... Öylece cesedini ruhun hükmüne geçirirsin. Yoksa bir ayet okuyayım da olayım diye bir şey yoktur. Zaten böyle olmadığı açıktır. Öyle olsa kesin herkes ererdi. Kalbimiz sınırsız bir bakışla dünyaya baktığı için mutsuzdur. Ruh sonsuzdan geldiği için kalb dünya ile bakıştığında, ruh bunun peşine takılır ve mutsuz olur. Kalp Allah zikri ile sonsuzluğa bakarsa, ruh kalbe bakıp ilahi sırlara bürünerek hafiye erer, ahfada gözünü açıp mutlak kudretle buluşur. Öylece mutluluğu yakalar.

GİZLİ HAZİNE VE ALLAH'IN SEYRİ

Allah insandan insanla mı seyir ediyor?

Gerçekten Allah insandan seyir mi yapıyor?

Allah insandan seyir yapıyorsa ve insanın kendi iradesi yoksa o zaman insanın suçu ne?

Nedir bu seyir?

ZİKİR SANA CANDIR kitabımızı; bu sorular üzerinde biraz tefekkür ederek bitirip, daha sonra günlük planlanıp okunulmasını önereceğimiz zikirlere geçelim. Çünkü tüm çalışmaların esas gayesi, Allah'ın seyrine erip hakikatimize doğru yol almamızdır. Onun için de hakikatimizin nereye dayandığını keşfedip öylece yapacağımız çalışmalarla doğru yola koyulursak, artık hedefimizden sapmayacak derece emin adımlarla yürümüş oluruz. Bu konunun iyice anlaşılması temenisiyle sizleri yazılan satırlarla başbaşa bırakıyorum.

Bu işin hakikatını anlayıp, öylece İslam'ın vermek istediği gerçek mesajı anlamak zorundayız. Bunun üzerinde az tefekkür ettiğimizde, olayın aslı bize adım adım gözükecektir. Gizli hazine ile alakalı olan kutsi hadise de bakalım; “Ben gizli bir hazine idim. Tanınmak için mahlûkatı yarattım.” İşin değişmez hakikati şudur ki; Allah nurundan bir nokta nur ile Nur-i Muhammedi'yi var etti. Nur-i Muhammedi'den bildiğimiz ve

bilemediğimiz tüm varlıkları tanınmak için var etti. Yani her bir varlık kendi yaratılış hüviyetine göre Allah'ı tesbih eder yani yaratılış gücüne göre onun azametini seyreder.

Burada bilmemiz gereken bir nokta vardır ki, o da şudur; “KUR’AN” direk Âlemlerin Rabbi olan Allah’ın indinden, yani “NURUN ÂLÂ NUR”un yansıdığı vechin sahibi olan mutlak zatın, insanın hüviyetine vahiy ile nüzûl edilmesidir. “KUTSİ HADİS” Allah’ın kendi nurundan olan, yani NURUN ÂLÂ NURundan bir tutam nur olan, yani Nur-i Muhammedi’den insanlığa, Nur-i Muhammedi’nin lisanıyla olan seslenişidir. “HADİSLER” ise, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin insanlığa kendi lisanıyla yaptığı hitaplarıdır. İşte bu hakikatler ile vaziyete baktığımız zaman dinlediğimiz söylemlerin yönü değişiyor. Zaten mutlak vücut sahibi ve âlemlerin de yegâne maliki Allah olduğu için, her hal şartta insana gelişmesi için gerekli olan ilmi bizzat Allah sunar.

Allah bazen bir insanla diğer insanlara seslenir, bazen bir taşla, bazen melekle, bazen felekle, bazen de tümünün kaynağı olarak var ettiği ve o ilk yaratımını yaptığı ve övdüğü bir katre nurla seslenişini yapar. Mülk onundur ve istediği şekilde yaratılış ve şekillendirmesini hem de vahyini oluşturur. Her bir hitap ve sesleniş; dayandığı yaratılış merciyi dâhilinde, kişi için hangi makam mevzu bahis ise, o makamın hitabıyla hitap etmiştir. İşte vahiy olarak gelen her bir hitap, insanın kendisi için gerekli olan mahalde kendi yaşam formunu seyretmesi için, kullanılan makam hitabıdır. Dolayısıyla makamlardan bize doğru gelen seslenişin, hangi makamdan geldiğini bilmeden anlam verip hüküm çıkarmak, çok büyük hatadır.

O zaman şu kutsi hadisteki “Ben gizli bir hazine idim. Tanınmak için mahlûkatı yarattım.” İşte buradaki özne, zımni olarak Allah’tır. Ama konuşulan makam, onun nurunun te-

cellisinin olduğu makamdır. Zaten insan ve tüm yaratılanlar, Allah'ın zatından değil, onun nurundan alınan bir tutam nurdan; Allah'ın kuvvet ve kudreti dâhilinde ve hükmüne tabi bir şekilde, istenilen hususu sergilemek için kıvam verilerek var edilmişlerdir. Sonra alınan kıvam üzerinde, Allah esmaları ile kendi boyasının dokumalarını yapmıştır. Öylece mahlûkat, kendisine verilen benlikle hazine olan “nurun âla nur”un büyüklüğünü seyrederek, “nurun âla nur”un sahibi olan Allah'ın vechi önünde secdeye kapanır. İşte tüm maksat, insanın bunu idrak etmesidir.

Her hal ve şartta yaratan sadece Allah'tır. Çünkü tüm nur onundur ve nurun oluşturduğu tüm mahlûkatta onundur. Yani senin ve benim her şeyimiz onundur. Bizde sadece istek belirleme vardır. Özne mutlak olarak Allah'tır. Her bir varlıkla nurunu kıvamlandırarak yaratımını oluşturmaktadır. Bu olay, B $\hookleftarrow$ harfinin içeriğinin işaret kapsamı ile sunulmuştur. Bazısı da tüm bu nurun mahiyetini hissederek, ben B $\hookleftarrow$ nin altındaki noktayım demişlerdir. Bu öylesine bir laf lakırdısı değil, yaşam ve hissiyatların dillendirilişidir. Yani kişide, kişiyi kendisiyle var eylediği nur, anlık olarak konunun öznesi konumundadır. Bu nur da Allah'ın nurundan olduğu için, her hal ve şartta yaratan Allah'tır. İşte tüm olay buraya dayanıyor. Çünkü hadisi kutsiye baktığımızda, “BEN GİZLİ BİR HAZİNE İDİM. TANINMAK İÇİN MAHLÛKATI YARATTIM.” Hadisinde; “İDİM” şeklinde, geçmiş zaman kipiyle geçerek yaratılışla tanınabilir olmuştur, denilmektedir. Dolayısıyla bu hadisi kudside, özne Allah olamaz. Çünkü geçmiş zaman kipi kullanılmıştır ki, Allah zaman ve mekândan münezzehtir. Bazısı bu hadisi kutsideki “İDİM”i “İDİ”olarak tabir ediyorlar. Oysaki hadiste açıkça “İDİM” diyor. Yaratılışı merak edenler için burası çok önemli bir husustur. Bunun çözülmesi ile de tam olarak olay anlaşılacaktır. Çünkü

zat, mutlak gayptır, asla bürünmez ve zat olarak da hakikati üzerinde asla tefekkür bile yapılamaz.

Tam da burada bir rivayette Hz. Cabir'in (ra) rivayet ettiği şu hadisi hatırlayalım. Çünkü bize tüm yol işaretlerini bu hadis sunmaktadır.

– Ey Allah'ın Resulü! Anam babam sana feda olsun, Allah'ın her şeyden önce ilk yarattığı şeyi bana söyler misiniz, diye sordum. Şöyle buyurdu:

“Ey Cabir! Her şeyden önce Allah'ın ilk yarattığı şey senin peygamberinin nurudur. O nur, Allah'ın kudretiyle onun dilediği yerlerde dolaşıp duruyordu. O vakit daha hiçbir şey yoktu. Ne Levh, ne kalem, ne cennet, ne ateş ne de cehennem vardı. Ne melek, ne gök, ne yer, ne güneş, ne ay, ne cin, ne de insan vardı.”

“Allah mahlûkları yaratmak istediği vakit, bu nuru dört parçaya ayırdı. Birinci parçasından kalemi, ikinci parçasından Levhi (Levh-i Mahfuz), üçüncü parçasından Arş'ı yarattı.”

“Dördüncü parçayı ayrıca dört parçaya böldü: Birinci parçadan Hamele-i Arş (Arşın taşıyıcılarını), ikinci parçadan Kürsi'yi, üçüncü parçadan diğer melekleri yarattı.”

“Dördüncü kısmı tekrar dört parçaya böldü: Birinci parçadan gökleri, ikinci parçadan yerleri, üçüncü parçadan cennet ve cehennemi yarattı.”

“Sonra dördüncü parçayı yine dörde böldü: Birinci parçadan müminlerin basiret nurunu / iman şuurunu, ikinci parçadan -mârifetullahtan ibaret olan- kalplerinin nurunu, üçüncü parçadan tevhitte ibaret olan ünsiyet nurunu (La ilahe illallah Muhammedur-Resulüllah nurunu) yarattı.” (bk. Aclunî, I/265-266).

İşte görünür olan özne, peygamberimizin nuru yani Muhammedi nurun ta kendisidir. Ama nurun sahibi Allah

olduğu için, yaratıcı Allah'tır. Nasıl ki insan iş yapıyorsa, işin aslı olarak yaratan Allah ise, işte burada da durum aynıdır. Gizli hazine bu bir tutam nurdur. Bunun dışında bir şey olamaz. Gizli hazinenin gizlisi olan özne ise, bizzat Allah'tır. Zaten bu bir tutam nur da Allah'ın nurundandır. Tüm kutsi hadislere bakın, özne aynı öznedir ve bu nur da, Allah'ın nurundan geldiği için, elbette yaratan ve yarattığının sahibi sadece Allah'tır. İşte bu bir tutam nuru çözemeyen, her şeyin kendi kendine olduğunu söyler. Evet, işte orda ب سırri ve الله isminin üstündeki ufak elif gibi tasarruf elbette Allahlardır. Bu konuyu YAŞAMINDA DERİNLEŞ 1 kitabımızda genişçe işlemiştik.

İşte buradaki yaratım, Rububiyet alanı ile oluyor. Gizli hazine, o bir tutam nurdur ve sonra olanlar var ediliyor. Tabii Allah'ın oluşturmasıyla oluyor. İşte kutsi hadislerin kelimesi peygamberimizin, Lafzı ise Allahın, mertebesi ise Nur-i Muhammedî'nin betimlendirilmesi suretiyle görselleştirilmesidir. Her sözün bir mertebesi olur. Hadisi Şerifler dahi, Allah vahyiyle/ilhamıyla peygamberimizin söylemleridir. Hadisi şeriflerin mertebesi, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin mübarek lisanıdır. Özü itibarıyla ise, Allah'ın vahyidir. Çünkü o, hevasından konuşmaz.

Evet, burada bir betimleme vardır. Gizli hazine konuşuluyor. Betimleme veya tasvir, kelimelerle resim çizme sanatıdır. Betimlemede amaç, anlatılan varlık ya da nesneyi okuyucunun hayalinde canlandırabilmesini sağlamaktır. Betimleme yapılırken anlatılan varlık ya da nesnenin tüm özellikleri ayrıntılı bir biçimde okuyucuya aktarılır. Gizli hazine, o bir tutam nurdur. Eğer gizli hazine Allah olursa, o zaman hulûl olur. Bu da muhaldir. Esmâ-i hüsnâ ile tanıtılan ise, mutlak nurun özellikleridir. Allah'ın mutlak zatı denildiğinde, zaten tüm sıfat ve isimler düşer. HU der mutlak zata işaret ederek ve sessiz sözsüz kalıp gider. Aslında Allah demiş ki;

hazine kendinsin, BEN hazineden ve bu gibi kavramlardan münezzehim.

Kâinatın rubûbiyet alanı yani “Rabb-i has”ı, Nur-i Muhammedi'dir. Çünkü algılayabildiğimiz ve algılayamadığımız her şey bu alan içinde olup bitiyor.! Ötesi zaten mutlak gayba giriyor ki bu da yalnız mutlak zatın ilmindedir. Olayın bize bakan tarafı ise, önce kendi alanımızdaki hazineyi keşfedip (enfüstekini) sonrada bu keşiften sonra afaktaki seyri oluşturup gizli hazineyi seyredip bilmektir. İşte Nur-i Muhammedi olarak isimlendirilen bu bir tutam nur da Allah'ın nurundandır.

Olay şu; aslında Allah insandan seyir etmiyor, Allah insanı ve insanın seyrini yaratıyor. Allah insanı ve insanın seyrini yaratandır. Evet, evet insanı ve insanın seyrini yaratan Allah'tır. İşte insan ve insanın seyrini yaratan Allah, nasıl olur da insandan seyir eder? Hem neyi seyir eder? Allah için böyle bir seyir düşünmek bile, kişiyi hakikatten uzaklaştırır.

Burada şu hadisi kutsiyi de hatırlayalım; Hz. Ebu Hüreyre (ra) anlatıyor: “Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: “Allah Teâla Hazretleri şöyle ferman buyurdu:”“Kim benim veli kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim. Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni, ona farz kıldığım (aynî veya kifaye) şeyleri eda etmesidir. Kulum bana nafilâ ibadetlerle yaklaşmaya devam eder, sonunda sevgime erer. Onu bir sevdim mi artık ben onun işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli, yürüdüğü ayağı (aklettiği kalbi, konuştugu dili) olurum. Benden bir şey isteyince onu veririm, benden sığınma talep etti mi onu himayeme alır, korurum. Ben yapacağım bir şeyde, mü'min kulumun ruhunu kabzetmedeki tereddüdüm kadar hiç tereddüte düşmedim: O ölümü sevmez, ben de onun sevmediği şeyi sevmem.” (Buhârî, Rikak 38.)

İşte biriyle bilinecek, işte o biri aslında her bir yaratılındır. Her bir yaratılan, kendi rububiyet alanı kadar Allah ilmini

seyir eder. İnsan ise, Nur-i Muhammedi'deki tüm bakışı kapsayacak şekilde bir nazara sahiptir, çünkü kendisine tüm isimler talim edilmiştir. İşte seyir eden insandır. Allah'ın bilinmek isteğini ise, mahlûkat ortaya çıkarıyor ve insan bu bilinmeyi zirveye taşıyor. Allah ise, tüm mahlûkatı ve mahlûkatın seyrini var etmiştir. İşte insan, olayı seyir ederken, Allah "KENDİ BENLİĞİNİ" korumasını emretmiştir. Çünkü insan, seyrini "BEN"liği ile yapmaktadır. Eğer ki sen insanı, bir takım telkinler ile hipnoz ederek BENLİĞİNİ yok edersen, bu gizli hazineyi kim seyir edecek? İşte burada Allah'ın emanetine ihanet etmiş olur. Zira Allah'ın insandaki emaneti, "BEN"liğinin ta kendisidir. İnsan "BEN"liğini ortadan kaldırdığında, meczuplaşır. Ve o hale gelmek için yaptığı tüm işlevler de, Allah'ın yasakladığı haletlerdir.

Bunu dünyanın dört bir yanındaki insanların sivri zekâlıları bilir. İnsanlara bir takım kelimeler telkin ederek onun benliğini örtecek şekilde kendisini hipnoz ederler. Öylece kişi, birçok olağan üstü halete bürünebilir. Meczupluktaki haller de bunlardandır. Bu olağan üstü hasletler, kendisinin büyüklüğünün alameti değildir. Çünkü insanın içsel dünyasında NARİ ve NURİ olmak üzere iki katman mevcuttur. Benliğini ortadan kaldırıp, bu katmanlara indiğinde, artık bedeninin ağırlığı onda yoktur. Öylece ruhu hafifler ve bedenini ardından sürükler. İşte tüm bunlar benliği ortadan kaldırmakla olan haletlerdir. Ama İslam'da benliğin korunması emredilmiştir. Bunun için de bizim için en büyük örnek Hz. Muhammed Mustafa sallelahu aleyhi ve sellem efendimizdir. Hiçbir zaman benliğini ortadan kaldıracak bu yollara tevessül etmedi. Ayrıca yasakladı.

Hz. Muhammed Mustafa sallelahu aleyhi ve sellem efendimizin miraca gidiş olayına bakın; Allah dileseydi, onu vasıtasız götürürdü. Ama benliğini koruyarak onu yükseltti. Ona araçlar gönderdi. Mekke'den Kudüs'e BURAK İLE

GELDİ. Semaları refrefle gezdi. Allah'ın huzuruna ise, KABI KAVSEYNE kadar miraçla yaklaştı. Onu seyretti. Evet, evet olaya bakın, O'nu seyretti. Kabı kavseynde onu seyir etti. Yani BENLİĞİNİ silme yoktur. Benliğini kaldırma da yoktur. Seyreden ise Hz.Muhammed Mustafa sallelahu aleyhi ve sellem efendimizdir. İşte bu halde oluşan olağan üstü haller PEYGAMBERLERDE MUCİZE, VELİLERDE İSE KERAMETTİR.

Ama benliğini bir takım hipnoz seansları ile bloke edip bir takım olağan üstü haletlere bürünmede ise, iman etmek gerekmez. Budistlere bakın, Kabalaya bakın, bir takım çalışmalarla benliklerini zihnen bloke ederler. Birçok olağan üstü haletler zuhur ederler. İşte bunlara da İSTİDRAÇ denilir. Bu hallerin ariflerin indinde hiçbir değeri yoktur.

Kabı kavseyn olayı; Necm Suresi'nde şu şekilde işlenmiştir; “[İnmekte olan necme (yıldıza, Kur'an'ın inen miktarına) yemin ederim ki, arkadaşınız şaşırmadı, azıtmadı da! Hevadan (arzusuna göre) söylemiyor. O (Kur'an) sadece vahyolunan bir vahiydir. Ona, kuvvetleri çok güçlü olan öğretti. Bir kuvvet sahibi; hemen duruklandı (doğruldu). O en yüksek ufukta idi. Sonra yaklaştı ve sarktı. Aradaki mesafe iki yay boyu oldu, hatta daha yakın; kuluna verdiği vahyi verdi. Gözün gördüğüne kalp yalan demedi. Gördüğü hakkında şimdi siz, onunla tartışıyor musunuz? Andolsun ki, o onu bir kez daha inişinde gördü; Sidretü'l-Munteha'nın yanında. ki, Cennetu'l-Me'va onun yanındadır. O zaman ki, o Sidre'yi bürüyen bürüyordu. Göz ne şaştı, ne (de sınırı) aştı. Andolsun ki, Rabbinin ayetlerinden en büyüğünü gördü. (1-18)"] BURAYA KADAR Kİ KISMI bu olayı anlatır.

İşte ayetlere bakın, en deruni anlamı kapsayan ayetlerin başında bu ayetler geliyor ve gören yani seyir eden Hz.Muhammed Mustafa sallelahu aleyhi ve sellem efendimizdir.

Allah, Bı̇ işaret kapsamınca bilinmek istedi varlığı yarattı. İşte varlık da onu bildi. En iyi bilmeyi de insan yaptı. Benliğin esasları ise, sahibi olarak Allah'ı bilecek, yani bencillik etmeyecek ve sahiplenmiyecektir. Buradaki benlik derken aslında mesele ikilik bilincidir ve kendisinin farkındalığını oluşturduğu noktadır. Sonra da kişinin egoyla "ben"liğinin sınavı başlar. İnsan için benliğini ortadan kaldırması ise, ruhbanlık olarak tarif edilmiştir. Ruhbanlık konusunu önceki sayfalarda izah eyledik.

Hız.Muhammed Mustafa sallelahu aleyhi ve sellem efendimiz Kur'an vahyini kendi enfusundan almadı. Ona afakından kendisine gelen ve görünen bir melek vasıtasıyla öğretili. Miraca da burakla ve diğer vasıtalarla gitti, tayyi mekânla gitmedi. Eğer tayyi mekânla gitseydi hicrette Mekke'den Medine'ye bir anda giderdi. İslam'ın temel esaslarına batını manalar vermek ve İslam'ın şeriatını arka plana atmak, şeytani bir oyundan öte değildir.

Az tefekkür edelim ki, batini bir âlemde yaşamıyoruz. Zahirde yaşıyoruz ve susayınca su içiyoruz, acıkınca yemek yiyoruz. Aynı zamanda da ruhi birçok haz hissediyoruz. Yani madde ve mana içiçedir. BATİNİ MEZHEBİ vardır. Her şeye bir batini mana verir. İslamı yaşamdan soyutlar. İşte bu çok büyük bir gaffet ve dalalettir. Eğer her şey batini olsaydı, neden Hız.Muhammed Mustafa sallelahu aleyhi ve sellem efendimiz, bilfiil amellerde daim oldu? İşte tüm bu hususları iyice tefekkür edelim ve şeytanın oyununa gelmeyelim.

EL ESMÂ-ÜL HÜSNÂ

Tüm Esmâ-i hüsnâ'yı rivayet edildiği şekilde önce görelim. Sonra da günlük okuyacağımız zikir tasniflerine geçelim.

وعن أبي هريرة رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ: إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مَن حَفِظَهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، إِنَّ اللَّهَ وَتَرَّ يُحِبُّ الْوِتْرَ. وفي رواية: مَن أَحْصَاهَا. أخرجه البخاري بهذا اللفظ: هُوَ اللهُ الَّذِي إِلَهٌ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. الْمَلِكُ. الْقُدُّوسُ. السَّلَامُ. الْمُؤْمِنُ. الْمُهَيَّمِنُ. الْعَزِيزُ. الْجَبَّارُ. الْمُتَكَبِّرُ. الْخَالِقُ. الْبَارِئُ. الْمَصْوِّرُ. الْقَهَّارُ. الْوَهَّابُ. الرَّزَّاقُ. الْفَتَّاحُ. الْعَلِيمُ. الْقَابِضُ. الْبَاسِطُ. الْخَافِضُ. الرَّافِعُ. الْمُعِزُّ. الْمَذِلُّ. السَّمِيعُ. الْبَصِيرُ. الْحَكَمُ. الْعَدْلُ. اللَّطِيفُ. الْخَبِيرُ. الْحَلِيمُ. الْعَظِيمُ. الْعَفُورُ. الشَّكُورُ. الْعَلِيُّ. الْكَبِيرُ. الْحَفِيفُ. الْمُقِيتُ. الْحَسِيبُ. الْجَلِيلُ. الْكَرِيمُ. الرَّقِيبُ. الْمُجِيبُ. الْوَاسِعُ. الْحَكِيمُ. الْوُدُودُ. الْمُجِيدُ. الْبَاعِثُ. الشَّهِيدُ. الْحَقُّ. الْوَكِيلُ. الْقَوِيُّ. الْمُتِينُ. الْوَلِيُّ. الْحَمِيدُ. الْمُحْصِي. الْمُبْدِي. الْمُعِيدُ. الْمُجِيبُ. الْمَجِيبُ. الْحَيُّ. الْقَيُّومُ. الْوَاحِدُ. الْمَاجِدُ. الْوَاحِدُ الْوَاحِدُ. الصَّمَدُ. الْقَادِرُ. الْمُقْتَدِرُ. الْمُقَدِّمُ. الْمُؤَخَّرُ. أَوَّلُ. آخِرُ. الظَّاهِرُ. الْبَاطِنُ. الْوَالِي. الْمُتَعَالِي. الْبَرُّ. النَّوَابُ. الْمُنتَقِمُ. الْعَفُوفُ. الرَّءُوفُ. مَالِكُ الْمَلِكِ. ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ: الْمُفْسِطُ. الْجَامِعُ. الْعَنِي. الْمُغْنِي. الْمَانِعُ. الضَّارُّ. النَّافِعُ. النُّورُ الْهَادِي. الْبَدِيعُ الْبَاقِي. الْوَارِثُ. الرَّشِيدُ. الصَّبُورُ.

Hz. Ebu Hüreyre (radiyallâhu anh) anlatıyor: “Resûlah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: “Allah’ın doksan dokuz ismi vardır. Kim bunları ezberlerse cennete girer. Allah tektir, teki sever.” Bir rivâyette: “Kim o isimleri sayarsa cennete girer” buyurmuştur. Buhârî hadisi bu lafızla tahrir etmiştir. **“O ALLAH Kİ O’NDAN BAŞKA İLÂH YOKTUR, ER-RAHMAN’DIR, ER-RAHİM’DİR, EL-MELİKU, EL-KUDDÛSU, ES-SELÂMU, EL-MÜ’MİNÜ, EL-MÜHEYMİNÜ, EL-AZÎZÜ, EL-CEBBÂRU, EL-MÜTEKEBBİRÜ, EL-HÂLİKU, EL-BÂRİÜ, EL-MUSAVVİRÜ, EL-GAFFÂRU, EL-KAHHÂRU, EL-VEHHÂBU, ER-REZZÂKU, EL-FETTÂHU, EL-ALÎMU, EL-KÂBİZÜ, EL-BÂSİTU, EL-HÂFİDU, ER-RÂFİÜ, EL-MUİZZU, EL-MÜZİLLU, ES-SEMÎU, EL-BASÎRU, EL-HAKEMU, EL-ADLU, EL-LATÎFU, EL-HABÎRU, EL-HALÎMU, EL-AZÎMU, EL-GAFÛRU, EŞ-ŞEKÛRU, EL-ALİYYU, EL-KEBÎRU, EL-HAFÎZÜ, EL-MUKÎTU, EL-HASÎBU, EL-CELÎLU, EL-KERÎMU, ER-RAKÎBU, EL-MUCÎBU, EL-VÂSİÜ, EL-HAKÎMU, EL-VEDÛDU, EL-MECÎDU, EL-BÂİSU, EŞ-ŞEHÎDU, EL-HAKKU, EL-VEKÎLU, EL-KAVİYYU, EL-METÎNU, EL-VELİYYU, EL-HAMÎDU, EL-MUHSÎ, EL-MUBDİÜ, EL-MUÎDU, EL-MUHYİ, EL-MÜMÎTU, EL-HAYYU, EL-KAYYÛMU, EL-VÂCİDU, EL-MÂCİDU, EL-VÂHİD-UL-AHADU, ES-SAMEDU, EL-KÂDİRÜ, EL-MUKTEDİRÜ, EL-MUAHHİRÜ, EL-EVVELU, EL-ÂHİRÜ, EZ-ZÂHİRÜ, EL-BÂTİNÜ, EL-VÂLİ, EL-MÜTE’ÂLİ, EL-BERRU, ET-TEVVÂBU, EL-MÜNTEKİMU, EL-AFUVVU, ER-RAÛFU, MÂLİKU’L-MÛLKİ, ZÛ’L-CELÂLİ VE’L-İK-**

**RÂM, EL-MUKSÏTU, EL-CÂMÏU, EL-GANÏYYU,
EL-MUĞNÎ, EL-MÂNÎ', ED-DÂRRU, EN-NÂFÏU,
EN-NÛRU, EL-HÂDÎ, EL-BEDÏU, EL-BÂKÎ, EL-VÂ-
RÏSU, ER-REŞÏDU, ES-SABÛRU.”** (Buhârî, Daavât 68;
Müslim, Zikr 5, (2677); Tirmizî, Daavât 87, (3502).)

HER BİR ESMÂ-İ HÜSNÂ'NIN İŞARET KAPSAMI

Her bir ismin anlamını zatına bakan yönü ve nuruna bakan yönü diye ayrı ayrı ve kısaca yazalım. İnşallah hazırladığımız “ESMÂ-İ HÜSNÂ” kitabımızda her bir ismin içeriğini ve insanın dokumasındaki ilişkisini genişçe ve detaylıca izahını yazarak insanlık kültür dünyasına kazandıracamız. Her bir Esmâ-i hüsnâ'nın işaret kapsamı, zatına bakan taraf mutlak onun için iken, nuruna bakan kısım ise, Besmele ile açığa çıkar. Bunun sonucu olarak da, “B” harfinin kelimeye kattığı anlam gereği olayın aslı izah edilir. Öylece olayın aslı bize çok kolaylıkla açılacak ve hakikate doğru yol alınacaktır.

Esmâ-i hüsnâ manalarını kısa kısa yazarken değindiğimiz Lâhût-i âlem hakkında da kısa bir izahat yapalım. Lâhût-i âlem; vecihten yansıyan nurun, üzerine tutunduğu ve tüm nurun üzerine işlendiği, isimsiz ve resimsiz hem alansız ve mekânsız olan, hatta hatta olansız olan ve ol emrinin üzerine çizildiği ortamsızlık olarak anlayabiliriz.

Bilmemiz gereken bir husus da ferş olayıdır. Önceki kollarında izahını yaptığımız hadisi şerifteki işaret kapsamınca Ferş; Allah, Nur-i Muhammedi'yi dört parçaya bölüp bir parçasını levha, bir parçasını arş ve bir parçasını da kalem olarak dönüştürürken, diğer kalan bir parça ile de tüm mahlûkatını var eylemiştir. İşte bu dördüncü parça komple her şeyiyle ferşin ta kendisi olup, her bir yaratımda o yaratıma göre ko-

numlanmaktadır. O konuma göre de levhadan üzerine kayıt açılıp kalem ile gerekli olan nakış dokuması işlenmektedir. İşte Ferş, makrodan mikroya her bir varlık olarak temaşa edilir ve her varlığın hüviyeti kendisine göre ferşin içeriğini oluşturur. Dolayısıyla her bir insan ve insanın sahip olduğu her bir şey dahi, ferşin ayrı ayrı görüntüsünden başka bir şey değildir. Şimdi de Esmâ-i hüsnâ'ların kısa kısa açıklamalarına geçelim.

1-ALLAH

الله

Zatına bakan yönü: Mutlak zatın zati ismi olarak ulûhiyetini, rububiyetini ve melikiyetini tanıtan özel ismi.

Nuruna bakan yönü: Yegâne ilah olarak her bir varlığı vechinin önünde durdurarak secde ettiren, yegâne Melik olarak emrini uygulatan ve yegâne Rab olarak kendisiyle kaim olduğunu idrak ettiren.

2-ER-RAHMAN

الرَّحْمَنُ

Zatına bakan yönü: Mutlak zatın zati özelliği olarak her yarattığını rızkıyla yaratandır.

Nuruna bakan yönü: Her yaratılanı merhameti ile kuşatarak rızkına ulaşması için değişmez bir sanatla donatan.

3-ER-RAHİYM

الرَّحِيمُ

Zatına bakan yönü: Zati özellik olarak dilediği kadar yaratımda bulunandır.

Nuruna bakan yönü: Var ettiği her bir varlığın, var oluş amacını ortaya koyması için her birine yapacağı fiillerle, isteklerini oluşturma kuvvesini veren.

4-EL-MELİK

المَلِكُ

Zatına bakan yönü: Yegâne yönetici, asla yardımcıya ihtiyacı olmayan ve kendisi için yardımcı olamayan.

Nuruna bakan yönü: Var ettiği her bir mahlûkunu bizzat kendisi yöneterek yönlendiren, mülkünde yaşatan ve üzerinde mutlak olarak tasarruf eden.

5-EL-KUDDÜS

الْقُدُّوسُ

Zatına bakan yönü: Mutlak olarak ekmel olup noksansızdır.

Nuruna bakan yönü: Yarattığı her varlığı, içinde bulunduğu konumu ve işi en iyi ve noksansız bir şekilde yapmak üzere donatan, hem her türlü noksanlıktan uzak bir şekilde yaratım sergileyen.

6-ES-SELAM

السَّلَامُ

Zatına bakan yönü: Mutlak olarak kusursuzdur.

Nuruna bakan yönü: Yarattığı mahlûkatını kusursuz bir yaratımla yaratandır. Var ettiği düzene uygun hareket edenleri de, güvenle donatıp sonsuzluk âleminde kusursuz mekâna yerleştiren.

7-EL-MÜ'MİN

الْمُؤْمِنُ

Zatına bakan yönü: Allah'ın kendi mutlak zatının varlığına şahit olması.

Nuruna bakan yönü: Kendi mutlak zatın şehadetine katılıp aynı şehadete inanıp tasdik edenleri emniyet ile kuşatan.

8-EL-MÜHEYMİN

المُهَيِّمِ

Zatına bakan yönü: Zatıyla mutlak olarak gözlemleyerek müşahede eden.

Nuruna bakan yönü: Nur-i Muhammedi'nin ve diğer kapsayıcı mutlak nurun tüm içeriğini elinde bulundurup, kâinatın bütün işlerini idare eden, gören ve gözetten.

9-EL-AZİYZ

العَزِيزُ

Zatına bakan yönü: Yegâne güç ve değer in ta kendisi.

Nuruna bakan yönü: Nuruyla şeref vererek yarattığı her varlığa, yaratılış pozisyonunu yerine getirmek için gerekli olan gücü, değeri ve şerefi bahşedendir.

10-EL-CEBBAR

الْجَبَّارُ

Zatına bakan yönü: Güç, kuvvet ve kudretin kendisinden ayrılmayan, büyüklükte tek ve biricik olan mutlak galip.

Nuruna bakan yönü: Mutlak iyileştirici gücü kendisine ait olan, yaratılmışların halini iyileştiren, hakkı galip getiren, her güçlüğü kolaylaştıran, her kırığı onarandır.

11-EL-MÜTEKEBBİR

الْمُتَكَبِّرُ

Zatına bakan yönü: Mahiyeti; nuraniyetinin keşfinden husule gelerek var edilenler tarafından asla keşfedilemeyecek ve bilinemeyecek kadar ULU olan.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her noktasına büyüklüğünü resmeden, onun büyüklüğünü kabul edenleri kibriya

nuruyla bezeyen. Öylece kula kul olmaktan arındırandır. Büyüklüğünü tanımayıp nefesine yenik düşerek kendisini müstağni görenleri de mağlup eden.

12-EL-HALİK

الْخَالِقُ

Zatına bakan yönü: Mutlak olarak yaratan sadece kendisidir.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında ortaya çıkan tüm oluşumları bizzat kendisi yaratmaktadır. Şekil ve renlerin en güzeli ve kendilerine yaratıcılık nisbet edilenler içinde yegâne gerçek yaratıcı sadece kendisidir.

13-EL-BARİ

الْبَارِئُ

Zatına bakan yönü: Maddesi ve modeli olmadan icat edip yaratan; yaratım sıfatlarında ise yaratılmışlara benzemekten berî olan.

Nuruna bakan yönü: Birçok farklılıklarına rağmen âlemin bütün parçalarını âhenkli ve düzenli olarak KÜN FEYEKÜN emriyle olduran ve yaratımında hiçbir borç ve zimmet altında bulunmadan yarattıklarına verdiği bütün nimetleri bir lütuf olarak veren.

14-EL-MUSAVVİR

الْمُصَوِّرُ

Zatına bakan yönü: Yaratımın tüm içerik şekillendirmesini bizzat kendi elinde tutandır.

Nuruna bakan yönü: Hacimli olup olmaması sözkonusu olmaksızın, şekile büründürdüğü her bir varlığı, yaratılış

amacına en uygun şekilde şekillendirerek, diğer şekil verdiği varlıklardan ayrı bir özellik kazandıran.

15-EL-GAFFAR

الْغَفَّارُ

Zatına bakan yönü: Asla kusur barındırmayan mutlak azamet sahibidir.

Nuruna bakan yönü: Yaratımının tüm unsurlarında oluşan bozuklukları onarıp düzenleyerek, asla kusur kalmayacak şekilde yaratımın devamını dizayn eden. Bu ismin açılımı daha çok dünyevi dizaynla ilintilidir. Örneğin, vücutta oluşan yaranın hızlıca iyileşmesi için var olan yaratım sistemi. Ayrıca iradeli bir şekilde yaratılan varlıkların yaptıkları hataları, farkına varış sonucu tövbe edenlerin tövbelerini mutlak olarak kabul edip hataları bağışlayan ve asla kirden eser bırakmayan mağfiret sahibi.

16-EL-KAHHAR

الْقَهَّارُ

Zatına bakan yönü: Mutlak galiptir.

Nuruna bakan yönü: İrade edip yarattığı her varlık üzerinde hükmünü icra edip emri altında tutandır. Yaratımı üzerinde mutlak olarak hükmüyle hükmedip asla yenilmeyen ve yegâne hâkimiyet sahibi olandır.

17-EL-VEHHAB

الْوَهَّابُ

Zatına bakan yönü: Vermede karşılık bekleme muhal olandır.

Nuruna bakan yönü: Yaratılan mahlûkatın tüm sahip oldukları, hem iyilik ve mutluluk vesileleri olan ellerindeki

tüm nimetler, sadece ilâhi lütuf ve ihsanının eseridir. Kulların herhangi bir şeye hak kazandığından söz edilemez. Zira kulun tüm kazanımı, sadece onun kulunda zuhur ettiği kendi eserinden başka bir şey değildir.

18-EL-REZZAK

الرِّزْقُ

Zatına bakan yönü: Rızkı bizzat kendi verendir.

Nuruna bakan yönü: Her yarattığı varlığın var oluş işlevini yerine getirmesi için, gerekli olan sebebi yaratarak kendisine lazım olan yaşam gıdasını ulaştırandır.

19-EL-FETTAH

الْفَتْحُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde bizzat nurunun sergilenmesi için gerekli olanı açıp yaratımını sergileyen.

Nuruna bakan yönü: Mahlûkatı hakkında iyilik kapılarını açan, anlaşmazlıkların hakemliğini yapmak suretiyle mutlak adaleti gerçekleştiren, hak ile batılı birbirinden ayırıp kulun üzerinde olması gereken açıklığı kendisine sunan, kendisine iltica eden mazlumlara yardım edip zafer ihsan eden ve kişiye yeni yeni alanlar oluşturan.

20-EL-ALİYM

الْعَلِيمُ

Zatına bakan yönü: Zatının, sıfatının, esmasının, ef'alının ve yaratımının mutlak olarak farkında olan.

Nuruna bakan yönü: Mutlak ilmiyle, vechinden yansıyan nurun tüm içeriğini ve içeriğinden oluşan tüm nur noktalarının ve her bir noktanın tüm nüktelerinin her bir kıvrımındaki her bir oluşumunu bilen.

21-EL-KABİD

القَابِضُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde bizzat öz nurunu sergilerken, istediğinde nurunu vechine doğru çekip içeriğini daraltan.

Nuruna bakan yönü: Var eylediği tüm mahlûkatı üzerinde istediği vakit rızkı daraltan; var eylediği canlıların ruhunu istediği vakit alıp hayatlarına son veren. Verdiği alanları geri alandır.

22-EL-BASİT

البَّاسِطُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde bizzat öz nurunu sergilerken, istediğinde nurunu vechinden uzaklaştırarak içeriğini genişletendir.

Nuruna bakan yönü: Var eylediği tüm mahlûkatı üzerinde istediği vakit rızkı genişleten. İnsanların sahip oldukları ilmi ve yaşam imkânlarını geliştirendir. Lütuf ve keremini esirgemeyendir. Ruhları bedenlerine yayan ve bolluk verendir.

23-EL-HAFİD

الخَافِضُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlemi üzerinde bizzat öz nurunu sergilerken, istediğinde nurunun basınç kuvvesini azaltandır.

Nuruna bakan yönü: Böbürlenerek ve kendilerini Allah'tan müstağni görerek mutlak gerçeği kabul etmeyenleri alçaltıp esfel-is safiline düşüren ve alçaltan.

24-ER-RAFİ'İ

الرَّافِعُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde bizzat öz nurunu sergilerken, istediğinde nurunun basınç kuvvesini yükseltendir.

Nuruna bakan yönü: Kendilerini Allah'ın kulu görüp aciz görerek mutlak gerçeği kabul edenleri yükselten, değerini arttıran, izzetli ve şerefli kılandır.

25-EL-MUIZZ

المُعِزُّ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde bizzat öz nurunu sergilerken, istediğinde nurunun istediği noktasını güçlü ve değerli kılandır. Örneğin Nur-i Muhammedi'yi övülmüş bir katre nur olarak ayrı bir değer içeriği ile var eylemiştir.

Nuruna bakan yönü: Var eylediği ahkâma göre hareket eden kullarını yücelten, güçlü ve değerli kılandır.

26-EL-MÜZİLL

المُذِلُّ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde bizzat öz nurunu sergilerken, istediğinde nurunun istediği noktasını düşük içerikli kılandır.

Nuruna bakan yönü: Var eylediği ahkâma göre hareket etmeyen kullarını zelil, hakir ve alçak duruma düşüren ve değersizleştiren.

27-ES-SEMİY'İ

السَّمِيعُ

Zatına bakan yönü: Sergilediği nurunun tüm içeriğindeki etkileşimlerin çıkardıkları tüm sesi bizzat işiten...

Nuruna bakan yönü: Nurunun her noktasında var ettiği nurun hışırtısını ve işitmeye konu teşkil eden her şeyi, benlik vererek var ettiği her bir mahlûkatına, var ediş amacına ve ihtiyacına göre işittiren.

28-EL-BASİYR

البَصِيرُ

Zatına bakan yönü: Sergilediği nurunun tüm içeriğindeki etkileşimlerin her bir yanını görendir.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her noktasında var ettiği nurun her noktasını ve görünmeye konu teşkil eden her şeyi, benlik vererek var ettiği her bir mahlûkatına, var ediş amacına ve ihtiyacına göre gördüren.

29-EL-HAKEM

الحَكَمُ

Zatına bakan yönü: Sergilediği nurunun mutlak hâkimiyetini elinde tutan ve asla içinde başka bir emir sahibi yaratmayandır.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir ışıltısında bilgisi ve adaletiyle nihai hükmü verip, mahlûkatı arasında verdiği hüküm ile tüm yarattığı mahlûkatını emrine muti kılan ve üzerlerinde mutlak hâkimiyete sahip olan.

30-EL-ADL

الْعَدْلُ

Zatına bakan yönü: Adaleti bizzat kendisi temin eden...

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda, var eylediği her bir seyir noktasıyla bilinirlik verdiği her bir varlığa, layık olduğu imkân ve kabiliyetleri bağışlar. Öylece yaratılanlar arasında kayırma yapmayıp her birine hak ettiğini tam olarak verir. Asla zulmetmeyip, hakkaniyetle hükmeder. Her bir yarattığı için hak ettiğinin ötesinde başka bir şey söylemeyen ve yapmayandır.

31-EL-LATİYF

اللطيفُ

Zatına bakan yönü: “Mutlak zâtı” var edilen duyularla asla algılanamayan mutlak vücut sahibi olarak; sergilediği nurunun mutlak hâkimiyetini, sezilmez bir hâkimiyetle tümüne dokunarak bizzat elinde tutar.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her noktasında ince ve şeffaf, küçük ve hacimsiz olarak fiillerini hissedilemez bir yumuşaklık ile gerçekleştirir. Nurunun her bir noktasında var ettiği kullarına, görünmez bir el olarak iyilik ve merhamet eder. Yaratılmışların ihtiyacını en ince noktasına kadar bilip yarattıklarına verdiği duyularla, asla sezilemez yollarla karşılar. Tüm yarattıklarının en gizli ve ince hususlarını dahi bilendir. Olaya iman ile bakmayan ise, herşeyin kendi kendine olduğunu sanır.

32-EL-HABİYR

الْحَبِيرُ

Zatına bakan yönü: Sergilediği nurunun tüm içeriğindeki etkileşimlerin her bir yanından bizzat haberdar olandır.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda, var eylediği her bir seyir noktasıyla bilinirlik verdiği her bir varlığın mahiyetine ve iç yüzüne vâkıf olarak haberdar olandır. Öylece hangi yaratılmışın neye ihtiyacı var ise, ihtiyacını kendisine sunar. Bu ihtiyaç giderme; mutlak plan dâhilinde olup, bu sonsuz muammayı insani akılla çözmemiz mümkün değildir. Bunu anlamak, ancak akleden bir kalp ile mümkün olacaktır. Yoksa akıldaki soru işaretleri bitmeyecek ve kul marifetten uzağa düşecektir.

33-EL-HALİYM

الْحَلِيمُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken, açılan nurunun her noktasına göre sergisini bizzat ortaya çıkarandır.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda; müsamaha göstererek, acele ve kızgınlıkla muamele etmeden, ileride meydana gelecek gelişmelere göre fırsat tanıyarak, yarattığı kullarına tövbe etme şansı tanır. Hemen sonuçlandırıp cezalandırma kuvveti olduğu halde; cezayı erteleyip ödülü hızlıca sunan ve hata yapan kulunu büsbütün terk etmeyip gelişmelere göre hareket eder. Ayrıca yapılan iyiliklerde oluşan eksiklikleri dahi örtüp fazlasıyla mükâfatlandırır.

34-EL-AZİYM

العَظِيمُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken; bizzat kendisi, zatı kibriyası olarak tüm bu sergilemeden büyük ve münezzektir. İşte bunu anımsak için de, “Allahu Ekber” deriz.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda; sergilediği nurunda hiçbir eksiklik bırakmadığı halde, zatı kibriyası olarak tümünden büyük ve münezzeh olduğunu ilmek ilmek dokur. Tefekkürle bakan kulları öylece; Allah’ın yaratımının kusursuz olduğunu keşfeder ve hiçbir eksiklik barındırmadığını anlar. Yüce kudret sahibi olarak yaratımın eşsiz bir yaratımla var edildiğini ve yarattığı herhangi bir yarattığına da ihtiyaç duymadan yürüttüğünü seyir eder.

35-EL-GAFUR

الْغَفُورُ

Zatına bakan yönü: Allah bu isimle isimlenerek iman üzere ölmek kaydıyla, fiillerinde hüsnü niyetle amel eden kişilerin hatalarını, bizzat kendisi örterek affetmeyi yapacaktır.

Nuruna bakan yönü: İradeye sahip bir halde yarattığı mahlûkatlarında, hüsnü niyete sahip kişilerden sadır olan hataları, kıyamet günü gizleyerek, halkın nazarında kirli olarak görünmemesini sağlar. Yani kıyamet günü iman ehlinin kusurlarını örten, suçunu bağışlayandır. Bu ismin açılımı daha çok uhrevi dizayn ile ilintilidir. Öylece Allah, kulunu azap görmekten koruduğu gibi, insanların yanında da rezil olmaktan muhafaza eder. Kendisine sığınan kullarını dünyada gizlediği gibi ahirette de gizleyip bağışlar.

36-EŞ-ŞEKUR

الشُّكُورُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken, nurunun içeriğindeki Nur-i Muhammedi'den yaratımını yaptığı insana, irade ile donanımlı bir sanal benlik verip, öylece seyrine ortak ederek azametinin eserini seyir imkânı vermek suretiyle kendisiyle muhatap eyledi. İşte bu yaratılış amacını hakkıyla yerine getiren kullarına da bizzat kendisi teşekkür eder.

Nuruna bakan yönü: Gayba iman edip yaratıcısını tanıyarak yaratılış amacı doğrultusunda hareket eden kullarına, az da olsa iyi ameline karşılık fazlasıyla verir. Yaptığı amellerin karşılığını artırmak suretiyle, onlardan fazlasıyla nurunun tecellisini ortaya çıkartarak ve kullarının amellerine karşılık vererek çokça teşekkür eder. Bu esma-i ilahiyeye, marziye nefis derecesine karşılık gelir.

37-EL-ALİYY

الْعَلِيُّ

Zatına bakan yönü: Mutlak olarak Lâhût-i âlem üzerinde sergilediği nurundan yüce olan, yarattığı mahlûkatın ortaya çıkardığı bütün menfi ve nakis niteliklerden de bizzat münezzeh olandır.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda öyle bir düzen var eylemiştir ki; her hal ve şartta yüceliği, şanı, şerefi, kuvveti ve kudreti elinde tutarak, sanal benlik sahibi kıldığı yarattıklarına kendi üstünlüğünün marifetini içlerinde derç ederek yaratmıştır. Öylece var edilen her bir varlık; mutlak bir acizlik ile yaratıldığından, ve onun mutlak zatı olarak da kendisinin dengi, misli ve benzeri olmadığından,

bizzat kendisinden yücelik ve hükümranlıkta daha üstün veya kendisine eşit bir varlık bulunamaz. Her hal ve şartta her bir yaratık; mutlak olarak yüce olan, örf, akıl ve iman açısından övgüye değer bütün müsbet sıfatları kendisinde toplayan ve nuru “nurun ala nur” olanın önünde teslim olmuş bir halde olarak, yüce yükseklik sahibi olan Rabb-ul Âlemine karşı acizliğini fark ederek dünyaya veda eder.

38-EL-KEBİR

الْكَبِيرُ

Zatına bakan yönü: Sergilediği nurunun içeriğindeki tüm etkileşimlerinin her bir yanından, bizzat hiçbir kayıt veya kıyas kabul etmeksizin, azamet sahibi olarak tümünden büyük olan.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda öyle bir düzen var eylemiştir ki, var eylediği tüm mahlûkatından büyük olarak mahlûkatını kendisine karşı muhtaç olarak var eylemiştir. Yaratılmışların kadr-ü kıymetleri ve mertebeleri ne olursa olsun, tümünü kendisine muhtaç olarak yaratmıştır. Bunu fark eden kullarına büyüklük vererek indinde şerefli eylemiş, kendisini ondan müstağni görenleri de, küçültükçe küçültmüştür.

39-EL-HAFİYZ

الْحَفِيزُ

Zatına bakan yönü: Mutlak olarak Lâhût-i âlem üzerinde sergilediği nurunu bizzat muhafaza eden.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunu koruyarak, görüp gözeterek, oluşturduğu tabiatı dengede tutarak koruyan, yarattığı hiçbir şeyin kaybolmaması ve ihmal

edilmemesi için gerekli tedbirleri alandır. İhmal etmeme ve gaflete düşmeme hususunda kendisine güvenilen yegâne koruyucudur.

40-EL-MUKİYT

المقيتُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde bizzat öz nurunu sergilerken, nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir varlığın tüm ihtiyaçlarını bizzat kendisi karşılayan.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurun içerisindeki tüm yaratılmışları koruyarak ve yaşamlarını sürdürece kadar gıda vererek yaratımını devam ettirir. Her bir bilinç sahibinin; bedenlerinin ve ruhlarının gıdalarını vererek, yaşamlarının devamını sağlar.

41-EL-HASİYB

الحسيبُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde bizzat öz nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir varlığın hesabını bizzat elinde tutandır.

Zatına bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği nurun her noktasındaki her bir şeyi saymışçasına bilerek hesabını yapandır. Tüm yarattıklarına kâfi gelerek, her şeyi yeterince bilen, koruyan, yaptıkları fiillere karşılık da ceza veya mükâfat olarak karşılığını verendir.

42-EL-CELİYL

الجليلُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde bizzat öz nurunu sergilerken; zatı için hiçbir kayıt ve kıyas kabul et-

meksizin, azametini nuruyla var eylediği mahlûkatına karşı kat'î bir kural olarak ortaya koyandır.

Nuruna bakan yönü: Yaratıcısını tanıyarak yaratılış amacı doğrultusunda hareket eden kullarını yücelten, onların amellerini kabul edip mükâfatlarını arttıran ve müminleri yüksek sıfat sahibi, Kadr-u kıymet vererek mertebelerini değerli kılandır.

43-EL-KERİYM

الكَرِيمُ

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı olarak bizzat kendisi; yarattıklarına ikram ederek, Lâhût-i âleminde nurunun katrelerini seyre tabi etmek suretiyle, karşılık beklemeden yaratandır.

Nuruna bakan yönü: Her bir noktasında ayrı bir can ile ayrı bir yaratım verdiği tüm mahlûkatına karşı, cömert olarak isteklerini bahşeder. Lütuf ve ihsanda bulunarak iyi, ahlâklı, asil ve değerli olan insanları daha daha yücelterek ülvi makamlarda ihsanlarını hiçbir karşılık olmadan sunar. Cömert olan ve insanın şerefiyle bağdaşmayan her türlü işten arınmış bulunan kişilere, ayrıca ikramda bulunarak onları iki cihanda öncülerden eder.

44-ER-RAKİYB

الرَّقِيبُ

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı olarak bizzat kendisi; gören, gözeten ve gözetleyip kontrol edendir.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği nurunun her noktasındaki her bir şey için, yaratmış olduğu kanun çerçevesinde gerçekleşecek olan akıbeti bekleyendir. İnsanların yapmış oldukları davranışları, onlarla bir-

likte beklemektedir. İnsanın her söylediğini dinleyip, işlediği fiili gözetleyendir. Bu gözetlemeye uygun melekler var edip onların şahitliğinde yazarak her an gözetlenmenin olduğunu bizlere haber vermektedir. Bu hususlara işaretle ayette denilmiştir ki, senin Rabbin her an gözetleme yerindedir.

45-EL-MUCİYB

المجيبُ

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zâtı olarak bizzat kendisi; kendisiyle muhatab etmek için, sanal benlik vererek yarattığı mahlûkatına, cevap vermek suretiyle her birisine karşılık verir. Konuşulan sözlere bizzat mukabele ederek, ezelde mütekellim olan Allah, harfsiz ve sözsüz olan kelimelerini kullarına duyurur.

Nuruna bakan yönü : Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatına cevap vermek suretiyle söz söyleyen kelâmını ihtiyacına cevap vermek suretiyle keserek susmasını sağlar. Allah; davetçisine icâbet edenlere daha bir ehemmiyet vererek, her sözünü ayrı bir değer olarak addedip icabet eder. Kişi; karşılıma muktedir olamayacağı isteklerini, aşkın güç olarak bildiği Rabbine sunar. İşte kendisine talepte bulunan kimsenin ihtiyacını yerine getirir.

46-EL-VASİ

الواسعُ

Zatına bakan yönü: Allah; zati ilmi ile her şeyi aşkın olarak kuşatan, zati nuruyla bütün yaratılmışları aşkın olarak yayılan ve zati rahmeti her şeyi aşkın olarak kapsama alanına alan bizzat kendisidir.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatının her türlü isteğini, kendisinden bir iyilik olarak, nimet ve yardımda yeterli bir şekilde ve her

şeyi kuşatarak, gerekli olan yaşam alanlarını kendilerine sunar. Her bir varlığın ezeline kendisi için mukayyet ettiği rızkını, rahmeti ile her bir şeyi kapsayarak kendilerine ulaştırır. Tüm yaratılmışları ilmiyetinin içine alıp, onları kuşatıp kapsamaya gücü yeter.

47-EL-HAKİYM

الحَكِيم

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı olarak bizzat kendisi; yarattığı nesnelere ölçülü yaratan, kendilerine has görev ve işlevlerini kusursuz bir şekilde yerine getirmelerinin yöntemini kurandır.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatını, yaratım amacını gerçekleştirmek için hüküm ve hikmet sahibi kılarak, kendisinden zuhuru lazım eylediği işlevi, kusursuz bir şekilde dizaynını sağlar. Yarattığı her bir mahlûkunu terbiye ederek amacının dışını bilemeyecek şekilde, kendisi için gereksiz olan bilgidan men ederek düzeltip, yaratım amacını gerçekleştirmek için hükmeder. Ayrıca insan ve cin sınıfı olan mahlûklar, iradesini yönlendirebilen bir şekilde yaratıldıkları için, kendisini gerçek dışı bilgilerden ve nefsânî arzulardan alıkoyanlar, fitrat yolunda sahih olan düşünce istikametine ve davranış selahiyetine sahip bulunan kimseleri, yaratımın hikmetleriyle donatır.

48-EL-VEDUD

الْوَدُودُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken; nurunun tüm seyir noktalarını ve her bir seyir noktasından oluşan tecelliyi bizzat severek var eyleyen.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatını; sevmek, muhabbet etmek eğilimi

ile var eylemiştir. Bu sevme ve sevilme melekesi ile aynı yolda yürüyenler, birbirini bulup ünsiyet elde ederler. Allah bu ünsiyetini yaratarak, insanların sosyalleşmesini sağlamış ve yeryüzünü yaşanılır hale getirmiştir. O yüzden kim nerede kimi seviyorsa sevsin, aslında o noktadan yükselen vedud esmasının dokumasını seviyor. Bu ünsiyet nuru, aşırı basınç oluşturan noktalarda ise, mahlûkatın kalpleri birbirine ayrılmaz bir iple kenetlenir. Allah'ın, insanın kalbine attığı bu ünsiyet nuru olmasaydı, yeryüzündeki her şeyi verseydin, gene de bu muhabbeti icra edemezdin. Zira muhabbet, tümüyle soyut bir sezgidir ki, maddi bir değer ile ölçülmesi veya elde edilmesi olanaksızdır. İman edende ise; bu sevginin ağırlıklı olan yönü, Allah'a ve Resulüne döner. Hatta hatta sevgi beslemede öyle ileri gider ki; nefsi, aile halkı ve serveti pahasına da olsa, Resulullahı sav sevmeyi tercih eder. Zira bilir ki, O'nda Allah nurunun nişanesi apaçıktır. Kişi, Vedud esmasının yaptığı dokuma sonucu oluşan tecelli zuhuru ile kendisi için arzu ettiği şeyleri, Allah'ın diğer yaratıkları için de ister ve hatta onları kendi nefesine bile tercih edebilir kabiliyete ulaşır.

49-EL-MECİYD

المجيد

Zatına bakan yönü: Allah noksansız eda ile ve yetkin olarak hem kendi kendisine kaim bir vaziyette ve vacib-ül vücut sahibi olarak, şerefi yüksek bir hal ile mutlak emir ve tasarruf sahibidir.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatın, içinde bulunduğu konumu asil bir şekilde var ederek, yaratımını şerefli bir dokunuşla ve yaratım amacını en seçkin olarak meydana getirip yaşantıyı sürdürür. Yarattığı mahlûkatına tüm yönleriyle lütufta bulunarak

ve ikramı bol bir şekilde yaşam alanı vererek hayatîyetlerini oluşturup devam ettirir.

50-EL-BAİS

الْبَاعِثُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunun sergilemesini yaparken, sayısız nesnelere, cinslere ve türleri bizzat yoktan var eder.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatını; yaratılış amacı doğrultusunda harekete geçirerek, yapılmasını istediği işe doğru yöneltip yönlendirerek emrolunduğu işle görevlendirir.

51-EŞ-ŞEHİYD

الشَّهِيدُ

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; ALİMÜ-L GAYBİ VEŞ-ŞEHADE olarak, göremediklerimize, görebildiklerimize ve bizzat kendi zatına şahitlik eder.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatına, içinde bulunduğu halin farkındalığını vererek şehadetini verir. Öylece her bir birim, varlığının farkındalığına bizzat kendisi şahit olur. Var eylediği mahlûkatın her birisine, idrak ettiği şeyin mahiyetine vâkıf olmak, bilmek ve bu bilmeyi de sözle diğer hemcinslerine ifade etme yaratımını bahşeder. Bu yaratım sonucu, var ettiği mahlûkatına dâhili ve harici duyular vermek yoluyla zuhuru oluşan bilginin ifade edilmesini sağlar. Öylece her bir varlık, kesin olarak bilen ve bildiğini haber verme konusunda hiçbir şüphe hissetmeyen olur. İşte bu gerçeklikten yola çıkarak, her bir varlığa bizzat bu isimle müsemma olan içerik ile dokuma yaptığı için; her bir yaratılışta oluşan bu kuvve ile her bir

şeyi gözetlemiş olarak bilen ve dolayısıyla hiçbir şeyin ilmi kendisine gizli kalmayandır.

52-EL-HAKK

الحقُّ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken; bizzat kendisi hak olarak, verdiği vaadi hak olarak tutarak, verdiği sözü hak olarak vererek, kendisine kavuşma hükmünü hak olarak belirleyerek, cennet ve cehennemi hak üzere yaratarak, peygamberlerini hakkı haykıran olarak irsal ederek ve kıyametin kopmasını hak olarak mukadder ederek yarattıklarıyla muhatap olmuştur.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatını; hakikat üzere, doğru ve gerçek bir yaratımla, kendisine gerekli olan tüm varoluş planlarıyla ve içinde bulunduğu ortama lâyük bir ferd olarak, pozisyonunun hakkını ortaya çıkarabilecek kabiliyetle var eylemiştir. İşte bu kabiliyetten dolayı her varlık hak üzere yaratılmıştır. Yani içinde bulunduğu pozisyonunun hakkını izhar edecek kıvamla var edilmiştir. İşte bu hakikatten yola çıkarak, her bir birim; nihai olarak olabirlilik niteliğini taşıyacak kuvve ile var edilerek ve sürekli bir şekilde var olmayı sürdürecektir bir mahiyetle var edilmiştir. Dolayısıyla O'ndan gelen ve O'na rücû eden her şey de hak olarak varlığını elde eder. Bunun sonucu olarak da, emrettiği ve yasakladığı hususlar uyarınca hareket etmek de irade sahibi olarak yarattığı kullar için haktır.

53-EL-VEKİYL

الوكيلُ

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı olarak bizzat kendisi; yarattığı mahlûkatın tüm işlerinin görülmesinde ve

yaşamlarının devam edilmesinde, sadece kendisi yegâne dayanak olup, her bir konuda tüm yeterliliği bizzat elinde tutandır.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatına cevap verip işinin görülmesini sağlar. Asla zeval bulmaz ve kendisine güvenip dayanan kullarını yalnız bırakmaz. Her şeyden haberdar olup, kendisine sığınan kimseyi korumada ve talebini yerine getirmede yeterli ve kifayet edecek bir şekilde, kudret ve iradesiyle hükmedip sahip çıkar. Kendisine dayananların işlerini yoluna koyup varlığın devamını sağlar. Her bir mahlûkatının terbiyesini bizzat yapıp, terbiyeden çıkan irade sahibi kişileri de, vakti gelince zor kullanarak yani iradelerini baskı altına alarak hükmünü icra eder.

54-EL-KAVİYY

القَوِيُّ

Zatına bakan yönü: Allâh mutlak zatı olarak yarattığı hiçbir şeyden etkilenmeden; yegâne galip olarak bizzat kendisi, yarattıklarına kuvvet vererek bütün mümkinatı etkiler.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatını, var edilmiş amacını gerçekleştirecek güçle yaratarak, yani gücünü kendi pozisyonunu yerine getirecek mahiyette ve kendisiyle müteallik bir şekilde, aklen ve bedenlen yeterli olarak yaratıp, bu yaratımını devam ettirir. Gücünü kuluyla münderiç bir şekilde var eylemiştir ki; yani gücünü kulunun içine bu ismin müsemması gereği olarak levhanın somutlaşan ve yüzü olarak görünen ferşinin üzerine dokuyarak yarattığı için; eğer kişi, işin hakikatini bilmezse, kendisinde zahir ettiği kuvvetin kendi malı olduğunu zannedip, kendisini müstağni görür. Allah, hiçbir yarattığını dışarıda kalmamak üzere bu isimle güç katarak var eylemiştir. İşte biz bu gücü hatırlamak için “LÂ HAVLE VE LÂ

KUVVETE İLLÂ BİLLÂH yani bütün havl ve tasarruf, güç ve kudret Allah'a aittir" diyerek kendimizde var olan kuvvetin sahibini tanırız.

55-EL-METİYN

الْمَتِينُ

Zatına bakan yönü: Allah yegâne galip olarak bizzat kendisi; yarattıklarına kuvvet vererek yaratımından gelebilecek hiçbir etkiyi kabul etmeyen ve etkilenmeyendir. Ef'al makamının mutlak sahibi olarak, yaptığı fiillerinin sonucu olarak, zorluk altında kalmadan ve keyfi olarak isteyerek yarattığı kesret âleminden dolayı, kendisine herhangi bir zorluk ve yorgunluk dokunmayandır.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatını, yaratımın amacını yerine getirmek için sağlam ve kuvvetli, pozisyonuna göre sert ve dayanıklı olarak yaratır. Allah; iman edip kendisine dayanan kullarını lütfu, ihsanı ve yardımıyla destekleyerek başarıya ulaştırır.

56-EL-VELİYY

الْوَلِيُّ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken; nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatın var edilmesini bizzat üstlenerek, yaratım amacını gerçekleştirmek için sahip çıkar, yönetir ve yardım eder.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nuruna çok yakın olarak ve hatta aralarında hiçbir engel bulunmadan emniyet içerisinde yaşam nasip eder. Yaşamı boyunca mühlet vererek iman etmeyenlere de sahip çıkarak iman etmeleri için sahip olmaya devam eder. İman edenleri korumasına alarak sonsuz yaşamda, incinmemeleri için yakınlığını onlara hisset-

tirir. İman etmeyenleri ise, ölüm ötesinde terk edip unutulmuşlar arasına katar. Bu ismin içeriği vefa ismiyle çok yakınlık teşkil eder. Sen Allah'a sadık kaldıkça Allah sana sadık kalır. Sen Allah'a olan sadakatini bırakırsan, o da seni terk eder. Sen ona bir adım gidersen, o sana on adım gelir. Sen ona yürüyerek gidersen, o sana koşarak gelir. Sen onu zikredersen o seni zikreder. Sen onu unutursan, o seni unuttur. İşte Allah'ın kuluna olan vefası budur. Zaten Veli isminde Vefa ismi münderiştir.

57-EL-HAMİYD

الْحَمِيدُ

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi yegâne öven olarak; her şeyden müstağni ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu yegâne övülendir.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda iyilik, güzellik ve erdemlilikle bir yaratım oluşturarak, yaratımını mükemmel olarak şekillendirip, şekillendireni övmek için de irade sahibi ve sanal benlikli olarak yarattığı varlıklarla nişanelerini ve kudretini seyre sunmuştur. Bu seyri sahih bir iman ile yapan kullarını, övgüye lâayık eylemiş olduğu sırâtü'l-hamîde sevk eyler. Övdüğü sıfatları taşıyan yola sevk edilen kullarına ise, bütün iyilik ve güzelliklerle övülen, sayısız lütuf ve nimetleriyle her nimeti tadılınca, şükredilen cennete ulaşacaktır. Zaten her hal ve şartta tüm şuurlu veya şuursuz fark etmeksizin her bir yaratılan, ona mutlak itaat halindedir. Bu da Hamid olmasının sonucu olarak tecelli etmektedir.

58-EL-MUHSİ

الْمُحْصِي

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı tüm yarattıklarının sayısını bizzat bilmeye güç yetirendir.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği gizli ve âşikâr her bir şeyi tek tek ve bütün ayrıntılarıyla bilerek yaratan ve yaratımını İslam fitratı üzere donatarak sanatını sergiler. Yaratım planında fitratının hakkını veren insana değer verip sayar. Fitratından uzaklaşan insanı da değersiz eyleyip terk edilenler arasına katar.

59-EL-MÜBDÎ

المبدئ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken; bizzat kendisi model ve örneği olmaksızın her bir yarattığını “kün” emriyle ibtidâen yani bir var ediliş noktası belirleyip istediği yaratımını oluşturandır.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda; her yarattığının başlangıcında ve bitiminde sebep sonuç fonksiyonu icra eder. Bunu öyle mezcederek yaratır ki, olaya dışarıdan bakan kişi, sanki her şey kendi kendine bir sebep sonuç ilişkisi içinde oluşup gider kanısını oluşturur. Oysaki olay, bu ismin işaret kapsamı olan kuvvenin yaratılmışlarda oluşturduğu bütünleşmeden dolayı böyle bir nazar, dikkatlere sunulur ki, imtihan sırrı başlasın. Yoksa zorunlu olarak insanlar iman etmek zorunda kalır ki, dünyada bulunmanın bir gayesi de kalmamış olur.

Burada Ebû Hüreyre'nin Hz. Peygamber'den rivayet ettiği kutsî bir hadisi ekleyelim; Cenâb-ı Hak şöyle buyurur: “İnsanoğlu beni yalanlamış, ancak buna hakkı yoktur; bana dil uzatmış, buna da hakkı yoktur. Onun beni yalanlaması, ‘Allah beni yarattı fakat tekrar diriltecek değildir’ şeklindeki beyanından ibarettir. Hâlbuki yaratmayı ilkin gerçekleştirmek onu tekrar etmekten daha zordur. İnsan ayrıca evlât edindiğimi ileri sürmüştür. Ben bir ve tekim, kimseye muhtaç değilim,

herkes bana muhtaçtır; ne doğurdum ne doğuruldum; kimse benim dengim değildir” (Müsned, II, 350-351, 393-394; Buhârî, “Tefsîr”, 112/1-2; Nesâî, “Cenâ'iz”, 117).

60-EL-MUIYD

المعيد

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken; yaratımın öz cevheri onun vechinden yansıyan nuru olduğundan, nurunun dönüşümünü sürekli yenileyerek sürekli yaratmayı tekrarlayan ve yaratımını bu şekilde sonsuza kadar sürdürecektir olan bizzat kendisidir.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunu; ilkin yarattıktan sonra, yaratmanın tekrarını oluşturacak olan bu ismin işaret kapsamı olan kuvveyi, her bir yarattığı ile mezcederek sürekli bir yenilenmeye tabi tutar. Zaten doğaya baktığımızda, bu yenilenmeye her an şahit olmaktadır. Allah'ın kullarına yönelik lütuf ve ihsanlarını tekrar tekrar yaratması, bu ismin icra edilişi ile gerçekleşir.

61-EL-MUHYİ

المحيي

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; nurunun her bir noktasını diri ve canlı tutarak yarattığı varlıklara hayat bahşeder.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunun canlılığını; her bir yaratılmışın kendisinden zuhur edecek şekilde yaratandır. Olaya dışarıdan bakan, bu ismin dokumasının bireylerle bütünleşik oluşundan dolayı, kendi kendine hayata sahipmiş gibi algılar. Ama bir de ilahi vahyi duyar ki, bu hayatı

veren Allah'tır ve bu gerçeğe iman et diye. İşte bu bütünleşik olaya BESMELENİN başındaki "B" harfi işaret eder ki, bunun esas kapsamı; her bir bireyin, kendisine lazım olan ile birlikte bütünleşik bir dokuma ile var olması hakikatidir. Her varlığa başlangıcı ile birlikte can veren, öldükten sonra tekrar diriltlen, yağmur indirmek suretiyle yeryüzünü donatıp yeşillikle örten, ölü olan kalbi hidâyet ile buluşturan, iman edip salih amel işleyenleri her iki cihanda mutlu eden de Allah'tır ki, tüm bu hayatiyet, bu ismin tecellisi ile oluşmaktadır.

62-EL-MÜMIYT

الميميت

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; diri ve canlı tuttuğu nurunun her bir noktasını, istediğinde istediği noktadaki canlılığı alarak hayatına son verir. Hayatın devam etmesi de, sona ermesi de bizzat O'nun elindedir.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunun canlılığını, istediğinde ölümüne veya işinin bitirilmesine hükmederek, o noktanın mahfını öyle bir şekilde sonlandırır ki, sanki kendi kendisine sonlandı gibi bir izlenim oluşturur. İşte bu izlenim, bu esmanın da her bir var edilen mahlûkatın hüviyetiyle münderiç olduğundandır.

63-EL-HAYY

الحى

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; mutlak hayat sahibidir ve ölmeden diri olandır.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurundan var eylediği tüm mahlûkuna, canlılığı kendisinde açığa çıkacak şekilde her birisine hayat verendir.

64-EL-KAYYUM

الْقَيُّومُ

Zatına bakan yönü: Her şeyin varlığı bizzat kendisine bağlı olarak, Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunun sergilenmesinin yaratımını ayakta tutar.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurundan var eylediği tüm mahlûkatına, kendileriyle munderiç yani içlerine gömülü bir şekilde açığa çıkan bir kuvvetle yaratarak ayakta tutar.

65-EL-VACİD

الْوَاقِدُ

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi vasıtasız ilim sahibi olarak yarattığının tümünden müstağnidir. Yani yaratımına ne yaratımda ne de yaratımdan sonraki ahvalde muhtaç değildir.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunun oluşturduğu tüm mahlûkatı öyle bir düzenle yaratmıştır ki, kendisine lazım olan tüm ilim kendi özünden gelerek kendisine doğru akar. Her bir varlık, yaptığı dokunuşunu kendi içinden gelerek gördüğü için, Allah'a iman etmeyen kişi, kendisini müstağni görür. Her şeyine malik olduğunu zanneder. Oysaki her şeyin bilgisi ve mülkiyeti Allah'ın dairesinde olup istediği noktaya istediği kadarını akıtır. Ayrıca Allah, bu ismin dokumasıyla, hakka düşman olup zalimlik edene gazap edip, dünya ve ahirette cezalandırır. Bu cezasına karşılık gelen amelin getirisini, boynuna dolayarak dünyadan ayırır. Öylece kendisini yakacak olan odununu, bizzat kendisi dünyadan kendi eliyle

götürmüş olur. Dolayısıyla kendisine herhangi bir zulmün edilmediğine bizzat şahit olur.

66-EL-MACİD

المَجِيدُ

Zatına bakan yönü: Allah noksansız eda ile ve yetkin olarak hem kendi kendisine kaim bir vaziyette ve vacib-ül vücut sahibi olarak, şerefi ölçüye gelemeyecek derecede yüksek bir hal ile mutlak emir ve tasarruf sahibidir.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatın, içinde bulunduğu konumu asil bir şekilde var ederek, yaratımının şerefi hesaba gelemeyecek kadar yüksek bir dokunuşla ve yaratım amacını seçkinlikte mukayese kabul etmeyecek şekilde meydana getirip, var kıldığı yaşantıyı sürdürür. Yarattığı mahlûkatını ikramla münderiç olarak yaratarak hesap edilemez bir şekilde yaşam alanı yaratıp, öylece mahlûkatın hayatiyetlerini oluşturup devam ettirir.

67-EL-VAHİD-UL EHAD

الْوَّاحِدُ الْأَحَدُ

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı olarak eşi ve benzeri olmayan, cüzlere bölünüp kısım kısım parçalanması, içeriğinin artması ve azalması mümkün olmayan, hem birleşik bir içerikten de oluşmadan mutlak olarak var olan, ayrıca ortağı ve benzeri olmayan bir tek, yegâne ve yalnız olandır.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatını yalnız ve özgü olarak yaratarak, bu özgülüğü de her birisine idrak ettirmiştir. Öylece kişilik şuuru oluşmuş ve mülkiyet bilinci meydana gelmiştir.

68-ES-SAMED

الصَّمَدُ

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı olarak bir ve tek olarak; ihtiyaçlarının giderilmesi için herkesin bizzat kendisine başvurduğu, ulu ve yüce olan mutlak “var” olarak, ne evlât sahibidir ne de herhangi bir anneden doğmuştur. Kimse onun dengi ve benzeri değildir. Allah; canlıların iç organlarını ihtiva eden karın ve göğüs gibi bir iç boşluğu bulunmayan veya insan gibi bir dış derisi veya dışarısi olmayan ve yaratılmışlık özelliklerinden münezzehe olup muhtaciyezsizdir.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatını yalnızca kendisine bakar halde yaratmıştır. İnsanlara verdiği yönelme iradesiyle yalnızca kendisiyle olmasını istemiştir. İnsan yönlendirebildiği iradesiyle birçok defa başka mecralara da dönebildiğinden, onda uzağa düşer. Yarattığı mahlûkatın ihtiyaçları her hal ve şartta kendisinin giderdiğini, varlık âlemi içerisine nakşetmiştir. Her bir kişinin başvurduğu merci aslında sadece kendisidir. Onun için bilelim ki, kim nerede kimin ihtiyacını giderirse gidersen, esas ihtiyaç giderenin Allah olduğunu bilmek zorundayız. Yoksa gerçekten uzağa düşeriz.

69-EL-KADİR

الْقَادِرُ

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı olarak iradesini her hal ve durumda istediği şekilde yürüten, asla yenilmeyen, yegâne kudret ve tasarruf sahibidir.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatını, yapacağı işlev kadar kendi gücüyle donatarak yaratıp, ihtiyaç duyduğu kuvveti verendir. Öylece

kişi; yapacağı fiili yerine getirmek için, içinden gelecek bir şiddetle gerekli olan kuvveti hisseder ve kendi kendisini yapacağı eylem yönünde yeterli olarak görür ve işe koyulur. Burada kişinin yapması gereken, kendisindeki kuvveti kendi malı değil, Allah'ın kendisinde seyrini istediği kuvvet ve kudreti olduğunu keşfetmesidir. Yoksa kendisini müstağni yani kendi kuvvetini kendi malı olarak görüp Allah'tan tard edilir. İşte bu durum bencilliğin oluşum noktasıdır. Öylece kişilik nefsi kendisini emmâreye hapseder.

70-EL-MUKTEDİR

المُقْتَدِرُ

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı olarak iradesini her hal ve durumda istediği şekilde yürütürken mutlak olarak gücü yeten ve gücünün yettiği de fiilen sabit olandır.

Nuruna bakan yönü: Nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatını, yapacağı işlev kadar kendi gücüyle donatarak yarattığında, kişinin irade ederek işlemek için yöneldiği işi yapmaya, yaptığı işi başarmaya hem gerçekleştirmeye gücünü yeter bir vaziyette görmesidir. İşte insan ve diğer her bir varlık, bu ismin müsemması ile tanımlanan içerik ile donatılmış bir vaziyette, kendisini yetkin görür. İşte bize düşen her işimize Besmele ile başlayıp kaynağın Allah'tan geldiğine iman etmemizdir.

71-EL-MUKADDİM

المُقَدِّمُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken; yaratımın öz cevheri onun vechinden yansıyan nuru olduğundan, nurunun dönüşümü ve devamında her zaman kendi emrini önde tutarak teccellilerini oluşturur.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda bu isimle anılan kuvveyi içine işleyerek, yaratılan her bir varlık, artık önde olma hissiyle yer almıştır. Onun içinde her varlık kendi dünyasını kurar ve dünyasında her zaman yönetmen olur. Gücü oranında da emrini varlıklar üzerinde uygulamak ister. Bu her birim için aynı olduğundan da, anlaşmazlıklar başlar ve dünyada büyük veya küçük ölçekli kavgalar ve sonucu olan savaşlar baş gösterir. Oysaki bu ismin sahibi olan Allah'ı tanıyıp önceliği onun emrine verirse, yeryüzünde mutluluk ortamı oluşur.

72-EL-MUAHHİR

المؤخر

Zatına bakan yönü: Nurunun dönüşümü ve devamında kendi emrini uygulamayan iradeli olarak yarattığı varlıkları bizzat geriye bırakarak o yönde tecellilerini oluşturur.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda bu isimle anılan kuvveyi içine işleyerek, yaratılan her bir varlık, varlığını donatan amellerden yoksun kaldığında geride kaldım hissiyle yaşamaya başlar. Sonra da depresyon denilen ruhi çöküntüyü yaşar. Onun için de her varlık kendi dünyasını kurarken var edilen sisteme uygun düşünce ve harekete büründüğünde yükselirken, duygusuna yenik düşüp gerekli çalışmalardan yoksun kalırsa, işte o zaman geri kalır. Geri kalan gene de kendi olur. Çünkü bu ismin işaret ettiği mana içeriği de diğer doksan dokuz esma içeriği gibi B'i-l kuvve her yaratılan kişinin bilinç dünyasının içine derç edilmiştir. Öylece dünya sahnesinde yerini almıştır.

73-EL-EVVEL

الاول

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir varlık için bir başlangıç oluşturup öylece yaratan ve heyula denilen varlıkların birbirini oluşturması ve varlıkların ezeli olma düşüncesini ortadan kaldıran bizzat kendisidir.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurun oluşturduğu kesret âleminin her bir mahlûkunu kendine özgü bir başlangıç noktası ile yaratarak reenkarnasyona mahal vermeden oluşturarak ve her yaptığı yaratımını yeni yeni yaratarak, eskinin tekrarı olmayacak şekilde oluşturur. Ama her oluşturduğunu da, besleyerek sonsuzluğa doğru yolcu eder. Tabi istediğini de istediği anda yok etme gücüne sahiptir. Çünkü mülk ve tasarruf onundur ve istediğini de yapar.

74-EL-AHİR

الاحر

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığı için bir son had oluşturup öylece yaratılanı fena dairesinde yaşam vererek tutan bizzat kendisidir.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurun oluşturduğu kesret âleminin her bir mahlûku için oluşturduğu fena dairesi, onu hududlandırıp istediği her şeyi yapamaz eder. Öylece kişi istediği kadar varlıklı olsun, bir noktaya ulaşınca acziyetini itiraf etmek zorunda kalır. Tabi insan da bu fena dairesine bağlı olarak yaratılmıştır. Ama insana üfle-

nen sonsuzluk ruhu ile hiçbir kayıt tanımadan düşüncelerini sınırsızlaştırabilir. İşte bu noktada sonsuzluk sahibi olan Allah'a iman edip öylece sonsuzluk seyrine dalarsa mutlu olur. Yoksa istediği kadar düşüncesini sonsuza projekte etsin, acizliği yüzüne yansıyacak ve çaresizce olduğu yerde yığılacak ve mutsuz olacaktır.

75-EL-ZAHİR

الظَّاهِرُ

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığından münezzeh olarak ayırık olandır. Öylece zatı olarak asla hiçbir mahlûku ile bütünleşmesi veya hulûlu mümkün olamayacak şekilde tümünden münezzehdir. Yani burada ki zahir, yaratılmışın dış yüzü veya yüzeyi değil, yaratılmıştan ayırık manasına gelmektedir. Yaratılmış varlıklar; böylece onun kendisinden münezzehliğini idrak ederler.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurun oluşturduğu kesret âlemini, nurunun ışıltıları olarak ortaya çıkarıp belirgin olarak üstünlüğünü tümüne derk ederek galip gelmek suretiyle, tümüne kendisinin apaçık var olduğu idrakiyle yaratımını oluşturmuştur.. Öylece yaratılanlar, onun varlığını ve birliğini ortaya koyan birçok ayete şahitlik ederler. Hatta hatta bu olay Hadid suresi 3. ayeti kerimesinde; mutlak zâtı olarak gizli olan anlamına gelen “batın” ismiyle birlikte zikredilir. Öylece yaratılmışlar; kendilerinden münezzeh olan bir aşkın gücün olduğunu bilir ve sürekli o aşkın güce muhtaç olduklarını hissederler.

76-EL-BATIN

الباطن

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığından mutlak olarak gizli olandır. Öylece hiçbir yaratılmış; onun zatının mahiyetinin ne olduğuna muttali olamaz. Yani zati olarak zahir olarak ayrık olduğu gibi, batın olarak da tümüyle yaratılmışların algılama kapsamının dışındadır.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurun oluşturduğu kesret âleminde yarattığı mahlûkatına uzaklık yakınlık dahi düşünülemez derecede şah damarlarından bile kendilerine yakınlığını onlara hissettirirken, kendi zatını tümüne öylece de gizletmiştir. Peş peşe gelen bu dört esmadan anlaşıldı ki; Allah evveldir, ondan önce hiçbir şey yoktur. Ahirdir, ondan sonra hiçbir şey yoktur. Zahidir, tümüyle aşkındır. Batındır, O'ndan öte şey yoktur. Evvel, Ahir, Zahir, Batın O'dur olayı, biraz daha anlaşıldı umarım. Yoksa zahirde ve batında gördüğün varlıklar O'dur anlamına değildir. Unutmayalım ki “O; SUBHANEHU VE TEALADIR.”

77-EL-VALİY

الوالي

Zatına bakan yönü: Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken; nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatın yönetimini bizzat üstlenmiştir.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nuruna kendilerini emniyet içerisinde hissedip rahatça bir yaşam sürmeleri için, tümünün yönetimini üstlenerek kendilerinin güvende

olduklarını kendilerine hissettirir. Ama insan; kendisine bahşedilen irade ile yeryüzünde bozgunculuk çıkararak yeryüzünü yaşanmaz hale getirebilir. Allah “valiy”liyi ile senkronize yaşayan kullar emniyet içinde sonsuzluğa uzanırken, bozgunculuk yapanlar, kendilerini ölüm ötesinde terk edilmiş olarak bulacaklardır.

78-EL-MÜTEALİ

الْمُتَعَالِي

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı olarak büyüklük ve yücelik, öz saygı ve egemenlik bakımından “en ulvi olan” olarak, herhangi bir yaratılanın O’nun mahiyetini “kapsar bir şekilde anlayamayacağı” ve anladığını da anlatamayacağı, sevgili kişiler dâhil olmak üzere hiç kimsenin onun zatının künhüne tümüyle erişemediği hakikatidir.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurunda öyle bir bilinmezlik yüklemiştir ki, bir varlık diğer bir varlığın iç dünyasına tümüyle muttali olamaz. Kişi en yakını olan kişinin dahi iç dünyasına tümüyle muttali olamaz. İşte bunun sebebi, bu ismin kişide oluşturduğu dokumadır. Onun için de mutlak hamdın yani değerlendirmenin Allah’a ait olduğu hakikatini her namazda tekrar eder ve Allah’ın kullarını yargılamaktan imtina ederek aczimizi ifade ederiz.

79-EL-BERR

الْبَرُّ

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı olarak; Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken; nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkatına karşı; sevgisi, rahmeti ve

merhameti sonsuz olup, kullarına vaddettiği vaatlerinin tamamını yerine getiren, yalandan ve batıldan münezzehtir.

Nuruna bakan yönü: Allah; vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurdan oluşturduğu tüm mahlûkatın fitratını, sevgi ve rahmet ile donatarak iyilik üzere olmasını bünyesine kaydetmiştir. İrade sahibi olan varlıklardan insan ve cin, bu fitratından uzaklaşarak varlık planını kirletebilir. Oluşturduğu kir kadar da fitrattan ve dolayısıyla Allah'tan uzaklaşır. Kişi fitrat üzerine yaşayıp bu fitratın sahibinin mutlak olarak Allah olduğuna iman ederse, yaptığı iyiliklerin karşılığını sonsuz yaşamında görecektir. Yoksa yaptığı iyiliklerin karşılığını bu dünyada, kısa bir faydalanma olarak, Allah kendisine sunacaktır.

80-ET-TEVVAB

التَّوَّابُ

Zatına bakan yönü: Allah; insanın ve cinin sahip olduğu fitrat serbestliği nedeniyle, nefesine karşı mağlup olup tekrar işlediği sayısız günahının affedilmesi için irade gösteren ve iradesine sahip çıkıp hakka dönenler için, yaptığı günaha bir daha dönmekle azmiyle, üzerinde olduğu hatalı yoldan dönen kullarını, bizzat affeder.

Nuruna bakan yönü: Allah; vechinden Lâhût-i âlem üzerine ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurdan oluşturduğu tüm mahlûkatın fitratını, yaptığı hataya karşı pişmanlık duyacak şekilde yaratmıştır. Bu yaratımdan dolayı, her bir iradeli mahlûk, fitrat dışına çıkınca, içinde hüznü hisseder. Bu hüznün giderilmesi için de bir çok yola başvurur. İşte Allah tevvab olduğunu bildirir ve iç sıkıntısının yaratım fitratından uzağa düştüğünden dolayı kendisinde oluştuğunu bildirir.

81-EL-MÜNTEKİM

الْمُنْتَقِمُ

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; irade sahibi olarak yarattığı varlıklarından, yani insan ve cinlerden yaratım fitratından sapıp doğru yola gelmeyenleri ve haktan saparak yaratım alanında bozgunculuk yapanları cezalandırır.

Nuruna bakan yönü: Allah mahlûkatın fitratını öyle dokumuştur ki, kötü yolda olan insanlar, daha güçlü olanlar tarafından kötülüklerini yok etmeleri için bir iç dinamizme bürünür. Onun için de, en küçükten en büyüğe tüm insanlar, sözleri ve güçleri oranında oluşan kirliliği ve yoldan çıkan zalimleri durdurmak ister. Yapılan zulmü durduramayanlar ise, içlerinde derin bir üzüntü hissederler. İşte bunun kaynağı, bu ismin içsel melekemizde dokuma yapmasındandır.

82-EL-AFÜVV

الْعَفْوُ

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; irade sahibi olarak yarattığı varlıklarından, yani insan ve cinlerden yaratım fitratından saptıktan sonra pişman olup doğru yola gelenlerin günahlarını kökten silerek işlememiş gibi tertemiz eder.

Nuruna bakan yönü: Allah mahlûkatın fitratını bu ismin müsemması ile tanımlanan kuvve karşılığı ile dokuması sonucu, kötü yolda olup tövbe ile buluşan kişilerin, içsel halleri arınır. Öylece bu kuvve, bozulan fitratı hızlıca onarır. İnsan; fitratındaki bozulan tüm noktaların onarılmasıyla, yeniden içsel huzur ve mutluluğa ulaşır.

83-ER-RAUF

الرَّءُوفُ

Zatına bakan yönü: : Allah bizzat; nurunun tüm seyir noktalarını ve her bir seyir noktasından oluşan her bir tecelli mahallini sevecenlik ve acıması ile kuşatarak her birine karşı ileri derecede şefkatli ve merhametlidir.

Nuruna bakan yönü: Vechinden Lâhût-i âlem üzerinde ışıldayan nuru ile seyrine sunduğu her bir katre nurun oluşturduğu kesret âleminin her bir mahlûkuna bu kuvveyi işleyerek yaratım ihsan eylemiştir. Öylece insanlar birbirlerine gönülden gelerek acır ve şefkat kanatlarını serer. Yaratılanlardan bu isimle en yüksek derecede üzerinde dokuma işlenen kişi ise, Tevbe suresi 128. Ayet gereğince Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizdir.

84-MALİK-ÜL MÜLK

مَالِكُ الْمَلِكِ

Zatına bakan yönü: Allah kendisi bizzat; Lâhût-i âlem üzerinde öz nurunu sergilerken; nurunun her bir noktasında var ettiği her bir mahlûkat, kendi mülkü olup tümünün hâkimiyetini elinde tutarak, üzerinde istediği gibi tasarruf edendir.

Nuruna bakan yönü: Kesret âleminin her bir mahlûkuna bu isimle dokuma yaparak, her biri elinde olana sahiplik hissi ile bakar. Öylece tasarruf edip mülkiyet hakkı elde eder. İşte kula düşen, kendisine bu tasarruf nimetini sağlayan Rabbi-ni bilip öylece elinin altındakilere muamelede bulunmasıdır. Eğer bu gözle bakarsa bencillikten arınıp gerçek sahibini bulur. Yoksa bencilliği içerisinde kalıp hayatı kendisine zindan eder.

85-ZÜL-CELALİ VEL İKRAM

ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

Zatına bakan yönü: Allah mutlak zatı ile azamet sahibi ve yüce olarak; var ettiği her bir mahlûkatına karşı cömert ve merhametli olarak ikramda bulunandır.

Nuruna bakan yönü: Kesret âleminin uhdesine bu isimle dokuma yaparak, kendisine kesintisiz ulaşan bir döngü ile rızkını sunar. Bu ismin dokumasıyla, uhdemize verilerek bize sunulan rızkı, gayrımız ile hiç bir karşılık beklemeden paylaşıyoruz. Hem bu ismin dokuması ile her bir varlığın helak olmasını engelleyerek, her birisini sahip olduğu yaratım amacına göre kendisini savunur bir mekanizma ile var eylemiştir. Bu ismin varlıklar üzerine nakşedilmesiyle; her bir mahlûk, kendisini içgüdüleriyle otomatik olarak savunur. Hatta hatta bir kedi bile kendisini patisi ve tırnağıyla korur.

86-EL-MUKSİT

المُقْسِطُ

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; nurunun tüm seyir noktalarını ve her bir seyir noktasından oluşan her bir tecelli mahallinin organize ve çalışmasını adaletle ayakta tutarak, kimsenin hakkının zerre kadar kimseye geçmeyecek şekilde hükmederek âlemlerini yaratıp çevirendir.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûkuna bu kuvveyi işleyerek adillik üzerine bir fitrat yaratmıştır. Kendi aralarında zerre kadar kimsenin hakkının kimseye kaymayacağı doğru ve hassas teraziler ile her bir insan, diğer bir insana bu ismin işaret ettiği kuvvenin dokuması sonucu, üzerindeki hakkını karşısındakine iade eder. Bu dünyada mal, mülk ve sözlü olarak gönül alma şeklinde tecelli ediyorken, ahirette sadece sevap ve günah transferi şeklinde gerçekleşecektir.

87-EL-CAMİ'I

الجامع

Zatına bakan yönü: Sergilediği nurunun içeriğindeki etkileşimlerinin tümünü, bizzat kendisi bir arada tutup dağılmasını engelleyendir.

Nuruna bakan yönü: Kesret âleminde yarattığı her bir mahlûkunun yaratılış hamuruna, bu isimle isimlenen kuvvenin boyasını işleyerek, sahip olduğu melekeleri bir araya getirmek suretiyle, kendisinde cem olmasını ve dolayısıyla da gelişimini sağlamasını kendi uhdesine bırakmıştır. Öylece kul, yaptığı her ameli kendi için işleyerek gelişimini elde eder. Elde ettiği hiçbir şeyi de kaybetmez. Çünkü elde ettiği çalışmasının semeresidir. İflas edip her şeyini kaybeden de, elde ettiği ve melekleştirdiği yöneliminin karşılığını cem ederek elde etmiştir.

88-EL-GANİYY

الغني

Zatına bakan yönü: Allâh bizzat kendisi; Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığından mutlak olarak zatıyla, sıfatıyla, esmasıyla ve ef'aliyle ihtiyacı bulunmayıp kesinlikle müstağnidir.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûkuna bu kuvveyi işleyerek kendisini yaşamda mutlu hissettirir. Bu mananın dokumasıyla kendi yaratılış konumlarında ikamet eden ve hayatiyetini sürdüren her bir varlığı, kendi cüssesinde bir yaşam alanıyla tanıtarak, dokunulmaz ilan etmiştir. Öylece çevreye zarar vermeyip kendi halinde olan kişiyi rahatsız etmeyi haram kılmış, malını ve canını kutsal addetmiştir. Kullarını bu ismin içeriği ile kendi varlığıyla kendilerini varlıklı kılarak yetkin kılmış ve hiçbir yaratılmışı hakikati itibarıyla kimseye muhtaç bırakmamıştır. Ama iradeyle

var edilen insan, yaratım fitratından uzaklaşarak, güç yetirdiği kişileri sömürmüş ve haklarına el koymuştur. Öylece Allah'ın korumasını emrettiğini korumamış ve sonsuzluktaki mahrumiyete kendisini duçar eylemiştir. Burada bilelim ki zenginlik fazla servete sahip olmak değildir. Asıl zenginlik gönlün ihtiyaç duygusundan uzak kalabilmesidir. Muhammed suresinin 38. Ayetine kulak verelim; “Allah her şeyden müstağni olandır, siz ise ihtiyaçtan kurtulamayan fakirlersiniz”. Evet, bizler Allah’a karşı aciz ve fakiriz. Ancak onun bize verdiği kadar sahip oluruz. Sahip olduğumuzu da kendimizden değil Allah’tan bilmeliyiz ki, kimsenin hakkına girmiş olmayalım.

89-EL-MUĞNİ

المغنی

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığına enginlik verip tatmin eder.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûkuna bu kuvveyi işleyerek kendisine yaşamda tatminlik verir. Bu ismin dokumasıyla kişide kanaat etme zuhur eder. Öylece halinden memnun olur. Kişi bu dokumayla anlar ki, yaratılmışların ihtiyacını en ince noktasına kadar karşılayan bir Rabbi vardır. Öylece gönlü zenginleşir ve gözü doyar. Dokumanın sahibi olan Allah’a iman eden artık kaygıdan irak olur.

90-EL-MANİ

المانع

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir mahlûkatından istediğini, istediği oluşuma ulaşmasına engel koyabilir. İsteddiği mahlûkuna istediği sınırı tayin

edip, belirtilen sınırın dışından mahrum eder. İman etmeyene göklerin kapısının kapatıldığı gibi...

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûkuna bu kuvveyi işleyerek, öylece istediği mahlûkunu istediği yere ulaşmada önüne engel koyar. Öylece kişi sınırının dışına çıkamaz olur. Çünkü kendisinde engeli aşacak gücü hissedemez. Dolayısıyla Allah'ın kendisi için çizdiği mahal ile kayıtlı kalır.

91-ED-DARR

الضَّارُّ

Zatına bakan yönü: Allah; Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığına, kendisi için çizilen yolda yürümediğinde, kendisi bizzat zarar verendir. Çünkü bir kural koymuş ve kurala uyulmasını emretmiştir.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûku bu kuvveyi işleyerek yaşam alanında fitrata uygun olarak hareket etmediğinde, kendinden kendine olacak şekilde zarara uğrar. Çünkü bu isimle isimlenen kuvve ile kişilik ferşi üzerinde dokuma yapılmış ve uygunsuzluk anında otomatik olarak kuvve devreye girmiştir.

92-EN-NAFİ

النَّافِعُ

Zatına bakan yönü: Allah; Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığını, kendisi için çizilen yolda yürüdüğünde, kendisi bizzat faydalandırdır.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûku bu kuvveyi işleyerek yaşam alanında fitrata uygun olarak hare-

ket ettiğinde, kendinden kendine olacak bir şekilde kendisine fayda akıtır. Çünkü bu isimle isimlenen kuvve ile kişilik ferşi üzerinde dokuma yapılmış ve fitratla uyumlu davranışlarda bu isimle isimlenen kuvve otomatik olarak devreye girmiş ve sahibini nimete erdirmiştir.

93-EN-NUR

النُّورُ

Zatına bakan yönü: Bu ismi açıklarken önce Nur surresinin 35. Ayetinin mealine bir göz atalım; “Allah’ın nurudur gökler ve yer. O’nun nurunun misali, içinde fitil bulunan bir lamba benzeridir; lamba da bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki; doğuya da batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından tutuşturulmuş neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. Nur üstüne nur... Kim dilerse Allah’tan nuruna ermeyi, Allah onu kendi nuruna yöneltip iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, her şeyi Bilendir”. Bu ayetten anlaşıldığı gibi Allah bizzat kendi nurundan âlemleri var eylemiştir.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûkuna bu kuvveyi işleyerek yaşam alanını kendisine sunmuş; öylece her bir varlığa, kendi nefsinden yani benliğini hissettiği öz varlık noktasından daha yakın olmuştur. İşte bu nokta her varlığa rububiyet alanı olmuş, öylece kişiliğin terbiye safhası gerçekleşmiştir.

94-AL-HADİ

الْهَادِي

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığına yaratılış amacı doğrultusunda gerekli olan

özelliğini vermiş, sonra da o özellik yolunda yürüyebilmesi için kendisine yol göstermiştir.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûkuna bu kuvveyi işleyerek yaşam alanında fitrata uygun olarak hareket etmesi için gerekli olan ilmi kendisine derk eylemiştir. Öylece her bir varlık, hayatını sürdürebilmesi için gerekli olan akıl, muhakeme ve zaruri bilgileri elde eder. Bu bilgiler doğrultusunda yaratım amacını içinden gelen bir his ile gerçekleştirir.

95-EL-BEDİY'İ

الْبَدِيعُ

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığını yaratılış amacı doğrultusunda en güzel şekilde yaratandır.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûkunda bu kuvvenin içerik kapsamını işleyerek, hem yaşam alanında fitrata uygun olarak en güzel şekilde hareket etmesi için hem de yapı olarak en güzel şekilde varlık âleminde yer alması için, gerekli olan yaratım programını gerçekleştirmiştir. iradeli varlıklardan yaratılış programıyla uyumlu olarak hareket edenler güzelleşmiş, uyumu terk edenler ise bozulmuştur.

96-EL-BAKİ İ

الْبَاقِي

Zatına bakan yönü: Bu ismin içeriğini şu ayeti kerime ile tanıyalım “Ve Allah ile beraber başka bir ilaha tapma; Zira O’ndan başka ilah yoktur. O’nun vechinden (yüzünden) başka her şey helak olucudur. Hüküm O’nundur ve siz O’na döndürüleceksiniz”. İşte ayetten anlaşıldığı gibi kendisi bizzat ezeli ve ebedi bir hayatla diri varlığının sonu olmayan olduğu halde, vechinden yansıyan nuru helak olucu olup sürekli değişim halin-

dedir. Buradaki helakten kasıt yani varlığı bekaya değil fenaya bakar. İnsana ruhundan üflediği için, kişi olaya sonsuzluk nazariyesiyle bakmakta ve öylece hayallerde derinleşip gitmektedir.

Nuruna bakan yönü: Vechinden yansıyan nurun var eylediği tüm içerik, bu ismin verdiği kuvve ile varlığına değer verir, yokluğu değil varlığı hayal ederek mutluluk elde eder. Zira imha düşüncesi kişiyi mahzun ederken, daimiyet düşüncesi kişiyi mutlu etmektedir. Onun için de insanlar, kendilerine üflenen sonsuzluk duygusu ile, yaşamlarında sebat edip hayatlarına devam etmek suretiyle kendilerini imha edecek tehlikelere karşı içgüdüsel olarak tepki vermektedirler. Öylece yaşamlarını zengin eylemekte ve hayatları kesintiye uğramadan geleceğe doğru sürüp gitmektedir.

97-EL-VARİS

الْوَارِثُ

Zatına bakan yönü: Bu içeriğini de Mü'min Suresi 16. Ayetle izah edelim; “O gün onlar orta yere çıkacaktır. Onlardan hiçbir şey Allah’a karşı gizli kalmayacaktır. “Bugün mülk ve hükümler kimindir? Bir olan, Kahhâr olan Allah’ındır”. Bu ayetten de anlaşıldığı gibi, vechinden yansıyan ve Lâhût-i âlem olarak izahı yapılabilen ortamsızlık olarak tarif edilebilen mekânsızlık üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığının tüm veraseti bizzat kendisine aittir.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûkun da bu kuvvenin içerik kapsamını işleyerek, yaşam alanında yaşam bulan varlığının mutlak sahibi olduğunu kendisine sunar. Buna iman edenler mülkte emanet olarak yaşayıp fitrattan uzağa düşmezler. Buna iman etmeyip kendilerini müstağni görenler ise, et kemik bedeninin ötesinde sonsuzluk yaşamı başladığında mahcup olacak ve NESYEN MENSİY-

YA olmak için yakaracaklar, yani yok olup kaybolmak isteyecekler, ama yakarışları fayda vermeyecektir.

98-ER-REŞİYD

الرَّشِيدُ

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; Lâhût-i âlem üzerinde nurunu sergilerken; nuruyla nurlandırarak yarattığı her bir yarattığını; yaratılış amacı doğrultusunda varlık yapısının özelliği ve yaratılış amaçları doğrultusunda yol gösteren, hem gelişmelerini sağlayarak yaratım amacını ortaya koymalarını bizzat gerçekleştirendir.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûkun yaşam alanında fitratına uygun bir şekilde doğru yolu bulup, yolunda sabretmek ve yapılan işleri isabetli ve hedefine ulaştırıcı bir şekilde dizayn etmek, işte bu kuvvenin kişilik şuuruna nakşedilmesiyle gerçekleşir. Öylece kişi, içinden gelen bir yönelim ve ilham ile yolunda yürümeyi başarır.

99-ES-SABUR

الصَّبُورُ

Zatına bakan yönü: Allah bizzat kendisi; var eylediği her bir yarattığının yaşamını devam ettirip kontrol altında tutar. İradeli varlıkların yapmış oldukları fitrat dışı amellerine tahammül ederek hemen cezalandırmaz. Öylece kâinatın helak olmasını önleyerek yaşamını devam ettirir.

Nuruna bakan yönü: Kesret âlemindeki her bir mahlûkun yaşam alanının yani ferşinin üzerine bu isimle isimlenen kuvveyi resmederek, yaşam yolunda sebat etmeyi ve hangi amaç için yaratıldıysa, o hedef doğrultusunda tahammül etmesini ve kendini tutup yaşam sergilemesini nasip eder. Öylece nefsi kontrol altında tutarak, imanın ve aklın yapılmasını gerekli gördüğü amelleri yerine getirir.

ZİKİR ÇALIŞMA ÖNERİLERİMİZ

Öncelikle belirtelim ki...

Hazırladığımız bu zikir önerilerini okumak isteyenler, kesinlikle sıraya riayet etmelidir.

Esmâ-i hüsnâ zikirlerinden önce yazdığımız dualar okunmadan da Esmâ-i hüsnâ zikirlerine geçilmemelidir.

Esmâ zikirlerini de kesinlikle sıraya göre ve grup sıralamasına göre okumalıdır.

ZİKİRLERİ OKUMANIN KAİDELERİ

Öncelikle başta yazdığımız dualar, en az yazılı olduğu sayılarda okunur. Öylece kişi, kendisini korumaya alır. Sonra da Esmâ-i hüsnâ gruplarının okunmasına geçilir. Birinci Esmâ-i hüsnâ grubu bittikten sonra, vaktin elverdiği kadar, diğer Esmâ-i hüsnâ gruplarındaki isimler birer birer eklenir.

Esmâ-i hüsnâ gruplarındaki isimler ve grupların sıralanmasına kesinlikle riayet edilmelidir. Her Esmâ-i hüsnâ grubundan önce 33 defa tövbe istiğfar duasını ve 33 defa İbrahimîye salâvatını okumayı unutmamalı. Öylece günahlarının Allah katından örtülmesi ve Nur-i Muhammedî'yeden destek alınması suretiyle çalışmalar gerçekleşir.

İsrail gece yolculuğu veya gece yürüyüşünde ideal bir noktaya doğru ilerlemek demektir. İsrâ yani gece yolculuğu karanlık bir yolculuktur. İl yani ideal olan hedefe yürürken araç ve aydınlık bir ortam lazımdır ki kendi hakikatimize doğru yolculuğumuz selametle nihayetlensin. İşte bu yolda gerekli olan çalışmalarda biz insanlar, bir birimize destek olmak zorundayız. Bildiğimiz hakikatleri hiçbir karşılık beklemeden bilmeyenlere aktarmak zorundayız. İşte bu Allah'ın kul üzerindeki haklarından bir haktır.

Öze yolculukta zikir şarttır. Zikre başlanılmazsa bu yolculukta başarı elde edilemez. Çünkü standart varlığıyla baş

başa kalırsın. Tüm bilinenler felsefe olarak sende yüklenmiş bir yük olarak kalır. Örneğin bir doktor düşünelim; birçok şeyi bildiği halde, hiçbir teşhizatı yoksa bildiğini hasta üzerinde uygulayamaz. İşte ne kadar bilgili olursak olalım, teşhizatımız olan zikir olmadığın da derunumuza bilfiil inemeyiz.

Âcizane zikirler üzerinde yaptığımız çalışmaları sizlerle paylaştık. Öncelikle zikre ilk başlayanlar kırk gün boyunca hazırladığımız cümlelerden her birini günlük yüz defa okusun. Böylece bünyemiz güçlenir. Çünkü genelde auramız yani vücudumuzun yansıttığı nur, dünya çalkantısında güçsüz duruma düşer ve zayıf olur. Direk Esmâ-i hüsnâ'ya başladığında sıkılmalar veya göğüs sıkışması olabilir. Onun için ilk etapta ruhaniyetimizi biraz güçlendirmemiz gerekir.

Sonra zaten içimizden gelen istek, yeni zikirleri eklemek ister. Zikirlerin okunuşunda oluşan istek, susuz kişinin tuzlu suyu içmesine benzer. İçtikçe susuzluğu geçmez ama gene de içmek ister. Çünkü Allah'ın esmaları sonsuz bir okyanus gibidir. İçinde açıldııkça açılın, gene de sonu gelmez. İşte zikir sonsuz okyanus içinde gemiye binmek gibidir.

Kırk günden sonra sadece birinci esma grubunu eklersiniz. Dört ay boyunca sadece birinci esma grubu okunulur. Sonra vakit varsa ikinci esma grubu eklenir. Dört ay bitmeden üçüncü esma grubuna geçilmez. Her bir sonraki esma grubuna geçiş dört aylık çalışmadan sonra olmalıdır. Gün içi vakit artarsa ibrahimiye salâvatı okunur ki, bünyeye yavaş yavaş yüklenilsin. Zaten doksan dokuz olan Esmâ-i hüsnâ'lar bizde var olan yani bizi bizzat dokuyan kuvvelerdir. Aniden yükselirse kişiye göğüs darlığı verebilir. Hani tohum yerin altında filizlenir ve yer kabarıp, sonra filiz çıkar. İşte Esmâ-i hüsnâ zikirleri de öyledir. Derunumuza yüklenen Esmâ-i hüsnâ kuvvelerini yeşertmek amacına dönüktür. Öylece bu

değişiklik ile bizim tüm iç dünyamız güçlenerek bize geri dönüşü olacaktır.

Zikirler abdestli veya abdestsiz okunabilir. Uzanırken, otururken, ayakta, yürürken, yemek yerken, kitap okurken, sohbet ederken, TV izlerken vs. her hal ve durumda okunabilir. Bayanlar özel günlerinde okuyabilirler. Hiçbir sakıncası yoktur. Sadece farz olan gusül abdesti ihtiyacında okunmaz. Banyo yapıp okumaya ondan sonra geçilir.

Zikir okumalarımız 24 saat esasına göre okunur. Farz edelim ki, bu gün sabah namazı ile başladınız, ertesi gün sabah namazına kadar okur ve ertesi günün sabah ezanıyla beraber sil baştan yeniden başa dönerek okursunuz. Veya akşam ezanından ertesi günün akşam ezanına olacak şekilde planını yapar ve öylece zikir çalışmalarını devam ettirir. Yani 24 saatlik dilim bitimi ile yeniden direk başa dönülür. Önceki günden kalan zikirleri tamamlayıp tekrar başa döneyim yok. Yeni günle tekrar baştan başlanır. Döngü günlük olarak tekrar edilir.

Cümleler ile birinci ve ikinci esma grupları okunduğunda zaten maddi ve manevi açılımların olduğuna bizzat şahit olursunuz. Tüm Esmâ-i hüsnâ zikirleri “La ilahe illellah”ın içindedir. Zaten tüm zikirler illellah, yani sadece Allah idrakini hayatımıza aktarmak içindir. Tüm esmalar onundur ve onun için zikredilir. Allah’ın bizi onlarla var ettiği kuvvelerdir. Onlar kendi malımızdır.

Esmâ-i hüsnâ zikriyle; “LA İLAHE İLLELLAH” çerçevesinde kendi malımıza sahip çıkmaktır. Kendimizdeki kuvvelerin sadece Allah’tan geldiğine şahadet etmemizdir. Yaptığımız zikirler la ilahe illellahı hakkıyla yaşam alanımızda hissetmek içindir. Başka çabamızda olamaz. Sayarak değil de dakika ile okumak isteyenler; ayda bir yaklaşık okuyuş sürelerini saat tutarak belirler ve ona göre de okur. Çünkü

belli bir plan dahilinde günlerce dakika ile okunması durumunda; okuma hızı artacağı için, zikirler daha az zamanda biteceğinden, dakika sürelerini sürekli güncellemelidir. Onun için de kalp okumaya aşına olduktan sonra kendi kendisine dakika tutar ve kendi durumuna göre de dakikalarını günceller. Dakika ile okuyuş kişiden kişiye ufak tefek değişiklikler gösterebilir. Bu sayılarda süre ayarlanarak okunduğunda, hiçbir sıkıntı olmayacaktır. Ama öncelikle tavsiyemiz, sayarak okunmasıdır.

Ayrıca şöyle bir okuma tekniği de vardır; Aynı anda (peş-peşe değil) Esmâ-i hüsnâ zikirleri yapılabilir. Çünkü insanlık şuuru aynı anda birçok işi beraber yapma kabiliyetine sahiptir. Bu teknik ile ilk defa zikir okumayı deneyenler en başta biraz zorlanabilir. Ama okuma devam ettiğinde gittikçe kolaylaşır. Hem binlerce Esmâ-i hüsnâ tekrarını da aynı anda okumuş olur. Aynı anda birden fazla zikir okunması olayında da, zikir okurken izlenmesi gereken sıraya özellikle riayet edilmelidir.

LA İLAHE İLLELLAH ZİKRİNİN YAPILIŞ TARİFİ

Amaç Allah'a ermek ve onunla mutluluğu hissetmektir.

İnsan özünden uzaklığı yaşayıp başka birçok şeyden zevk aldığında, bu zevklendiği şeylerden her uzaklaştığında, huzursuz olmaya başlayacaktır. İçinde bir boşluk başlayacaktır. Hakikatine yabancı olduğu için de, bir türlü mutluluğu baki kalmayacaktır.

Hakikatine yabancılaşma sonucunda, her ne kadar kalbi “LA İLAHE İLLELLAH” demişse de, onun diğer organları çoğu defa buna eşlik etmediği için, içindeki huzursuzluk kaybolup gitmeyecektir.

Onun için de; kalbinden yükselen bir seda ile bunu tüm organlarına duyurması icap eder. Her ne kadar ben artık Rab-bime döndüm dese de, taa genetiğine kadar işleyen ve kendisine tanrılık veren bu hisler onu terk etmeyecektir. Bunu sağlamak için de yapacağın iş çok kolaydır. Bunun pratik şeklini inşallah izah edelim.

Kişi kimsenin kendisini rahatsız etmeyeceği uygun bir zaman dilimini seçer. Öncelikle lavaboya gider ve sonra abdestini alır.

Fazla yemekle mideyi doldurmadığı bir tarzda bulunur. Kendisini odasına kapatır. En rahat edeceği pozisyonda

oturup önünü kibleye verir. Üzerinde vücuda yapışmayan biraz bol bir elbise bulunması, daha rahat olmasını sağlar.

Allah diyerek derinden derine yedi defa nefes alıp verir. Sonra dilini üst damağına yapıştırır. Çeneyi kalbin üzerine kadar getirir. Sağ omuza yavaşça kaldırır. Sağ omuza doğru kaldırırken LA İLAHE der.

LA İLAHE derken tüm masivayı, yani kalbinde var olan Allah muhabbeti dışındaki tüm istek ve arzuların tümünü arkaya atar. Yani der ki; “seni istemiyorum ey tüm şehevi duygu, istek ve arzularım”. Sonra İLLELLAH diyerek çenesini tekrar kalbin üzerine indirir. Yani hissederek der ki “TEK İSTEĞİM SADECE ALLAH.

Bu zikir çalışmasının iki türlü uygulanış şekli vardır.

Birinci uygulanış şekli 70 bin tevhid zikrini 70 gün boyunca, günde 1000 defa okumak.

Bu uygulama sonucu, biiznillah kalbte bulunan olumsuzluklar kişiyi terk edecektir. Öylece kalbinde sadece Allah olacak ve günlük yapacağı Esmâ-i hüsnâ zikirlerinin tadını daha güzel hissedecektir.

Bu çalışmayı yetmiş gün boyunca arka arkaya okuma zorunluluğu yoktur. Üç günü geçmemek kaydıyla zamanının elvermesi sonucu istediği günlerde uygulayabilir.

İkinci uygulanış şekli 70 bin tevhid zikrini uygulamalı olarak günlük 200 defa okuyarak tüm yıla yaymak:

70.000 (yetmiş bin) kelime-i tevhidi yılın tüm günlerine yayıp günde 200 defa okuyarak kalbini Allah muhabbetiyle buluşturarak gündelik zikir çalışmalarına başlayabilir.

Öylece kalbi huşu ve huzur dolacak ve hakka olan rağbeti artacaktır. Bizim tüm yazılarımız ve arzumuz, Allah’a ermek için çaba göstermektir. Yoksa nefsini tatmin için ortalığı yaygaraya verenler için değildir.

Dünyevi hazlarla tatminkâr olmak isteyenler bilsinler ki, dünyanın dört bir yanına tatillere giderek kendilerini bedenen tatmin etseler ve ruhen dinlendirmeyi hedefleseler de, kalplerindeki boşluk ve yara hep orada kalacaktır. Çünkü kalp ancak sahibi olan Allah ile mutlu olur.

Böylece tevhid zikrini yılda en az 70 bin defa okuyalım. Günlük olarak okunan tüm Esmâ-i hüsnâ zikirleri bittikten sonra kalan vakti ise, serbest bir şekilde günlük zikirlerini okuduğu tarzda 7/24 LA İLAHE İLLELLAH zikrini veya İBRAHİMİYE SALÂVATINI okuyarak değerlendirebilir.

Ama yukarıda tarif ettiğimiz şekilde tevhid zikrinin yılda sadece 70 bin defa okunması yeterlidir...

ESMA ZİKİRLERİNDEN ÖNCE OKUNACAK DUALAR

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

1-OKUNUŞU; Bismillahillezî la yedurru me'a'smihi şey'un filardi vela fi's-semâi ve hüve's-semi'u'l-'alîm.

ANLAMI; Allah'ın adıyla... O'nun adıyla (hareket edildiğinde) yerde ve gökte hiçbir şeyin zararı dokunmaz. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

Günde 33 defa

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا ، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
إِلَّا أَنْتَ ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ ، وَارْحَمْنِي ، إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

2-OKUNUŞU; Allahümme innî zalemte nefsi zulmen kesiran ve lâ yağfiru'zzünûbe illâ ente feğfirlî mağfıraten min 'indike, verhamnî inneke entel ğafûrur rahim.

ANLAMI; Allah'ım! Şüphesiz ben nefsimi çok zulmettim, günahları bağışlayacak olan yalnız Sensin. Öyleyse

katından bir af ile beni bağışla. Bana merhamet et, çünkü bağışlaması ve rahmeti çok olan sadece Sensin.

Günde 33

اللَّهُمَّ أَتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا أَنْتَ وَلِيُّهَا
وَمَوْلَاهَا

3-OKUNUŞU: Allahümme âti nefsi takvâha, ve zekkiha ente hayru men zekkaha, ente veliyyuha ve mevlaha.

ANLAMI: Allah'ım! Nefsime takvasını (günahlardan sakınma duygusu) ver ve onu (her türlü günahıtan) temizle, Sen temizleyenlerin en hayırlısısın. Onun koruyucusu ve efendisi de sensin.

Günde 33 defa

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ ،
وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا

4-OKUNUŞU; Allahümme innî e'üzübike min 'ilmin la yenfe'u ve min kalbin lâ yahşe'u, ve min nefsin lâ teşbe'u ve minda'vetin lâ yüstecâbu leha.

ANLAMI; Allah'ım! Fayda vermeyen ilimden, huşu duymayan kalpten, doymayan nefisten, kabul olunmayan duadan sana sığınırım.

Günde 33 defa

رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

5-OKUNUŞU; Rabbinsurnî alel kavmil mufsidîn

ANLAMI; Rabbim! Ahlaki çürümeye yol açan topluma karşı bana yardım et

Günde 33 defa

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

6-OKUNUŞU: Rabbi eûzu bike min hemezâtîşşeyâtîn.
Ve eûzubike Rabbi en yahdurûn.

ANLAMI: Rabbim! Şeytanların ayartmalarından sana sığınırım! Onların yaklaşımlarından da Rabbim, sana sığınırım!

Günde 33 defa

اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي وَزِدْنِي عِلْمًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ حَالِ أَهْلِ النَّارِ

7-OKUNUŞU: Allahümme'nfa'nî bima 'allemtenî ve 'allimnî ma yenfeunî ve zidnî 'ilmen, elhamdülillahi 'alâ külli hâlin ve e'üzü billahi min hâli ehli'n-nâri.

ANLAMI: Allah'ım! Bana öğrettiğin ilim ile beni faydalandır, bana fayda verecek ilmi öğret ve benim ilmimi artır. Her hâl üzere Allah'a hamd olsun. Cehennem ehlinin halinden Allah'a sığınırım.

Günde 33 defa

اللَّهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

8-OKUNUŞU; Allahümme einnî ala zikrike ve şükrike ve husni ibadetike.

ANLAMI; Allah'ım! Seni anmak, sana şükretmek, sana güzelce kulluk etmekte bana yardım et.

Günde 33 defa

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي
حُبَّكَ

9-OKUNUŞU; Allahümme innîes'eluke hubbeke ve hubbe men yuhibbuke ve'l-amele'l-lezi yübelliğuni hubbeke.

ANLAMI; Allah'ım! Senden Seni sevmeyi, Seni sevenleri sevmeyi ve Senin sevgine ulaştıran ameli yapmayı isterim.

Günde 33 defa

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

10-OKUNUŞU; lâ ilâhe illâ ente subhâneke innî kuntu minezzâlimîn

ANLAMI; Senden başka ilah yoktur, seni tenzih ederim, ben gerçekten zalimlerden oldum.

Günde 33 defa

يَا مُعَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

11-OKUNUŞU; Yamukallibel kulûb! Sebbit kalbî 'alâ-dînike.

ANLAMI; Ey kalpleri hâlden hâle çeviren Allah'ım, kalbimi dinin üzere sabit kıl.

Günde 33 defa

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي. وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي. وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي. يَفْقَهُوا قَوْلِي

12-OKUNUŞU; Rabbişrahlîsadri. Ve yessirliemrî. Vahlulukdetenminlisânî. Yefkahûkavlî.

ANLAMI; Rabbim! Göğsüme genişlik ver, kolaylaştır işimi; düğümü çöz dilimden; ki anlasınlar beni!

Günde 33 defa

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

13-OKUNUŞU; LA İLAHE İLLELLAH

Günlük 200 defa

DİKKAT EDELİM!!!

Öncelikle her bir dua en az 33 defa okunmalıdır. Sonra Esmâ-i hüsnâ zikrine geçilmelidir. Vakti olan kişiler bu duaların her birini 100'e tamamlayabilir.

Bu dualar, kişinin bilincini dolayısıyla ruhunu ve benliğini Allah'ın izniyle korumaya aldığı için, Esmâ-i hüsnâ zikirlerini okuma fırsatı bulamayanlar da, ibrahimiye salavatı ve tövbe istiğfar duasıyla beraber, her birini günlük olarak en az 33 defa okuması kendi lehinedir.

Tüm bu dualar Esmâ-i hüsnâ zikirleri gibi kalben de okunabilir.

GÜNLÜK OKUMASINI ÖNERDİĞİMİZ ESMA ZİKİRLERİ

GÜNLÜK OKUNAN

1. ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

İSTİĞFAR VE TÖVBE

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihi, estağfirullâhe ve etübü ileyh (33 defa)

ANLAMI; Ben Allah'ı ulûhiyyet makamına yakışmayan sıfatlardan tenzih eder ve O'na hamdedirim. Allah'tan beni bağışlamasını diler ve günahlarıma tövbe ederim.

SALAVAT:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahime ve ala âli seyyidina ibrahime fil âlemiyye inneke hamidun mecid. (33 defa)

ANLAMI; Allah'ım Efendimiz Muhammed'e ve Âline salât et, yine Efendimiz Muhammed'e ve âline bereket ihsan et, tıpkı âlemlerde Efendimiz İbrahime ve Âline salât ettiğin ve bereket verdiğin gibi. Doğrusu sen övülensin, yücesin.

1- ALLAH 300	الله
2- HAKİYM 300	حَكِيم
3- MUCİYB 300	مُجِيبُ
4- HALİYM 300	حَلِيم
5- KAYYUM 300	قَيُّومُ
6- VEDUD 300	وَدُودُ
7- LATİYF 600	لَطِيفُ
8- KUDDUS 600	قُدُّوسُ
9- ALİYM 600	عَلِيمُ
10- MU'MİN 600	مُؤْمِنُ
11- SAMED 600	صَّمَدُ
12- SEMİ'Y'İ 600	سَمِيعُ
13-CEBBAR 900	جَبَّارُ
14- NUR 900	نُورُ
15- RAHİYM 900	رَحِيمُ

HAKKA DOĞRU MUTLAK YAKARIŞ...

إِلَهِي أَنْتَ مَقْصُودِي وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي يَا اللَّهُ

OKUNUŞU; İlahî ente maksudî ve rizake matlubî ya Allah (33 defa)

ANLAMI; İlahi maksadım sensin, rızan ve hoşnutluğun da arzumdur ya Allah

GÜNLÜK OKUNAN 2. ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

İSTİĞFAR VE TÖVBE

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihî, estağfirullâhe ve etübü ileyh (33 defa)

SALAVAT:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
عَلَيَّ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiye inneke hamidun mecid. (33 defa)

1- ALLAH 300	الله
2- MÜBDİY'İ 300	مُبْدِيٌّ
3- HAYY 300	حَيٌّ
4- BASİT 300	بَاسِطٌ
5- VEKİYL 300	وَكِيلٌ
6- AZİYZ 300	عَزِيزٌ
7- VEHHAB 300	وَهَّابٌ
8- MUHYİ 300	مُحْيِيٌّ
9- CAMİ'U 600	جَامِعٌ
10- KAVİYY 600	قَوِيٌّ
11- MUKSİT 600	مُقْسِطٌ
12- BASİYR 900	بَصِيرٌ
13- RAŞİYD 1800	رَشِيدٌ
14-FETTAH 1800	فَتَّاحٌ
15- HAFİYZ 3000	حَفِيزٌ

HAKKA DOĞRU MUTLAK YAKARIŞ...

إِلٰهِي أَنْتَ مَقْصُودِي وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي يَا اللَّهُ

OKUNUŞU; İlahî ente maksudî ve rizake matlubî ya Allah (33 defa)

GÜNLÜK OKUNAN

3. ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

İSTİĞFAR VE TÖVBE

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihî, estağfirullâhe ve etübü ileyh (33 defa)

SALAVAT:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مُجِيدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiyne inneke hamidun mecid. (33 defa)

1- ALLAH 300	الله
2- MELİK 300	مَلِكُ
3- SELAM 600	سَلَامُ
4- BARI'İ 900	بَارِئُ
5- RAHMAN 900	رَحْمَنُ
6- KERİYM 900	كَرِيمُ
7- RAÛF 900	رَوْفُ
8- MUSAVVİR 900	مُصَوِّرُ
9- RAZZAK 900	رَزَّاقُ
10- RAKİYB 900	رَقِيبُ
11- RAFİ'İ 1200	رَافِعُ
12- ĞANIYY 1200	غَنِيٌّ
13- ZÛL-CELÂLİ VELİKRÂM 1200	ذُ وَالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
14- MUKİYT 1800	مُقِيتُ
15- METİYN 1800	مَتِينُ

HAKKA DOĞRU MUTLAK YAKARIŞ...

إِلَهِي أَنْتَ مَقْصُودِي وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي يَا اللَّهُ

OKUNUŞU; İlahî ente maksudî ve rizake matlubî ya Allah (33 defa)

GÜNLÜK OKUNAN

4. ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

İSTİĞFAR VE TÖVBE

إِلَيْهِ وَأَتُوبُ اللَّهُ أَسْتَغْفِرُ وَبِحَمْدِهِ اللَّهُ سُبْحَانَ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihi, estağfirullâhe ve etübü ileyh (33 defa)

SALAVAT:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ
عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
عَلٰى سَيِّدِنَا اِبْرٰهِيْمَ وَ عَلٰى آلِ سَيِّدِنَا اِبْرٰهِيْمَ فِي الْعَالَمِيْنَ اِنَّكَ
حَمِيْدٌ مُّبِيْدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiyne inneke hamidun mecid. (33 defa)

1- ALLAH 300	الله
2- HAK 300	حَقُّ
3- VELİYY 300	وَلِيٍّ
4- ADL 300	عَدْلُ
5- HASİYB 300	حَسِيبُ
6- MUHEYMİN 600	مُهَيِّمِنُ
7- VASİ'İ 600	وَاسِعُ
8- MALİKÜL MÜLK 900	مَالِكُ الْمَلِكِ
9- ŞEHİYD 900	شَهِيدُ
10- ŞEKUR 1500	شَكُورُ
11- MUTEKEBBİR 1800	مُتَكَبِّرُ
12- MUZİLL 2400	مُذَلُّ
13- HALİK 2400	خَالِقُ
14- AZİYM 2700	عَظِيمُ
15- ĞAFFAR 3900	غَفَّارُ

HAKKA DOĞRU MUTLAK YAKARIŞ...

إِلَهِي أَنْتَ مَقْصُودِي وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي يَا اللَّهُ

OKUNUŞU; İlahî ente maksudî ve rizake matlubî ya Allah (33 defa)

GÜNLÜK OKUNAN

5. ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

İSTİĞFAR VE TÖVBE

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihî, estağfirullâhe ve etübü ileyh (33 defa)

SALAVAT:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiyne inneke hamidun mecid. (33 defa)

1- ALLAH 300	الله
2- HAMİYD 300	حَمِيدُ
3- MUIYD 300	مُعِيدُ
4- CELİYL 300	جَلِيلُ
5- BATIN 300	بَاطِنُ
6- EVVEL 300	أَوَّلُ
7- HAKEM 300	حَكَمُ
8- MUIZ 600	مُعِزُّ
9- KEBİUR 900	كَبِيرُ
10- KAHHAR 900	قَهَّارُ
11- AHİR 2500	آخِرُ
12- HABİYR 2500	خَبِيرُ
13- KABİD 2700	قَابِضُ
14-ZAHİR 3500	ظَاهِرُ
15- HAFİD 4500	خَافِضُ

HAKKA DOĞRU MUTLAK YAKARIŞ...

إِلَهِي أَنْتَ مَقْصُودِي وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي يَا اللَّهُ

OKUNUŞU; İlahî ente maksudî ve rizake matlubî ya Allah (33 defa)

GÜNLÜK OKUNAN

6. ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

İSTİĞFAR VE TÖVBE

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihi, estağfirullâhe ve etübü ileyh (33 defa)

SALAVAT:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مُجِيدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiyne inneke hamidun mecid. (33 defa)

1- ALLAH 300	الله
2-VAHİDULEHAD 300	وَاحِدُ الْأَحَدِ
3- ALİYY 300	عَلِيٌّ
4- MECİYD 300	مَجِيدٌ
5- VACİD 300	وَاجِدٌ
6- MACİD 300	مَاجِدٌ
7- MUKADDİM 600	مُقَدِّمٌ
8- MUHSİ 600	مُحْصِيٌّ
9- BERR 600	بَرٌّ
10- KADİR 900	قَادِرٌ
11- MUMİYT 1500	مُمِيتٌ
12- BAİS 1800	بَاعِثٌ
13- MUAHHİR 2700	مُؤَخِّرٌ
14- MUĞNİY 3400	مُغْنِيٌّ
15- ĞAFUR 3900	غَفُورٌ

HAKKA DOĞRU MUTLAK YAKARIŞ...

إِلَهِي أَنْتَ مَفْصُودِي وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي يَا اللَّهُ

OKUNUŞU; İlahî ente maksudî ve rizakematlubî ya Allah (33 defa)

GÜNLÜK OKUNAN 7. ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

İSTİĞFAR VE TÖVBE

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihi, estağfirullâhe ve etübü ileyh (33 defa)

SALAVAT:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahime ve ala âli seyyidina ibrahime fil âlemiyne inneke hamidun mecid. (33 defa)

1- ALLAH 300	الله
2- VALİY 300	وَالِي
3- AFUVV 300	عَفْوُ
4- MANİ'U 300	مَانِعُ
5- HADİY 300	هَادِي
6- BEDIY'I 300	بَدِيعُ
7- BAKİY 600	بَاقِي
8- NAFİ'U 600	نَافِعُ
9- SABUR 900	صَبُورُ
10- TEVVAB 1200	تَوَّابُ
11- MÜNTEKİM 1800	مُنْتَقِمُ
12- MUTEALİY 1800	مُتَعَالِي
13- VARİS 2100	وَارِثُ
14- MUKTEDİR 2400	مُقْتَدِرُ
15- DARR 3000	ضَارُّ

HAKKA DOĞRU MUTLAK YAKARIŞ...

إِلَهِي أَنْتَ مَفْصُودِي وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي يَا اللَّهُ

OKUNUŞU; İlahî ente maksudî ve rizake matlubî ya
Allah (33 defa)

KORKULARIN DEF'İ İÇİN OKUNACAK DUA

Eğer kalpte oluşan bir korku olursa, Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin öğrettiği bu dua ile inşallah kalbe emniyet doğacaktır.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ
عَوْرَاتِي وَآمِنْ رُوعَاتِي اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي
وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ
مِنْ تَحْتِي

OKUNUŞU; innî es'elükel 'âfiyete fi'd-dünya ve'l-âhira. Allahümme innî es'elüke'l 'afve ve'l 'âfiyete fi dînî ve dünyaye ve ehli ve mâli, Allahümmestür 'avrâtî ve âmin rav'âtî. Allahümmehfaznî min beyni yedeyye ve min halfî ve 'an-yeminî ve 'an şimalî ve min fevkî ve e'üzü bi 'azametike en uġtâle min tahtî.

ANLAMLI; Senden dünya ve âhirette afiyet dilerim. Allah'ım! Senden dinim, dünyam, aile fertlerim ve malım hakkında af ve afiyet dilerim. Allah'ım! Ayıplarımı ört, kor-

kularımdan emin kıl. Allah'ım! Beni önümden, arkamdan, sağımdan solumdan ve üstümden gelecek her türlü tehli-
den koru. Altımdan gelecek belalarla helak olmaktan senin
büyüklüğüne sığınırım.

Günlük 33 defa okunulur.

GECE VEYA GÜNDÜZ KORKUSUNUN GEÇMESİ İÇİN

Gece veya gündüz içinde korku hissedenler, bu duayı sabah ve akşam yedişer defa suya okuyup içerse, Allah'ın izniyle üzerlerindeki korkular kaybolur.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ لَا يَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا
بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا وَلَا تَنْفُذُوا إِلَّا
بِسُلْطَانٍ وَلَا حَوْلٍ وَلَا قُوَّةٍ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

OKUNUŞU; Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm. En la yehâfû velâ tahzenû ve ebşirû bilcenneti-lletî kuntum tû'a-dûn(e) Ya maşerel cinni vel insi inisteta'tum en tenfuzu min aktaris semavati vel ardı fenfuz, la tenfuzune illa bi sultan. ve la havle vela kuvvete illa billahil aliyiyil azim.

ANLAMLI; Sıfatları Rahman ve Rahim olup mutlak adı Allah olanın gücü ve kuvvetiyle. Korkmayın ve hüzne kapılmayın, size va'ad olunan cennetle müjdelenip sevinin. Ey cinn ve insan toplulukları! Haydi gücünüz yeterse, göklerin ve yerin bucaklarından geçip gidin! Sultan olmadan çıkmazsınız. Kuvvet ve güç sadece büyük ve yüce olan Allah'ın yardımı ile olur.

HANNAS OLAN ŞEYTANLARIN ETKİLERDEN ARINMAK İÇİN

Bu ayetler ve salâvat, günlük 33 defa okunursa, inşallah tüm şeytani vesveselerden hâlas olunur.

Eğer ki üzerinde çok yoğun bir psikolojik rahatsızlık veya içten içe yoğun bir şekilde rahatsızlık veren vesveseler varsa, bu ayetleri ve salâvatı 40 gün boyunca 100'er defa suya okuyup üfler ve o suyu iç. Eğer ki kendisi okuyamazsa, birisi okur hem ona hem de suya üfler ve o suyu rahatsızlığı olan kişiye içirir. Biiznillah şifa bulur.

40 günden sonra artık her gün 33'er defa okumaya devam edilir. Allah'ın izniyle artık hannas olan şeytanların şerrinden emin olur.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا
خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّٰثَاتِ فِی
الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

OKUNUŞU: Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm.1- Gul e'ûzu bi-Rabbi'l-felak. 2- Min şerri mâ halak. 3- Ve min şerri ğasığın izâ vegab. 4- Ve min şerri'n-neffâsâti fi'l-ugad. 5- Ve min şerri hâsidin izâ hased.

ANLAMI: Sıfatları Rahman ve Rahim olup mutlak adı Allah olanın gücü ve kuvvetiyle... De ki: “Yarattığı şeylerin kötülüğünden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin kötülüğünden, düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden, haset ettiği zaman hasetçinin kötülüğünden, sabah aydınlığının Rabbine sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ
النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾
الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

OKUNUŞU: Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm. 1- Gul e'ûzu bi-Rabbi'n-nâs. 2- Meliki'n-nâs. 3- İlâhi'n-nâs. 4- Min şerri'l-vesvâsi'l-hânnâs. 5- Ellezî yuvesvisu fî sudûri'n-nâs. 6- Mine'l-cinneti ve'n-nâs.

ANLAMI: Sıfatları Rahman ve Rahim olup mutlak adı Allah olanın gücü ve kuvvetiyle... De ki: “Cinlerden olsun insanlardan olsun, insanların kalplerine vesvese sokan hannas şeytanın şerrinden; insanların Rabbine, insanların Mâlikine ve insanların İlahına sığınırım!”

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
حِجَابًا مَسْتُورًا

OKUNUŞU: Ve-izâ kara/te-lkur-âne ce'alnâ beyneke vebeyne-llezîne lâ yu/minûne bil-âhirati hicâben mestûrâ(n) (isra 45)

ANLAMI: Sen Kur'an okuduğun zaman, Seninle ahirete inanmayan kimseler arasında görünmez bir perde kılmışızdır.

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا
ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى آذَانِهِمْ نُفُورًا

OKUNUŞU: Vece’alnâ ‘alâ kulûbihim ekinneten en yef-
kahûhu vefî âzânihim vakrâ(an)(c) ve-izâ zekerte Rabbeke
fi-lkur-âni vahdehu vellev ‘alâ edbârihim nufûrâ(n) (isra 46)

ANLAMI: Ve onların kalpleri üzerine, Onu kavrayıp
anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık
bırakmışızdır. Sen Kur’an’da Rabbini “bir ve tek” olarak andı-
ğın zaman, onlar nefretle uzaklaşır vaziyette arkalarını dönüp
gerisin geriye kaçıp kaytarmaktadırlar.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

OKUNUŞU: Fe-in tevellev fekul hasbiya(A)llâhu lâ
ilâhe illâ hu(ve)(s) ‘aleyhi tevekkeltu vehuve Rabb-ul arş-il
azîm(i). (Tevbe 129)

ANLAMI: Eğer onlar yüz çevirirlerse, de ki: “Bana
Allah yeter. O’ndan başka ilah yoktur. Ben O’na tevekkül
ettim ve O, büyük Arş’ın Rabbidir.”

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ قَدْ ضَاقَتْ حِيلَتِي
أَذْرِكُنِي يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا مُقِيْتُ يَا مُغِيثُ يَا غِيَاثُ
الْمُسْتَغِيثِينَ جَلَّ جَلَالُهُ

OKUNUŞU: Allâhumme salli ve sellim ve bârik alâ Sey-
yidinâ Muhammedin kad dâ kat hiletî edrikni yâ Seyyidî yâ
Resulellah Yâ Mukîtu... Yâ Muğîsu Yâ Ğiyâs el-Musteğîsîn.
Celle Celâluh

ANLAMI: Allahumme! Rahmetleri, selam ve eminlikleri ve bereketleri Efendimiz Muhammed'in sallallâhu aleyhi ve sellemine üzerine yağdır. Tedbir ve çarelerim daraldı bana yetiş ey Efendim ey Allah'ın Rasûlü! Ey kulunu azıklandıran, sebepleri kulunun imdadına gönderen, yardım dileyen kimselerin yardımına sebeplerini koşturan Ulu Rabb'im! Ya Mukîtu! Ya Muğîsu! Ya Ğiyâs-el Musteğîsin! Yani yardım isteyenlerin yardımcıları olan Celle Celaluh.

Ayrıca bu salavatı darda kalanlar; günlük 100 defa okusalar, Allah'ın izniyle kısa sürede maksatlarına kavuşurlar.

KALBİ İSTİLA EDEN VESVESELERİ DEF ETMEK İÇİN

Bazen içimizde bir kaç ses var gibi olur. İşte bu durum; kalbimizi istila eden HANNAS olan şeytanların sesidir ki, bu durum onların kalbimizi ele geçirmeyi istemelerinden dolaydır.

Şeytan kalbin üzerine oturur, mırıldanır. Kişi bu mırıldanmayı kendi sesi zanneder. İşte kişi o durumda en az 7 defa bu duayı okusun. HANNAS olan şeytanın sesi kısılır.

Ayrıca isteyenler; her namazdan sonra 21 defa okuyarak kalbini hannas olan şeytanlara karşı güçlendirebilir.

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

OKUNUŞU: La havle vela kuvvete illa billahil aliyil azim.

ANLAMI: Kuvvet ve güç sadece büyük ve yüce olan Allah'ın yardımı ile olur.

NAZARDAN KORUNMAK İÇİN

Bu ayet günlük 33 defa okunulursa, inşallah kişi kötü nazarlardan korunur.

وَأَن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ
وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ
وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

OKUNUŞU: Ve-in yekâdu-lleżîne keferû leyuzlikûneke bi-ebşârihim lemmâ semî'û-żżikra ve yekûlûne innehu le-mecnûn(un)... Vemâ huve illâ zikrun lil'âlemîn(e) (Kalem Suresi: 51-52)

ANLAMI: O inkâr edenler, Zikri işittikleri zaman, Seni neredeyse gözleriyle devirecekler gibi nazar ediyorlardı. “O, kesinlikle delirmiş bir insandır” diyorlardı. Oysa O, âlemler için, ancak bir zikir makamındadır.

RABİTAN RABBİNE OLSUN

Rabıtasını Rabbine kuran kişi, artık kullara minnet etmez. Peki, Rabbe rabıta nasıl yapılır?

İnsan varlığının öz cevheri, Allah'ın doksan dokuz Esmâ-i hüsnâ olarak işaret edilen manalarla husule gelir. Onun için doksan dokuz öz cevheri boyutumuzla çekip onlarla hakikatimize doğru yol almak için her ismi derinden derine bilincimize aşılammamız gerekir. Bunun birinci ayağı olan zikirleri her gün gücümüz nispetinde uygularız. Bunun ikinci ayağı olan rabıta ile de her ismin işaret ettiği manaya doğru daha kapsamlı kanat çırpabiliriz.

Vakit varsa sabah namazının sünnetinden önce, vakit yoksa sabah namazının farzını eda edip tesbihatı yaptıktan sonra veya akşam namazının sünnetinden sonra yaklaşık yirmi dakikamızı ayırıp Rabbimizle baş başa olabiliriz. Esmâ-i hüsnâ'dan her bir ismi, dakikada yaklaşık on nefes olmak üzere, dili üst damağa yapıştırıp derinden derine nefes alarak, müsait olan vakte göre yedi nefes veya yirmi bir nefes içe çekerek, her nefesi içeri doğru çekince isimlerin başına el takısıyla, her nefes alışımızda zihnimize derin bir kokuyu çekercesine her nefeste birer defa okumak suretiyle nakış edebiliriz.

Eğer ki 10 nefes zorluyorsa 12-13 nefeste yapın. Veya gücüne ve sağlığına göre uygularsın. Ama kendini zorlamaya

gerek yok. Yumuşak yumuşak bir nefesle uygulanabilir. Böylece hızlı bir şekilde arınma nasip olur. Esmâ-i hüsnâ'ları yedi güne ayırıp, her günün isimlerini o günde okumak suretiyle bunu gerçekleştirebiliriz.

PAZARTESİ	
1- ALLAH	الله
2- EL HAKİYM	الْحَكِيمُ
3- EL MUCİYB	الْمُجِيبُ
4- EL HALİYM	الْحَلِيمُ
5- EL KAYYUM	الْقَيُّومُ
6- EL VEDUD	الْوَدُودُ
7- EL LETİYF	اللطيفُ
8- EL KUDDUS	الْقُدُّوسُ
9- EL ALİYM	الْعَلِيمُ
10- EL MUMİN	الْمُؤْمِنُ
11- ES SAMED	الصَّامِدُ
12- ES SEMİ'İ	السَّمِيعُ
13- EL CEBBAR	الْجَبَّارُ

14- EN NUR	النُّورُ
15- ER RAHİYM	الرَّحِيمُ

SALI	
1- ALLAH	الله
2- EL MÜBDİY'I	الْمُبْدِيُّ
3- EL HAYY	الْحَيُّ
4- EL BASIT	الْبَاسِطُ
5- EL VEKİYL	الْوَكِيلُ
6- EL AZİYZ	الْعَزِيزُ
7- EL VEHHAB	الْوَهَّابُ
8- EL MUHYİ	الْمُحْيِي
9- EL CAMİ'I	الْجَامِعُ
10- EL KAVİYY	الْقَوِيُّ
11- EL MUKSİT	الْمُقْسِطُ
12- EL BASİYR	الْبَصِيرُ

13- ER RAŞİYD	الرَّشِيدُ
14- EL FETTAH	الْفَتَّاحُ
15- EL HAFİYZ	الْحَفِيزُ

ÇARŞAMBA	
1- ALLAH	الله
2- EL MELİK	الْمَلِكُ
3- ES SELAM	السَّلَامُ
4- EL BARI'İ	الْبَارِئُ
5- ER RAHMAN	الرَّحْمَنُ
6- EL KERİYM	الْكَرِيمُ
7- ER RAÛF	الرَّوْفُ
8- EL MUSAVVİR	الْمُصَوِّرُ
9- ER REZZAK	الرَّزَّاقُ
10- ER RAKİYB	الرَّقِيبُ
11- ER RAFİ'İ	الرَّافِعُ

12- EL ĞANIYY	الْغَنِيُّ
13- ZÜL-CELÂLİ VEL İKRÂM	ذُ وَالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
14- EL MUKİYT	الْمُقِيتُ
15- EL METİYN	الْمَتِينُ

PERŞEMBE	
1- ALLAH	الله
2- EL HAKK	الْحَقُّ
3- EL VELİYY	الْوَلِيُّ
4- EL ADL	الْعَدْلُ
5- EL HASİYB	الْحَسِيبُ
6- EL MUHEYMİN	الْمُهَيِّمِنُ
7- EL VASİ'İ	الْوَاسِعُ
8- MALİKÜL MÜLK	مَالِكُ الْمَلِكِ
9- EŞ ŞEHİYD	الشَّهِيدُ
10- EŞ ŞEKUR	الشَّكُورُ

11- EL MUTEKEBBİR	الْمُتَكَبِّرُ
12- EL MUZİLL	الْمُذِلُّ
13- EL HALİK	الْخَالِقُ
14- EL AZİYM	الْعَظِيمُ
15- EL ĞAFFAR	الْغَفَّارُ

CUMA	
1- ALLAH	الله
2- EL HAMİYD	الْحَمِيدُ
3- EL MUIYD	الْمُعِيدُ
4- EL CELİYL	الْجَلِيلُ
5- EL BATIN	الْبَاطِنُ
6- EL EVVEL	الْأَوَّلُ
7- EL HAKEM	الْحَكَمُ
8- EL MUIZ	الْمُعِزُّ
9- EL KEBİYR	الْكَبِيرُ

10- EL KAHHAR	الْقَهَّارُ
11- EL AHİR	الْآخِرُ
12- EL HABÎYR	الْخَبِيرُ
13- EL KABİD	الْقَابِضُ
14- EL ZAHİR	الظَّاهِرُ
15- EL HAFİD	الْخَافِضُ

CUMARTESİ	
1- ALLAH	الله
2- EL VAHİDUL EHAD	الْوَاحِدُ الْأَحَدِ
3- EL ALİYY	الْعَلِيِّ
4- EL MECİYD	الْمَجِيدُ
5- EL VACİD	الْوَاجِدُ
6- EL MACİD	الْمَاجِدُ
7- EL MUKADDİM	الْمُقَدِّمُ
8- EL MUHSİ	الْمُحْصِي

9- EL BERR	الْبَرُّ
10- EL KADİR	الْقَادِرُ
11- EL MUMİYT	الْمُمِيتُ
12- EL BAİS	الْبَاعِثُ
13- EL MUAHHİR	الْمُوْخِرُ
14- EL MUĞNİY	الْمُغْنِي
15- EL ĞAFUR	الْغَفُورُ

PAZAR	
1- ALLAH	الله
2- EL VALİY	الْوَالِي
3- EL AFUVV	الْعَفْوُ
4- EL MAN'İ	الْمَانِعُ
5- EL HADİY	الْهَادِي
6- EL BED'İ	الْبَدِيعُ
7- EL BAKİY	الْبَاقِي

8- EN NAFİ'I	النَّافِعُ
9- ES SABUR	الصَّبْرُ
10- ET TEVVAB	التَّوَابُ
11- EL MÜNTEKİM	الْمُنْتَقِمُ
12- EL MUTEALİ	الْمُتَعَالِي
13- EL VARİS	الْوَارِثُ
14- EL MUKTEDİR	الْمُقْتَدِرُ
15- ED DARR	الضَّارُّ

TAVAF YAPARKEN ESMÂ-İ HÜSNÂ ZİKİRİ

AÇIKLAMA: Kâbe'de tavaf yaparak bu şekilde Esmâ-i hüsnâ okunduğunda, o gün ayrıca Esmâ-i hüsnâ gruplarındaki zikirleri okumaya gerek kalmaz.

BİRİNCİ ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihi, estağfirullâhe ve etübüileyh (33 defa)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiyne inneke hamidun mecid. (33 defa)

- 1- Ya-Hakîmu Ya Allah يا حَكِيمُ يا الله (33)
- 2- Ya-Mücîbu Ya Allah يا مُجِيبُ يا الله (33)
- 3- Ya-Halîmu Ya Allah يا حَلِيمُ يا الله (33)
- 4- Ya-Kayyûmu Ya Allah يا قَيُّوْمُ يا الله (33)
- 5- Ya-Vedûdu Ya Allah يا وَدُوْدُ يا الله (33)
- 6- Ya-Lâtîfu Ya Allah يا لَطِيفُ يا الله (66)
- 7- Ya-Kuddûsü Ya Allah يا قُدُّوسُ يا الله (66)
- 8- Ya-Alîmu Ya Allah يا عَلِيمُ يا الله (66)
- 9- Ya-Mü'minu Ya Allah يا مُؤْمِنُ يا الله (66)
- 10- Ya-Samedu Ya Allah يا صَمَدُ يا الله (66)
- 11- Ya-Semi'u Ya Allah يا سَمِيعُ يا الله (66)
- 12- Ya-Cebbâru Ya Allah يا جَبَّارُ يا الله (66)
- 13- Ya-Nûru Ya Allah يا نُورُ يا الله (66)
- 14- Ya-Rahîmu Ya Allah يا رَحِيمُ يا الله (66)

İKİNCİ ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihi, estağfirullâhe ve etübüileyh (33 defa)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَي
 سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
 عَلَي سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ
 حَمِيدٌ مُّبِينٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina

muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiyme inneke hamidun mecid. (33 defa)

- 1- Ya-Muîdu Ya Allah يا مُبْدِئُ يا الله (33)
- 2- Ya-Hayyu Ya Allah يا حَيُّ يا الله (33)
- 3- Ya-Bâsîtu Ya Allah يا بَاسِطُ يا الله (33)
- 4- Ya-Vekilu Ya Allah يا وَكِيلُ يا الله (33)
- 5- Ya-Azîzu Ya Allah يا عَزِيزُ يا الله (33)
- 6- Ya-Vehhâbu Ya Allah يا وَهَّابُ يا الله (33)
- 7- Ya-Muhyî Ya Allah يا مُحْيِ يا الله (33)
- 8- Ya-Câmi'u Ya Allah يا جَامِعُ يا الله (66)
- 9- Ya-Kaviyyu Ya Allah يا قَوِيُّ يا الله (66)
- 10- Ya-Muksitu Ya Allah يا مُقْسِطُ يا الله (66)
- 11- Ya-Basîru Ya Allah يا بَصِيرُ يا الله (66)
- 12- Ya-Reîdu Ya Allah يا رَشِيدُ يا الله (198)
- 13- Ya-Fettâhu Ya Allah يا فَتَّاحُ يا الله (198)
- 14- Ya-Hafîzu Ya Allah يا حَفِيزُ يا الله (231)

ÜÇÜNCÜ ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihî, estağfirullâhe ve etübüileyh (33 defa)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَي
 سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
 عَلَي سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ
 حَمِيدٌ مُجِيدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahime ve ala âli seyyidina ibrahime fil âlemiye inneke hamidun mecid. (33 defa)

- 1- Ya-Melikü Ya Allah يا مَلِكُ يا الله (33)
- 2- Ya-Selâmu Ya Allah يا سَلَامُ يا الله (66)
- 3- Ya-Bâri'u Ya Allah يا بَارِئُ يا الله (99)
- 4- Ya-Rahmânu Ya Allah يا رَحْمَنُ يا الله (99)
- 5- Ya-Kerîmu Ya Allah يا كَرِيمُ يا الله (99)
- 6- Ya-Raûfu Ya Allah يا رَوْفُ يا الله (99)
- 7- Ya-Musavviru Ya Allah يا مُصَوِّرُ يا الله (99)
- 8- Ya-Rezzâku Ya Allah يا قُ رَزَّآ يا الله (99)
- 9- Ya-Rakîbu Ya Allah يا رَقِيبُ يا الله (99)
- 10- Ya-Râfiu Ya Allah يا رَافِعُ يا الله (132)
- 11- Ya-Ganiyyü Ya Allah يا غَنِيُّ يا الله (132)
- 12- Ya-Zü'l-Celâli ve'l-İkrâm Ya Allah
يا ذُ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يا الله (198)
- 13- Ya-Mukîtu Ya Allah يا مُكَيْتُ يا الله (198)
- 14- Ya-Metînu Ya Allah يا مَتِينُ يا الله (198)

DÖRDÜNCÜ ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihî, estağfirullâhe ve etübüileyh (33 defa)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَي
 سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
 عَلَي سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ
 حَمِيدٌ مُبْدِي

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiyne inneke hamidun mecid. (33 defa)

- 1- Ya-Hakku Ya Allah يا حَقُّ يا الله (33)
- 2- Ya-Veliyyu Ya Allah يا وَلِيَّ يا الله (33)
- 3- Ya-Adlu Ya Allah يا اَدْلُ يا الله (33)
- 4- Ya-Hasibu Ya Allah يا حَسِيبُ يا الله (33)
- 5- Ya-Müheyminu Ya Allah يا مُهَيِّمُنُ يا الله (66)
- 6- Ya-Vâsi'u Ya Allah يا وَاسِعُ يا الله (66)
- 7- Ya-Mâlikü'l-Mülkü Ya Allah يا الْمَلِكِ مَالِكُ يا الله (99 defa)
- 8- Ya-Şehîdu Ya Allah يا شَهِيدُ يا الله (99)
- 9- Ya-Şekûru Ya Allah يا شَكُورُ يا الله (165)
- 10- Ya-Mütekebbiru Ya Allah يا مُتَكَبِّرُ يا الله (198)
- 11- Ya-Müzillu Ya Allah يا مُذِلُّ يا الله (264)
- 12- Ya-Hâlıkü Ya Allah يا خَالِقُ يا الله (264)
- 13- Ya-Azîmu Ya Allah يا عَظِيمُ يا الله (297)
- 14- Ya-Gafâru Ya Allah يا غَفَّارُ يا الله (429)

BEŞİNCİ ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihî, estağfirullâhe ve etûbüileyh (33 defa)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَيَّ
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ بَجِيدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiyne inneke hamidun mecid. (33 defa)

- 1- Ya-Hamîdu Ya Allah يا حَمِيدُ يا الله (33)
- 2- Ya-Mübdiu Ya Allah يا مُعِيدُ يا الله (33)
- 3- Ya-Celîlu Ya Allah يا جَلِيلُ يا الله (33)
- 4- Ya-Bâtînu Ya Allah يا بَاطِنُ يا الله (33)
- 5- Ya-Evvelu Ya Allah يا أَوَّلُ يا الله (33)
- 6- Ya-Hakemu Ya Allah يا حَكَمُ يا الله (33)
- 7- Ya-Muizzu Ya Allah يا مُعِزُّ يا الله (66)
- 8- Ya-Kebîru Ya Allah يا كَبِيرُ يا الله (99)
- 9- Ya-Kahhâru Ya Allah يا قَهَّارُ يا الله (99)
- 10- Ya-Âhiru Ya Allah يا آخِرُ يا الله (264)
- 11- Ya-Habîru Ya Allah يا خَبِيرُ يا الله (264)
- 12- Ya-Kâbidu Ya Allah يا قَابِضُ يا الله (297)

13- Ya-Zâhiru Ya Allah يَا ظَاهِرُ يَا اللَّهُ (396)

14- Ya-Hâfidu Ya Allah يَا خَافِضُ يَا اللَّهُ (495)

ALTINCI ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihi, estağfirullâhe ve etübüileyh (33 defa)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَي
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مُبْدِي

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiye inneke hamidun mecid. (33 defa)

1- Ya-Vâhid-ul ehad Ya Allah يَا الْوَاحِدُ يَا اللَّهُ (33)

2- Ya-Aliyyu Ya Allah يَا عَلِيُّ يَا اللَّهُ (33)

3- Ya -Mecîdu Ya Allah يَا مَجِيدُ يَا اللَّهُ (33)

4- Ya-Vâcidu Ya Allah يَا وَاحِدُ يَا اللَّهُ (33)

5- Ya-Mâcidu Ya Allah يَا مَا جِدُ يَا اللَّهُ (33)

6- Ya-Mukaddimu Ya Allah يَا مُقَدِّمُ يَا اللَّهُ (66)

7- Ya-Muhsî Ya Allah يَا مُخْصِي يَا اللَّهُ (66)

8- Ya-Berru Ya Allah يَا بَرُّ يَا اللَّهُ (66)

9- Ya-Kâdiru Ya Allah يَا قَادِرُ يَا اللَّهُ (99)

10- Ya-Mümîtu Ya Allah يَا مُمِيتُ يَا اللَّهُ (165)

- 11- Ya-Bâisu Ya Allah يا الله (198)
 12- Ya-Muahhiru Ya Allah يا مُؤَخِّرُ يا الله (297)
 13- Ya-Muğni Ya Allah يا مُغْنِي يا الله (363)
 14- Ya-Ğaffâru Ya Allah يا غَفُورُ يا الله (429)

YEDİNCİ ESMÂ-İ HÜSNÂ GRUBU

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

OKUNUŞU; Sübhânallahi ve bi-hamdihi, estağfirullâhe ve etûbüileyh (33 defa)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَيَّ
 سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
 عَلَيَّ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ
 حَمِيدٌ مُجِيدٌ

OKUNUŞU; Allahumme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin ve barik ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammedin kemasalleyte ve barekte ala seyyidina ibrahiyme ve ala âli seyyidina ibrahiyme fil âlemiyne inneke hamidun mecid. (33 defa)

- 1- Ya-Vâli Ya Allah يا وَاِلِيَّ يا الله (33)
 2- Ya-Afüvvü Ya Allah يا عَفْوُ يا الله (33)
 3- Ya-Mâni'u Ya Allah يا مَانِعُ يا الله (33)
 4- Ya-Hâdiu Ya Allah يا هَادِي يا الله (33)
 5- Ya-Bedî'u Ya Allah يا بَدِيعُ يا الله (33)
 6- Ya-Bâki Ya Allah يا قِي بَا يا الله (66)
 7- Ya-Nâfi'u Ya Allah يا نَافِعُ يا الله (66)

- 8- Ya-Sabûru Ya Allah يا صَبُورُ يا الله (99)
9- Ya-Tevvâbu Ya Allah يا تَوَّابُ يا الله (132)
10- Ya-Müntakimu Ya Allah يا مُنْتَقِمُ يا الله (198)
11- Ya-Müteâli Ya Allah يا مُتَعَالِي يا الله (198)
12- Ya-Vârisu Ya Allah يا وَارِثُ يا الله (231)
13- Ya-Muktediru Ya Allah يا مُقْتَدِرُ يا الله (264)
14- Ya-Dârru Ya Allah يا ضَارُّ يا الله (330)

Okuma sayılarını 33'lük tesbihle kolayca sayabiliriz. Sayılarını şu şekilde kolayca hesaplayabiliriz. **33x2=66 33x3=99 33x4=132 33x5=165 33x6=198 33x7=231 33x8=264 33x9=297 33x10=330 33x11=363 33x12=396 33x14=362 33x15=495**

YAZAR HAKKINDA

Yazarımız 1978 yılında Van'da doğdu. İlk ve ortaokulu Muş'ta okudu. 1995 yılında Van imam hatip lisesinden mezun olan yazar, aynı zamanda Arapça gramer dersini de aldı. Daha sonra iktisat fakültesi ile ilahiyat olmak üzere iki üniversite okuyarak zahiri ilimlerini noktaladı. Zahiri ilimlerin yanında, 1990 yılında Van'a geri dönen yazar, tasavvufa olan merakı dolayısıyla araştırmalara başladı. Erzurumlu İbrahim Hakkı hazretlerinin MARİFETNAME kitabıyla tasavvuf dünyasına adım attı. İmam-ı Rabbani hazretlerinin MEKTUBAT-I RABBANİ isimli eseriyle hemhal olarak tasavvuf erenlerinin yollarına talip oldu. Birçok defa Perverili Şeyh Müşerref hazretlerinin sohbetinde bulundu. Daha sonra yaptığı araştırma ve sentezleme sonucu birçok konuda tecrübe elde etti.

Yaptığı ilmi çalışmalar sonucunda **YAŞAMINDA DERİNLEŞ-1** ve **YAŞAMINDA DERİNLEŞ-2** kitapları ile; insan ile Allah arasında olan münasebeti kaleme alan yazar, ayrıca **KUR'ANLA ÖZE YOLCULUK** diye bir çalışma başlattı. Bu çalışmanın ilk bölümünü de aynı isim ile kültür dünyasına armağan eyledi.

Şu anda elinizde olan **ZİKİR SANA CANDIR** isimli kitabıyla, zikrin önemini birçok gerçeğini gözler önüne serdi. Ayrıca günlük okunulması halinde insanlığın bilinç dünyasında değişme ve gelişme tesbit ettiği **ESMA-İ HÜSNA** zi-

kirleri ile ilgili çalışmalarını da, insanlığa armağan etti. Hâlihazırda yazarımız, üzerinde çalıştığı ESMÂ-İ HÜSNÂ'ların anlam içeriği ve her birisinin zikri sonucu insanda oluşacak değişim ile ilgili bir eseri de hazırlamaya devam etmektedir. Ayrıca yazarımız şimdi üzerinde çalıştığı "MANA İLMİNİ ROMAN HAVASINDA SUNAN" bir roman serisi de hazırlamaktadır.

Yazarımızın kitaplarının editörlüğünü yaparak, insanlığa hakikatini tanıtan bu satırları siz değerli okuyucularla buluşturmaya vesile kılan Allah'a hamd eder, hepinize gönülden saygılarımı sunarım.

Editörlük komisyonu başkanı
N. İLKBAŞ